

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 132

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

59. évfolyam

2016. május 21.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, és az azok tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről 21
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/802 irányelve (2016. május 11.) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről 58

II Nem jogalkotási aktusok

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ A Tanács (EU) 2016/803 határozata (2015. május 7.) az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodást a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából történő módosító jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról 79
- Jegyzőkönyv az egyrészről az európai unió és tagállamai, másrészről a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozása figyelembevétele érdekében történő módosításáról 81

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

RENDELETEK

- ★ A Tanács (EU, Euratom) 2016/804 rendelete (2016. május 17.) a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló 609/2014/EU, Euratom rendelet módosításáról 85
- ★ A Bizottság (EU) 2016/805 rendelete (2016. május 20.) a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a *Streptomyces* K61 (korábban *S. griseoviridis*), a *Candida oleophila* O törzse, a FEN 560 (más néven görögszéna vagy görögszénamagpor), a metil-dekanoát (CAS-szám: 110-42-9), a metil-oktanoát (CAS-szám: 111-11-5) és a QRD 460 terpenoid keverék tekintetében történő módosításáról⁽¹⁾ 95
- A Bizottság (EU) 2016/806 végrehajtási rendelete (2016. május 20.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 97

HATÁROZATOK

- ★ A Tanács (EU) 2016/807 határozata (2016. március 15.) a FAL-egyezmény, a MARPOL-egyezmény IV. melléklete, a SOLAS-egyezmény II-2/13. és II-2/18. szabálya, a Tűzbiztonsági rendszerek szabályzata és a kiterjesztett ellenőrző programra vonatkozó 2011-es szabályzat módosításainak elfogadása tekintetében a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) az adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó bizottság 40. ülészakán, a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 69. ülészakán és a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 96. ülészakán az Európai Unió nevében képviselendő álláspont kialakításáról 99
- ★ A Politikai és Biztonsági Bizottság (KKBP) 2016/808 határozata (2016. május 18.) a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelet (Atalanta) uniós műveleti parancsnokának a kinevezéséről (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ A Bizottság (EU) 2016/809 határozata (2016. május 20.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott, a schengeni vívmányoknak nem részét képező rendőrségi együttműködés területére vonatkozó meghatározott uniós jogi aktusokban való részvételi szándékára vonatkozó bejelentésről 105
- ★ Az Európai Központi Bank (EU) 2016/810 határozata (2016. április 28.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozatáról (EKB/2016/10) 107
- ★ Az Európai Központi Bank (EU) 2016/811 határozata (2016. április 28.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos intézkedésekről szóló EKB/2014/34 határozat módosításáról (EKB/2016/11) 129

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/800 IRÁNYELVE

(2016. május 11.)

a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy eljárási biztosítékokat hozzon létre annak garantálására, hogy a büntetőeljárás során a gyanúsított vagy a vádlott gyermekek, azaz 18 év alatti személyek, képesek legyenek az ilyen eljárások megértésére és követésére, valamint a tisztességes eljáráshoz való joguk gyakorlására, továbbá hogy megelőzhető legyen a gyermekek bűnismétlése és elősegíthető legyen társadalmi beilleszkedésük.
- (2) A gyanúsított és a vádlott gyermekek eljárási jogainak védelmére vonatkozó közös minimumszabályok meghatározásával ez az irányelv a tagállamok egymás igazságszolgáltatási rendszereibe vetett bizalmának megerősítését, és ezáltal a büntetőügyekben hozott határozatok kölcsönös elismerésének javítását célozza. Az ilyen közös minimumszabályoknak meg kell szüntetniük a polgárok szabad mozgásának akadályait is a tagállamok egész területén.
- (3) Noha a tagállamok részes felei az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek (a továbbiakban: EJE), a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának, és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménynek, a tapasztalatok szerint ez önmagában nem minden esetben nyújt alapot arra, hogy kellő mértékben megbízzanak a többi tagállam büntetőjogi igazságszolgáltatási rendszerében.
- (4) A Tanács 2009. november 30-án elfogadta a büntetőeljárásokban a gyanúsítottak vagy vádlottak eljárási jogainak megerősítését célzó ütemtervről szóló állásfoglalást ⁽³⁾ (a továbbiakban: ütemterv). Az ütemterv, fokozatos megközelítést alkalmazva, intézkedések elfogadására hív fel a fordításhoz és tolmácsoláshoz való jog (A. intézkedés), a jogokról és a vádról való tájékoztatáshoz való jog (B. intézkedés), a jogi tanácsadáshoz való jog és a költségmentesség (C. intézkedés), a hozzátartozókkal, munkaadókkal és konzuli hatóságokkal való kapcsolattartáshoz való jog (D. intézkedés), valamint a kiszolgáltatott gyanúsítottakra vagy vádlottakra vonatkozó különleges

⁽¹⁾ HL C 226., 2014.7.16., 63. o.⁽²⁾ Az Európai Parlament 2016. március 9-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), valamint a Tanács 2016. április 21-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).⁽³⁾ HL C 295., 2009.12.4., 1. o.

biztosítékok (E. intézkedés) vonatkozásában. Az ütemterv hangsúlyozza, hogy a jogok sorrendje tájékoztató jellegű, amely arra utal, hogy az a prioritásokkal összhangban módosítható. Az ütemtervet egészében történő működésre tervezték, előnyei csak mindegyik összetevőjének végrehajtásával válnak teljes mértékben érzékelhetővé.

- (5) 2009. december 11-én az Európai Tanács üdvözölte az ütemtervet, és azt „A polgárokat szolgáló és védő, nyitott és biztonságos Európa” alcímet viselő stockholmi program részévé tette ⁽¹⁾ (2.4. pont). Az Európai Tanács hangsúlyozta az ütemterv nem kimerítő jellegét, és felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a gyanúsítottak és a vádlottak minimális eljárási jogainak további elemeit, és mérje fel, hogy az adott területen való jobb együttműködés elősegítése érdekében szükséges-e foglalkozni egyéb kérdésekkel, például az ártatlanság védelmével.
- (6) Az ütemterv alapján a büntetőeljárások során biztosítandó eljárási jogokra vonatkozóan ezidáig négy intézkedés, nevezetesen a 2010/64/EU ⁽²⁾, a 2012/13/EU ⁽³⁾, a 2013/48/EU ⁽⁴⁾, valamint az (EU) 2016/343 ⁽⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv került elfogadásra.
- (7) Ez az irányelv előmozdítja a gyermekek jogait, figyelembe véve az Európa Tanács gyermekbarát igazságszolgáltatásról szóló iránymutatásait.
- (8) A büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek vagy a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁶⁾ szerinti elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárások hatálya alatt álló (a továbbiakban: keresett személyek) gyermekek esetében a tagállamok biztosítják, hogy a gyermek mindenek fölött álló érdekét minden esetben elsődleges szempontnak tekintsék, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 24. cikke (2) bekezdésével.
- (9) Különös figyelmet kell fordítani a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekekre, hogy ezáltal képesek legyenek megőrizni a fejlődésre, valamint a társadalomba való visszailleszkedésre vonatkozó képességüket.
- (10) Ezt az irányelvet a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekekre és a keresett személynek minősülő gyermekekre ezen irányelv vonatkozó rendelkezései a végrehajtó tagállambeli letartóztatásuk időpontjától kezdve alkalmazandók.
- (11) Ez az irányelv, vagy ezen irányelv egyes rendelkezései alkalmazandók azokra a büntetőeljárás során gyanúsítottakra vagy vádlottakra, valamint keresett személyekre is, akikkel szemben akkor indult eljárás, amikor még gyermekek voltak, de azóta betöltötték a 18. életévüket, továbbá amennyiben ezen irányelv alkalmazása az eset összes körülményei fényében megfelelő, figyelemmel az érintett személy érettségére és kiszolgáltatottságára is.
- (12) Abban az esetben, ha az adott személy a büntetőeljárásban gyanúsítottá vagy vádlottá válásának időpontjában betöltötte 18. életévét, de a bűncselekmény elkövetésekor még gyermek volt, ösztönzendő, hogy a tagállamok alkalmazzák az ebben az irányelvben előírt eljárási biztosítékokat az adott személy 21. életévének betöltéséig legalább azoknak a bűncselekményeknek az esetében, amelyeket ugyanaz a gyanúsított vagy vádlott követett el, és amelyek vonatkozásában a nyomozást és a vádemelést együttesen végzik, mivel elválaszthatatlan összefüggnek olyan büntetőeljárásokkal, amelyek az érintett személy 18. életévének betöltése előtt indultak meg.
- (13) A tagállamok a gyermek életkorát a gyermek saját állításai, a gyermek családi állapotának ellenőrzése, dokumentumkutatás, egyéb bizonyítékok, és ha ilyen bizonyítékok nem állnak rendelkezésre vagy nem meggyőzőek, orvosi vizsgálat alapján állapítják meg. Az orvosi vizsgálatot végső esetben, továbbá a gyermek jogai, testi épsége és az emberi méltóság szigorú tiszteletben tartása mellett kell elvégezni. Amennyiben egy személy kora továbbra is kétséges, ezen irányelv alkalmazásában vélelmezni kell, hogy az adott személy gyermek.

⁽¹⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációjához való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

- (14) Ez az irányelv nem alkalmazandó egyes kisebb súlyú jogsértések esetében. Az irányelvet azonban alkalmazni kell, ha a gyanúsított vagy vádlott gyermek szabadságát elvonták.
- (15) Egyes tagállamokban a viszonylag kisebb súlyú jogsértések esetében a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságtól eltérő hatóság rendelkezik hatáskörrel a szabadságelvonáson kívüli szankciók kiszabására. Ez lehet a helyzet például a nagy számban elkövetett, közúti ellenőrzést követően megállapítható közlekedési jogsértések esetén. Ilyen helyzetekben nem lenne ésszerű megkövetelni az illetékes hatóságoktól, hogy az ezen irányelv szerinti valamennyi jogot biztosítsák. Amennyiben valamely tagállam joga úgy rendelkezik, hogy kisebb súlyú jogsértések esetében a szankciókat ilyen hatóság szabja ki, és azzal szemben jogorvoslattal lehet élni, illetve lehetőség van az ügynek más módon büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elé terjesztésére, ezt az irányelvet csak az ilyen jogorvoslatot vagy előterjesztést követően az adott bíróság előtt folyó eljárásra kell alkalmazni.
- (16) Egyes tagállamokban bizonyos kisebb súlyú jogsértések, különösen a kisebb súlyú közlekedési jogsértések, az általános önkormányzati rendeletekkel kapcsolatos kisebb súlyú jogsértések és a közrend elleni kisebb súlyú jogsértések bűncselekménynek minősülnek. Ilyen helyzetekben nem lenne ésszerű megkövetelni az illetékes hatóságoktól, hogy biztosítsák az ezen irányelv szerinti valamennyi jogot. Amennyiben valamely tagállam joga a kisebb súlyú jogsértésekre vonatkozóan úgy rendelkezik, hogy szankcióként szabadságelvonás nem szabható ki, ezen irányelv kizárólag a büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság előtt zajló eljárásokra alkalmazandó.
- (17) Ez az irányelv csak a büntetőeljárásokra alkalmazandó. Egyéb fajta eljárásokra nem alkalmazható, különös tekintettel a kifejezetten gyermekek számára kialakított eljárásokra, illetve azokra, amelyek védelmi, korrekciós vagy oktatási intézkedéseket eredményezhetnek.
- (18) Ezen irányelv végrehajtásakor figyelembe kell venni a 2012/13/EU és a 2013/48/EU irányelvek rendelkezéseit. Ez az irányelv további kiegészítő biztosítékokat nyújt a gyermekek és a szülői felelősség gyakorlója számára nyújtandó információk tekintetében, a gyermekek sajátos szükségleteinek és sebezhetőségének figyelembevételére érdekében.
- (19) A gyermekeket tájékoztatni kell az eljárások lefolytatásának általános szempontjairól. Ennek érdekében röviden el kell magyarázni számukra az eljárások következő lépéseit, amennyire ezt a büntetőeljárás érdekei engedik, valamint az ügyben részt vevő hatóságok szerepét. Az, hogy milyen információkat bocsátanak a gyermekek rendelkezésre, az adott eset körülményeitől függ.
- (20) A gyermeket az eljárás lehető legkorábbi, megfelelő szakaszában tájékoztatni kell az orvosi vizsgálathoz való jogról, erre pedig legkésőbb a szabadság elvonásakor kell sort keríteni, amennyiben a gyermekkel szemben ezt az intézkedést alkalmazzák.
- (21) Ha a gyermek szabadságát elvonták, a 2012/13/EU irányelvnek megfelelően a gyermek rendelkezésére bocsátott jogokról szóló írásbeli tájékoztatónak egyértelmű információkat kell tartalmaznia a gyermek ezen irányelv szerinti jogairól.
- (22) A tagállamoknak szóban, írásban vagy mindkét módon tájékoztatniuk kell a szülői felelősség gyakorlóját az alkalmazandó eljárási jogokról. A tájékoztatást haladéktalanul meg kell adni, és olyan részletességgel, amely az eljárás tisztességességének megővéséhez és a gyermek jogainak eredményes gyakorlásához szükséges.
- (23) Bizonyos, akár csak az egyik szülői felelősséget gyakorló személyt érintő körülmények között, a tájékoztatást egy másik megfelelő, a gyermek által megjelölt és az illetékes hatóság által ilyenként jóváhagyott nagykorú személynek kell nyújtani. Az egyik ilyen körülmény, amikor objektív és tényyszerű jelek utalnak arra, illetve ezek alapján az a gyanú merül fel, hogy a szülői felelősség gyakorlójának tájékoztatása súlyosan veszélyeztetheti a büntetőeljárást, így különösen, amikor fennáll a lehetősége annak, hogy bizonyítékot semmisítenek vagy változtatnak meg, tanúkat befolyásolnak, vagy hogy a szülői felelősség gyakorlója a gyermekkel együtt vett részt az állítólagos bűncselekmény elkövetésében.
- (24) Amennyiben megszűntek azok a körülmények, amelyek alapján az illetékes hatóságok a szülői felelősség gyakorlója helyett egy másik, megfelelő nagykorú személynek nyújtottak tájékoztatást, a gyermek számára az ezen irányelvvel összhangban nyújtott minden, az eljárás során továbbra is fontossággal bíró információt a szülői felelősség gyakorlójának kell nyújtani. Ez a követelmény nem hosszabbíthatja meg szükségtelenül a büntetőeljárást.

- (25) A gyanúsított vagy vádlott gyermekeknek a 2013/48/EU irányelvnek megfelelően joguk van ügyvédi segítség igénybevételéhez. Mivel a gyermekek kiszolgáltatottak és nem minden esetben képesek teljes mértékben megérteni és követni a büntetőeljárást, az ezen irányelvben foglalt helyzetekben ügyvédi támogatást kell kapniuk. Ezekben a helyzetekben a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a gyermeket ügyvéd támogassa, ha maga a gyermek vagy a szülői felelősség gyakorlója ilyen segítségnyújtásról nem gondoskodott. A tagállamoknak költségmentességet kell biztosítaniuk, amennyiben az szükséges annak biztosításához, hogy a gyermek tényleges ügyvédi támogatást kapjon.
- (26) Az ezen irányelv szerinti ügyvédi támogatás feltételezi, hogy a gyermeknek a 2013/48/EU irányelv alapján joga van az ügyvédi segítség igénybevételéhez. Ennek megfelelően abban az esetben, ha a 2013/48/EU irányelv valamely rendelkezésének alkalmazása lehetetlenné tenné, hogy a gyermek ezen irányelv alapján ügyvédi támogatást vegyen igénybe, a szóban forgó rendelkezés nem alkalmazható a gyermeknek arra a jogára, hogy a 2013/48/EU irányelv értelmében ügyvédi segítséget vegyen igénybe. Másrészt az ezen irányelv által megállapított, az ügyvédi támogatás alóli mentességek és kivételek nem érinthetik a 2013/48/EU irányelv szerinti, az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogot, vagy a Charta és az EJEE, valamint a nemzeti és más uniós jog szerinti költségmentességhez való jogot.
- (27) Ezen irányelvben az ügyvédi támogatásra vonatkozóan megállapított rendelkezéseket indokolatlan késedelem nélkül alkalmazni kell, amint a gyermeket tájékoztatják arról, hogy gyanúsított vagy vádlott. Ezen irányelv alkalmazásában az ügyvédi támogatás ügyvéd által a büntetőeljárás során nyújtott jogi támogatást, valamint a képviselőt ellátását jelenti. Amennyiben ez az irányelv a kihallgatás alatt ügyvédi támogatásról rendelkezik, egy ügyvédnek jelen kell lennie. A gyermek 2013/48/EU irányelv szerinti ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogának sérelme nélkül, az ügyvédi támogatás nem követeli meg azt, hogy minden egyes nyomozati vagy bizonyításfelvételi cselekmény során ügyvédnek kelljen jelen lennie.
- (28) Feltéve, hogy ez összhangban van a tisztességes eljáráshoz való joggal, a tagállamok azon kötelezettsége, hogy ezen irányelvvel összhangban ügyvédi támogatást biztosítsanak a gyanúsított vagy vádlott gyermekeknek nem terjed ki az alábbiakra: a gyermek személyazonosságának megállapítása; annak megállapítása, hogy szükséges-e nyomozást indítani; a fegyverbirtoklás vagy egyéb hasonló biztonsági kérdések ellenőrzése; az ezen irányelvben kifejezetten nem hivatkozott nyomozati vagy más bizonyításfelvételi cselekmény lefolytatása, úgy mint motozás, fizikai vizsgálat, vér-, alkohol- vagy egyéb hasonló vizsgálatok, vagy fénykép készítése illetve ujjlenyomat rögzítése; a gyermek illetékes hatóság elé állítása vagy átadása a szülői felelősség gyakorlójának vagy másik megfelelő nagykorú személynek, a nemzeti joggal összhangban.
- (29) Azon gyermek számára, aki az eljárás kezdetekor nem volt gyanúsított vagy vádlott – például tanú volt –, de utóbb gyanúsítottá vagy vádlottá válik, az uniós joggal, valamint az EJEE-vel összhangban, az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának értelmezését követve biztosítani kell az önvádra való kötelezés tilalmának érvényesítéséhez és a hallgatáshoz való jogot. Ez az irányelv ezért kifejezetten hivatkozik arra a gyakorlatban előforduló helyzetre, amikor a gyermek a rendőrség vagy egyéb bűnüldöző hatóság által valamely büntetőeljárással összefüggésben végzett kihallgatás során gyanúsítottá vagy vádlottá válik. Amennyiben egy ilyen kihallgatás során valamely, a gyanúsítottól vagy a vádlottól eltérő gyermek gyanúsítottá vagy vádlottá válik, a kihallgatást fel kell függeszteni, amíg a gyermeket nem tájékoztatják arról, hogy gyanúsított vagy vádlott, és amíg ezen irányelvvel összhangban ügyvédi támogatást nem biztosítottak számára.
- (30) Feltéve, hogy ez összhangban van a tisztességes eljáráshoz való joggal, a tagállamok eltérhetnek az ügyvédi támogatás biztosításának kötelezettségétől, amennyiben ez nem arányos az ügy körülményei fényében, szem előtt tartva, hogy a gyermek mindenek fölött álló érdekét mindig elsődleges szempontnak kell tekinteni. A gyermekeknek az ezen irányelv hatálya alá tartozó eljárás bármely szakaszában, minden esetben ügyvédi támogatást kell biztosítani amikor az őrizetbe vételükről való döntés céljából az illetékes bíróság vagy bíró elé állítják őket, valamint a fogvatartás ideje alatt is. Emellett a szabadságtól való megfosztás nem szabható ki büntetésként, csak ha a gyermek olyan ügyvédi támogatásban részesül, amely lehetővé teszi a gyermek védelemhez való jogának tényleges gyakorlását, és, minden esetben, a bírósági tárgyalás során. A tagállamok gyakorlati szabályokat dolgozhatnak ki erre vonatkozóan.
- (31) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ideiglenesen eltérjenek attól a kötelezettségüktől, hogy ügyvédi támogatást biztosítsanak a tárgyalás előtti szakaszban, kényszerítő erejű indokok miatt, azaz amennyiben valamely személy életét, szabadságát vagy testi épségét fenyegető, súlyosan hátrányos következmények sürgős elhárítására van szükség, vagy amennyiben a nyomozó hatóságok azonnali intézkedése elengedhetetlen ahhoz, hogy megakadályozzák valamely súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás érdemi veszélyeztetését, többek közt valamely súlyos bűncselekmény állítólagos társelkövetőire vonatkozó információ megszerzése, vagy egy súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos fontos bizonyíték elvesztésének megakadályozása céljából. Az említett kényszerítő erejű indokok egyike miatti ideiglenes eltérés ideje alatt az illetékes hatóságok kihallgathatják a

gyermeket az ügyvéd távollétében, feltéve, hogy tájékoztatták a hallgatáshoz való jogáról, és e jogával élhet is, továbbá hogy az ilyen kihallgatás nem sérti a védelemhez való jogot, ideértve az önvádra kötelezés tilalmát. Lehetőség van kihallgatás lefolytatására a szükséges mértékig kizárólag azzal a céllal, hogy megszerezzék azokat az információkat, amelyek a valamely személy életét, szabadságát vagy testi épségét fenyegető súlyosan hátrányos következmények elhárítása, vagy a büntetőeljárás érdemi veszélyeztetésének megakadályozása érdekében feltétlenül szükségesek. Az ezen ideiglenes eltéréssel való visszaélés elviekben helyrehozhatatlanul sértene a védelemhez való jogot.

- (32) A tagállamoknak nemzeti jogukban egyértelműen meg kell állapítaniuk az ilyen ideiglenes eltérés indokait és feltételeit, és azt csak korlátozottan használhatják. Bármely ideiglenes eltérésnek arányosnak, időben szigorúan korlátozottnak kell lennie, nem alapulhat kizárólag az állítólagos bűncselekmény típusán vagy súlyosságán, és nem sértheti az eljárás általános tisztességességét. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ideiglenes eltérés bírótól és bíróságtól eltérő illetékes hatóság általi, ezen irányelv szerinti engedélyezése esetén az ideiglenes eltérés engedélyezéséről szóló határozatot egy bíróság legalább a tárgyalási szakban elbírálhassa.
- (33) A gyermek és ügyvédje közötti kommunikáció titkossága alapvető fontosságú a védelemhez való jog tényleges gyakorlásának biztosítása szempontjából, és lényeges részét képezi a tisztességes eljáráshoz való jognak. Ezért a tagállamoknak ezért kivétel nélkül tiszteletben kell tartaniuk az ezen irányelv alapján biztosított ügyvédi támogatás keretében a gyermek és ügyvédje közötti találkozókat és a kommunikáció egyéb formáinak titkosságát. Ez az irányelv nem érinti azokat az eljárásokat, amelyek olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor objektív és tényszerű körülmények alapján az ügyvéddel kapcsolatban felmerül a gyanú, hogy a gyermekkel együtt érintett a bűncselekményben. Az ügyvéd általi bűnelkövetés nem tekinthető a gyermeknek ezen irányelv keretében nyújtott törvényes segítségnek. A titkosság tiszteletben tartásának kötelezettsége nem csak azt jelenti, hogy a tagállamok nem zavarhatják meg az ilyen kommunikációt, illetve ahhoz nem férhetnek hozzá, hanem azt is, hogy amennyiben a gyermek szabadságát elvonták, vagy az állam ellenőrzése alatt álló egyéb helyen van, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kommunikáció módzatai megfeleljenek a titkosság követelményének, és védjék azt. Mindez nem érinti a fogvatartási létesítményekben alkalmazott azon mechanizmusokat, amelyek célja megakadályozni – például a levelezés átvilágítása révén – tiltott küldemények eljuttatását a fogvatartottak részére, feltéve, hogy ezek a mechanizmusok nem teszik lehetővé az illetékes hatóságok számára a gyermek és az ügyvédje közötti kommunikáció elolvasását. Ez az irányelv nem érinti továbbá azokat a nemzeti jog szerinti eljárásokat, amelyek értelmében a levelezés továbbítása megtagadható, ha a feladó nem járul hozzá ahhoz, hogy a levelezést a továbbítást megelőzően egy illetékes bírósághoz benyújtsák.
- (34) Ez az irányelv nem érinti a titkosság megsértését, ha az az illetékes hatóságok által végzett jogszerű megfigyelési művelethez kapcsolódik. Ez az irányelv nem érinti továbbá az olyan, például a nemzeti hírszerző szolgálatok által folytatott tevékenységeket, amelyek az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (2) bekezdésével összhangban a nemzeti biztonság védelmét szolgálják, vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 72. cikkének hatálya alá tartoznak, amelynek értelmében az EUMSZ a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló III. részének V. címe nem érintheti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.
- (35) A büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek számára biztosítani kell az egyéni értékeléshez való jogot a védelem, oktatás, képzés és társadalmi integráció tekintetében fennálló sajátos szükségleteik feltérképezésének érdekében, hogy meghatározzák, hogy igényelnek-e különleges intézkedéseket a büntetőeljárás során, és ha igen, milyen mértékben, valamint hogy megállapítsák büntetőjogi felelősségük mértékét, illetve egy adott büntetés vagy oktatási intézkedés megfelelőségét.
- (36) Az egyéni értékelésnek különösen tekintettel kell lennie a gyermek személyiségére és érettségére, a gyermek gazdasági, társadalmi és családi hátterére, köztük életkörülményeire és bármilyen különös kiszolgáltatottságára, így a tanulási zavarokra vagy a kommunikációs nehézségekre.
- (37) Lehetővé kell tenni, hogy az egyéni értékelés terjedelmét és részleteit az adott eset körülményeihez igazítsák, figyelembe véve az állítólagos bűncselekmény súlyát, illetőleg azokat az intézkedéseket, amelyeket akkor hozhatnak, ha a gyermeket az adott bűncselekmény elkövetésében bűnösnek találják. Az ugyanazon gyermek tekintetében a közelmúltban elvégzett egyéni értékelést fel lehet használni, amennyiben azt naprakésszé tették.
- (38) Az illetékes hatóságoknak az egyéni értékelésből származó információkat figyelembe kell venniük annak megállapítása során, hogy célszerű-e bármely, egyedi intézkedés meghozatala a gyermekkel kapcsolatban, például szükség van-e bármely, gyakorlati segítségnyújtásra; annak felmérésekor, hogy a gyermekre vonatkozó óvintézkedések – így az előzetes letartóztatás vagy alternatív intézkedések – megfelelőek és hatékonyak-e; valamint, a büntetőeljárás keretében való döntéshozatal vagy intézkedés során – ideértve az ítélethozatalt is – a gyermek egyéni jellemzőinek és körülményeinek a figyelembevételét. Amennyiben még nem áll rendelkezésre egyéni értékelés,

ez nem akadályozhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy ilyen intézkedéseket vagy döntéseket hozzanak, feltéve, hogy az ezen irányelvben megállapított feltételek teljesülnek, köztük az, hogy az egyéni értékelést az eljárások lehető legkorábbi, megfelelő szakaszában kell elvégezni. Az egyéni értékelés elvégzését megelőzően hozott intézkedések vagy döntések megfelelősége és hatékonysága ismét megvizsgálható, amikor az egyéni értékelés már rendelkezésre áll.

- (39) A egyéni értékelést az eljárások lehető legkorábbi, megfelelő szakaszában, kellő időben kell elvégezni, hogy az abból származó információkat az ügyész, a bíró vagy egy másik illetékes hatóság figyelembe vehesse, mielőtt a vádiratot tárgyalás lefolytatása céljából előterjesztené. A vádiratot ugyanakkor egyéni értékelés hiányában is elő lehet terjeszteni, feltéve, hogy ez a gyermek mindenek fölött álló érdekét szolgálja. Ilyen eset lehet például az, amikor a gyermek előzetes letartóztatásban van, és az egyéni értékelés elkészültének kivárása a fogva tartás szükségtelen meghosszabbításának kockázatával járna.
- (40) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy eltérjenek az egyéni értékelés elvégzésére vonatkozó kötelezettségtől, amennyiben az ilyen eltérést az ügy körülményei indokolják, figyelembe véve többek között az állítólagos bűncselekmény súlyát és azokat az intézkedéseket, amelyeket akkor hozhatnának, ha a gyermeket az adott bűncselekmény elkövetésében bűnösnek találnák, valamint feltéve, hogy az eltérés a gyermek mindenek fölött álló érdekét szolgálja. Ebben az összefüggésben valamennyi fontos tényezőt figyelembe kell venni, többek közt azt is, hogy a gyermekről a múltban készült-e egyéni értékelés büntetőeljárások kapcsán, vagy hogy az adott ügy lefolytatható-e vádemelés nélkül.
- (41) A tisztességes igazságszolgáltatáshoz hozzátartozik a gyanúsított vagy vádlott gyermekekről való gondoskodás kötelezettsége, különösen akkor, ha a gyermekek szabadságelvonás alatt állnak, így kiváltképp kiszolgáltatott helyzetben vannak. A szabadságelvonás alatt álló gyermek személyi sértetlenségének biztosítása érdekében a gyermeknek joga van az orvosi vizsgálatához. Ezt a vizsgálatot orvosnak vagy más szakembernek kell elvégeznie vagy az illetékes hatóság kezdeményezése alapján – különösen a vizsgálat szükségességére utaló konkrét egészségügyi jelek esetén –, vagy akkor, ha ezt a gyermek, a szülői felelősség gyakorlója vagy a gyermek ügyvédje kéri. A tagállamoknak meg kell határozniuk a jelen irányelvvel összhangban elvégzendő orvosi vizsgálatokkal és a gyermekek e vizsgálatokhoz való hozzáféréseivel kapcsolatos gyakorlati szabályokat. E szabályoknak le kell fedniük többek között azokat a helyzeteket is, amikor rövid időn belül ugyanazon gyermekekre vonatkozóan kettő vagy több orvosi vizsgálat iránti kérelmet nyújtanak be.
- (42) A büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek nem minden esetben képesek megérteni a kihallgatások tartalmát. Az ilyen gyermekek megfelelő szintű védelmének biztosítása érdekében a rendőrség vagy más bűnüldöző hatóság által végzett kihallgatásairól audiovizuális felvételt kell készíteni, amennyiben ez arányos, figyelembe véve többek között azt is, hogy a kihallgatásra ügyvéd jelenlétében kerül-e sor és a gyermek szabadságelvonás alatt áll-e, szem előtt tartva azt, hogy a gyermek mindenek fölött álló érdekét minden esetben elsődleges szempontnak kell tekinteni. Ez az irányelv nem írja elő, hogy a tagállamok audiovizuális felvételt készítsenek a gyermekeknek a bíró vagy a bíróság által végzett kihallgatásáról.
- (43) Amennyiben ezen irányelv értelmében audiovizuális felvételt kell készíteni, ám egy áthidalhatatlan technikai probléma miatt a felvétel elkészítése nem lehetséges, a rendőrség vagy más bűnüldöző hatóság a gyermeket audiovizuális felvétel készítése nélkül is kihallgathatja, feltéve, hogy minden ésszerű intézkedést megtettek a technikai probléma kiküszöbölésére, hogy a kihallgatást nem lehet elhalasztani, és hogy ez összeegyeztethető a gyermek mindenek fölött álló érdekével.
- (44) Függetlenül attól, hogy készült-e audiovizuális felvétel a gyermek kihallgatásáról, a kihallgatást minden esetben az érintett gyermek életkorának és érettségének megfelelő módon kell lefolytatni.
- (45) A gyermekek különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak, amennyiben megfosztják őket a szabadságuktól. Különös erőfeszítést kell ezért tenni annak érdekében, hogy az eljárás semelyik szakaszában se kerüljön sor szabadságelvonásra és különösen a gyermek fogva tartására azt megelőzően, hogy a bíróság a gyermek bűncselekmény elkövetésében való bűnösségének vagy ártatlanságának kérdésében jogerős határozatot hozott volna, tekintettel a gyermekek fizikai, szellemi és társas fejlődését érintő lehetséges kockázatokra, továbbá mivel a szabadságelvonás nehézségeket okozhat a társadalomba történő visszailleszkedésük során. A tagállamok gyakorlati szabályokat dolgozhatnak ki – például iránymutatások vagy a rendőrtiszteknek szóló utasítások formájában – e követelmény rendőri őrizetre történő alkalmazása tekintetében. Ez a követelmény semmilyen esetben sem érinti a rendőrtisztek vagy más bűnüldöző hatóságok lehetőségét arra, hogy letartóztassanak egy gyermeket, amikor azt a helyzet első látásra megköveteli, például tettenérés során vagy közvetlenül bűncselekmény elkövetése után.

- (46) Az illetékes hatóságoknak mindig fontolóra kell venniük a fogva tartástól eltérő alternatív intézkedéseket (a továbbiakban: alternatív intézkedések), lehetőség szerint előnyben részesítve azokat. Ilyen alternatív intézkedés lehet a gyermek bizonyos helyektől való eltávolítása vagy lakóhelyének kijelölése, bizonyos személyekkel való kapcsolattartásának korlátozása, az illetékes hatóságoknál való rendszeres jelentkezésének, oktatási programokban való részvételének, vagy a gyermek beleegyezése esetén terápiás vagy kábítószer-függőséget gyógyító programokban való részvételének előírása.
- (47) A gyermek fogva tartásáról szóló döntést időszakonkénti bírósági, akár egyes bíróként eljáró bíró által végzett felülvizsgálatnak kell alávetni. Ezt az időszakos felülvizsgálatot vagy hivatalból végzi el a bíróság, vagy pedig a gyermek, a gyermek ügyvédje vagy egy, a bíróságtól eltérő igazságügyi hatóság – különösen ügyész – kérelmére. A tagállamoknak el kell fogadniuk az erre vonatkozó gyakorlati szabályokat, melyek többek között arra az esetre vonatkozóan is, amikor a bíróság hivatalból már végzett időszakos felülvizsgálatot, és a gyermek vagy ügyvédje kérelmezi egy másik felülvizsgálat lefolytatását.
- (48) Gyermek fogva tartása esetén tekintetükben speciális védelmi intézkedéseket kell végrehajtani. Különösen biztosítani kell a felnőtt korú fogvatartottaktól elkülönítve történő fogva tartásukat, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével, az gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 37. cikke c) pontjával összhangban. Ha egy fogva tartott gyermek betölti a 18. életévét, biztosítani kell annak lehetőségét, hogy indokolt esetben – figyelembe véve az érintett személy sajátos körülményeit – továbbra is elkülönítve legyen fogvatartva. Tekintettel az életkorukból adódó kiszolgáltatottságra, különös figyelmet kell fordítani a gyermekek fogva tartásának módjára. A gyermekek számára biztosítani kell a szükségleteiknek megfelelő oktatási létesítmények igénybevételét.
- (49) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a rendőri őrizetben tartott gyanúsított vagy vádlott gyermekeket a felnőtt korúaktól elkülönítve tartsák fogva, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével vagy – kivételes esetben – ha az elkülönítés gyakorlati feltételei nem adóttak, feltéve, hogy a gyermekek felnőtt korúakkal történő közös őrzete összeegyeztethető a gyermek mindenek fölött álló érdekével. Például gyéren lakott területeken kivételesen lehetőség van arra, hogy a rendőri őrizetbe került gyermekeket a felnőtt korúakkal egy helyen tartsák fogva, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével. Az ilyen esetek ugyanakkor rendkívüli odafigyelést követelnek az illetékes hatóságok részéről a gyermek testi épségének és jóllétének megőrzése érdekében.
- (50) Gyermekeket fiatal felnőttekkel együtt is fogva lehet tartani, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével. A tagállamok feladata meghatározni, hogy nemzeti joguk és eljárásaik értelmében mely személyek minősülnek fiatal felnőttnek. A tagállamok arra vannak ösztönözve, hogy a 24 évesnél idősebb személyeket ne minősítsék fiatal felnőtteknek.
- (51) Gyermekek fogva tartása esetén, a tagállamoknak meg kell tenniük a jelen irányelvben előírt megfelelő intézkedéseket. Ezen intézkedéseknek többek között biztosítaniuk kell a családi élethez való jog tényleges és rendszeres gyakorlását. A gyermekek számára biztosítani kell a szüleikkel, családjukkal és barátaikkal való rendszeres – látogatások és levelezés útján megvalósuló – kapcsolattartáshoz való jogot, kivéve, ha a gyermek mindenek fölött álló érdeke vagy az igazságszolgáltatás érdeke ennek kivételes korlátozását teszi szükségessé.
- (52) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a gyermek vallási vagy meggyőződésbeli szabadsága tiszteletben tartásának biztosítására is. E tekintetben a tagállamoknak tartózkodniuk kell különösen attól, hogy a gyermeket vallásában vagy meggyőződésében befolyásolják. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a tagállamoknak aktívan segídeniük kellene a gyermeknek a vallásgyakorlásban.
- (53) A tagállamoknak adott esetben megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a szabadságelvonás egyéb eseteiben is. Az intézkedéseknek a szabadságelvonás jellegével – például rendőri őrizet vagy fogva tartás – és annak időtartamával arányosnak és azokhoz képest megfelelőeknek kell lenniük.
- (54) A gyermekekkel közvetlen kapcsolatban álló szakembereknek tekintettel kell lenniük a különböző korú gyermekek sajátos szükségleteire, és biztosítaniuk kell, hogy az eljárást ezekhez igazítsák. Ezen okokból a szakemberek számára a gyermekkel való bánásmódra vonatkozó speciális képzést kell biztosítani.
- (55) A gyermekeket életkoruknak, érettségüknek és értelmi fejlettségüknek megfelelő bánásmódban kell részesíteni, figyelembe véve esetleges speciális igényeiket, beleértve az esetleges kommunikációs nehézségeiket.

- (56) A tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei közötti különbségekre figyelemmel a büntetőeljárás során a lehető legmegfelelőbb módon biztosítani kell a gyermekek magánéletének védelmét, többek között azért, hogy a gyermekek könnyebben vissza tudjanak illeszkedni a társadalomba. A tagállamoknak elő kell írniuk, hogy a gyermekeket érintő bírósági kihallgatásokat általában a nyilvánosság kizárásával folytassák le, vagy lehetőséget kell adniuk a bíróságoknak vagy a bírácoknak arra, hogy az említett kihallgatásoknak a nyilvánosság kizárásával történő lefolytatásáról döntsenek. Ez nem érinti a bírósági ítéleteknek az EJEE 6. cikkével összhangban történő nyilvános kihirdetését.
- (57) A gyermekeknek jogot kell biztosítani ahhoz, hogy az őket érintő bírósági meghallgatásokon a szülői felelősséget gyakorló személy kíséretében vegyenek részt. Amennyiben a szülői felelősséget egyazon gyermek esetében egyénél több személy gyakorolja, a gyermeknek joga van ahhoz, hogy a meghallgatásra mindegyik személy elkísérje, kivéve, ha az illetékes hatóságok ésszerű erőfeszítései ellenére ez a gyakorlatban nem lehetséges. A tagállamoknak gyakorlati szabályokat kell elfogadniuk azon jog gyermekek általi gyakorlására vonatkozóan, hogy az őket érintő bírósági meghallgatásokon a szülői felelősséget gyakorló személy kíséretében jelenjenek meg, valamint azon feltételek vonatkozásában, amelyek fennállása esetén a bírósági meghallgatásról a kísérő személy ideiglenesen kizárható. E szabályoknak le kell fedniük többek között azt az esetet, ha a szülői felelősséget gyakorló személynek átmenetileg nem áll módjában elkísérni a gyermeket a tárgyalásra, vagy nem kíván élni ezzel a lehetőséggel, figyelembe véve a gyermek mindenek fölött álló érdekét.
- (58) Bizonyos körülmények között, amelyek a szülői felelősség két gyakorlója közül érinthetik csak az egyiket is, a gyermeknek jogában áll a szülői felelősség gyakorlójától eltérő, megfelelő nagykorú személy kíséretében megjelenni a bírósági meghallgatáson. Ilyen körülménynek minősül például, ha a szülői felelősséget gyakorló, a gyermeket elkísérő személy komolyan veszélyeztetheti a büntetőeljárást, különösen amikor objektív és tényszerű jelek utalnak arra, illetve ezek alapján az a gyanú merül fel, hogy bizonyítékot semmisíthetnek vagy változtathatnak meg, tanúkat befolyásolhatnak, vagy hogy a szülői felelősség gyakorlója a gyermekkel együtt részt vehetett az állítólagos bűncselekmény elkövetésében.
- (59) Ezen irányelvvel összhangban a gyermekeknek az eljárás egyéb szakaszaiban – például rendőrségi kihallgatás során – is biztosítani kell a jogot ahhoz, hogy a szülői felelősséget gyakorló személy kíséretében jelenjenek meg.
- (60) A vádlott azon joga, hogy személyesen jelen legyen a tárgyaláson, a Charta 47. cikkének és az EJEE 6. cikkének a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett, a tisztességes eljáráshoz való jogról szóló előírásán alapul. A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak ösztönzésére, hogy a gyermekek megjelenjenek az őket érintő tárgyalásokon, ideértve a személyes idézést és az idézés másolatának megküldését a szülői felelősség gyakorlójának, vagy – amennyiben az ellentétes lenne a gyermek mindenek fölött álló érdekével – egy másik megfelelő nagykorú személynek. A tagállamoknak meg kell határozniuk a gyermek tárgyalásán való jelenlétére vonatkozó gyakorlati szabályokat. Ezek a szabályok rendelkezéseket tartalmazhatnak azon feltételekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén a gyermek ideiglenesen kizárható a tárgyalásról.
- (61) Az ezen irányelv által biztosított bizonyos jogokat alkalmazni kell a keresett személynek minősülő gyermekekre a végrehajtott tagállambeli letartóztatásuk időpontjától kezdve.
- (62) Az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárások kulcsfontosságúak a tagállamok között büntetőügyekben folytatott együttműködés szempontjából. Az ilyen együttműködéshez elengedhetetlen a 2002/584/IB kerethatározatban foglalt határidőknek történő megfelelés. Ezért amellet, hogy a keresett személynek minősülő gyermekek számára biztosítani kell, hogy az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban teljes körűen élhessenek az ezen irányelv szerinti jogaikkal, az említett határidőket be kell tartani.
- (63) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekeket érintő büntetőeljárásokkal foglalkozó bírák és ügyészek különleges kompetenciákkal rendelkezzenek e szakterületen vagy ténylegesen részt vehessenek szakirányú képzéseken, különösen a gyermekek jogait, a megfelelő kihallgatási technikákat, a gyermekpszichológiát és a gyermekekhez igazított kommunikációt érintően. A tagállamoknak továbbá megfelelő intézkedéseket kell tenniük a gyermekeket érintő büntetőeljárásokkal foglalkozó ügyvédek részére kínált szakirányú képzések előmozdítására is.
- (64) Annak érdekében, hogy nyomon követhető és értékelhető legyen ezen irányelv hatékonysága, a rendelkezésre álló adatokból ki kell gyűjteni az ezen irányelvben meghatározott jogok alkalmazásának vonatkozásában releváns adatokat. Ezek az adatok magukban foglalják az igazságügyi és bűnüldöző hatóságok által rögzített adatokat, valamint lehetőség szerint az egészségügyi és a szociális jóléti szolgálatok által az ezen irányelvben foglalt jogok tekintetében összeállított adminisztratív adatokat, különös tekintettel az ügyvédi segítséget igénybe vevő gyermekek száma, az elvégzett egyéni értékelések száma, az audiovizuális felvételen rögzített kihallgatások száma, valamint azon gyermekek számának vonatkozásában, akikkel szemben szabadságlvonással járó intézkedést hoztak.

- (65) A tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk és biztosítaniuk kell az ezen irányelvben előírt jogokat, minden, így különösen a faj, szín, nem, szexuális irányultság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzetiség, etnikai vagy társadalmi származás, vagyoni helyzet, fogyatékoság vagy születés alapján történő megkülönböztetés nélkül.
- (66) Ez az irányelv tiszteletben tartja a Charta és az EJEE által elismert alapvető jogokat és elveket, köztük a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmát, a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jogot, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyi sérthetlenséghez való jogot, a gyermekek jogait, a fogyatékosággal élő személyek beilleszkedését, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság vélelmét, valamint a védelemhez való jogot. Ezt az irányelvet az említett jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (67) Ez az irányelv minimumszabályokat határoz meg. A tagállamok kiterjeszthetik az ezen irányelvben meghatározott jogokat annak érdekében, hogy magasabb szintű védelmet nyújtsanak. A védelem ezen magasabb szintje nem akadályozhatja a bírósági határozatok kölcsönös elismerését, amelynek a megkönnyítése az említett minimumszabályok célja. A tagállamok által nyújtott védelem szintje sosem csökkenhet a Charta vagy az EJEE által meghatározott, a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által értelmezett standardok alá.
- (68) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen közös minimumkövetelmények megállapítását a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekeket megillető eljárási biztosítékokra nézve a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani annak léptéke és hatásai miatt, az Unió szintjén azonban jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (69) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (70) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,
- (71) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁽¹⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az áttüztető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt áttüztető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv közös minimumszabályokat állapít meg azon gyermekek egyes jogai vonatkozásában akik:

- a) büntetőeljárások során gyanúsítottak vagy vádlottak, vagy
- b) a 2002/584/IB kerethatározat szerinti elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárások hatálya alatt állnak (a továbbiakban: keresett személyek).

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

*2. cikk***Hatály**

(1) Ezt az irányelvet a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekekre kell alkalmazni. Ezt az irányelvet annak végső megállapításáig kell alkalmazni, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövette-e a bűncselekményt, beleértve adott esetben a büntetéskiszabást és a fellebbezés elbírálását is.

(2) Ez az irányelv a keresett személynek minősülő gyermekekre a végrehajtó tagállamban fogatosított letartóztatásuk időpontjától kezdve alkalmazandó, a 17. cikkel összhangban.

(3) Az 5. cikk, a 8. cikk (3) bekezdésének b) pontja, valamint a 15. cikk kivételével, a szülői felelősség gyakorlójára vonatkozó rendelkezések tekintetében, ez az irányelv, vagy ennek egyes rendelkezései alkalmazandók azokra az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett személyekre, akikkel szemben akkor indult eljárás amikor még gyermekek voltak, de azóta betöltötték a 18. életévüket, és ennek az irányelvnek, vagy egyes rendelkezéseinek alkalmazása az eset összes körülményeinek fényében – ideértve az érintett személy érettségét és kiszolgáltatottságát – megfelelő. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezen irányelvet az érintett személyre a 21. életévének betöltését követően már nem alkalmazzák.

(4) Ezt az irányelvet alkalmazni kell az olyan gyermekekre, akik eredetileg nem voltak gyanúsítottak vagy vádlottak, de akik a rendőrség vagy más bűnüldöző hatóság általi kihallgatás során gyanúsítottá vagy vádlottá válnak.

(5) Ez az irányelv nem érinti a büntetőjogi felelősséghez kapcsolódó életkort meghatározó nemzeti szabályokat.

(6) A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nélkül, a kisebb súlyú jogsértések tekintetében:

a) amennyiben a tagállam joga úgy rendelkezik, hogy a szankciót egy, a büntetőügyekben joghatósággal rendelkező bíróságtól eltérő hatóság szabja ki, és az ilyen szankció ellen az említett bíróságon lehet fellebbezni vagy azt az elé lehet terjeszteni, vagy

b) amennyiben szankcióként szabadságelvonás nem szabható ki,

ez az irányelv kizárólag a büntetőügyekben joghatósággal rendelkező bíróság előtt folyó eljárásokra alkalmazandó.

Ezt az irányelvet azonban teljes körűen alkalmazni kell, amennyiben a gyermek szabadságát elvonták, függetlenül attól, hogy a büntetőeljárás milyen szakaszban van.

*3. cikk***Fogalommeghatározások**

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „gyermek”: a 18. életévét be nem töltött személy;

2. „szülői felelősség gyakorlója”: olyan személy, aki szülői felelősséget gyakorol egy gyermek felett;

3. „szülői felelősség”: egy gyermek személyével, illetve vagyonával kapcsolatos valamennyi jog és kötelesség, amelyet valamely természetes vagy jogi személy határozat, jogszabály vagy jogilag kötelező megállapodás útján gyakorol, ideértve a felügyeleti jogot és a láthatási jogot is.

Az első bekezdés 1. pontja vonatkozásában, amennyiben bizonytalan, hogy egy személy betöltötte-e 18. életévét, az adott személyt gyermeknek kell tekinteni.

4. cikk

A tájékoztatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a gyermekeket tájékoztatják arról, hogy a büntetőeljárásban gyanúsítottak vagy vádlottak, haladéktalanul tájékoztassák őket a 2012/13/EU irányelvnek megfelelő jogaikról és az eljárások lefolytatásának általános szempontjairól.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a gyermekeket tájékoztassák az ezen irányelvben foglalt jogokról. Az említett tájékoztatást a következők szerint kell megadni:

- a) amint a gyermeket tájékoztatják arról, hogy gyanúsított vagy vádlott, haladéktalanul tájékoztatást kell kapnia:
 - i. a szülői felelősség gyakorlásához való jogról, az 5. cikkben foglaltak szerint;
 - ii. az ügyvédi támogatáshoz való jogról, a 6. cikkben foglaltak szerint;
 - iii. a magánélet védelméhez való jogról, a 14. cikkben foglaltak szerint;
 - iv. azon jogáról, hogy az eljárás bizonyos – bírósági meghallgatástól eltérő – szakaszaiban elkísérheti a szülői felelősséget gyakorló személy, a 15. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint;
 - v. a költségmentességhez való jogról, a 18. cikkben foglaltak szerint;
- b) az eljárás lehető legkorábbi, megfelelő szakaszában tájékoztatást kell kapnia:
 - i. az egyéni értékeléshez való jogról, a 7. cikkben foglaltak szerint;
 - ii. az orvosi vizsgálatához való jogról, ideértve az orvosi ellátáshoz való jogot, a 8. cikkben foglaltak szerint;
 - iii. a szabadságelvonás korlátozásához és az alternatív intézkedések alkalmazásához való jogról, ideértve a fogva tartás időszakonkénti felülvizsgálatához való jogot, a 10. és a 11. cikkben foglaltak szerint;
 - iv. a bírósági meghallgatásokon a szülői felelősség gyakorlója általi kísérethez való jogról, a 15. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint;
 - v. a tárgyaláson való jelenlét jogáról, a 16. cikkben foglaltak szerint;
 - vi. a hatékony jogorvoslathoz való jogról, a 19. cikkben foglaltak szerint;
- c) a szabadságelvonással egyidejűleg a szabadságelvonás esetén alkalmazandó különleges bánásmódhoz való jogról, a 12. cikkben foglaltak szerint.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti tájékoztatás írásban, szóban vagy mindkét módon, egyszerű és közérthető nyelven történjen, és hogy az átadott információkat a nemzeti jog által előírt jegyzőkönyvvezési eljárással rögzítsék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a gyermekeknek a 2012/13/EU irányelvnek megfelelően jogokról szóló írásbeli tájékoztatást bocsátanak rendelkezésére, ez a tájékoztató hivatkozást tartalmaz az ezen irányelv szerinti jogaikról.

5. cikk

A gyermeknek a szülői felelősség gyakorlásához való joga

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szülői felelősséget gyakorló személy a lehető leghamarabb megkapja azt a tájékoztatást, amelyhez a gyermeknek a 4. cikkel összhangban joga van.

(2) Az (1) bekezdésben említett információt egy olyan másik megfelelő, nagykorú személynek kell megadni, akit a gyermek nevezett meg és ilyenként az illetékes hatóság elfogadott, amennyiben a szülői felelősséget gyakorló személynek az említett tájékoztatása:

- a) a gyermek mindenek fölött álló érdekével ellentétes lenne;
- b) nem lehetséges, mivel a szülői felelősség gyakorlóját minden ésszerű erőfeszítés ellenére nem lehet elérni, vagy személyazonossága ismeretlen;
- c) objektív és tényszerű körülmények miatt súlyosan veszélyeztetheti a büntetőeljárást.

Amennyiben a gyermek nem nevezett meg másik megfelelő nagykorú személyt, vagy ha a gyermek által megnevezett nagykorú személy nem elfogadható az illetékes hatóság számára, az illetékes hatóság a gyermek mindenek fölött álló érdekeinek figyelembevételével egy másik személyt jelöl meg és tájékoztat. Ez a személy valamely hatóság vagy egyéb gyermekvédelmi vagy gyermekjóléti intézmény képviselője is lehet.

(3) Amennyiben megszűntek a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjának alkalmazását eredményező körülmények, a gyermek számára a 4. cikkel összhangban nyújtott minden, az eljárás során továbbra is fontossággal bíró információt a szülői felelősség gyakorlójának kell megadni.

6. cikk

Ügyvédi támogatás

(1) A büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekeknek a 2013/48/EU irányelvnek megfelelően joguk van ügyvédi segítség igénybevételéhez. Ezen irányelv egyetlen rendelkezése és különösen ezen cikk sem érinti ezt a jogot.

(2) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a gyermekek e cikkel összhangban ügyvédi támogatást kapjanak annak érdekében, hogy ténylegesen érvényesíteni tudják a védelemhez való jogot.

(3) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy a gyermekek indokolatlan késedelem nélkül ügyvédi támogatást kapjanak, amint tudomásukra jut, hogy gyanúsítottak vagy vádlottak. A gyermekek számára mindenképpen ügyvédi támogatást kell biztosítani az alábbi időpontok közül a legkorábbiban:

- a) a rendőrség vagy egyéb bűnüldöző vagy igazságügyi hatóság általi kihallgatásukat megelőzően;
- b) a (4) bekezdés c) pontjával összhangban bármely nyomozó vagy más illetékes hatóság által bármely nyomozati vagy más bizonyításfelvételi cselekmény lefolytatásakor;
- c) a szabadságelvonást követően indokolatlan késedelem nélkül;
- d) amennyiben büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróságra idézték be, az említett bíróság előtti megjelenés előtt kellő időben.

(4) Az ügyvédi támogatás az alábbiakra terjed ki:

- a) a tagállamok biztosítják, hogy a gyermekeknek joga legyen az őket képviselő ügyvéddel négy szemközt találkozni és kommunikálni, ideértve a rendőrség vagy más bűnüldöző vagy igazságügyi hatóság általi kihallgatás előtti időszakot is;
- b) a tagállamok biztosítják, hogy a gyermekek a kihallgatásuk során ügyvédi támogatást kapjanak, és hogy az ügyvéd ténylegesen részt tudjon venni a kihallgatáson. Az ilyen részvételre a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban kerül sor, feltéve, hogy ezen eljárások nem sértik az érintett jogok tényleges gyakorlását vagy lényegét. Amennyiben az ügyvéd részt vesz a kihallgatáson, ezt a nemzeti jog által előírt jegyzőkönyvezési eljárással rögzíteni kell;

c) a tagállamok biztosítják, hogy a gyermekek ügyvédi támogatást kapjanak legalább a következő nyomozati vagy bizonyításfelvételi cselekmények során, amennyiben a nemzeti jog ilyen cselekményekről rendelkezik, és amennyiben a gyanúsított vagy a vádlott köteles megjelenni vagy megjelenése megengedett e cselekményeken:

- i. felismerésre bemutatás;
- ii. szembesítés;
- iii. bizonyítási kísérlet.

(5) A tagállamok tiszteletben tartják az ezen irányelv alapján biztosított, ügyvédi támogatás igénybevételéhez való jog gyakorlása során a gyermekek és az ügyvédjük közötti kommunikáció bizalmas jellegét. E kommunikáció magában foglalja a találkozót, a levelezést, a telefonbeszélgetéseket, valamint a nemzeti jog alapján engedélyezett egyéb kommunikációs formákat.

(6) Feltéve, hogy ez összhangban van a tisztességes eljáráshoz való joggal, a tagállamok eltérhetnek a (3) bekezdéstől, amennyiben az ügyvédi támogatás nem arányos az ügy körülményei fényében, figyelembe véve az állítólagos bűncselekmény súlyosságát, az ügy összetettségét, valamint az ilyen bűncselekmény esetében meghozható intézkedéseket, mindvégig kiemelt figyelmet fordítva a gyermek mindenek fölött álló érdekére.

A tagállamok mindenképpen ügyvédi támogatást biztosítanak a gyermekek számára az alábbi esetekben:

a) amennyiben az ezen irányelv hatálya alá tartozó eljárás bármely szakaszában a gyermeket azzal a céllal állítják illetékes bíróság vagy bíró elé, hogy a fogvatartásáról döntsenek; valamint

b) a fogvatartás ideje alatt.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a szabadságtól való megfosztás nem szabható ki büntetésként, kivéve, ha a gyermek olyan ügyvédi támogatásban részesült, amely lehetővé tette a gyermek védelemhez való jogának tényleges gyakorlását, és ez a segítség mindvégig rendelkezésére állt a bírósági tárgyalások során.

(7) Abban az esetben, amikor a gyermek számára ezen irányelv alapján ügyvédi támogatást kell biztosítani, de nincsen jelen ügyvéd, az illetékes hatóságoknak ésszerű időtartamra el kell halasztaniuk a gyermek kihallgatását vagy a (4) bekezdés c) pontja szerinti más nyomozati vagy bizonyításfelvételi eljárást annak érdekében, hogy lehetősége legyen az ügyvédnek megérkezni, vagy hogy ha a gyermek saját maga nem gondoskodott ügyvédi képviselőről, akkor gondoskodjanak a gyermek számára egy ügyvédről.

(8) Rendkívüli körülmények esetén, és kizárólag csak a tárgyalást megelőző szakaszban a tagállamok ideiglenesen eltérhetnek a (3) bekezdésben foglalt jogok alkalmazásától, az eset egyedi körülményeinek a fényében, az alábbi nyomós okok egyike alapján:

- a) sürgősen meg kell akadályozni a valamely személy életét, szabadságát vagy testi épségét fenyegető, súlyosan hátrányos következmények bekövetkeztét;
- b) a nyomozó hatóságok azonnali intézkedése elengedhetetlen ahhoz, hogy megakadályozzák valamely súlyos bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás érdemi veszélyeztetését.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok e bekezdés alkalmazásakor figyelembe veszik a gyermek mindenek fölött álló érdekét.

A kihallgatás e bekezdés szerinti ügyvédi jelenlét hiányában történő lefolytatásáról kizárólag valamely igazságügyi hatóság, vagy – amennyiben e határozat bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti – más illetékes hatóság határozhat eseti alapon.

7. cikk

Az egyéni értékeléshez való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyermeknek a védelemmel, az oktatással, a képzéssel és a társadalomba való beilleszkedéssel kapcsolatos sajátos szükségleteit figyelembe vegyék.

(2) E célból a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekeket egyénileg kell értékelni. Az egyéni értékelésnek különösen figyelembe kell vennie a gyermek személyiségét és érettségét, a gyermek gazdasági, társadalmi és családi hátterét, továbbá a gyermek esetleges különleges kiszolgáltatottságát.

(3) Az egyéni értékelés terjedelme és részletei eltérőek lehetnek az ügy körülményeitől, a gyermek feltételezett bűncselekmény elkövetésében való bűnössége bebizonyosodása esetén meghozható intézkedésektől, valamint attól függően, hogy a gyermekről a közelmúltban készült-e egyéni értékelés.

(4) Az egyéni értékelés arra szolgál, hogy megállapítsák és az érintett tagállam jegyzőkönyvezési eljárásával összhangban rögzítsék a gyermek egyéni sajátosságaival és körülményeivel kapcsolatos olyan információkat, amelyek hasznosak lehetnek az illetékes hatóságok számára az alábbiak során:

- a) annak megállapítása, hogy célszerű-e bármely egyedi intézkedés meghozatala a gyermek érdekében;
- b) a gyermekkel kapcsolatos esetleges biztosítási intézkedések megfelelőségének és hatékonyságának értékelése;
- c) a büntetőeljárás keretében történő döntéshozatal vagy intézkedés meghozatala, ideértve az ítélethozatalt is.

(5) Az egyéni értékelést az eljárás lehető legkorábbi megfelelő szakaszában, és a (6) bekezdés figyelembevételével a vádemelést megelőzően kell elvégezni.

(6) A vádiratot egyéni értékelés hiányában is elő lehet terjeszteni, feltéve, hogy ez a gyermek mindenek fölött álló érdekét szolgálja, és hogy az egyéni értékelés rendelkezésre áll a bírósági tárgyalások kezdetkor.

(7) Az egyéni értékeléseket a gyermek szoros bevonása mellett kell elkészíteni. Az értékelést képesített személyzetnek kell végeznie lehetőleg multidiszciplináris megközelítés alkalmazásával és adott esetben a szülői felelősség gyakorlójának, vagy az 5. és a 15. cikkben említett másik megfelelő nagykorú személynek, és/vagy szakosodott szakembernek a bevonásával.

(8) Az egyéni értékelés alapjául szolgáló körülmények jelentős mértékű megváltozása esetén a tagállamok biztosítják, hogy az egyéni értékelést a büntetőeljárás során naprakészé tegyék.

(9) A tagállamok eltérhetnek az egyéni értékelés elvégzésére vonatkozó kötelezettségtől, ha ezt az eltérést az ügy körülményei indokolják, feltéve, hogy ez összeegyeztethető a gyermek mindenek fölött álló érdekével.

8. cikk

Az orvosi vizsgálatához való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szabadságuktól megfosztott gyermekek jogosultak orvosi vizsgálat indokolatlan késedelem nélküli igénybevételére, különösen annak érdekében, hogy felmérjék általános szellemi és fizikai állapotukat. Az orvosi vizsgálatnak a lehető legkevésbé invazívnak kell lennie, és azt orvosnak vagy más szakképzett személynek kell elvégeznie.

(2) Az orvosi vizsgálat eredményét figyelembe kell venni annak megállapításakor, hogy a gyermek képes-e részt venni a kihallgatáson vagy más nyomozati vagy bizonyításvételi cselekményekben, illetve a vele szemben meghozott vagy tervezett intézkedésekben.

(3) A vizsgálatot vagy az illetékes hatóságok kezdeményezésére – különösen a vizsgálat szükségességére utaló konkrét egészségügyi jelek esetén – kell elvégezni, vagy akkor, ha ezt az alábbiak valamelyike kéri:

- a) a gyermek;
- b) a szülői felelősség gyakorlója, vagy az 5. illetve a 15. cikkben említett másik megfelelő nagykorú személy;
- c) a gyermek ügyvédje.

- (4) Az orvosi vizsgálat következtetéseit írásban kell rögzíteni. Szükség esetén orvosi ellátást kell biztosítani.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a körülmények megkövetelik, másik orvosi vizsgálat történjen.

9. cikk

Audiovizuális felvétel készítése a kihallgatásról

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyermeknek a rendőrség vagy valamely más bűnüldöző hatóságok általi, büntető-eljárás keretében történő kihallgatásáról audiovizuális felvétel készüljön, amennyiben ez az ügy körülményei tekintetében arányos, figyelembe véve többek között azt is, hogy van-e jelen ügyvéd, és hogy a gyermek szabadságelvonás alatt áll-e, feltéve, hogy a gyermek mindenek fölött álló érdekét minden esetben elsődleges szempontnak tekintik.
- (2) Audiovizuális felvétel hiányában a kihallgatást más megfelelő módon kell rögzíteni, például megfelelően ellenőrzött írásos jegyzőkönyv formájában.
- (3) Ez a cikk nem sérti azt a lehetőséget, hogy a gyermeknek kizárólag azonosítása céljából audiovizuális felvétel készítése nélkül is kérdéseket tegyenek fel.

10. cikk

A szabadságelvonás korlátozása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyermek szabadságának elvonását az eljárások valamennyi szakaszában a lehető legrövidebb megfelelő időtartamra alkalmazzák. Megfelelően figyelembe kell venni a gyermek életkorát és sajátos helyzetét, valamint az ügy sajátos körülményeit.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy gyermekek esetében a szabadságelvonás, különösen a fogvatartás, csak a legvégső esetben alkalmazható. A tagállamok biztosítják, hogy fogva tartásra csakis olyan, indokolással ellátott határozat alapján kerülhet sor, amely bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Az ilyen határozatokat ésszerű időközönként időszakos bírósági felülvizsgálatnak kell alávetni, amely felülvizsgálat elvégzésére vagy a bíróság által hivatalból, vagy a gyermek, a gyermek ügyvédje vagy a bíróságtól eltérő igazságügyi hatóság kérelmére kerül sor. A tagállamok a bírói függetlenség sérelme nélkül biztosítják, hogy az e bekezdés szerinti határozatok meghozatala indokolatlan késedelem nélkül történjen.

11. cikk

Alternatív intézkedések

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben lehetséges, az illetékes hatóságok a fogva tartástól eltérő alternatív intézkedéseket (alternatív intézkedések) alkalmazzanak.

12. cikk

Különleges bánásmód szabadságelvonás esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyermekeket a felnőtt korúaktól elkülönítve tartják fogva, kivéve, ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendőri őrizetben tartott gyermekeket a felnőtt korúaktól elkülönítve tartják fogva, kivéve:

- a) ha ez ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével; vagy
- b) kivételes esetben, ha az a gyakorlatban nem lehetséges, feltéve, hogy a gyermekeket olyan módon tartják fogva a felnőtt korúakkal együtt, hogy ez összeegyeztethető a gyermek mindenek fölött álló érdekével.

(3) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amikor a fogva tartott gyermek eléri a 18 éves kort, a tagállamok biztosítják azt a lehetőséget, hogy – figyelembe véve az érintett személy körülményeit – továbbra is a többi fogva tartott felnőttkorútól elkülönítve folytatódjon a fogva tartás, feltéve, hogy ez összeegyeztethető az említett személlyel együtt fogva tartott gyermek mindenek fölött álló érdekével.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, valamint a (3) bekezdés figyelembevételével, a gyermekek fiatal felnőttekkel együtt is fogva tarthatók, hacsak ez nem ellentétes a gyermek mindenek fölött álló érdekével.

(5) A tagállamok a gyermekek fogva tartásának időtartama alatt minden megfelelő intézkedést megtesznek azért, hogy:

- a) megőrizték és biztosítsák a gyermek egészségét, valamint testi és szellemi fejlődését;
- b) biztosítsák a gyermek oktatáshoz és képzéshez való jogát, ideértve azt az esetet is, amikor a gyermek fizikai, érzékszervi vagy tanulási fogyatékossággal rendelkezik;
- c) biztosítsák a gyermek családi életéhez való jogának tényleges és rendszeres gyakorlását;
- d) biztosítsák az olyan programokhoz való hozzáférést, amelyek elősegítik a gyermek fejlődését és a társadalomba való visszailleszkedését; valamint
- e) biztosítsák a gyermek vallási vagy meggyőződésbeli szabadságának tiszteletben tartását.

Az e bekezdés alapján meghozott intézkedéseknek a fogva tartás időtartamához viszonyítottan arányosnak és megfelelőnek kell lenniük.

Az első albekezdés a) és e) pontja a fogva tartáson kívül más szabadságelvonásokra is alkalmazandó. A meghozott intézkedéseknek a szabadságelvonás időtartamához viszonyítottan arányosnak és megfelelőnek kell lenniük.

Az első albekezdés b), c) és d) pontja a fogva tartáson kívül csak olyan mértékben alkalmazandó más szabadságelvonásokra, amennyiben az megfelelő és arányos az említett helyzet jellegéhez és időtartamához viszonyítottan.

(6) A tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy a szabadságelvonás alatt álló gyermekek a lehető leghamarabb találkozhasanak a szülői felelősség gyakorlójával, amennyiben ez a találkozás összeegyeztethető a nyomozási és operatív követelményekkel. Ez a bekezdés nem sérti a másik megfelelő felnőtt korú 5. vagy 15. cikknek megfelelően történő megnevezését vagy kinevezését.

13. cikk

Az ügyek időben történő, gondos kezelése

(1) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyermekeket érintő büntetőeljárásokat sürgősséggel és kellő gondossággal kezeljék.

(2) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyermekek minden esetben olyan bánásmódban részesüljenek, amely védi a méltóságukat, valamint megfelel az életkoruknak, érettségüknek és értelmi szintjüknek, valamint figyelembe veszi sajátos szükségleteiket, ideértve az esetleges kommunikációs nehézségeket is.

14. cikk

A magánélet védelméhez való jog

- (1) A tagállamok biztosítják a gyermek magánéletének a büntetőeljárás során történő védelmét.
- (2) Ennek érdekében a tagállamok előírják, hogy a gyermekeket érintő bírósági meghallgatásokat általában a nyilvánosság kizárásával folytassák le, vagy lehetőséget adnak a bíróságoknak vagy a bírácoknak arra, hogy az ilyen meghallgatásokat a nyilvánosság kizárásával folytassák le.
- (3) A tagállamok megfelelő intézkedések révén biztosítják, hogy a 9. cikkben említett felvételeket, illetve jegyzőkönyveket nem teszik közzé.
- (4) A tagállamok a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságának, illetve a média szabadságának és pluralizmusának tiszteletben tartása mellett önszabályozásra ösztönzik a médiát az e cikkben megfogalmazott célok elérése érdekében.

15. cikk

A gyermeknek az eljárás során a szülői felelősség gyakorlója általi kísérezhez való joga

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a gyermekeknek joguk legyen ahhoz, hogy az őket érintő bírósági meghallgatásokon a szülői felelősség gyakorlójának kíséretében vegyenek részt.
- (2) A gyermeknek joga van ahhoz, hogy egy általa megnevezett és ilyenként az illetékes hatóság által elfogadott másik megfelelő nagykorú személy kísérje, amennyiben a bírósági meghallgatásokon a gyermeket kísérő szülői felelősséget gyakorló személy jelenléte:
- a) a gyermek mindenek fölött álló érdekével ellentétes lenne;
 - b) nem lehetséges, mivel a szülői felelősség gyakorlóját minden ésszerű erőfeszítés ellenére nem lehet elérni, vagy személyazonossága ismeretlen; vagy
 - c) objektív és tényszerű körülmények miatt súlyosan veszélyeztetné a büntetőeljárást.

Amennyiben a gyermek nem nevezett meg másik megfelelő nagykorú személyt, vagy ha a gyermek által megnevezett nagykorú személy nem elfogadható az illetékes hatóság számára, az illetékes hatóság a gyermek mindenek fölött álló érdekének figyelembevételével egy másik személyt nevez meg a gyermek kíséretére. Ez a személy valamely hatóság vagy egyéb gyermekvédelmi vagy gyermekjóléti intézmény képviselője is lehet.

- (3) Amennyiben megszűntek a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjának alkalmazását eredményező körülmények, a gyermeknek joga van arra, hogy a további bírósági meghallgatásokon a szülői felelősség gyakorlójának kíséretében vegyen részt.
- (4) Az (1) bekezdésben meghatározott jog mellett a tagállamok biztosítják, hogy a gyermekeknek joguk legyen arra, hogy a szülői felelősség gyakorlója, vagy a (2) bekezdés szerinti másik megfelelő nagykorú személy kíséretében vegyenek részt a bírósági meghallgatásokon kívüli, az ő jelenlétükben zajló eljárási szakaszokon, amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy:
- a) a gyermek mindenek fölött álló érdekét szolgálja, hogy az említett személy elkísérje; valamint
 - b) az említett személy jelenléte nem fogja kedvezőtlenül befolyásolni a büntetőeljárást.

16. cikk

A gyermekek tárgyalásukon való jelenléthez és részvételhez való joga

(1) A tagállamok biztosítják a gyermekek ahhoz való jogát, hogy jelen legyenek a tárgyalásukon, és meghoznak minden szükséges intézkedést annak lehetővé tétele érdekében, hogy hatékonyan részt vehessenek a tárgyaláson, ideértve például annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy meghallgassák őket és kifejtessék véleményüket.

(2) A tagállamok gondoskodnak róla, hogy azok a gyermekek, akik nem voltak jelen a tárgyalásukon, jogosultak legyenek új tárgyalásra vagy más jogorvoslatra, az (EU) 2016/343 irányelvvel összhangban és az abban rögzített feltételek alapján.

17. cikk

Az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárások

A tagállamok biztosítják, hogy a 4., 5., 6. és 8. cikkben, a 10–15. cikkben, valamint a 18. cikkben említett jogok értelemszerűen vonatkoznak a keresett személynek minősülő gyermekekre is a végrehajtó tagállamban az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárások szerinti letartóztatásukkor.

18. cikk

A költségmentességhez való jog

A tagállamok biztosítják, hogy a költségmentességre vonatkozó nemzeti jog garantálja az ügyvédi támogatás igénybevételéhez való, a 6. cikk szerinti jog hatékony gyakorlását.

19. cikk

Jogorvoslatok

A tagállamok biztosítják, hogy a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek, valamint a keresett személynek minősülő gyermekek a nemzeti jog szerint tényleges jogorvoslati joggal rendelkeznek az ezen irányelv szerinti jogaik megsértése esetén.

20. cikk

Képzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a bűnüldöző hatóságok, valamint a fogvatartási intézmények gyermekeket érintő ügyeket kezelő személyzete a gyermekekkel való kapcsolatuk szintjéhez igazított speciális, a gyermekek jogaira, a megfelelő kihallgatási technikákra, a gyermekpszichológiára és a nyelvi szempontból a gyermekhez igazított kommunikációra vonatkozó képzésben részesüljön.

(2) A bírói függetlenség és az igazságszolgáltatási szervezet felépítésében a tagállamok között fennálló különbségek sérelme nélkül, valamint kellően tiszteletben tartva a bírák és ügyészek képzéséért felelős személyek szerepét, a tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a gyermekeket érintő büntetőeljárásokkal foglalkozó bírák és ügyészek rendelkezzenek az e területen megkövetelt különleges kompetenciákkal, ténylegesen részt vehessenek szakirányú képzéseken, vagy mindkettő érvényesüljön.

(3) A jogászai szakma függetlenségének és a jogászok képzéséért felelős személyek szerepének kellő tiszteletben tartása mellett a tagállamok megfelelő intézkedések hoznak a gyermekeket érintő büntetőeljárásokkal foglalkozó ügyvédek részére kínált, a (2) bekezdésben említett szakirányú képzések előmozdítása érdekében is.

(4) A tagállamok a közszolgálatokon keresztül vagy a gyermekeket segítő szervezetek finanszírozása révén ösztönöznek azon kezdeményezésekre, amelyek célja, hogy a gyermekek számára segítő és helyreállító igazságszolgáltatási szolgáltatásokat nyújtó személyek a gyermekekkel való kapcsolatuknak megfelelő szintű képzést kapjanak, és betartsák azon szakmai előírásokat, amelyeknek az a célja, hogy pártatlanul, tisztelettel és szakértelemmel nyújtsák az említett szolgáltatásokat.

21. cikk

Adatgyűjtés

A tagállamok legkésőbb 2021. június 11-én, majd azt követően háromévenként megküldik a Bizottságnak az ezen irányelvben meghatározott jogok érvényesítésére vonatkozóan rendelkezésre álló adatokat.

22. cikk

Költségek

A tagállamok az eljárások kimenetelétől függetlenül fedezik a 7., 8. és 9. cikk alkalmazásából adódó költségeket, kivéve a 8. cikk alkalmazásából adódó azon költségeket, amelyeket egészségbiztosítás fedez.

23. cikk

A csökkentés kizárása

Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely a Charta, az EJEE, a nemzetközi jog egyéb releváns rendelkezései, különösen a gyermek jogáról szóló ENSZ-egyezmény, vagy bármely tagállam joga által biztosított bármely, magasabb szintű védelmet nyújtó jogot és eljárási biztosítékot korlátoz vagy azoktól eltér.

24. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2019. június 11-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság 2022. június 11-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen irányelvnek, e jelentésnek tartalmaznia kell a 6. cikk alkalmazásának értékelését, valamint szükség esetén jogalkotási javaslatokat is.

26. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

27. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. május 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/801 IRÁNYELVE

(2016. május 11.)

a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, és az au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről

(átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2004/114/EK ⁽⁴⁾, valamint a 2005/71/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ számos tekintetben módosításra szorul. Az említett irányelveket az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) Ennek az irányelvnek megoldást kell nyújtania a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekről szóló végrehajtási jelentésekben azonosított problémákra annak érdekében, hogy orvosolja az azonosított hiányosságokat, biztosítsa a nagyobb átláthatóságot és a jogbiztonságot, és következetes jogi keretet biztosítson az Unióba érkező harmadik országbeli állampolgárok különböző kategóriái számára. Ezért egy jogi aktusban összefoglalva, egyszerűsíteni és egységesíteni kell az említett kategóriákra vonatkozó hatályos rendelkezéseket. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kategóriák a közöttük meglévő eltérések ellenére is több olyan közös jellemzővel rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik egy uniós szintű közös jogi keret útján történő szabályozásukat.
- (3) Ez az irányelv hozzájárul a Stockholmi Program azon célkitűzéséhez, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának és tartózkodásának feltételeire vonatkozó nemzeti jogszabályokat közelítse. Az Unión kívülről érkező bevándorlás az egyik forrása a magasan képzett munkaerőnek, és egyre nagyobb igény mutatkozik különösen a hallgatók és a kutatók iránt is. Fontos szerepet töltenek be az alapvető uniós eszköz, a humán tőke kialakításában, és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés biztosításában, valamint ezáltal hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez.
- (4) A 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekre vonatkozó végrehajtási jelentések több hiányosságra is rámutattak, mindenekelőtt a beutazási és tartózkodási feltételek, a jogok, az eljárási garanciák, a hallgatók tanulmányaik alatti munkavállaláshoz való joga és az EU-n belüli mobilitás tekintetében. A harmadik országbeli állampolgárok választható kategóriája vonatkozásában is szükségesek bizonyos célzott javítások. A jelentéseket követő széles körű konzultáció szintén rámutatott, hogy a kutatók és a hallgatók álláskeresői lehetőségeit javítani szükséges, valamint megfelelőbb védelmet kell nyújtani az au paireknek, akik nem tartoznak a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvek hatálya alá.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 50. o.

⁽²⁾ HL C 114., 2014.4.15., 42. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. március 10-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 2004/114/EK irányelve (2004. december 13.) a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcsera, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről (HL L 375., 2004.12.23., 12. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgároknak az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.).

- (5) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezik a menekültügy, a bevándorlás és a harmadik országok állampolgárai jogainak védelme terén elfogadandó intézkedésekről.
- (6) Továbbá ez az irányelv előmozdítja az emberek közötti kapcsolatokat és a mobilitást, mivel ezek fontos elemei az EU külpolitikájának, kiemelten ami az európai szomszédságpolitika országait vagy az Unió stratégiai partnereit illeti. Az irányelv lehetővé teszi, hogy megfelelőbben hozzájáruljanak a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítéshez, és annak mobilitási partnerségeihez, amelyek konkrét keretet biztosítanak a tagállamok és a harmadik országok közötti párbeszéd és együttműködés számára, ideértve a legális migráció elősegítését és megszervezését.
- (7) A migrációnak ezen irányelv alkalmazásában elő kell segítenie a szakmai tudás és készségek létrehozását és megszerzését. A migráció a kölcsönös gyarapodás egy formáját jelenti az érintett migránsok, a származási országuk és az érintett tagállam számára, miközben erősíti a kulturális kapcsolatokat és gazdagítja a kulturális sokszínűséget.
- (8) Ez az irányelv előmozdítja, hogy az Unió vonzó helyszínt jelentsen a kutatók és az innováció számára, és támogatja a tehetségekért folytatott világméretű versenyben, ennek keretében pedig az Unió általános versenyképességének és növekedési ütemének erősödéséhez kell vezetnie, olyan munkahelyek létrehozása mellett, amelyek nagyobb mértékben járulnak hozzá a GDP növekedéséhez. Az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezésben is szerepel az Unió megnyitása olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik beutazására és tartózkodására kutatási célból kerülhet sor. Az Európai Kutatási Térség szintén alapvető célként jelölte meg, hogy az uniós kutatók és a harmadik országokból származó kutatók számára nyitott munkaerőpiacot hozzanak létre, vagyis olyan egységes térséget alakítsanak ki, amelyen belül a kutatók, a tudományos ismeretek és a technológia szabadon mozognak.
- (9) Helyénvaló megkönnyíteni a harmadik országbeli állampolgárok kutatási tevékenység végzése céljából történő beutazását és tartózkodását egy, a kutatók és a fogadó kutatószervezet közötti jogviszonytól független, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárással, amely nem követeli meg külön munkavállalási engedély kiállítását. Ennek az eljárásnak a kutatószervezetek és a tagállamok bevándorlási hatóságai közötti együttműködésen kell alapulnia. A harmadik országbeli állampolgárok kutatási tevékenység céljából az Unióba való beutazásának megkönnyítése és meggyorsítása érdekében, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárásban a kutatószervezetek kulcsszerepet játszanak, ugyanakkor a tagállamok bevándorlási politika tekintetében meglévő előjogait meg kell őrizni. A kutatószervezeteknek – amelyeket a tagállamok előzetesen jóváhagyhatnak – jogosultnak kell lenniük arra, hogy kutatási tevékenység végzése céljából harmadik országbeli állampolgárral fogadási megállapodást vagy szerződést írjanak alá. Ha a beutazás és tartózkodás feltételei teljesülnek, a tagállamok engedélyt állítanak ki a fogadási megállapodás vagy a szerződés alapján.
- (10) Mivel a GDP 3 %-ának a kutatásba történő befektetésére vonatkozó cél elérése érdekében tett erőfeszítések nagymértékben érintik a magánszektor, adott esetben ösztönözni kell ezt a szektort, hogy az elkövetkező években több kutatót alkalmazzanak.
- (11) Annak érdekében, hogy az Unió vonzóbbá váljon az olyan harmadik ország állampolgárai számára, akik kutatási tevékenységet szeretnének végezni az Unióban, a 2003/86/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ meghatározása szerinti családtagjaik számára lehetővé kell tenni, hogy a kutatókkal tartsanak, és az EU-n belüli mobilitásra vonatkozó rendelkezések rájuk is vonatkozzanak. E családtagok számára hozzáférést kell biztosítani arra, hogy munkát vállaljanak az első és – hosszú távú mobilitás esetén – a második tagállamban, kivéve az olyan kivételes körülményeket, mint a munkanélküliség igen magas szintje, amelyek fennállása esetén a tagállamoknak lehetőségük van megvizsgálni, hogy az adott állás legfeljebb 12 hónapos időtartam alatt betölthető-e a hazai munkaerőpiacról. Az ebben az irányelvben meghatározott eltérések kivételével a 2003/86/EK irányelv valamennyi rendelkezése alkalmazandó, ideértve az elutasításra, a visszavonásra és a meghosszabbítás megtagadására vonatkozó indokokat is. Következésképpen a családtagok tartózkodási engedélye visszavonható, illetve azok meghosszabbítása megtagadható abban az esetben, ha a kutatónak, akinek kíséretében érkeztek, lejár az engedélye, és a családtagok nem rendelkeznek semmilyen önálló tartózkodási joggal.
- (12) Ezen irányelv alkalmazásában, adott esetben ösztönözni kell a tagállamokat, hogy a doktoranduszhallgatókat is kutatóként kezeljék.
- (13) Ezen irányelv végrehajtása nem ösztönözheti az agyelszívást a gazdaságilag felemelkedő vagy a fejlődő országokból. A származási országokkal való partnerség keretében és az átfogó migrációs politika megteremtése céljából intézkedéseket kell hozni a kutatók származási országukban történő visszailleszkedésének ösztönzésére.

⁽¹⁾ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családtagok jogáról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

- (14) Annak előmozdítása érdekében, hogy egész Európa a világ egyik kiválósági központjává váljon a tanulmányok és képzések terén, javítani és egyszerűsíteni kell az olyan személyek beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételeket, akik ilyen célokból szeretnének az Unióba jönni. Ez összhangban van az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növelésére irányuló ütemterv célkitűzéseivel, különösen ami az európai felsőoktatás nemzetközivé válását illeti. A tagállamok vonatkozó nemzeti jogszabályainak közelítése e törekvés részét képezi. Ezzel összefüggésben és a felsőoktatás modernizációjáról szóló tanácsi következtetésekkel⁽¹⁾ összhangban a „felsőoktatás” kifejezés magában foglal minden felsőoktatási intézményt, többek között az egyetemeket, a műszaki egyetemeket, a technológiai intézeteket, az üzleti és gazdasági főiskolákat, a műszaki főiskolákat, a főiskolákat, a felsőfokú szakképesítést nyújtó iskolákat, a politechnikumokat, és az akadémiákat.
- (15) Az európai oktatási miniszterek 1999. június 19-i Bolognai Együttes Nyilatkozatával megindított bolognai folyamat kiterjesztése és elmélyítése révén összehasonlíthatóbb, összeegyeztethetőbb és összehangoltabb felsőoktatási rendszerek jöttek létre a részt vevő országokban, de azokon kívül is. Ez amiatt következett be, mert a tagállamok támogatták a hallgatók mobilitását, valamint a felsőoktatási intézmények beépítették azt a tanterveikbe. Ezt a folyamatot a hallgatók EU-n belüli mobilitására vonatkozó rendelkezések javításán keresztül kell letükrözni. A Bolognai Nyilatkozat egyik célkitűzése, hogy az európai felsőoktatás vonzóbbá és versenyképesebbé váljon. A bolognai folyamat következtében létrejött az európai felsőoktatási térség. A bolognai háromciklusú rendszer a könnyen összehasonlítható programok és végzettségi szintek, valamint a képzési keretrendszerek bevezetése révén vonzóbbá tette a harmadik országbeli állampolgárok számára a tanulmányok folytatását Európában.
- (16) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó hallgatók előkészítő tanfolyamainak időtartamát és egyéb feltételeit a tagállamok határozzák meg nemzeti jogukkal összhangban.
- (17) Egy harmadik országbeli állampolgár felsőoktatási intézménybe történő felvételének bizonyítéka – egyebek között – a beiratkozást megerősítő levél vagy igazolás lehet.
- (18) A gyakornokként történő beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgároknak bizonyítaniuk kell, hogy a jelentkezésüket megelőző két évben felsőfokú végzettséget szereztek, vagy valamely harmadik országban felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytatnak. E személyeknek be kell mutatniuk egy képzési megállapodást is, amely többek között a képzési program leírását, annak oktatási célját vagy képzési elemeit, időtartamát tartalmazza, valamint azokat a feltételeket, amelyek alapján a gyakornokot a képzési program alatt felügyelik, bizonyítandó, hogy valódi képzésben fognak részt venni, és nem szokványos munkavállalóként alkalmazzák őket. A fogadó szervezetektől ezen felül megkövetelhető annak igazolása, hogy a gyakornoki állás nem egy álláshelyet helyettesít. Ha a gyakornokokra vonatkozóan a nemzeti jog, a kollektív szerződések vagy a gyakorlati szabályok különös feltételeket fogalmaznak meg, a tagállamok megkövetelhetik, hogy a gyakornokként történő beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgárok is megfeleljenek ezeknek a különös feltételeknek.
- (19) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki azokra a gyakornok-munkavállalókra, akik vállalaton belüli áthelyezés keretében, munkavégzés céljából érkeznek az Unióba, ugyanis ők a 2014/66/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartoznak.
- (20) Ez az irányelv támogatja az Európai Önkéntes Szolgálat arra irányuló célkitűzését, hogy fokozza a szolidaritást, a kölcsönös megértést és a toleranciát a fiatalok és olyan társadalmak között, amelyekben élnek, továbbá hogy hozzájáruljon a társadalmi kohézió megerősítéséhez, és a fiatalok aktív polgári szerepvállalásának előmozdításához. Annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban egységes módon lehessen hozzáférni az Európai Önkéntes Szolgálatához, a tagállamok alkalmazzák ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az Európai Önkéntes Szolgálatához jelentkező harmadik országbeli állampolgárokra.
- (21) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ezen irányelv rendelkezéseit a tanulókra, az Európai Önkéntes Szolgálatához nem tartozó önkéntesekre és az au paírekre is alkalmazzák annak érdekében, hogy megkönnyítsék beutazásukat és tartózkodásukat, valamint biztosítsák jogait.
- (22) Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy ezt az irányelvet a tanulókra is alkalmazzák, úgy célszerű lenne, ha a diákcseraprogramok vagy oktatási projektek keretében a diákokat kísérő tanárookra vonatkozó, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló nemzeti eljárás összhangban lenne a tanulókra vonatkozóan ebben az irányelvben meghatározott eljárással.

⁽¹⁾ HL C 372, 2011.12.20., 36. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.).

- (23) Az au pair tevékenység hozzájárul a személyek közötti kapcsolatok erősítéséhez, mivel lehetőséget teremt arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárok fejlesszék nyelvtudásukat, és elmélyítsék a tagállamokkal kapcsolatos ismereteiket és a hozzájuk fűződő kulturális kapcsolataikat. A harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező au pairek ugyanakkor a visszaélés kockázatának is ki lehetnek téve. A tagállamok az au pairekkel történő méltányos bánásmód biztosítása és sajátos igényeik kielégítése érdekében alkalmazhatják ennek az irányelvnek az au pairek beutazására és tartózkodására vonatkozó rendelkezéseit.
- (24) Ha a harmadik országbeli állampolgárok bizonyítani tudják, hogy az érintett tagállamban való tartózkodásuk teljes időtartama alatt támogatás, ösztöndíj, hallgatói ösztöndíj, érvényes munkaszerződés, kötelező érvényű állásajánlat vagy valamely diákcseraprogramokat működtető szervezet, gyakornokok fogadásával foglalkozó szervezet, önkéntességi rendszereket működtető szervezet, fogadó család vagy au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezet pénzügyi kötelezettségvállalása keretében forrásokban részesülnek, a tagállamok figyelembe veszik az ilyen forrásokat annak elbírálásakor, hogy elegendő források állnak-e rendelkezésükre. A tagállamok meghatározhatnak olyan indikatív referenciaösszeget, amelyet „elegendő forrásnak” tekintenek, és amely a harmadik országbeli állampolgárok kategóriáitól függően változhat.
- (25) A tagállamok számára javasolt annak engedélyezése, hogy a kérelmezők egy olyan, az érintett tagállam által meghatározott uniós hivatalos nyelven nyújtsák be a dokumentumokat és az információkat, amely más, mint az érintett tagállam hivatalos nyelve vagy nyelvei.
- (26) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy jóváhagyási eljárást dolgozzanak ki olyan állami vagy magán kutatószervezetek számára, illetve akár mindkét típusú kutatószervezet számára, amelyek harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutatókat kívánnak fogadni, illetve olyan felsőoktatási intézmények számára, amelyek harmadik állambeli hallgatókat kívánnak fogadni. A jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie. Könnyíteni szükséges a jóváhagyott kutatószervezetekhez és felsőoktatási intézményekhez történő kérelmezést, és az Unióba kutatási és tanulási céllal érkezők számára fel kell gyorsítani a beutazás engedélyezését.
- (27) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy jóváhagyási eljárást dolgozzanak ki az olyan fogadó szervezetek számára, amelyek harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező tanulókat, gyakornokokat és önkénteseket kívánnak fogadni. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt az eljárást a fogadó szervezetek némelyik vagy valamennyi kategóriájára alkalmazzák. E jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie. A jóváhagyott fogadó szervezetekhez benyújtott kérelmek esetében fel kell gyorsítani az olyan harmadik országbeli állampolgárok beutazásának engedélyezését, akik gyakorlat, önkéntes szolgálat vagy diákcseraprogram, valamint oktatási projekt céljából jönnek az Unióba.
- (28) Ha a tagállamok jóváhagyási eljárásokat alakítanak ki a fogadó szervezetekre, eldönthetik, hogy vagy csak a jóváhagyott fogadó szervezeteken keresztül engedélyezik a beutazást és tartózkodást, vagy a jóváhagyási eljárás kialakítása mellett lehetővé teszik a nem jóváhagyott fogadó szervezeteken keresztül beutazást és tartózkodást is.
- (29) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok jogát, hogy az ezen irányelv hatályán kívül eső engedélyeket állítsanak ki tanulmányok folytatása, kutatás vagy gyakorlat céljából olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (30) Amint az összes általános és különös beutazási és tartózkodási feltétel teljesült, a tagállamok a meghatározott határidőn belül engedélyt állítanak ki. Ha egy tagállam tartózkodási engedélyt kizárólag a saját területén állít ki, és az ezen irányelvben szereplő valamennyi beutazási és tartózkodási feltétel teljesült, a tagállam kiállítja a szükséges vízumot az érintett harmadik országbeli állampolgár számára, és gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóságok e célból ténylegesen együttműködjenek. Abban az esetben, ha a tagállam nem állít ki vízumot, az érintett harmadik országbeli állampolgárnak azzal egyenértékű beutazási engedélyt állít ki.
- (31) Az engedélyen az érintett harmadik országbeli állampolgár jogállását fel kell tüntetni. A tagállamok további információkat is rögzíthetnek papíralapú formátumban, vagy tárolhatnak elektronikus formátumban, feltéve, hogy az nem minősül kiegészítő feltételnek.
- (32) Az ezen irányelv szerinti engedélyek különféle érvényességi idejének tükröznie kell az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó egyes kategóriák tartózkodásának sajátos jellemzőit.

- (33) A tagállamoknak jogukban áll kikötni, hogy a hallgatók tartózkodásának teljes időtartama nem haladhatja meg a tanulmányoknak a nemzeti jogban meghatározott maximális időtartamát. Ezzel összefüggésben a tanulmányok maximális időtartama – ha az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik – magában foglalhatja a tanulmányok egy vagy több tanév megismétlése miatti lehetséges meghosszabbítását.
- (34) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az engedély iránti kérelmek és az értesítések kezeléséért és a kérelmezőknek díjat számíthassanak fel. A díjak mértéke nem lehet aránytalan vagy túlzó, annak érdekében, hogy az ne akadályozza ezen irányelv céljainak elérését.
- (35) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgároknak biztosított jogok nem függhetnek az egyes tagállamok által kiadott engedélyek formájától.
- (36) Az ezen irányelvben meghatározott célú beutazás és tartózkodás kellően indokolt esetekben megtagadható. Különösen abban az esetben kerülhet sor a beutazás és tartózkodás megtagadására, ha a tagállam egyedi esetben, tényekre alapozott értékelés alapján és az arányosság elvének figyelembevételével úgy véli, hogy a harmadik országbeli állampolgár a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre potenciálisan veszélyt jelent.
- (37) Ennek az irányelvnek nem célja, hogy harmadik országbeli állampolgárok munkavállalás céljából történő beutazását és tartózkodását szabályozza, nem célja továbbá a munkavállalók jogállásával kapcsolatos tagállami jog és gyakorlatok harmonizálása sem. Mindazonáltal lehetséges, hogy néhány tagállamban a nemzeti jog, a kollektív szerződések vagy a gyakorlat alapján a harmadik országbeli állampolgároknak az irányelv hatálya alá tartozó egyes kategóriái munkaviszonyban állónak minősülnek. Ha valamely tagállam munkaviszonyban állónak tekinti a harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutatókat, önkénteseket, gyakornokokat vagy au paireseket, e tagállam az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban fenntarthatja a jogot annak meghatározására, hogy az adott kategóriából vagy kategóriákból hány személyt enged be a területére.
- (38) Ahol egy harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutató, önkéntes, gyakornok vagy au pair arra irányuló kérelmet terjeszt elő, hogy valamely tagállamba munkaviszony létesítése céljából beutazzon, ez a tagállam megvizsgálhatja, hogy az adott állás betölthető-e a hazai munkaerőpiacról.
- (39) A hallgatók esetében nem alkalmazhatók a beutazók számára vonatkozó korlátozások, mivel még ha az ebben az irányelvben meghatározott feltételekkel munkát is vállalhatnak tanulmányaik mellett, abból a célból kívánnak a tagállamok területére beutazni és ott tartózkodni, hogy fő tevékenységként nappali tagozatos tanulmányokat folytassanak, amelyek kötelező gyakorlatot is magukban foglalhatnak.
- (40) Ha egy kutató, önkéntes, gyakornok vagy au pair az érintett tagállam területére történő beutazását követően az adott tagállamban munkaviszony létesítése vagy meghosszabbítása céljából az engedélye meghosszabbítása iránt kérelmet terjeszt elő, a tagállam számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megvizsgálja, hogy az adott állás betölthető-e a hazai munkaerőpiacról, azon kutatók kivételével, akik ugyanannál a fogadó szervezetnél folytatják munkaviszonyukat.
- (41) A beutazás és tartózkodás engedélyezése iránti kérelem okaival kapcsolatos kételyek felmerülése esetén a tagállamok elvégezhetik a szükséges ellenőrzéseket, és minden olyan bizonyítékot megkövetelhetnek, amely ahhoz szükséges, hogy egyedi alapon megvizsgálják a kérelmező tervezett kutatásait, tanulmányait, gyakorlatát, önkéntes tevékenységét, továbbá a diákcseraprogramot vagy oktatási projektet és az au pair tevékenységet, illetve felléphetnek az ezen irányelvben megállapított eljárással való visszaélés vagy az eljárás helytelen alkalmazása ellen.
- (42) Ha a benyújtott információk hiányosak, a tagállamok észszerű határidőn belül tájékoztatják a kérelmezőt arról, hogy milyen további információkra van szükség, és észszerű határidőt állapítanak meg ezek benyújtására. Ha a további információkat nem nyújtják be az említett határidőre, a kérelem elutasítható.
- (43) A kérelmezőt a tagállami hatóságok tájékoztatják a kérelemre vonatkozó döntésről. Ezt írásban a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül kell megtenniük.
- (44) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy megkönnyítse a kutatók és a hallgatók EU-n belüli mobilitását, többek között azért, hogy csökkenti a mobilitás vonatkozásában számos tagállamban fennálló adminisztratív terheket. E célból ez az irányelv különleges EU-n belüli mobilitási rendszert állít fel, amelynek keretében az első tagállam

által kutatás vagy tanulmányok folytatása céljából kiállított engedéllyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárnak ezen irányelv mobilitásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban jogában áll egy vagy több második tagállamba beutazni, tartózkodni és kutatási tevékenysége vagy tanulmányai egy részét ott végezni.

- (45) Annak érdekében, hogy a kutatók kutatási céllal könnyen mozoghassanak a kutatási szervezetek között, rövid távú mobilitásuk keretében bármely 360 napos időszakon belül tagállamonként legfeljebb 180 napot egy második tagállamban tölthetnek. Hosszú távú mobilitásuk keretében a kutatók tagállamonként egy vagy több második tagállamban 180 napnál hosszabb időtartamot tölthetnek. A kutatók családtagjainak jogukban áll a mobilitás keretében a kutatóval tartani. A családtagok mobilitására irányuló eljárásnak összhangban kell lennie az arra a kutatóra vonatkozó eljárással, akit kísérnek.
- (46) Az uniós vagy multilaterális programokban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásokban érintett hallgatók esetében, annak érdekében, hogy tanulmányaik folytonossága biztosítva legyen, az irányelv az egy vagy több második tagállamba irányuló mobilitást tagállamonként legfeljebb 360 napos időtartamra biztosítja.
- (47) Ha a kutató vagy a hallgató az értesítési eljárás keretében egy második tagállamba költözik, és egy okmányra van szüksége annak megkönnyítése érdekében, hogy bizonyos szolgáltatásokhoz hozzáférjen, illetve bizonyos jogokat élvezhessen, a második tagállam okmányt állíthat ki a kutató vagy a hallgató számára annak igazolására, hogy jogszerűen tartózkodik az adott tagállam területén. Az említett okmány nem lehet további feltétele az ezen irányelvben meghatározott jogok gyakorlásának, és jellege kizárólag deklaratív lehet.
- (48) Amellett, hogy az ezen irányelv által létrehozott mobilitási rendszer keretén belül, az eredeti engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamba kutatás vagy tanulmányok céljából történő beutazásra és tartózkodásra önálló szabályokat kell létrehozni, a személyek határok közötti szabad mozgására irányadó schengeni vívmányok által megállapított valamennyi vonatkozó szabályt továbbra is alkalmazni kell.
- (49) Ha az engedélyt egy olyan tagállam állítja ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat és a kutató vagy annak családtagjai, illetve a hallgató az EU-n belüli mobilitás keretében átlép egy, az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében vett külső határt, a tagállamnak jogában áll bizonyítékot kérni arra vonatkozóan, hogy a kutató vagy a hallgató kutatás, illetve tanulmányok folytatása céljából utazik be a területére, illetve hogy a családtagok a mobilitás keretében beutazó kutató elkísérésének céljából lépnek be a területükre. Emellett az (EU) 2016/399 rendelet értelmében vett külső határátlépéskor a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállamok a Schengeni Információs Rendszer adatait lekérdezik, és nem engedélyezhetik az olyan személyek beutazását, vagy meg kell tagadniuk az olyan személyek mobilitásának gyakorlását, akikkel kapcsolatban beutazási vagy tartózkodási tilalmat elrendelő, az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti figyelmeztető jelzést tartalmaz az említett rendszer.
- (50) Ez az irányelv lehetővé teszi a második tagállamok számára azt, hogy felszólítsák területük elhagyására azt a kutatót vagy hallgatót, aki egy első tagállam által kiállított engedély alapján utazik be a területükre, de nem, illetve már nem teljesíti a mobilitás feltételeit. Ha a kutató vagy a hallgató rendelkezik egy első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel, lehetővé kell tenni, hogy a második tagállam a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban felszólíthassa az adott kutatót vagy hallgatót, hogy térjen vissza az első tagállamba. Ha a második tagállam az első tagállam által kiállított engedély alapján engedélyezte a mobilitást, de az engedélyt a mobilitás időtartama alatt visszavonták vagy az lejárt, a második tagállam a 2008/115/EK irányelvnek megfelelően egy harmadik államba visszaküldheti a kutatót vagy a hallgatót, vagy haladéktalanul felkérheti az első tagállamot, hogy engedélyezze a kutató vagy a hallgató számára a területére történő újbóli beutazást. Ez utóbbi esetben az első tagállam a kutató vagy a hallgató számára az újbóli beutazás lehetővé tétele céljából okmányt állít ki.
- (51) Egyfelől az Unió bevándorlási politikáinak és szabályainak, másfelől a kutatók és a hallgatók uniós szintű mobilitására irányuló uniós politikáknak és programoknak jobban ki kell egészíteniük egymást. A kutatók és a hallgatók számára kiállított engedélyek érvényességi idejének meghatározásakor a tagállamok a mobilitással kapcsolatos rendelkezésekkel összhangban figyelembe veszik a más tagállamokba irányuló tervezett mobilitást is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

A mobilitási intézkedéseket tartalmazó, két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásokból álló uniós vagy multilaterális programokban érintett kutatók és hallgatók legalább két éves időtartamra szóló engedélyre jogosultak, feltéve, hogy az adott időtartam tekintetében megfelelnek a vonatkozó beutazási és tartózkodási feltételeknek.

- (52) Annak érdekében, hogy a hallgatók tanulmányi költségeik egy részét maguk fedezhessék és – ha lehetséges – gyakorlati tapasztalatot szerezzenek, tanulmányaik idejére az ebben az irányelvben meghatározott feltételekkel munkát vállalhatnak abban a tagállamban, amelyben tanulmányokat folytatnak. E célból a hallgatóknak az irányelvben foglaltaknak megfelelően bizonyos minimális óraszámban lehetőséget kell biztosítani a munkavállalásra. A hallgatók munka-erőpiaci hozzáférése általános szabály kell, hogy legyen. Rendkívüli körülmények fennállása esetén ugyanakkor lehetőséget kell adni a tagállamoknak arra, hogy figyelemmel legyenek nemzeti munka-erőpiaci helyzetükre.
- (53) A jövőbeli magasan képzett munkaerő ösztönzésének keretében, az Unióban diplomát szerző hallgatók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a munkalehetőségek felmérése, illetve vállalkozás alapítása céljából az ezen irányelvben meghatározott ideig az adott tagállam területén maradjanak. A kutatók számára szintén lehetővé kell tenni, hogy a fogadási megállapodásban meghatározott kutatási tevékenységük lezárását követően hasonlóképpen az Unió területén maradjanak. Annak érdekében, hogy a tartózkodási engedélyt e célból állítsák ki, a hallgatók és a kutatók felkérhetők, hogy az irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően bizonyítékot nyújtsanak be. Ha a tagállamok ilyen tartózkodási engedélyt állítanak ki számukra, többé nem tekinthetők az irányelv értelmében vett kutatóknak és hallgatóknak. A tagállamok az irányelvben meghatározott minimális időtartamot követően ellenőrizhetik, hogy van-e valódi esélyük munkába állni vagy vállalkozást indítani. Ez a lehetőség nem érinti a nemzeti jogban egyéb célokból előírt jelentéstételi kötelezettségeket. A munkalehetőségek felmérése, illetve vállalkozás alapítása céljából kiállított engedély nem teremt automatikusan jogot munkavállalásra vagy vállalkozás indítására. A tagállamoknak továbbra is jogukban áll figyelembe venni saját munkaerőpiacuk helyzetét, amikor egy olyan harmadik országbeli állampolgár terjeszt elő egy munkahely betöltése céljából munkavállalási engedély iránti kérelmet, aki álláskereső, illetve vállalkozás indítása céljából engedélyt kapott arra, hogy az érintett tagállam területén maradjon.
- (54) Az EUMSZ 79. cikkének megfelelően az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok számára méltányos bánásmódot kell biztosítani. A kutatóknak a 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) és (4) bekezdését illetően az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban kell részesülniük, figyelemmel ugyanakkor arra a lehetőségre, hogy az adott tagállamok az ezen irányelvben meghatározott konkrét esetekben korlátozhatják az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását. A 2011/98/EU irányelvet továbbra is alkalmazni kell a hallgatókra, ideértve az említett irányelvben meghatározott korlátozásokat is. A 2011/98/EU irányelvet alkalmazni kell a gyakornokokra, az önkéntesekre és az au páirekre, ha az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak minősülnek. A gyakornokok, az önkéntesek és az au páirek, ha az érintett tagállamban nem minősülnek munkaviszonyban állónak, továbbá a tanulók az ebben az irányelvben meghatározott minimumjogok tekintetében az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban részesülnek. Ez magában foglalja a javakhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, de nem terjed ki a tanulmányi és szakképzési támogatásokra és kölcsönökre.
- (55) A kutatók és hallgatók, továbbá az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak számító gyakornokok, önkéntesek és au páirek számára biztosított egyenlő bánásmód magában foglalja a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 3. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakra vonatkozó egyenlő bánásmódot. Ez az irányelv nem harmonizálja a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait. Ezen irányelv csupán arra szorítkozik, hogy a hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra a szociális biztonság területén alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét. Ez az irányelv továbbá nem biztosít jogokat az uniós jog hatályán kívül eső helyzetekre, mint például a harmadik országban tartózkodó családtagokra. Ez ugyanakkor nem érinti az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok valamely harmadik országban letelepedett túlélő hozzátartozóinak jogát, hogy adott esetben hozzátartozói nyugellátásban részesüljenek.
- (56) Számos tagállam a családi ellátásra való jogosultságot attól teszi függővé, hogy az adott személy valamilyen módon kötődjön a szóban forgó tagállamhoz, mivel e juttatások a kedvező demográfiai fejlődés támogatására szolgálnak annak érdekében, hogy a tagállamban biztosított legyen a jövőben a munkaerő. Ezért ha a kutató és az őt kísérő családtagok ideiglenesen tartózkodnak valamely tagállamban, ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a családi ellátás tekintetében bizonyos feltételek mellett tekintetükben korlátozzák az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/98/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszzerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (HL L 343., 2011.12.23., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

- (57) A tagállamok közötti mobilitás esetén az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni. Ez az irányelv nem keletkeztethet többletjogot azokhoz a jogokhoz képest, amelyeket a szociális biztonság területére vonatkozó hatályos uniós jog biztosít olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a tagállamok közötti határon átnyúló érdekeltséggel bírnak.
- (58) Ezen irányelv alkalmazása nem érintheti az uniós jogban és az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt kedvezőbb rendelkezéseket.
- (59) A tagállamok illetékes hatóságai az 1030/2002/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott egységes formátum alkalmazásával adják ki az ezen irányelv szerinti tartózkodási engedélyt.
- (60) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy megfelelő és rendszeres időközönként naprakésszé tett információ álljon – különösen az interneten keresztül – a nyilvánosság rendelkezésére az ezen irányelv céljaira jóváhagyott fogadó szervezetekről, valamint ezen irányelv alkalmazásában a harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamok területére történő beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekről és eljárásokról.
- (61) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, az Európai Unióról szóló szerződés (EUMSZ) 6. cikkével összhangban.
- (62) A tagállamok a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy egyéb vélemény, valamely nemzeti kisebbséghez való tartozás, vagyoni, születési, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés nélkül hajtják végre ennek az irányelvnek a rendelkezéseit.
- (63) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (64) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a harmadik országok állampolgárainak kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat – mint kötelező rendelkezések –, továbbá diákcseré, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy a páros tevékenység – mint választható rendelkezések – céljából való beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételek meghatározását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ennek terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (66) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (67) Az ezen irányelv belső jogba történő átvittetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átvittetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvekből ered.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (68) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében megjelölt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és alkalmazásuk kezdő napjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza:

- a) a harmadik országbeli állampolgároknak és adott esetben családtagjaiknak kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat vagy az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat, illetve ha a tagállamok úgy döntenek, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy au pair tevékenység céljából a tagállamok területére való beutazására és 90 napon túli ott tartózkodására vonatkozó feltételeket, valamint az ilyen személyek jogait;
- b) az a) pontban említett kutatókra és adott esetben családtagjaikra, valamint hallgatókra vonatkozóan az engedélyt ezen irányelv alapján a harmadik országbeli állampolgár számára elsőként kiállító tagállamtól eltérő tagállamok területére történő beutazás és tartózkodás feltételeit, valamint az e személyek számára e tagállamokban biztosítandó jogokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet olyan harmadik országbeli állampolgárokra kell alkalmazni, akik kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat vagy az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat céljából valamely tagállam területére történő beutazás és tartózkodás iránti kérelmet terjesztenek elő, vagy akik már megkapták ezt az engedélyt. A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy ennek az irányelvnek a rendelkezéseit a harmadik országok olyan állampolgáira is alkalmazzák, akik beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezésére irányuló kérelmüket diákcseraprogram vagy oktatási projekt megvalósítása, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy au pair tevékenység céljából terjesztik elő.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó olyan harmadik országbeli állampolgárokra:

- a) akik nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtanak be, vagy akik a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban nemzetközi védelemben részesülnek, valamint akik a 2001/55/EK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban valamely tagállamban ideiglenes védelemben részesülnek;
- b) akiknek kiutasítását ténybeli vagy jogi indokok miatt felfüggesztették;
- c) akik olyan uniós polgárok családtagjai, akik az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták;
- d) akik a 2003/109/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ alapján valamely tagállamban „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállással bírnak;
- e) akik családtagjaikkal együtt és állampolgárságtól függetlenül az Unió, a tagállamai és harmadik országok vagy az Unió és harmadik országok közötti megállapodások értelmében a szabad mozgás joga tekintetében az uniós polgárokéval azonos joggal bírnak;
- f) akik a 2014/66/EU irányelv szerinti vállalaton belüli áthelyezés keretében, gyakornok-munkavállalóként érkeznek az Unió területére;
- g) akik a 2009/50/EK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ összhangban magasan képzett munkavállalóként lépnek be az Unió területére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 155., 2009.6.18., 17. o.).

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: minden olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár;
2. „kutató”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki olyan doktori fokozattal vagy olyan megfelelő felsőfokú képesítéssel rendelkezik, amely az adott harmadik országbeli állampolgárt doktori programokban való részvételre jogosítja fel, és aki valamely tagállam területére beutazott és ott tartózkodik, és akit valamely kutatószervezet kiválasztott egy olyan kutatási tevékenység elvégzésére, amelyhez az említett képesítés általában szükséges;
3. „hallgató”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki valamely tagállam felsőoktatási intézményébe felvételt nyert, és akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy fő tevékenységként olyan nappali tagozatos tanulmányokat folytasson, amelyek eredményeként az adott tagállam által elismert felsőfokú képesítést adnak, ideértve a felsőoktatási intézményben olyan oklevelet, bizonyítványt vagy doktori fokozatot, amely a nemzeti joggal összhangban, az említett oktatást megelőző, előkészítő tanfolyamra vagy a kötelező gyakorlatra is kiterjedhet;
4. „tanuló”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy a nemzeti joggal vagy a közigazgatási gyakorlattal összhangban, oktatási intézmény által működtetett diákcseraprogram vagy oktatási projekt keretében, elismert állami vagy regionális, az oktatás egységes nemzetközi osztályozási rendszere szerinti 2. vagy 3. szintű középfokú oktatási programban vegyen részt;
5. „gyakornok”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki felsőfokú képesítéssel rendelkezik vagy felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytat valamely harmadik államban, és akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy egy gyakorlati program keretében munkahelyi környezetben ismereteket, gyakorlatot és tapasztalatot szerezzen;
6. „önkéntes”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását önkéntes szolgálati rendszerben való részvétel céljából engedélyezik;
7. „önkéntes szolgálati rendszer”: az érintett tagállam vagy az Unió által elismert rendszeren alapuló, gyakorlati szolidaritási tevékenységeket összefogó program, amely közérdekű, nonprofit célokat szolgál, és a program keretében végzett tevékenységekért – a költségek megtérítését és/vagy a költségek leszámlázását – nem jár javadalmazás;
8. „au pair”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy egy család könnyű házimunka és gyermekgondozás ellenében átmenetileg befogadja annak érdekében, hogy javítsa nyelvtudását és bővítsen az érintett tagállamra vonatkozó ismereteit;
9. „kutatás”: az ismeretanyag növelése érdekében szisztematikusan végzett alkotómunka, beleértve az emberi, kulturális és társadalmi ismeretek növelését, valamint ezen ismeretanyag új alkalmazásokra való használatának kidolgozását;
10. „kutatószervezet”: kutatásokat folytató köz- vagy magánszervezet;
11. „oktatási intézmény”: az érintett tagállam által elismert köz- vagy magánfenntartású középfokú oktatási intézmény, vagy olyan köz- vagy magánfenntartású középfokú oktatási intézmény, amelynek képzéseit, a nemzeti joggal vagy a közigazgatási gyakorlattal összhangban, átlátható kritériumok alapján, ebben az irányelvben meghatározott célokra elismernek, és amely diákcseraprogramokban vagy oktatási projekteken vesz részt;
12. „oktatási projekt”: valamely tagállam oktatási intézménye által egy harmadik ország hasonló intézményével együttműködésben kidolgozott oktatási tevékenységcsomag, amelynek célja az ismeretek megosztása és a kultúrák kölcsönös megismerése;
13. „felsőoktatási intézmény”: bármely típusú, a nemzeti jogszabályok alapján elismert vagy elismertnek tekinthető felsőoktatási intézmény, amely az érintett tagállam nemzeti jogával vagy gyakorlatával összhangban elismert felsőfokú fokozatot vagy más elismert felsőfokú képesítés megszerzéséhez vezető képzést nyújt, függetlenül az ilyen intézmények elnevezésétől, továbbá bármely olyan intézmény, amely a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban felsőfokú szakoktatást vagy képzést kínál;
14. „fogadó szervezet”: kutatószervezet, felsőoktatási intézmény, oktatási intézmény, önkéntes szolgálati rendszerért felelős szervezet vagy gyakornokokat fogadó szervezet, amely alá a harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv alkalmazásában tartozik, és amely az érintett tagállam területén található, függetlenül a szervezet jogi formájától, a nemzeti joggal összhangban;
15. „fogadó család”: olyan család, amely egy tagállam területén az au pair és a család között létrejött szerződés alapján az au pairt ideiglenesen fogadja és megosztja vele mindennapi családi életét;

16. „foglalkoztatás”: a nemzeti jog vagy az alkalmazandó kollektív szerződések által vagy a kialakult gyakorlattal összhangban szabályozott bármely munka- vagy foglalkoztatási formát magában foglaló, valamely munkáltató javára vagy irányítása vagy felügyelete alatt végzett tevékenységek gyakorlása;
17. „munkáltató”: minden természetes és jogi személy, akinek/amelynek javára vagy irányítása vagy felügyelete alatt a foglalkoztatás történik;
18. „első tagállam”: az a tagállam, amely ezen irányelv alapján elsőként ad ki engedélyt a harmadik országbeli állampolgárnak;
19. „második tagállam”: az első tagállamtól eltérő bármely más tagállam;
20. „mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programok”: az Unió vagy a tagállamok által finanszírozott olyan programok, amelyeknek célja, hogy előmozdítsák a harmadik országbeli állampolgárok mobilitását az Unióban, illetve az érintett programban részt vevő tagállamokban;
21. „engedély”: tartózkodási engedély vagy – ha a nemzeti jog ezt előírja – az ezen irányelv alkalmazásában kiállított hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum;
22. „tartózkodási engedély”: az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátum felhasználásával kiállított engedély, amely birtokosát valamely tagállam területén való jogszerű tartózkodásra jogosítja fel;
23. „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”: a Schengeni Egyezmény ⁽¹⁾ 18. cikkében előírtaknak megfelelően, vagy a schengeni vívmányokat nem teljes körűen alkalmazó tagállamok esetében e tagállamok nemzeti jogának megfelelően, valamely tagállam által kiállított engedély;
24. „családtagok”: a 2003/86/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti harmadik országbeli állampolgár.

4. cikk

Kedvezőbb feltételeket biztosító rendelkezések

- (1) Ez az irányelv nem érinti az alábbiakban foglalt kedvezőbb rendelkezéseket:
 - a) az Unió vagy az Unió és tagállamai, valamint egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodások; vagy
 - b) az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja, valamint a 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. és a 35. cikk tekintetében kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra nézve.

II. FEJEZET

BEUTAZÁS ÉS TARTÓZKODÁS

5. cikk

Alapelvek

- (1) Valamely harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv alapján történő beutazásának és tartózkodásának feltétele azoknak az igazoló dokumentumoknak az ellenőrzése, amelyek bizonyítják, hogy a harmadik országbeli állampolgár megfelel:
 - a) a 7. cikkben rögzített általános feltételeknek; és
 - b) a 8., 11., 12., 13., 14. vagy a 16. cikkben megállapított vonatkozó különös feltételeknek.
- (2) A tagállamok előírhatják a kérelmező számára, hogy az (1) bekezdésben említett igazoló dokumentumokat az érintett tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Európai Unió bármely, az említett tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén nyújtsa be.

⁽¹⁾ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

(3) Ha valamennyi általános és különös feltétel teljesül, a harmadik országbeli állampolgár jogosulttá válik arra, hogy engedélyt kapjon.

Ha egy tagállam kizárólag a saját területén állít ki tartózkodási engedélyt, és az ezen irányelvben meghatározott valamennyi beutazási és tartózkodási feltétel teljesül, az érintett tagállam kiállítja a szükséges vízumot a harmadik országbeli állampolgár számára.

6. cikk

A beutazási és tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek száma

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az EUMSZ 79. cikke (5) bekezdésének megfelelően – a hallgatók kivételével – meghatározzák ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgárok részére kiállítható beutazási és tartózkodási engedélyek számát, ha az érintett tagállam úgy ítéli meg, hogy azok munkaviszonyban állnak vagy fognak állni. Az említett alapon az engedély iránti kérelem elutasítható vagy be nem fogadhatónak minősíthető.

7. cikk

Általános feltételek

(1) Harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv értelmében vett beutazása és tartózkodása tekintetében a kérelmezőnek be kell mutatnia:

- a) a nemzeti jog által meghatározott érvényes úti okmányt, és szükség szerint vízumkérelmet vagy érvényes vízumot, vagy adott esetben érvényes tartózkodási engedélyt vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító érvényes vízumot; a tagállamok megkövetelhetik, hogy az úti okmány érvényességi ideje kiterjedjen legalább a tervezett tartózkodás időtartamára;
- b) ha a harmadik országbeli állampolgár az érintett tagállam nemzeti joga szerint kiskorúnak minősül, a tervezett tartózkodásra vonatkozó szülői engedélyt vagy azzal egyenértékű dokumentumot;
- c) azt a bizonyítékot, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik olyan betegbiztosítással, illetve – ha a nemzeti jog így rendelkezik – igényelte azt, amely az érintett tagállam állampolgárai tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázat fedezésére kiterjed. A biztosításnak a tervezett tartózkodás időtartamára érvényesnek kell lennie;
- d) ha a tagállam kéri, arra vonatkozó bizonyítékot, hogy lerótták a kérelem kezelésével kapcsolatos, a 36. cikk szerinti díjat;
- e) az érintett tagállam által kért módon az arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a harmadik országbeli állampolgára tervezett tartózkodása alatt a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerének igénybevétele nélkül rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, továbbá a visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel. A szükséges anyagi fedezet elbírálása az adott eset egyedi vizsgálatán alapul, és annak során figyelembe kell venni azokat a forrásokat, amelyeket például támogatás, ösztöndíj, érvényes munkaszerződés vagy kötelező érvényű állásajánlat vagy valamely diákcsera-programokat működtető szervezet, gyakornokokat fogadó szervezet, önkéntes szolgálati rendszereket működtető szervezet, fogadó család vagy egy au paireket közvetítő szervezet pénzügyi kötelezettségvállalása biztosít.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező adja meg az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területén lévő lakcímét.

Ha valamely tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a kérelem előterjesztésének időpontjában a címet meg kell adni, de az érintett harmadik országbeli állampolgár még nem tudja, hol fog lakni, a tagállamok elfogadják egy ideiglenes lakcím megadását. Ilyen esetben a harmadik országbeli állampolgárnak legkésőbb a 17. cikk szerinti engedély kiállításának időpontjában meg kell adnia az állandó lakcímét.

(3) A tagállamok jelezhetik, hogy az (1) bekezdés e) pontjában hivatkozott milyen referenciaösszeget tartanak szükséges anyagi fedezetnek. A szükséges anyagi fedezet elbírálása az adott eset egyedi vizsgálatán alapul.

(4) A kérelmet akkor kell előterjeszteni és megvizsgálni, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár azon tagállam területén kívül tartózkodik, amelybe a harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását kéri, vagy pedig akkor, ha harmadik országbeli állampolgár érvényes tartózkodási engedély vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum birtokosaként már az adott tagállam területén tartózkodik.

A fentiekől eltérve, a tagállam – nemzeti jogával összhangban – abban az esetben is elfogadhatja az előterjesztett kérelmet, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal, azonban jogszerűen tartózkodik a területén.

(5) A tagállamok meghatározzák, hogy a kérelmeket a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a fogadó szervezetnek kell-e előterjesztenie, vagy bármelyikük előterjesztheti azt.

(6) A tagállamok nem engedélyezhetik a beutazást és a tartózkodást olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

8. cikk

Kutatókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően a harmadik országbeli állampolgár kutatási tevékenység céljából történő beutazása és tartózkodása tekintetében a kérelmezőnek fogadási megállapodást, vagy ha a nemzeti jog előírja szerződést kell bemutatnia, a 10. cikkel összhangban.

(2) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban a kutatószervezettől írásbeli kötelezettségvállalást kérhetnek arra vonatkozóan, hogy azokban az esetekben, amikor a kutató jogszerűtlenül tartózkodik az érintett tagállam területén, az említett kutató szervezet felel a tartózkodással és visszatéréssel kapcsolatban felmerült, állami forrásokból finanszírozott költségek megtérítéséért. A kutatószervezet pénzügyi felelőssége legkésőbb a fogadási megállapodás lejárta után hat hónappal megszűnik.

Ha a kutató tartózkodási jogát a 25. cikkel összhangban meghosszabbítják, a kutatószervezet e bekezdés első albekezdése szerinti felelőssége csak az álláskeresői vagy vállalkozási célra kiállított tartózkodási engedély kezdő időpontjáig áll fenn.

(3) Az a tagállam, amely a 9. cikknek megfelelően jóváhagyási eljárást alakított ki a kutatószervezetekkel kapcsolatban, a jóváhagyott kutatószervezetek által fogadni készült harmadik országbeli állampolgárok tekintetében a kérelmezőket mentesíti azon kötelezettség alól, hogy bemutassák az ezen cikk (2) bekezdésében vagy a 7. cikk (1) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában, vagy a 7. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több okmányt vagy igazoló dokumentumot.

9. cikk

Kutatószervezetek jóváhagyása

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy jóváhagyási eljárást alakítanak ki az olyan állami és/vagy magán kutatószervezetek tekintetében, amelyek az ezen irányelvben meghatározott beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárás keretében kívánnak kutatókat fogadni.

(2) A kutatószervezetek jóváhagyása a nemzeti jogban meghatározott eljárásokkal, illetve az érintett tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban történik. A kutatószervezetek részéről előterjesztett jóváhagyás iránti kérelmeket az említett eljárásokkal összhangban kell előterjeszteni, és azoknak a szervezetek jogszabályban rögzített feladatain vagy adott esetben vállalati célokon, valamint a kutatási tevékenység folytatását igazoló bizonyítékon kell alapulniuk.

A kutatószervezet számára megítélt jóváhagyást legalább öt évre kell megadni. Kivételes esetekben a tagállamok rövidebb időre is megítélhetik a jóváhagyást.

(3) A tagállamok – egyéb intézkedések mellett – elutasíthatják a jóváhagyás meghosszabbítását, illetve annak visszavonásáról dönthetnek, ha:

- (a) a kutatószervezet már nem felel meg az e cikk (2) bekezdésének, a 8. cikk (2) bekezdésének vagy a 10. cikk (7) bekezdésének;
- (b) a jóváhagyást csalás útján szerezték meg; vagy
- (c) a kutatószervezet a fogadási megállapodást valamely harmadik országbeli állampolgárral csalárd módon vagy gondatlanul kötötte meg.

A jóváhagyás meghosszabbítása iránti kérelem elutasítása vagy a jóváhagyás visszavonása esetén az érintett szervezetet a meghosszabbítás elutasításáról, illetve a visszavonásról szóló döntés közzétételének napjától számított legfeljebb ötéves időtartamra eltilthatják az újabb jóváhagyás iránti kérelem előterjesztésétől.

10. cikk

Fogadási megállapodás

(1) Azok a kutatószervezetek, amelyek kutatási céllal kívánnak fogadni egy harmadik országbeli állampolgárt, fogadási megállapodást kötnek vele. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a (2) és adott esetben a (3) bekezdésben említett elemeket tartalmazó szerződéseket ezen irányelv alkalmazásában a fogadási megállapodással egyenértékűnek kell tekinteni.

(2) A fogadási megállapodás a következőket tartalmazza:

- a) a kutatási tevékenység vagy a kutatási terület megnevezése és célja;
- b) a harmadik országbeli állampolgár kötelezettségvállalása, hogy törekszik a kutatási tevékenység elvégzésére;
- c) a kutatószervezet kötelezettségvállalása arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárt a kutatási tevékenység elvégzésének céljából fogadja;
- d) a kutatási tevékenység kezdő és záró dátuma vagy becsült időtartama;
- e) tájékoztatás arról, hogy a mobilitás keretében egy vagy több második tagállamba tervezett beutazásról, ha a kérelem első tagállamhoz való előterjesztésének időpontjában ez tudható.

(3) A tagállamok előírhatják továbbá, hogy a fogadási megállapodás tartalmazza:

- a) a kutatószervezet és a kutató közötti jogviszonyra vonatkozó információt;
- b) a kutató munkafeltételeire vonatkozó információkat.

(4) A kutatószervezetek csak akkor köthetnek fogadási megállapodásokat, ha a kutatási tevékenységet elfogadták a szervezet illetékes szervei, miután megvizsgálták:

- a) a kutatási tevékenység célját és becsült időtartamát, valamint a megvalósításához szükséges pénzügyi források rendelkezésre állását;
- b) a kutatási célok fényében, valamint a képesítések hiteles másolata alapján a harmadik országbeli állampolgár képesítéseit;

(5) A fogadási megállapodás automatikusan hatályát veszti, ha a harmadik országbeli állampolgár beutazás és tartózkodás iránt előterjesztett kérelmét elutasítják, vagy ha a kutató és a kutatószervezet közötti jogviszony megszűnik.

(6) A kutatószervezetek haladéktalanul értesítik az érintett tagállam illetékes hatóságát minden olyan fejleményről, amely a fogadási megállapodás végrehajtását valószínűsíthetően megghiúsítja.

(7) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az érintett fogadási megállapodás lejártát követő két hónapon belül a kutatószervezetnek meg kell erősítenie az erre a célra kijelölt illetékes hatóságok felé, hogy a kutatási tevékenységet elvégezték.

(8) A tagállamok nemzeti jogukban meghatározhatják az e cikkel összhangban kötött, már meglévő fogadási megállapodásokra vonatkozó jóváhagyás visszavonásának vagy meghosszabbítás elutasításának következményeit, valamint az érintett kutatók engedélyét érintő következményeket.

11. cikk

Hallgatókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően, harmadik országbeli állampolgár tekintetében a beutazás és tartózkodás engedélyezését tanulmányi célból kérelmezőnek igazolnia kell:

- a) hogy a harmadik országbeli állampolgár tanulmányok folytatása céljából felvételt nyert valamely felsőoktatási intézménybe;
- b) a tagállam kérésére azt, hogy befizette a felsőoktatási intézmény által kirótt díjakat;
- c) a tagállam kérésére azt, hogy a folytatandó tanulmányok nyelvét illetően kellő nyelvismerettel rendelkezik;
- d) a tagállam kérésére azt, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezni fog a tanulmányai folytatásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel.

(2) Az olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik valamely felsőoktatási intézménybe történő beiratkozásuk eredményeként automatikusan jogosultakká válnak olyan betegbiztosításra, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételnek.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a 15. cikknek megfelelően a felsőoktatási intézmények tekintetében jóváhagyási eljárást alakítottak ki, a kérelmezőket mentesítik azon kötelezettség alól, hogy bemutassanak egy vagy több, az e cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában vagy a 7. cikk (1) bekezdésének d) pontjában vagy a 7. cikk (2) bekezdésében említett okmányt vagy igazoló dokumentumot, ha a harmadik országbeli állampolgárt jóváhagyott felsőoktatási intézmények készülnek fogadni.

12. cikk

Tanulókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben megállapított általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását diákcseraprogram vagy oktatási projekt céljából kérelmező igazolja:

- a) hogy a harmadik országbeli állampolgár nem fiatalabb az érintett tagállam által meghatározott legalacsonyabb, illetve idősebb a legmagasabb életkornál, illetve nem jár sem alacsonyabb, sem magasabb évfolyamra az érintett tagállam által meghatározottnál;
- b) valamely oktatási intézménybe történő felvételét;
- c) egy olyan elismert állami vagy regionális oktatási programban való részvételt, amelyet valamely oktatási intézmény diákcseraprogram vagy oktatási projekt keretében, a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban működtet;
- d) hogy az oktatási intézmény, illetve – amennyire a nemzeti jog így rendelkezik – egy harmadik fél az érintett tagállam területén való tartózkodás teljes idejére felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért, különösen a tanulmányihoz szükséges költségek tekintetében;
- e) hogy a harmadik országbeli állampolgárnak a tartózkodás teljes idejére családnál van olyan szálláshelye, az oktatási intézményhez tartozó olyan szálláshellyel, vagy – amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – bármely más olyan szálláshellyel rendelkezik, amely teljesíti az érintett tagállam által meghatározott feltételeket és annak a diákcseraprogramnak vagy oktatási projektnek a szabályai alapján került kiválasztásra, amelyben a harmadik országbeli állampolgár részt vesz.

(2) A tagállamok a diákcseraprogramokban és oktatási projektekben részt vevő tanulók beutazása és tartózkodása iránt előterjesztett kérelmek engedélyezését azon harmadik országok állampolgáira korlátozhatják, amelyek az adott tagállam állampolgárai részére ugyanilyen lehetőségeket kínálnak.

13. cikk

Gyakornokokra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben megállapított általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását gyakornokság céljából kérelmezőnek a következő feltételeket is teljesítenie kell:

- a) valamely fogadó szervezettel kötött képzési megállapodást kell bemutatnia, amelynek értelmében elméleti és gyakorlati képzésben részesül. A tagállamok előírhatják, hogy az ilyen képzési megállapodást az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia, valamint hogy a megállapodás általános feltételeinek teljesíteniük kell az érintett tagállam nemzeti jogában vagy a területén érvényes kollektív szerződésekben rögzített, illetve a gyakorlatban követett követelményeket. A képzési megállapodásban ismertetni kell:
 - i. a képzési program leírását, ezen belül az oktatási célt vagy a képzési elemeket;
 - ii. a gyakorlati program időtartamát;
 - iii. a gyakornok kihelyezésére és a szakmai gyakorlat felügyeletére vonatkozó feltételeket;
 - iv. a gyakorlati óraszámot; és
 - v. a gyakornok és a fogadó szervezet közötti jogviszonyt;
- b) igazolnia kell, hogy a jelentkezést megelőző két évben szerezte meg felsőfokú végzettségét, vagy hogy felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytat;
- c) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy a harmadik országbeli állampolgár tartózkodása alatt rendelkezni fog a képzése költségeihez szükséges anyagi fedezettel;
- d) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy részesült vagy részesülni fog a gyakorlat elvégzéséhez szükséges ismeretek elsajátítására irányuló nyelvi képzésben;
- e) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet az érintett tagállam területén való tartózkodásának teljes idejére felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért, különösen a megélhetési és szállásköltségek tekintetében;
- f) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy ha a harmadik országbeli állampolgárt tartózkodása teljes időtartama alatt a fogadó szervezet szállásolja el, a szállás megfelel az érintett tagállam által meghatározott feltételeknek.

- (2) A tagállamok előírhatják, hogy a szakmai gyakorlat az (1) bekezdés b) pontjában említett felsőfokú végzettséggel vagy tanulmányokkal azonos területen és azonos végzettségi szinten valósuljon meg.
- (3) A tagállamok előírhatják a fogadó szervezetek számára annak igazolását, hogy a gyakornoki állás nem álláshelyet helyettesít.
- (4) A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban a fogadó szervezettől írásbeli kötelezettségvállalást kérhetnek arra vonatkozóan, hogy azokban az esetekben, amikor a gyakornok jogszerűtlenül tartózkodik az érintett tagállam területén, a fogadó szervezet felel a gyakornok tartózkodásával és visszatérésével kapcsolatban felmerült, állami forrásokból finanszírozott költségek megtérítéséért. A fogadó szervezet pénzügyi felelőssége legkésőbb a fogadási megállapodás lejárta után hat hónappal megszűnik.

14. cikk

Önkéntesekre vonatkozó különös feltételek

- (1) A 7. cikkben előírt általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását önkéntes szolgálat teljesítése céljából kérelmezőnek a következő feltételeket is teljesítenie kell:
- a) valamely fogadó szervezettel, illetve amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik, az adott tagállamban az olyan önkéntes szolgálati rendszerért felelős más szervvel kötött megállapodást kell bemutatnia, amelyben a harmadik országbeli állampolgár részt vesz. A megállapodás tartalmazza:
- az önkéntes szolgálati rendszer leírását;
 - az önkéntes szolgálat időtartamát;
 - az önkéntes szolgálati keretében a kihelyezésekre és a felügyeletre vonatkozó feltételeket;
 - az önkéntes szolgálatra fordított órák számát;
 - az önkéntes személy tartózkodásának teljes időtartama vonatkozásában a megélhetési és szállásköltségek fedezéséhez rendelkezésre álló anyagi forrásokat; és
 - adott esetben azt a képzést, amely a szolgálatuk ellátását segíti elő.
- b) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy ha a tartózkodása teljes időtartama alatt a fogadó szervezet biztosítja a szállást, a szállás megfelel az érintett tagállam által meghatározott feltételeknek;
- c) igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet, illetve amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik, az adott önkéntes szolgálati rendszerért felelős más szerv felelősségbiztosítást kötött;
- d) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy az adott tagállam nyelvére, történelmére, politikai és társadalmi berendezkedésére vonatkozó alapismeretekről képzésben részesült vagy fog részesülni.
- (2) A tagállamok alsó és felső korhatárt állapíthatnak meg az önkéntes szolgálati rendszerbe való felvételre jelentkező harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, az Európai Önkéntes Szolgálat szabályainak sérelme nélkül.
- (3) Az Európai Önkéntes Szolgálatban részt vevő önkéntesektől nem követelhető meg az (1) bekezdés c) pontja és adott esetben d) pontja szerinti igazoló dokumentumok bemutatása.

15. cikk

Felsőoktatási intézmények, oktatási intézmények, önkéntes szolgálati rendszerekért felelős szervezetek és gyakornokokat fogadó szervezetek jóváhagyása

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok határozhatnak úgy, hogy jóváhagyási eljárást alakítanak ki felsőoktatási intézmények, oktatási intézmények, önkéntes szolgálati rendszerekért felelős szervezetek és gyakornokokat fogadó szervezetek vonatkozásában.
- (2) A jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie.

(3) Ha egy tagállam úgy határoz, hogy az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyási eljárást alakít ki, az érintett fogadó szervezeteknek többek között a jóváhagyás feltételeiről és kritériumairól, a jóváhagyás érvényességének hosszáról, a meg nem felelés következményeiről, így például a visszavonás és a meg nem hosszabbítás lehetőségéről, továbbá a kiszabható szankciókról világos és átlátható tájékoztatást nyújt.

16. cikk

Au pairekre vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően az au pair tevékenység folytatása céljából előterjesztett beutazás és tartózkodás iránt kérelemben a harmadik országbeli állampolgár:

- a) bemutatja a harmadik országbeli állampolgár és a fogadó család közötti megállapodást, amely meghatározza a harmadik országbeli állampolgár au pairkénti jogait és kötelezettségeit, és rendelkezik többek között arról, hogy mennyi költőpénz jár a harmadik országbeli állampolgárnak, milyen módon teszik lehetővé az au pair számára a tanfolyamokon való részvételt, és legfeljebb hány órában kell a családi teendőkben részt vennie;
- b) elmúlt 18 éves és nem töltötte még be 30. életévét. Kivételes esetekben a tagállamok a felső korhatárt már betöltött harmadik országbeli állampolgárok számára is engedélyezhetik az au pairként való beutazást és tartózkodást;
- c) igazolja, hogy a fogadó család, illetve egy au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezet – amennyiben a nemzeti jog ezt előírja – felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért az érintett tagállam területén való tartózkodásának teljes idejére, különösen a megélhetési és szállásköltségek, valamint a baleseti kockázatok tekintetében;

(2) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az au pairként való beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgár igazolja a következőket:

- a) rendelkezik az érintett tagállam nyelvének alapfokú ismeretével; vagy
- b) rendelkezik a nemzeti jog által előírt középfokú végzettséggel, szakmai képezéssel, illetve adott esetben teljesíti a szabályozott szakmák gyakorlásának feltételeit.

(3) A tagállamok kiköthetik, hogy au pairek kihelyezésére kizárólag az au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezeten keresztül, a nemzeti jogukban előírt feltételek mellett kerülhet sor.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy a fogadó család tagjainak állampolgársága különböző legyen a beutazása és tartózkodása engedélyezését au pair tevékenység céljából kérelmező harmadik országbeli állampolgárétól, valamint hogy a fogadó család és az érintett harmadik országbeli állampolgár között ne álljon fenn semmilyen családi kapcsolat.

(5) Az au pairként végzett feladatok időtartama nem haladhatja meg a heti 25 órát. Az au pairek részére legalább heti egy szabadnapot kell biztosítani, amikor nem kell au pairként végzett feladatokat teljesíteniük.

(6) A tagállamok meghatározhatják az au paireknek fizetendő költőpénz minimális összegét.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEK ÉS A TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMA

17. cikk

Engedélyek

(1) Ha az engedélyt tartózkodási engedély formájában állítják ki, a tagállamok az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátumot használják és a tartózkodási engedélyen feltüntetik a következő megjelölés valamelyikét: „kutató”, „hallgató”, „tanuló”, „gyakornok”, „önkéntes”, illetve „au pair”.

(2) Ha az engedélyt hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum formájában állítják ki, a vízumbélyeg „megjegyzések” rovatában a tagállamok jelzik, hogy azt „kutató”, „hallgató”, „tanuló”, „gyakornok”, „önkéntes” vagy „au pair” részére állítják ki.

(3) Ha a kutatók és hallgatók mobilitási intézkedéseket magában foglaló uniós vagy multilaterális program, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében érkeznek az Unióba, az engedélyen hivatkozni kell a szóban forgó konkrét programra vagy megállapodásra.

(4) Ha a kutató hosszú távú mobilitási engedélyét tartózkodási engedély formájában állítják ki, a tagállamok az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátumot használják és a tartózkodási engedélyen feltüntetik a „kutatói mobilitás” megjelölést. Ha a kutató hosszú távú mobilitási engedélyét hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum formájában állítják ki, a vízumhelyeg „megjegyzések” rovatában a tagállamok a következő bejegyzést teszik: „kutatói mobilitás”.

18. cikk

Az engedély időtartama

(1) A kutatók részére megadott engedélyek érvényességi ideje legalább egy év, illetve ha a fogadási megállapodás rövidebb időre szól, annak időtartama. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, az engedélyt meg kell hosszabbítani.

A mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programokban részt vevő kutatók részére megadott engedélyek érvényességi ideje legalább két év, illetve ha a fogadási megállapodás rövidebb időre szól, annak időtartama. Ha a 7. cikkben meghatározott általános feltételek nem teljesülnek a két év, illetve a fogadási megállapodás teljes időtartamára, e bekezdés első albekezdését kell alkalmazni. A tagállamok megőrzik azon jogukat, hogy ellenőrizzék a visszavonás 21. cikk szerinti indokainak fenn nem állását.

(2) A hallgatók részére kiállított engedélyek érvényességi ideje legalább egy év, illetve megegyezik a tanulmányok időtartamával, ha az rövidebb. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, az engedélyt meg kell hosszabbítani.

A mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programokban részt vevő, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás hatálya alá tartozó hallgatók részére kiállított engedélyek érvényességi ideje legalább két év, illetve a tanulmányok időtartama, amennyiben az rövidebb. Ha a 7. cikkben meghatározott általános feltételek nem teljesülnek a két év, illetve a tanulmányok teljes időtartamára, az e bekezdés első albekezdését kell alkalmazni. A tagállamok megőrzik azon jogukat, hogy ellenőrizzék a visszavonás 21. cikk szerinti indokainak fenn nem állását.

(3) A tagállamok kiköthetik, hogy a hallgatók tartózkodásának teljes időtartama nem haladhatja meg a tanulmányoknak a nemzeti jogban rögzített maximális időtartamát.

(4) A tanulók részére megadott engedélyek érvényességi ideje a diákcseraprogram vagy oktatási projekt időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély egy alkalommal, a diákcseraprogram vagy oktatási projekt lezárásához szükséges időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(5) Az au paires részére megadott engedélyek érvényességi ideje az au pair és a fogadó család közötti megállapodás időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély a fogadó család indokolással ellátott kérelmére egy alkalommal, legfeljebb hat hónap időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(6) A gyakornokok részére megadott engedélyek érvényességi ideje a képzési megállapodás időtartamára szól, amennyiben az hat hónapnál rövidebb, illetve legfeljebb hat hónap. Ha a megállapodás hat hónapnál hosszabb időre szól, az engedély érvényességi ideje megegyezhet annak időtartamával, a nemzeti joggal összhangban.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély egy alkalommal, a szakmai gyakorlat befejezéséhez szükséges időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(7) Az önkéntesek részére megadott engedélyek érvényességi ideje a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett megállapodás időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. Ha a megállapodás egy évnél hosszabb időre szól, az engedély érvényességi ideje megegyezhet annak időtartamával, a nemzeti joggal összhangban.

(8) A tagállamok kiköthetik, hogy ha az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányának érvényességi ideje kevesebb, mint egy év, illetve az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben kevesebb, mint két év, az engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg az úti okmány érvényességi idejét.

(9) Ha a tagállamok az első évre hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum alapján engedélyezik a beutazást és a tartózkodást, a tartózkodási engedély iránti kérelmet még a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum lejártá előtt be kell nyújtani. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, a tartózkodási engedélyt ki kell állítani.

19. cikk

Kiegészítő információk

(1) A tagállamok kiegészítő információkat rögzíthetnek papírformátumban, vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerinti elektronikus formátumban is. Ezek az információk vonatkozhatnak a hallgató szálláshelyére, valamint ezen irányelv 24. cikke hatálya alá tartozó esetekben gazdasági tevékenységére, és kiterjedhetnek különösen azon tagállamok teljes jegyzékére, amelyeket a kutató vagy hallgató a mobilitás keretében fel kíván keresni, valamint valamely konkrét, mobilitási intézkedéseket magában foglaló uniós vagy multilaterális programmal, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodással kapcsolatos lényegi információkra vonatkozik.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információkat a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumban, az 1683/95/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ mellékletének 12. pontjában említetteknek megfelelően feltüntetik.

IV. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEK MEGTAGADÁSÁNAK, VISSZAVONÁSÁNAK VAGY MEGHOSSZABBÍTÁSUK MEGTAGADÁSÁNAK INDOKAI

20. cikk

Az elutasítás indokai

(1) A tagállamok elutasítják a kérelmet, ha:

- a) a 7. cikkben meghatározott általános feltételek vagy a 8., 11., 12., 13., 14., illetve a 16. cikkben meghatározott, vonatkozó különös feltételek nem teljesülnek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték vagy meghamisították vagy megmásították;
- c) az érintett tagállamok kizárólag jóváhagyott fogadó szervezetten keresztül engedélyezik a beutazást és a tartózkodást, és az adott fogadó szervezet nincs jóváhagyva.

(2) A tagállamok elutasíthatják a kérelmet, ha:

- a) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezet vagy egyéb szerv, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik fél, a fogadó család vagy az au párok kiközvetítésével foglalkozó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) adott esetben, az a fogadó szervezet vagy fogadó család, amely a harmadik országbeli állampolgárt alkalmazni fogja, az érintett tagállam nemzeti joga vagy a területén érvényes kollektív szerződések vagy gyakorlatok szerinti foglalkoztatási feltételeket nem teljesíti;
- c) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezetet vagy egyéb szervet, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik felet, a fogadó családot vagy az au párok kiközvetítésével foglalkozó szervezetet be nem jelentett munkavégzés, illetve jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották;
- d) a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, illetve működtetik, hogy megkönnyítse az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beutazását;
- e) adott esetben a fogadó szervezet vállalkozása a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- f) a tagállam bizonyíték vagy komoly és objektív okok alapján megállapítja, hogy az adott harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának célja eltér a beutazási és tartózkodási kérelmében foglaltaktól.

⁽¹⁾ A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

(3) Ha valamely harmadik országbeli állampolgár abból a célból terjeszt elő beutazás és tartózkodás iránti kérelmet, hogy egy tagállamban munkaviszonyt létesítsen, az említett tagállam ellenőrizheti, hogy az adott álláshely betölthető lenne-e az érintett tagállam állampolgárai vagy egyéb uniós polgárok, illetőleg az adott tagállam területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok által, és ez esetben elutasíthatja ezt a kérelmet. Ezt a bekezdést a csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott, uniós preferencia elvének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a kérelem elutasításáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe kell venni az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben kell tartani az arányosság elvét.

21. cikk

Az engedély visszavonásának vagy meghosszabbítása megtagadásának indokai

(1) A tagállamok visszavonják vagy adott esetben megtagadják az engedély meghosszabbítását, ha:

- a) a harmadik országbeli állampolgár már nem teljesíti a 7. cikkben meghatározott általános feltételeket – a 7. cikk (6) bekezdésének kivételével – vagy a 8., 11., 12., 13., 14., 16. cikkben meghatározott vonatkozó különös feltételeket, illetve a 18. cikkben meghatározott feltételeket;
- b) a bemutatott engedélyeket és dokumentumokat csalárd módon szerezték vagy meghamisították vagy megmásították;
- c) az érintett tagállam kizárólag jóváhagyott fogadó szervezeten keresztül engedélyezi a beutazást és a tartózkodást, és az adott fogadó szervezet nincs jóváhagyva;
- d) a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási célja a számára engedélyezett tartózkodás céljaitól eltér.

(2) A tagállamok visszavonhatják vagy megtagadhatják az engedély meghosszabbítását, ha:

- a) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezet vagy egyéb szerv, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik fél, a fogadó család vagy az au paires kiközvetítésével foglalkozó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra, munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) az a fogadó szervezet vagy fogadó család, amely a harmadik országbeli állampolgárt alkalmazza, adott esetben, az érintett tagállam nemzeti joga, vagy a területén érvényes kollektív szerződések vagy gyakorlatok szerinti foglalkoztatási feltételeket nem teljesíti;
- c) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezetet vagy egyéb szervet, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik felet, a fogadó családot vagy az au paires kiközvetítésével foglalkozó szervezetet be nem jelentett munkavégzés vagy jogellenes foglalkoztatás miatt az érintett tagállam nemzeti jogának értelmében szankcióval sújtották;
- d) a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, illetve működtetik, hogy megkönnyítse az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beutazását;
- e) adott esetben a fogadó szervezet vállalkozása a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jog alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- f) a hallgatók esetében, ha nem tartják tiszteletben a gazdasági tevékenység folytatására vonatkozó, a 24. cikk szerinti időbeli korlátozásokat vagy ha az érintett hallgató a nemzeti joggal vagy az adminisztratív gyakorlattal összhangban nem ér el kellő előrehaladást a vonatkozó tanulmányaiban.

(3) Visszavonás esetén a tagállam a (2) bekezdés f) pontjában említett, vonatkozó tanulmányokban való előrehaladás hiányának felmérésekor konzultálhat a fogadó szervezettel.

(4) Az engedélyt a tagállamok visszavonhatják vagy meghosszabbítását megtagadhatják a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy okán.

(5) Ha valamely harmadik országbeli állam polgárai abból a célból terjesztik elő az engedélyek meghosszabbítása iránti kérelmeket, hogy egy tagállamban munkaviszonyt létesítsenek vagy azokat fenntartsák, ez a tagállam – olyan kutatók kivételével, akik ugyanannál a fogadó szervezetnél folytatják tovább a munkaviszonyukat – ellenőrizheti, hogy az adott álláshely betölthető lenne-e az adott tagállam állampolgárai vagy más uniós polgárok vagy az adott tagállam területén huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok által, és ez esetben megtagadhatja a kérelem meghosszabbítását. Ezt a bekezdést a csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott, uniós preferencia elvének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(6) Ha a tagállam a (2) bekezdés a), c), d) vagy e) pontja alapján vissza kívánja vonni valamely hallgató engedélyét vagy nem kívánja meghosszabbítani azt, a hallgatók számára lehetővé kell tenni, hogy egyenértékű tanulmányok folytatása céljából egy másik felsőoktatási intézménynél történő befogadásuk iránt kérelmet nyújthassanak be annak érdekében, hogy befejezhessék tanulmányaikat. A hallgató számára engedélyezni kell, hogy mindaddig az adott tagállam területén tartózkodhasson, amíg az illetékes hatóságok a kérelméről meg nem hozzák a döntést.

(7) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, az engedély visszavonásáról vagy a meghosszabbításának megtagadásáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe kell venni az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben kell tartani az arányosság elvét.

V. FEJEZET

JOGOK

22. cikk

Egyenlő bánásmód

(1) A kutatókat a 2011/98/EU irányelv 12. cikkének (1) és (4) bekezdésében foglaltak szerint az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód illeti meg.

(2) A tagállamok a kutatókkal kapcsolatban a következő módon korlátozhatják az egyenlő bánásmódot:

- a) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontja tekintetében kizárva a tanulmányi és megélhetési juttatásokat és kölcsönöket, illetve egyéb juttatásokat és kölcsönöket;
- b) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének e) pontja tekintetében nem biztosítva a családi ellátásokat olyan kutatóknak, akik számára a tartózkodást hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték az érintett tagállam területén;
- c) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének f) pontja tekintetében az adókedvezmények vonatkozásában azokra az esetekre korlátozva, amikor a kutató olyan családtagjainak, akikre nézve a kedvezményeket igényli, a bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén található;
- d) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján a lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés korlátozásával.

(3) Az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak minősülő gyakornokokat, önkénteseket és au paireket, továbbá a hallgatókat a 2011/98/EU irányelv 12. cikkének (1) és (4) bekezdésében foglaltak szerint – a 12. cikkének (2) bekezdésében szereplő korlátozásokra is figyelemmel – az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód illeti meg.

(4) Az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak nem minősülő gyakornokokat, önkénteseket és au paireket, továbbá a tanulókat ennek a tagállamnak nemzeti jogával összhangban az áruk és szolgáltatások igénybevétele, illetve a nyilvánosság számára elérhető árukkal és szolgáltatásokkal való ellátottság tekintetében, valamint, adott esetben, a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban az oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerése tekintetében egyenlő bánásmód illeti meg.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tekintetében dönthetnek úgy, hogy a lakásszerzési eljárások és/vagy az állami foglalkoztatási szolgálatok által biztosított szolgáltatások tekintetében nem biztosítanak számukra egyenlő bánásmódot.

23. cikk

A kutatók általi oktatás

A kutatók a kutatási tevékenységük mellett a nemzeti joggal összhangban oktatói tevékenységet is folytathatnak. A tagállamok megállapíthatják az oktatási tevékenységre fordítható órák vagy napok maximális számát.

24. cikk

A hallgató gazdasági tevékenysége

(1) A hallgató a tanulmányi idején kívül, valamint az érintett tagállamnak az adott tevékenységre alkalmazandó szabályaira és feltételeire is figyelemmel, jogosult arra, hogy munkát vállaljon, és jogosult lehet arra, hogy önfoglalkoztatóként gazdasági tevékenységet folytasson, a (3) bekezdésben foglalt korlátozások mellett.

(2) A tagállamok szükség esetén, a nemzeti joggal összhangban, előzetes engedélyt adnak ki a hallgatóknak és/vagy a munkáltatóknak.

(3) Minden tagállam meghatározza, hogy hetente legfeljebb hány óra, illetve évente legfeljebb hány nap vagy hónap engedélyezett ilyen tevékenység folytatására, amely pedig nem lehet kevesebb, mint heti 15 óra, illetve az éves szinten ennek megfelelő számú nap vagy hónap. Az érintett tagállamon belüli munkaerő-piaci helyzet figyelembe vehető.

25. cikk

Kutatók és hallgatók álláskeresési vagy vállalkozási célú tartózkodása

(1) A kutatóknak és a hallgatóknak lehetőségük van arra, hogy miután befejezték kutatási tevékenységüket vagy tanulmányaikat, az e cikk (3) bekezdésében említett tartózkodási engedély alapján álláskeresés vagy vállalkozásindítás céljából legalább kilenc hónapig a 17. cikk szerinti engedélyt kiállító tagállam területén maradjanak.

(2) A tagállamoknak lehetőségük van olyan minimális képzettségi szintet meghatározni, amellyel a hallgatóknak rendelkezniük kell ahhoz, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen rájuk. E szint nem lehet az európai képesítési keretrendszer ⁽¹⁾ 7. szintjénél magasabb.

(3) Az (1) bekezdésben említett tartózkodás céljából a tagállamok a kutató vagy a hallgató kérelmére az 1030/2002/EK rendelettel összhangban tartózkodási engedélyt állítanak ki az említett harmadik országbeli állampolgár részére, ha az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában, a 7. cikkének (6) bekezdésében, és adott esetben a 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételek továbbra is teljesülnek. A tagállamok a kutatók számára előírják, hogy a kutató szervezet által kiállított igazolást mutassanak be a kutatási tevékenység befejezéséről, továbbá a hallgatók számára, hogy igazolják a felsőfokú végzettséget tanúsító oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzését. Adott esetben, és ha a 26. cikk rendelkezései továbbra is alkalmazandók, az e cikk szerinti tartózkodási engedélyt meg kell hosszabbítani.

(4) A tagállamok e cikk értelmében elutasíthatják a kérelmet, ha:

- a) nem teljesülnek a (3) bekezdésben, és adott esetben a (2) és az (5) bekezdésben foglalt feltételek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték vagy meghamisították vagy megmásították.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a kutatónak vagy a hallgatónak, illetve adott esetben a kutató családtagjainak az e cikk szerinti kérelmét legalább 30 nappal a 17. vagy a 26. cikk szerint kiállított engedély lejártát megelőzően be kell nyújtani.

(6) Ha a felsőfokú végzettséget tanúsító oklevél, bizonyítvány vagy a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány, illetve a kutató szervezet által a kutatási tevékenység befejezéséről kiállított igazolás nem áll rendelkezésre a 17. cikk szerint kiállított engedély lejártá előtt, de minden egyéb feltétel teljesült, a tagállamok engedélyezik a harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy a területükön maradjanak annak érdekében, hogy a nemzeti joggal összhangban észszerű határidőn belül az említett igazolásokat benyújtsák.

(7) Az érintett tagállam előírhatja, hogy a harmadik országbeli állampolgár legkorábban az e cikk szerinti tartózkodási engedély kiállítása után három hónappal igazolja, hogy valódi esélye van állást kapni vagy vállalkozást indítani.

A tagállamok előírhatják, hogy a harmadik országbeli állampolgár által betölteni kívánt állásnak, illetve az általa indítani kívánt vállalkozásnak illeszkednie kell a kutatás vagy az elvégzett tanulmányok szintjéhez.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács ajánlása (2008. április 23.) az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének létrehozásáról (HL C 111., 2008.5.6., 1. o.).

(8) Ha már nem teljesülnek a (3) vagy a (7) bekezdésben előírt feltételek, a tagállamok a nemzeti jogokkal összhangban visszavonhatják a harmadik országbeli állampolgárok és adott esetben családtagjaik számára kiállított tartózkodási engedélyt.

(9) A második tagállamok is alkalmazhatják ezt a cikket az olyan kutatókra és adott esetben azok családtagjaikra, vagy az olyan hallgatókra, akik a 28., 29., 30. vagy a 31. cikkel összhangban az érintett második tagállamban tartózkodnak vagy tartózkodtak.

26. cikk

A kutatók családtagjai

(1) Annak érdekében, hogy a kutató családtagjai csatlakozhassanak a kutatóhoz az első tagállamban, illetve hosszú távú mobilitás esetén a második tagállamban, a tagállamok a 2003/86/EK irányelv rendelkezéseit, az ebben a cikkben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.

(2) A 2003/86/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől és 8. cikkétől eltérve, a tartózkodási engedélynek a családtagok számára történő megadása nem tehető függővé attól a követelménytől, hogy a kutatónak megalapozott kilitásai legyenek a letelepedési jogosultság megszerzésére, valamint minimális tartózkodási idővel rendelkezzen.

(3) A 2003/86/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésétől és 7. cikke (2) bekezdésétől eltérve, az e rendelkezésekben említett beilleszkedési feltételek és intézkedések csak az érintett személyek tartózkodási engedélyének kiállítását követően alkalmazhatók.

(4) A 2003/86/EK irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésétől eltérve, ha a családegyesítés feltételei teljesültek, a tagállam a családtagok számára szóló tartózkodási engedély kiállítását a hiánytalan kérelem előterjesztésének napját követő 90 napon belül engedélyezi. Az érintett tagállam illetékes hatósága egy időben dolgozza fel a családtagok kérelmét és a kutató beutazás és tartózkodás vagy hosszú távú mobilitás iránt előterjesztett kérelmét, ha a családtagok kérelmét az utóbb említett kérelemmel egy időben nyújtották be. A családtagok számára csak abban az esetben állítható ki tartózkodási engedély, ha a kutató a 17. cikkel összhangban engedélyben részesült.

(5) A 2003/86/EK irányelv 13. cikke (2) és (3) bekezdésétől eltérve a családtagok számára kiállított tartózkodási engedély főszabályként a kutató engedélyével egy időben jár le. Ez adott esetben a kutató számára álláskeresés vagy vállalkozás céljából, a 25. cikk alapján kiállított engedélyekre is vonatkozik. A tagállamok előírhatják, hogy a családtagok úti okmányai érvényességi idejének legalább a tervezett tartózkodás időtartamára ki kell terjednie.

(6) A 2003/86/EK irányelv 14. cikke (2) bekezdésének második mondatától eltérve az első tagállam, illetve hosszú távú mobilitás esetén a második tagállamok az olyan kivételes körülményektől eltekintve, mint a munkanélküliség különösen magas szintje, nem alkalmazhatnak határidőt a családtagok munkaerőpiachoz való hozzáférése tekintetében.

VI. FEJEZET

MOBILITÁS A TAGÁLLAMOK KÖZÖTT

27. cikk

EU-n belüli mobilitás

(1) Az a harmadik országbeli állampolgár, aki olyan érvényes engedéllyel rendelkezik, amelyet az első tagállam mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programja, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében tanulmányok folytatása vagy kutatás céljából állítottak ki, az említett engedély alapján és érvényes úti okmánnyal a 28., 29. és a 31. cikkben meghatározott feltételek mellett – és a 32. cikkre is figyelemmel – egy vagy több második tagállamba beutazhat és tartózkodhat annak érdekében, hogy kutatásának vagy tanulmányainak egy részét ott végezze el.

(2) Az (1) bekezdésben említett mobilitás során a kutatók egy vagy több második tagállamban a kutatási tevékenységek mellett oktathatnak is, a hallgatók pedig a tanulmányaik mellett munkát is vállalhatnak a 23., illetve a 24. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban.

(3) Ha valamely kutató a 28. vagy a 29. cikkel összhangban egy második tagállamba költözik, a 26. cikkel összhangban kiállított tartózkodási engedéllyel rendelkező családtagjai számára engedélyezni kell, hogy a kutatót a 30. cikkben meghatározott feltételek mellett a kutatói mobilitás keretében elkísérjék.

28. cikk

A kutatók rövid távú mobilitása

(1) Az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkező kutatók – az e cikkben meghatározott feltételekre is figyelemmel – bármely 360 napos időszakon belül jogosultak tagállamonként egy vagy több második tagállamban legfeljebb 180 napig tartózkodni annak érdekében, hogy kutatásuk egy részét az adott tagállambeli kutatószervezetnél végezzék.

(2) A második tagállam előírhatja a kutató, az első tagállambeli kutatószervezet vagy a második tagállambeli kutatószervezet számára, hogy az első tagállam és a második tagállam illetékes hatóságait értesítse arról, hogy a kutató a kutatásának egy részét a második tagállambeli kutatószervezetnél kívánja végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet:

- a) vagy az első tagállamban való kérelmezés során, ha a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy
- b) azt követően, hogy a kutató számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást és a tartózkodást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.

(3) Ha az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és ha a második tagállam a (7) bekezdés szerint nem emel kifogást az abban foglaltak ellen az első tagállamnál, a kutatónak a második tagállamba irányuló mobilitására az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(4) Ha az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti időpontban küldték, a mobilitásra azonnal sor kerülhet a második tagállam értesítését követően, illetve egy későbbi időpontban az engedély érvényességi ideje alatt.

(5) Az értesítésnek magában kell foglalnia a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmányt és az első tagállam által kiállított, a mobilitás időtartamát lefedő érvényes engedélyt.

(6) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:

- a) a 10. cikkben említett, az első tagállamban kötött fogadási megállapodás vagy – ha a második tagállam azt írja elő – a második tagállambeli kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás;
- b) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek nem szerepelnek a fogadási megállapodásban;
- c) igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a kutató rendelkezik olyan betegbiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
- d) igazolás arról, hogy a kutató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy szervezet számára, hogy a mobilitás megkezdése előtt adja meg az érintett kutatónak a második tagállam területén lévő címét.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy szervezet számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, az e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

(7) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 30 napon belül kifogást emelhet a kutatónak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha:

- a) nem teljesülnek az (5) és adott esetben a (6) bekezdésben előírt feltételek;
- b) a 20. cikk (1) bekezdés b) vagy c) pontjában vagy e cikk (2) bekezdésében felsorolt elutasítási indokok valamelyike fennáll;
- c) letelt az (1) bekezdésben említett maximális tartózkodási idő.

(8) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan kutatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

(9) A második tagállam illetékes hatóságai kötelesek írásban haladéktalanul értesíteni az első tagállam illetékes hatóságait és az értesítő személyt vagy szervezetet a mobilitás elleni kifogásról. Ha a második tagállam a (7) bekezdéssel összhangban kifogást emel a mobilitás ellen és a mobilitásra még nem került sor, a kutató nem végezheti a második tagállambeli kutatószervezetnél a kutatása egy részét. Ha a mobilitásra már sor került, akkor a 32. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

(10) A kifogásolási határidő lejártát követően a második tagállam igazoló dokumentumot állíthat ki a kutató számára arról, hogy tartózkodhat a területén és élhet az ezen irányelvben biztosított jogokkal.

29. cikk

A kutatók hosszú távú mobilitása

(1) Olyan kutatók esetében, akik az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek és akik egy vagy több második tagállam területén tagállamonként 180 napot meghaladóan kívánnak annak érdekében tartózkodni, hogy kutatásuk egy részét egy vagy több második tagállambeli kutatószervezetnél végezzék, a második tagállam:

- a) vagy a 28. cikket alkalmazva engedélyezi, hogy a kutató az első tagállam által kiállított engedély alapján és annak érvényességi ideje alatt a tagállam területén tartózkodjon; vagy
- b) a (2)–(7) bekezdésben előírt eljárást alkalmazza.

A második tagállam meghatározhatja az adott kutató hosszú távú mobilitásának maximális időtartamát, amely azonban nem lehet 360 napnál rövidebb.

(2) Hosszú távú mobilitás iránti kérelem előterjesztése esetén:

- a) a második tagállam előírhatja a kutató, az első tagállambeli kutatószervezet vagy a második tagállambeli kutatószervezet számára, hogy adja át az alábbi dokumentumokat:
 - i. a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmány és az első tagállam által kiállított érvényes engedély;
 - ii. igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a kutató rendelkezik olyan betegbiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
 - iii. igazolás arról, hogy a kutató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel;
 - iv. a 10. cikkben említett, az első tagállamban kötött fogadási megállapodás vagy – ha a második tagállam azt írja elő – a második tagállambeli kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás;
 - v. a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek a kérelmező által benyújtott dokumentumok egyikében sem szerepelnek.

A második tagállam előírhatja, hogy a kérelmező adja meg az érintett kutatónak a tagállam területén lévő címét. Ha a második tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a kérelem előterjesztésének időpontjában a címet meg kell adni, de az érintett kutató még nem tudja, hol fog lakni, e tagállam elfogadja egy ideiglenes cím megadását. Ilyen esetben a kutatónak legkésőbb a hosszú távú mobilitási engedély kiállításának időpontjában meg kell adnia az állandó címét.

A második tagállam előírhatja a kérelmező számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

- b) a második tagállam döntést hoz a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, és a lehető leghamarabb, de legfeljebb a hiánytalan kérelemnek a második tagállam illetékes hatóságaihoz történt benyújtásától számított 90 napon belül írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről;
- c) a kutató nem kötelezhető arra, hogy a kérelem benyújtása érdekében elhagyja a tagállamok területét, és nem vonatkozhat rá vízumkötelezettség;

- d) a kutató számára engedélyezni kell, hogy mindaddig a második tagállambeli kutatószervezetnél végezze el a kutatás egy részét, amíg az illetékes hatóságok meg nem hozzák a döntést a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, feltéve hogy:
- i. sem a 28. cikk (1) bekezdésében említett időtartam, sem az első tagállam által kiállított engedély érvényességi ideje még nem járt le; és
 - ii. ha a második tagállam ezt előírja, a hiánytalan kérelmet legalább a kutató hosszú távú mobilitásának megkezdése előtt 30 nappal előterjesztették a második tagállamnak;
- e) hosszú távú mobilitás iránti kérelem nem nyújtható be a rövid távú mobilitásra vonatkozó értesítéssel egyidejűleg. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitásra vonatkozó igény a kutató rövid távú mobilitásának megkezdése után merül fel, a második tagállam előírhatja, hogy a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet legalább 30 nappal a rövid távú mobilitási időszak vége előtt nyújtsák be.
- (3) A második tagállam elutasíthatja a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet, ha:
- a) nem teljesülnek a (2) bekezdés a) pontjában előírt feltételek;
 - b) a 20. cikk (1) bekezdése a) pontjának kivételével fennáll az említett cikkben felsorolt elutasítási indokok valamelyike;
 - c) a kutató számára az első tagállamban kiállított engedély érvényessége az eljárás időtartama alatt lejár; vagy
 - d) adott esetben letelt az (1) bekezdés második albekezdésében említett maximális tartózkodási idő.
- (4) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan kutatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.
- (5) Ha a második tagállam kedvező döntést hoz az e cikk (2) bekezdésében említett, hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, akkor a kutató számára a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban engedélyt állítanak ki. A második tagállam tájékoztatja az első tagállam illetékes hatóságait, ha hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki.
- (6) A második tagállam visszavonhatja a hosszú távú mobilitási engedélyt, ha:
- a) nem vagy már nem teljesülnek az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában vagy a (4) bekezdésben előírt feltételek; vagy
 - b) a 21. cikk (1) bekezdése a) pontjának, (2) bekezdése f) pontjának és (3), (5) és (6) bekezdésének kivételével fennáll az engedély visszavonását megalapozó, az említett cikkben felsorolt indokok valamelyike.
- (7) A hosszú távú mobilitásra vonatkozó tagállami döntés meghozatalakor a 34. cikk (2)–(5) bekezdései értelemszerűen alkalmazandók.

30. cikk

A kutatók családtagjainak mobilitása

- (1) Az első tagállam által kiállított érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkező kutatónak a családtagjai jogosultak a beutazásra és a tartózkodásra annak érdekében, hogy a kutatót egy vagy több második tagállamba elkísérjék.
- (2) Ha a második tagállam a 28. cikk (2) bekezdésében említett értesítési eljárást alkalmazza, az alábbi dokumentumok és információk átadását írja elő:
- a) a 28. cikk (5) bekezdésében és (6) bekezdésének b), c) és d) pontjában előírt, a kutatót kísérő családtagokra vonatkozó dokumentumok és információk;
 - b) igazolás arról, hogy a 26. cikkel összhangban a családtag az első tagállamban a kutató családtagjaként tartózkodott.

A második tagállam előírhatja az értesítő számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

A második tagállam kifogást emelhet a családtagnak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha az első albekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek. A 28. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja és (9) bekezdése az említett családtagokra értelemszerűen alkalmazandó.

(3) Ha a második tagállam a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított eljárást alkalmazza, a kutató vagy a kutató családtagja kérelmet terjeszt elő a második tagállam illetékes hatóságaihoz. A második tagállam a kérelmező számára a családtagokra vonatkozó alábbi dokumentumok és információk átadását írja elő:

a) a 29. cikk (2) bekezdése a) pontjának i., ii., iii. és v. alpontjában előírt, a kutatót kísérő családtagokra vonatkozó dokumentumok és információk;

b) igazolás arról, hogy a 26. cikkel összhangban a családtag az első tagállamban a kutató családtagjaként tartózkodott.

A második tagállam előírhatja a kérelmező számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

A második tagállam elutasíthatja a családtagnak a második tagállamba irányuló hosszú távú mobilitása iránti kérelmét, ha az első albekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek. A 29. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja, (3) bekezdésének b), c) és d) pontja, (5) bekezdése, (6) bekezdésének b) pontja és (7) bekezdése az említett családtagokra értelemszerűen alkalmazandó.

A családtagok hosszú távú mobilitási engedélyének érvényességi ideje főszabályként a második tagállam által a kutató számára kiállított engedély lejártánál napján ér véget.

A családtagok hosszú távú mobilitási engedélye visszavonható, illetve meghosszabbítása megtagadható abban az esetben, ha a kutatónak, akinek kíséretében érkeztek, a hosszú távú mobilitási engedélyét visszavonják, illetve megtagadják annak meghosszabbítását és a családtagok nem rendelkeznek önálló tartózkodási joggal.

(4) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan családtagok számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

31. cikk

Hallgatói mobilitás

(1) Olyan hallgatók, akik az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek és akik mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásban érintettek, egy vagy több második tagállamba beutazhatnak és tartózkodhatnak – a (2)–(10) bekezdésben meghatározott feltételekre is figyelemmel – tagállamonként legfeljebb 360 napig annak érdekében, hogy tanulmányaik egy részét a szóban forgó tagállam valamely felsőoktatási intézményében végezzék.

Azoknak a hallgatóknak, akik a mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásban nem érintettek, engedély iránti kérelmet kell előterjeszteniük ahhoz, hogy egy második tagállamba beutazhassanak és tartózkodhassanak annak érdekében, hogy tanulmányaik egy részét a 7. és a 11. cikknek megfelelően valamely felsőoktatási intézményben végezzék.

(2) A második tagállam előírhatja az első tagállambeli felsőoktatási intézmény, a második tagállambeli felsőoktatási intézmény vagy a hallgatók számára, hogy az első és második tagállam illetékes hatóságait értesítse arról, hogy a hallgató a tanulmányainak egy részét a második tagállambeli felsőoktatási intézményben kívánja végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet:

a) vagy az első tagállamban való kérelmezés során, ha a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy

b) azt követően, hogy a hallgató számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.

(3) Ha az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és ha a második tagállam a (7) bekezdés szerint az abban foglaltak ellen nem emel kifogást az első tagállamnál, a hallgatónak a második tagállamba irányuló mobilitására az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(4) Ha az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti küldték, és ha a második tagállam a (7) és (9) bekezdés szerint nem emel írásban kifogást a hallgató mobilitása ellen, a mobilitás jóváhagyottnak tekinthető, és arra az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet a második tagállamban.

(5) Az értesítésnek magában kell foglalnia a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmányt és az első tagállam által kiállított, a mobilitás teljes időtartamát lefedő érvényes engedélyt.

(6) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:

- a) igazolás arról, hogy a hallgató tanulmányainak egy részét mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális program, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében végzi a második tagállamban, továbbá igazolás arról, hogy a hallgatót egy második tagállambeli felsőoktatási intézmény befogadta;
- b) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek nem szerepelnek az a) pont szerinti dokumentumokban;
- c) igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdés c) pontja szerint a hallgató rendelkezik olyan betegbiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
- d) igazolás arról, hogy a hallgató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, továbbá a tanulmányai folytatásához szükséges anyagi fedezettel, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásához szükséges költségek anyagi fedezetével;
- e) adott esetben igazolás arról, hogy a hallgató befizette a felsőoktatási intézmény által meghatározott díjakat.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy intézmény számára, hogy a mobilitás megkezdése előtt adja meg az érintett hallgatónak a második tagállam területén lévő címét.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy intézmény számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

(7) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 30 napon belül kifogást emelhet a hallgatónak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha:

- a) nem teljesülnek az (5) és a (6) bekezdésben előírt feltételek;
- b) fennáll a 20. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában vagy (2) bekezdésében felsorolt elutasítási indokok valamelyike;
- c) letelt az (1) bekezdésben említett maximális tartózkodási idő.

(8) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan hallgatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

(9) A második tagállam illetékes hatóságai kötelesek haladéktalanul írásban értesíteni az első tagállam illetékes hatóságait és az értesítő személyt vagy intézményt a mobilitás elleni kifogásról. Ha a második tagállam a (7) bekezdéssel összhangban kifogást emel a mobilitás ellen, a hallgatók nem végezhetik a második tagállambeli felsőoktatási intézményben a tanulmányaik egy részét.

(10) A kifogásolási határidő lejártát követően a második tagállam igazoló dokumentumot állíthat ki a hallgató számára arról, hogy tartózkodhat a területén és élhet az ezen irányelvben biztosított jogokkal.

32. cikk

Garanciák és szankciók mobilitás esetén

(1) Ha a kutatási vagy tanulmányi engedélyt olyan tagállam illetékes hatóságai állítják ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a mobilitás keretében a kutató vagy a hallgató a második tagállamba való beutazáshoz külső határt lép át, akkor a második tagállam illetékes hatóságai a mobilitás igazolására jogosultak bizonyítékként előírni az első tagállam által kiállított érvényes engedélyt, valamint a következőket:

- a) a 28. cikk (2) bekezdése vagy a 31. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés másolata; vagy
- b) ha a második tagállam értesítés nélkül is lehetővé teszi a mobilitást, igazolás arról, hogy a hallgató tanulmányai egy részét mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális program vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében végzi a második tagállamban, a kutatók esetében pedig vagy a kutató mobilitásával kapcsolatos adatokat tartalmazó fogadási megállapodás másolata vagy – ha a mobilitással kapcsolatos adatok nem szerepelnek a fogadási megállapodásban – a második tagállambeli kutatószervezet levele, amely tartalmazza legalább az EU-n belüli mobilitás időtartamát és a második tagállambeli kutatószervezet címét.

A kutató családtagjai esetében a második tagállam illetékes hatóságai a mobilitás igazolására jogosultak előírni az első tagállam által kiállított érvényes engedélyt és a 30. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés másolatát vagy igazolást arról, hogy a családtag a kutatót kíséri.

(2) Ha az első tagállam illetékes hatóságai visszavonják az engedélyt, ha indokolt, a második tagállam hatóságait haladéktalanul tájékoztatni kell.

(3) A második tagállam előírhatja a második tagállambeli fogadó szervezet vagy a kutató vagy a hallgató számára, hogy tájékoztassa minden olyan változásról, amely azokat a feltételeket érinti, amelyek alapján a mobilitásra sor kerülhetett.

(4) Ha a kutató vagy adott esetben a családtagjai vagy a hallgató nem vagy már nem teljesíti a mobilitás feltételeit:

a) a második tagállam előírhatja, hogy a kutató és adott esetben a családtagjai vagy a hallgató azonnal hagyjon fel a tevékenységével és hagyja el a tagállam területét;

b) az első tagállam a második tagállam kérésére haladéktalanul és formások nélkül engedélyezi a kutató és adott esetben családtagjai vagy a hallgató visszautazását az első tagállamba. Ez abban az esetben is alkalmazandó, ha az első tagállam által kiállított engedély lejárt vagy visszavonásra került a második tagállamba irányuló mobilitás ideje alatt.

(5) Ha a kutató vagy a családtagjai vagy a hallgató átlépi egy, a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállam külső határát, az említett tagállam lekérdezi a Schengeni Információs Rendszer adatait. Az említett tagállam megtagadja a beutazást, illetve kifogást emel a mobilitás ellen olyan személyek esetében, akikre vonatkozóan a Schengeni Információs Rendszerben beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés van érvényben.

VII. FEJEZET

ELJÁRÁS ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG

33. cikk

Szankciók a fogadó szervezetekkel szemben

A tagállamok azokkal a fogadó szervezetekkel szemben és – a 24. cikk hatálya alá tartozó esetekben – azokkal a munkáltatókkal szemben szankciókat írhatnak elő, amelyek ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket nem teljesítik. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

34. cikk

Eljárási garanciák és átláthatóság

(1) Az érintett tagállam illetékes hatósága döntést hoz az engedély kiállítása vagy meghosszabbítása iránt előterjesztett kérelemről, és e döntésről – a nemzeti jogukban előírt közlési eljárásoknak megfelelően – a lehető leghamarabb, de legkésőbb a hiánytalan kérelem előterjesztésének napját követő 90 napon belül a kérelmezőt írásban értesíti.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, ha a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárás a 9. cikkben és a 15. cikkben említett, jóváhagyott fogadó szervezettel kapcsolatos, hiánytalan kérelemről a lehető leghamarabb, de legkésőbb 60 napon belül dönteni kell.

(3) Ha a kérelem alátámasztására benyújtott információk vagy dokumentumok hiányosak, az illetékes hatóságok a kérelmezőt észszerű határidőn belül tájékoztatják, hogy milyen további információkra van szükség, és ezek benyújtására észszerű határidőt állapítanak meg. Amíg az illetékes hatóságok nem kapják meg a kért további információkat az (1) és (2) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni. Ha e további információkat vagy dokumentumokat nem nyújtják be a határidőn belül, a kérelem elutasítható.

(4) A kérelem befogadhatatlannak történő nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély meghosszabbításának megtagadásáról szóló döntés indokolását a kérelmezőhöz írásban kell eljuttatni. Az engedély visszavonásáról szóló döntés indokolását a harmadik országbeli állampolgárhoz írásban kell eljuttatni. Az engedély visszavonásáról szóló döntés indokolása a fogadó szervezethez szintén írásban juttatható el.

(5) A kérelem befogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély meghosszabbításának megtagadásáról vagy az engedély visszavonásáról hozott döntéssel szemben az érintett tagállamban – a nemzeti joggal összhangban – jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Az írásbeli értesítésben pontosan meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez jogorvoslat iránti kérelem nyújtható be, valamint a jogorvoslat iránti kérelem benyújtásának a határidejét.

35. cikk

Átláthatóság és az információkhoz való hozzáférés

A tagállamok könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a kérelem előterjesztéséhez szükséges igazoló dokumentumokkal, valamint a beutazás és a tartózkodás feltételeivel kapcsolatos információkat, beleértve az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok és adott esetben családtagjaik jogait, kötelezettségeit és a rájuk vonatkozó eljárási garanciákat is. Ide tartozik adott esetben a szükséges anyagi fedezet havi összegének a mértéke, beleértve a tanulmányok vagy a képzés folytatásához szükséges anyagi fedezetet is – az egyes esetek egyedi elbírálásának sérelme nélkül –, valamint az alkalmazandó díjakat.

Az illetékes hatóságok valamennyi tagállamban közzéteszik az ezen irányelv alkalmazásában jóváhagyott fogadó szervezetek jegyzékét. A jegyzékek aktualizált változatát bármilyen módosítást követően mihamarabb közzé kell tenni.

36. cikk

Díjak

A tagállamok a harmadik országbeli állampolgárok – adott esetben a családtagokat is ideértve – és a fogadó szervezetek számára előírhatják, hogy a kérelmeknek és az értesítéseknek az ezen irányelvvel összhangban történő feldolgozásáért díjat fizessenek. E díjak mértéke nem lehet túlzó vagy aránytalan.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

Kapcsolattartók közötti együttműködés

(1) A tagállamok kapcsolattartókat jelölnek ki, amelyek feladata, hogy hatékonyan együttműködve fogadják és továbbítsák a 28–32. cikk végrehajtásához szükséges információkat. A tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus információcserét.

(2) Az egyes tagállamok a többi tagállamot az (1) bekezdésben említett nemzeti kapcsolattartón keresztül a következőkről tájékoztatják:

- a) a 28–31. cikk szerinti mobilitásra vonatkozó eljárások;
- b) az a tény, hogy az adott tagállam kizárólag jóváhagyott kutatószervezeten vagy felsőoktatási intézményen keresztül engedélyezi a kutatók és a hallgatók beutazását és tartózkodását;
- c) a hallgatóknak és a kutatóknak szóló olyan multilaterális programok, amelyek mobilitási intézkedéseket is magukban foglalnak, valamint a két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodások.

38. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok statisztikát küldenek a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy ezen irányelv alkalmazásában hány engedélyt állítottak ki, és hogy hány értesítést kaptak a 28. cikk (2) bekezdése és a 31. cikk (2) bekezdése értelmében, valamint – lehetőség szerint – arra vonatkozóan, hogy hány harmadik országbeli állampolgár engedélyét hosszabbították meg vagy vonták vissza. Ugyanilyen módon kell megküldeni a kutatók olyan családtagjaira vonatkozó statisztikákat, akiknek beutazását és tartózkodását engedélyezték. A statisztikai adatokat az állampolgárság és – amennyire lehetséges – az engedélyek érvényességi ideje szerinti bontásban kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatoknak egy naptári évet felölelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő hat hónapon belül el kell juttatni a Bizottsághoz. Az első referenciaév 2019.

(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell továbbítani.

39. cikk

Jelentési kötelezettség

A Bizottság rendszeres időközönként, első alkalommal 2023. május 23-án jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelvnek a tagállamokban való alkalmazásáról, és adott esetben módosításra tesz javaslatot.

40. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. május 23-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelv 2018. május 24-ével hatályát veszti, az ezen irányelv I. melléklete B. részében foglalt irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázatokkal összhangban kell értelmezni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

42. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. május 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I. MELLÉKLET

A. rész

A hatályon kívül helyezett irányelvek
(a 41. cikkben hivatkozott irányelv)

A Tanács 2004/114/EK irányelve (HL L 375., 2004.12.23., 12. o.)
A Tanács 2005/71/EK irányelve (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.)

B. rész

A nemzeti jogba való átültetésre és az alkalmazás időpontjára vonatkozó határidők
(a 41. cikkben hivatkozott irányelvek)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás időpontja
2004/114/EK	2007.1.12.	
2005/71/EK	2007.10.12.	

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, a) pont	1. cikk, a) pont
1. cikk, b) pont	—
—	1. cikk, b) pont
2. cikk, bevezető fordulat	3. cikk, bevezető fordulat
2. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, b) pont	3. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, c) pont	3. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, d) pont	3. cikk, (5) bekezdés
—	3. cikk, (6) bekezdés
2. cikk, e) pont	3. cikk, (11) és (13) bekezdés
2. cikk, f) pont	3. cikk, (7) bekezdés
2. cikk, g) pont	3. cikk, (22) bekezdés
—	3. cikk, (8) bekezdés
—	3. cikk, (12) bekezdés
—	3. cikk, (14)–(21) bekezdés
—	3. cikk, (23) és (24) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont	2. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont
3. cikk, (2) bekezdés, e) pont	—
—	2. cikk, (2) bekezdés, e)–g) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk, (1) bekezdés
—	5. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	6. cikk
6. cikk, (1) bekezdés a)–c) és e) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont
6. cikk, (1) bekezdés, d) pont	7. cikk (6) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	—
—	7. cikk, (2) és (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat	11. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
7. cikk, (1) bekezdés, a) pont	11. cikk, (1) bekezdés, a) pont
7. cikk, (1) bekezdés, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 11. cikk, (1) bekezdés, d) pont
7. cikk, (1) bekezdés, c) pont	11. cikk, (1) bekezdés, c) pont
7. cikk, (1) bekezdés, d) pont	11. cikk, (1) bekezdés, b) pont

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
—	11. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	31. cikk
9. cikk, (1) és (2) bekezdés	12. cikk, (1) és (2) bekezdés
10. cikk, bevezető fordulat	13. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
10. cikk, a) pont	13. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	13. cikk, (1) bekezdés, b) pont
10. cikk, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 13. cikk, (1) bekezdés, c) pont
10. cikk, c) pont	13. cikk, (1) bekezdés, d) pont
—	13. cikk, (1) bekezdés e) és f) pont
—	13. cikk, (2)–(4) bekezdés
11. cikk, bevezető fordulat	14. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
11. cikk, a) pont	14. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, b) pont	14. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	14. cikk, (1) bekezdés, b) pont
11. cikk, c) pont	14. cikk, (1) bekezdés, c) pont
11. cikk, d) pont	14. cikk, (1) bekezdés, d) pont
12. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés, f) pont
13. cikk	18. cikk, (4) bekezdés
14. cikk	18. cikk, (6) bekezdés
15. cikk	18. cikk, (7) bekezdés
—	18. cikk, (3), (5), (8) és (9) bekezdés
—	16., 17. és 19. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
—	21. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont
16. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
—	21. cikk, (2) bekezdés, a)–e) pont
—	21. cikk, (3) bekezdés
—	21. cikk, (5)–(7) bekezdés
—	22. cikk, (3) és (4) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	24. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	24. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	24. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés	24. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (3) és (4) bekezdés	—
—	24. cikk
—	27. cikk

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
—	30. cikk
—	32. és 33. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
—	34. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	34. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
19. cikk	—
—	35. cikk, első bekezdés
20. cikk	36. cikk
—	37. és 38. cikk.
21. cikk	39. cikk
22–25. cikk	—
—	40–42. cikk
26. cikk	43. cikk
—	I. és II. melléklet

2005/71/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk, a) pont
2. cikk, bevezető fordulat	3. cikk, bevezető fordulat
2. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, b) pont	3. cikk, (9) bekezdés
2. cikk, c) pont	3. cikk, (10) bekezdés
2. cikk, d) pont	3. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, e) pont	3. cikk, (22) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a) pont	2. cikk, (2) bekezdés, a) pont
3. cikk, (2) bekezdés, b) pont	—
3. cikk, (2) bekezdés, c) pont	2. cikk, (2) bekezdés, b) pont
3. cikk, (2) bekezdés, d) pont	—
4. cikk	4. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	35. cikk, második bekezdés
5. cikk, (6) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés

2005/71/EK irányelv	Ezen irányelv
6. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
—	10. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, a) pont	10. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont
6. cikk, (2) bekezdés, c) pont	7. cikk, (1) bekezdés, c) pont
6. cikk, (2) bekezdés, d) pont	10. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	—
6. cikk, (4) és (5) bekezdés	10. cikk, (5) és (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, a) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont
7. cikk, (1) bekezdés, b) pont	8. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, c) pont	8. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, d) pont	7. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, utolsó albekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	—
7. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	18. cikk, (1) bekezdés
9. cikk	26. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés, (a), (b) és (d) pont
10. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (1) és (2) bekezdés	23. cikk
12. cikk	22. cikk, (1) és (2) bekezdés
13. cikk	28. és 29. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
14. cikk, (2) és (3) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
—	34. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés
16. cikk	39. cikk
17–20. cikk	—
21. cikk	43. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/802 IRÁNYELVE**(2016. május 11.)****az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről****(kodifikált szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1999/32/EK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az irányelvet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Az Unió környezetvédelmi politikája, amint az a környezeti cselekvési programokban és különösen az 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁵⁾ elfogadott hatodik környezetvédelmi cselekvési programban és az 1386/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁶⁾ elfogadott hetedik környezetvédelmi cselekvési programban megfogalmazásra került, egyik céljaként a levegő minőségének olyan szintjét kívánja elérni, amely nem jár jelentős negatív hatással és kockázattal az emberi egészségre és a környezetre.
- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az Unió környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, figyelembe véve az Unió különböző régióinak helyzetében mutatkozó különbségeket.
- (4) Ez az irányelv meghatározza az Unióban használt nehéz- fűtőolaj, gázolaj, tengeri hajózásban használatos gázolaj és tengeri hajózásban használatos dízelolaj megengedett maximális kéntartalmát.
- (5) A magas kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok hajózáskor való elégetése során történő kibocsátás kén-dioxid és részecske emisszió formájában hozzájárul a levegőszennyezéshez, amelyek ártalmasak az emberi egészségre és a környezetre, és hozzájárulnak a savak lerakódásához. Az ezen irányelvben előírt intézkedések nélkül a hajók által okozott kibocsátás hamarosan meghaladta volna a szárazföldi forrásokból származó kibocsátások mértékét.

⁽¹⁾ HL C 12., 2015.1.15., 117. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2016. március 9-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. április 11-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 1999/32/EK irányelve (1999. április 26.) az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról (HL L 121., 1999.5.11., 13. o.).

⁽⁴⁾ Lásd a III. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1600/2002/EK határozata (2002. július 22.) a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról (HL L 242., 2002.9.10., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1386/2013/EU határozata (2013. november 20.) a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

- (6) A savasodás és a légköri kén-dioxid károsítja az érzékeny ökoszisztémákat, csökkenti a biodiverzitást és annak élvezeti értékét, valamint hátrányosan befolyásolja a növénytermesztést és az erdők növekedését. A városokra hulló savas eső jelentős károkat okozhat az épületekben és az építészeti örökségben. A kéndioxid-szennyezés jelentős hatással lehet az emberi egészségre is, különösen a népesség olyan csoportjainál, amelyek légzési betegségeken szenvednek.
- (7) A savasodás határokon áttérő jelenség, amely uniós, illetve nemzeti vagy helyi megoldásokat igényel.
- (8) A kén-dioxid-kibocsátás hozzájárul az atmoszférában a részecske emisszió kialakulásához.
- (9) A kikötőben horgonyzó hajók által okozott levegőszennyezés számos, az uniós levegőminőségi határértékek betartásán fáradozó kikötővárosban komoly aggodalomra ad okot.
- (10) A tagállamoknak ösztönözniük kell a partmenti villamos energia használatát, mivel a mai hajók villamosenergia-szükségletét általában kisegítő motorokkal biztosítják.
- (11) Az Unió és az egyes tagállamok szerződő felei az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottsága nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérő levegőszennyezésről szóló, 1979. november 13-i egyezményének. Az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának a kén-dioxid országhatárokon áttérő szennyező hatásával foglalkozó második jegyzőkönyve úgy rendelkezik, hogy a Szerződő Felek legalább az első jegyzőkönyvben meghatározott 30 %-os vagy annál nagyobb mértékben csökkentsék a kén-dioxid-kibocsátásukat, és az Egyesült Nemzetek Szervezete Európai Gazdasági Bizottságának második jegyzőkönyve azon az előfeltételzésen alapul, hogy a kritikus terheléseket és szinteket néhány érzékeny területen továbbra is meg fogja haladni. További, a kén-dioxid-kibocsátások csökkentésére vonatkozó rendelkezésekre lesz szükség. A Szerződő Feleknek ezért további jelentős csökkentéseket kell megvalósítaniuk a kén-dioxid-kibocsátás terén.
- (12) Évtizedek óta az olajban és szénben kis mennyiségben természetesen előforduló kén tekintik a kén-dioxid-kibocsátás legjelentősebb forrásának, ami a „savas eső” egyik legfontosabb kiváltója és számos városi és ipari terület légszennyezettségének egyik legjelentősebb okozója.
- (13) Tanulmányok kimutatták, hogy a tüzelőanyagok kén tartalmának csökkentése révén elért kén-dioxid-kibocsátás mérséklődés előnyei gyakran jelentősen nagyobbak, mint az ipar ezzel az irányelvvel kapcsolatban felmerült becsült költsége. A folyékony tüzelőanyagok kén tartalmának csökkentésére szolgáló technológia létezik és jól megvalósított.
- (14) Az EUMSZ 193. cikkével összhangban ez az irányelv nem tilthatja meg egyetlen tagállam számára sem szigorúbb környezetvédelmi rendelkezések fenntartását vagy bevezetését; hogy ezáltal a korai végrehajtásra ösztönözzön a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok maximális kén tartalma tekintetében, például a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeken kívüli kibocsátáscsökkentési módszerek alkalmazása révén. Az ilyen rendelkezéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a Szerződésekkel, és azokról értesíteni kell a Bizottságot.
- (15) A tagállamnak új, szigorúbb védintézkedések bevezetése előtt az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban tájékoztatnia kell a Bizottságot az intézkedések tervezetéről.
- (16) Az EUMSZ előírja az Unió legkülső régiói, nevezetesen Franciaország tengerentúli megyéi, az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek különleges jellemzőinek figyelembevételét.
- (17) A nehéz-fűtőolaj kén tartalmának korlátozására tekintettel, azokban a tagállamokban és régiókban, amelyekben a környezet állapota lehetővé teszi, eltérési lehetőség biztosítható.
- (18) A nehéz-fűtőolaj kén tartalmának korlátozására tekintettel, eltérési lehetőség biztosítható olyan tüzelőberendezésekben történő felhasználásokra, amelyek megfelelnek a 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽²⁾ vagy a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ V. mellékletében megfogalmazott kibocsátási határértékeknek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/80/EK irányelve (2001. október 23.) a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

- (19) Az olajfinomító üzemek tüzelőberendezései esetében, amelyekre nem terjed ki az ezen irányelv 3. cikke (2) bekezdésének d) pontja vagy 3. cikke (3) bekezdésének c) pontja, az átlagos kén-dioxid-kibocsátás nem haladhatja meg a 2001/80/EK irányelvben vagy a 2010/75/EU irányelv V. mellékletében vagy ezen irányelvek jövőbeni módosításaiban meghatározott határértéket. Ennek az irányelvnek az alkalmazása során a tagállamoknak annak tudatában kell eljárniuk, hogy a 2. cikkben említett tüzelőanyagoktól eltérő tüzelőanyagokkal történő helyettesítés nem növelheti a savképző szennyező anyagok kibocsátását.
- (20) 2008-ban a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) határozatot fogadott el az 1978. évi jegyzőkönyvvel módosított, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezményt (a továbbiakban: MARPOL) módosító 1997. évi jegyzőkönyv VI. mellékletének módosításáról, amely a hajókról történő levegőszennyezés megelőzésére vonatkozó szabályokat tartalmaz. A MARPOL módosított VI. melléklete 2010. július 1-jén lépett hatályba.
- (21) A MARPOL módosított VI. melléklete többek között a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó szigorúbb határértékeket vezet be a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeken (2010. július 1-jétől 1,00 %, 2015. január 1-jétől pedig 0,10 %), valamint a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeken kívül is (2012. január 1-jétől 3,50 %, 2020. január 1-jétől pedig elvileg 0,50 %). A legtöbb tagállam nemzetközi kötelezettségeivel összhangban köteles előírni, hogy a hajók 2010. július 1-jétől maximum 1,00 %-os kéntartalmú tüzelőanyagot használjanak a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeken. A nemzetközi jognak való megfelelés és az új, globális szintű szabványok Unióban történő megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében ennek az irányelvnek összhangban kell lennie a MARPOL módosított VI. mellékletével. A hajók által a tüzelőanyag vagy a technológia tekintetében való megfelelés érdekében használt tüzelőanyagok minimális minőségi követelményének biztosítása érdekében meg kell tiltani a 3,50 tömegszázalékos általános szabványt meghaladó kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok használatát az Unióban, kivéve a kibocsátáscsökkentési módszereket zárt rendszerekben alkalmazó hajók ellátására szánt tüzelőanyagokat.
- (22) A MARPOL VI. mellékletét az IMO eljárásaival módosítani lehet a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területek tekintetében. Abban az esetben, ha további változtatások – ideértve a mentességeket is – kerülnek bevezetésre a MARPOL VI. mellékletében a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekre meghatározott határértékek alkalmazása tekintetében, a Bizottságnak minden ilyen változtatást meg kell vizsgálnia, és szükség esetén haladéktalanul be kell nyújtania a szükséges javaslatot az EUMSZ rendelkezéseinek megfelelően ennek az irányelvnek a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekre vonatkozó IMO-szabványokkal való maradéktalan összhangba hozatala érdekében.
- (23) Az új kibocsátás-ellenőrzési területek bevezetésekor a MARPOL VI. melléklete szerinti IMO-eljárást kell alkalmazni, és az adott esetet környezetvédelmi és gazdasági indokokon és tudományos adatokon alapuló, megfelelő alátámasztással kell igazolni.
- (24) A MARPOL módosított VI. melléklete 18. szabályának megfelelően a tagállamoknak gondoskodniuk kell annak biztosításáról, hogy az ennek az irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok rendelkezésre álljanak.
- (25) Tekintettel a környezetvédelmi politikák és a hajók által okozott kibocsátások globális vetületére, nagyra törő kibocsátási szabványokat kell globális szinten előírni.
- (26) Az Unió a SO_x kibocsátásra érzékeny területek hatékonyabb védelmét és az üzemanyagolaj normál kibocsátási határértékeinek csökkentését fogja továbbra is javasolni IMO-nál.
- (27) A személyhajók többnyire a kikötőkben vagy a tengerpartközeli területeken üzemelnek, így az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatásuk jelentős. A kikötők környékén és a partvidékeken a levegőminőség javítása érdekében e hajóknak mindaddig 1,50 % maximális kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokat kell használniuk, amíg a tagállamok parti tengerein, kizárólagos gazdasági övezeteikben és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeikben közlekedő valamennyi hajóra vonatkozóan szigorúbb szabványok kerülnek alkalmazásra.
- (28) Azon új motortekológiákra való áttérés megkönnyítése érdekében, amelyek alkalmasak lehetnek a tengeri ágazat kibocsátásainak további jelentős csökkentésére, a Bizottságnak további lehetőségeket kell megvizsgálnia, hogy lehetővé tegye és ösztönözze a gázmeghajtású motorok hajókon történő alkalmazását.
- (29) Ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez megfelelően gondoskodni kell a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó kötelezettségek teljesítéséről. Az 1999/32/EK irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok alapján ezen irányelv megfelelő végrehajtása érdekében szigorúbb ellenőrzési és végrehajtási rendszerre van szükség. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell a forgalomba hozott vagy a hajók fedélzetén használt, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokból történő megfelelően gyakori és pontos mintavételről, valamint a hajónaplók és szállítólevelek rendszeres ellenőrzéséről. A tagállamoknak létre kell hozniuk továbbá az ezen irányelv rendelkezéseinek nem tartása esetén alkalmazandó hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók rendszerét. Az információk átláthatóbbá tétele érdekében rendelkezni kell arról is, hogy a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok helyi szállítóinak nyilvántartását nyilvánosan hozzáférhetővé tegyék.

- (30) A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokra vonatkozó alacsony kéntartalom-határértékek betartása – különösen a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeken – azzal járhat, hogy – legalábbis rövid távon – jelentősen emelkedik az ilyen tüzelőanyagok ára, ami negatívan érintheti a rövid távú tengeri szállítás versenyképességét a többi szállítási móddal szemben, valamint a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel- határos országok iparának versenyképességére is hatással lehet. Az érintett ágazatok megfelelési költségeinek csökkentése érdekében megfelelő megoldásokra, például a tüzelőanyag tekintetében való megfelelésnél költséghatékonyabb megfelelési módszerekre, valamint szükség szerint támogatásra van szükség. A Bizottság – többek között a tagállami jelentésekre támaszkodva – szorosan figyelemmel kell, hogy kísérje az új tüzelőanyag-minőségi szabványok hajózási ágazatban való bevezetésének hatásait, különös tekintettel a tengeri szállításról a szárazföldi szállításra történő lehetséges modális váltásra, és szükség esetén meg kell tennie az e folyamattal szemben ható megfelelő intézkedésekre vonatkozó javaslatokat.
- (31) Fontos korlátozni a tengeri szállításról a szárazföldi szállításra történő modális váltást, mivel a közúti fuvarozás arányának emelkedése sok esetben az Unió éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseivel ellentétes hatást fejtene ki, és növelné a forgalmi torlódások számát.
- (32) A kén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló új követelményekkel kapcsolatos költségek a tengeri szállításról a szárazföldi szállításra történő modális váltást eredményezhetnek, és e modális váltás negatív hatást gyakorolhat az iparágak versenyképességére. A modális váltás kockázatának minimalizálása érdekében a Bizottságnak a célzott segítségnyújtáshoz teljes mértékben ki kell használnia olyan eszközöket, mint a Marco Polo és a transzeurópai közlekedési hálózat. A tagállamok szükségesnek ítélik, hogy az állami támogatásokra vonatkozóan alkalmazandó szabályokkal összhangban támogatást nyújtsanak az ezen irányelv által érintett gazdasági szereplők számára.
- (33) A környezetvédelemre nyújtott állami támogatásokra vonatkozó meglévő iránymutatásokkal összhangban, és azok jövőbeni módosításainak sérelme nélkül a tagállamok állami támogatást nyújthatnak az ezen irányelv által érintett gazdasági szereplők számára, ideértve a meglévő hajók utólagos beszerelési- vagy átalakítási műveleteit is, amennyiben e támogató intézkedések az EUMSZ 107. és 108. cikkének megfelelően a belső piaccal összeegyeztethetők, különösen a környezetvédelemre nyújtott állami támogatásokra vonatkozóan alkalmazandó iránymutatásokra tekintettel. Ezzel összefüggésben a Bizottság figyelembe veheti, hogy bizonyos kibocsátáscsökkentési módszerek alkalmazása túlmutat ezen irányelv követelményein, amennyiben nemcsak a kén-dioxid-kibocsátást, hanem egyéb kibocsátásokat is csökkent.
- (34) Elő kell segíteni a kibocsátáscsökkentési módszerekhez való hozzáférést. Ezek a módszerek – amennyiben nincs jelentős negatív hatásuk a környezetre, például a tengeri ökoszisztémára, és kifejlesztésük a megfelelő jóváhagyási és ellenőrzési mechanizmusok szerint történt – legalább ugyanakkora vagy nagyobb kibocsátáscsökkentésre képesek, mint amilyen az alacsony kéntartalmú tüzelőanyagok használatával érhető el. Az Uniónak el kell ismernie a már ismert alternatív módszereket, például a füstgáztisztító fedélzeti berendezések alkalmazását, a tüzelőanyagok és cseppfolyósított földgáz keverékének, vagy a bioüzemanyagoknak a használatát. Ösztönözni kell az új kibocsátáscsökkentési módszerek tesztelését és kifejlesztését, egyéb okok mellett annak érdekében, hogy korlátozzák a tengeri szállításról a szárazföldi szállításra történő modális váltást.
- (35) A kibocsátáscsökkentési módszerek a kibocsátások jelentős csökkentésének potenciális lehetőségét hordozzák magukban. A Bizottságnak ezért elő kell mozdítania e technológiák tesztelését és kifejlesztését, többek között egy olyan, társfinanszírozásban részesített program létrehozásának megfontolásával, amely az iparral közösen végrehajtandó, és a hasonló programok – például a Tiszta Égbolt (Clean Sky) program – során alkalmazott elveken alapul.
- (36) A Bizottságnak a tagállamokkal és az érintett gazdasági szereplőkkel együttműködve tovább kell fejlesztenie a „Környezetszennyező kibocsátások csökkentése a tengeri szállításban és a fenntartható vízi közlekedést biztosító eszköztár” című, 2011. szeptember 16-i bizottsági szolgálati munkadokumentumban meghatározott intézkedéseket.
- (37) A nyersolaj, kőolajszármazékok és egyéb szénhidrogének ellátásának akadályoztatása esetén az adott tagállam területén a Bizottság engedélyezheti magasabb határérték alkalmazását.
- (38) A tagállamoknak ki kell alakítaniuk az ezen irányelv rendelkezései betartásának megfelelő ellenőrzésére szolgáló mechanizmusokat. A folyékony tüzelőanyagok kéntartalmáról szóló jelentést be kell nyújtani a Bizottság részére.
- (39) Ezért az összehangoltabb jelentéstétel érdekében a jelentések tartalmát és formátumát részletesebben meg kell határozni ebben az irányelvben.

- (40) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kibocsátáscsökkentési módszerekre vonatkozó ekvivalens kibocsátási értékek és az említett módszerek használatára vonatkozó kritériumok módosítása tekintetében az ezen irányelv I. és II. mellékletének a tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása és a vonatkozó IMO-eszközökkel való szigorú összhang biztosítása céljából, továbbá az ezen irányelv 2. cikke a)–e) és p) pontjának, 13. cikke (2) bekezdése b) pontja i. alpontjának és 13. cikke (3) bekezdésének módosítása tekintetében a rendelkezéseknek a tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (41) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (42) A 2009/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ által létrehozott, a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság segítséget nyújthat a Bizottságnak a 96/98/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ hatálya alá nem tartozó kibocsátáscsökkentési módszerek jóváhagyásához kapcsolódóan.
- (43) Ezen irányelv végrehajtása szempontjából fontos szerepe van a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankcióknak. A tagállamoknak e szankciók körébe oly módon kiszámított bírságokat kell felvenniük, amelynek révén e bírságok az elkövetőket legalább a jogsértésből eredő gazdasági előnyüktől megfosztják, és mértékük ismétlődő jogsértések esetén fokozatosan emelkedik. A tagállamoknak a szankciókra vonatkozó rendelkezésekről értesíteniük kell a Bizottságot.
- (44) Ez az irányelv nem érinti a III. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ezen irányelv célja az egyes folyékony tüzelőanyagok elégetése során keletkező kén-dioxid-kibocsátás csökkentése, és ezáltal e kibocsátások emberre és a környezetre gyakorolt káros hatásának csökkentése.

(2) Az egyes kőolaj-eredetű folyékony tüzelőanyagok elégetése során keletkező kén-dioxid-kibocsátás csökkentése az azok kéntartalmára vonatkozó korlátozások bevezetésével valósítható meg a tagállamok területén, a parti tengereiken, a kizárólagos gazdasági övezeteikben és a környezetszennyezés-ellenőrzési térségekben történő felhasználásuk feltételeként.

Az egyes kőolaj-eredetű folyékony tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó, ezen irányelvben megfogalmazott korlátozások azonban nem vonatkoznak az alábbi termékekre:

- a) a kutatási és kísérleti célokra használt tüzelőanyagok;
- b) az elégetés előtt feldolgozandó tüzelőanyagok;
- c) az olajfinomítás során feldolgozandó tüzelőanyagok;
- d) az Unió legkülső régióiban történő felhasználásra és forgalomba hozatalra szánt tüzelőanyagok, amennyiben az érintett tagállamok biztosítják, hogy azokban a régiókban:
 - i. betartják a levegőminőségre vonatkozó szabványokat;
 - ii. nem használnak olyan nehézolaj-alapú tüzelőanyagokat, amelyek kéntartalma meghaladja a 3 tömegszázalékot;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/2002/EK rendelete (2002. november 5.) a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottság (COSS) létrehozásáról, valamint a tengeri közlekedés biztonságáról és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló rendeletek módosításáról (HL L 324., 2002.11.29., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 96/98/EK irányelve (1996. december 20.) a tengerészeti felszerelésekről (HL L 46., 1997.2.17., 25. o.).

- e) a hadihajókon és egyéb katonai alkalmazásban levő hajókon használt tüzelőanyagok; mindazonáltal, az ilyen hajók üzemelését vagy működési képességét nem akadályozó megfelelő intézkedések elfogadásával minden tagállam köteles törekedni annak biztosítására, hogy ezek a hajók az ésszerűség és gyakorlatiasság keretein belül az ezen irányelvben foglaltakkal összhangban járjanak el;
- f) a kifejezetten a hajó biztonsága érdekében vagy a tengeri életmentés céljából a hajón felhasznált tüzelőanyagok;
- g) a hajóban vagy berendezésében okozott károk miatt felhasznált tüzelőanyagok, amennyiben minden szükséges intézkedést megtesznek a káresemény bekövetkezése után a túlzott kibocsátás elkerülése, illetve minimalizálása érdekében, valamint a lehető leghamarabb megteszik a szükséges intézkedéseket a kár helyrehozatala érdekében. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a tulajdonos vagy a parancsnok károkozási szándékkal, illetve gondatlanul cselekedett;
- h) az 5. cikk sérelme nélkül, a hajók fedélzetén a 8. és a 10. cikkel összhangban lévő kibocsátáscsökkentési módszerek alkalmazásával felhasznált tüzelőanyagok.

2. cikk

Fogalommeghatározás

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „nehéz fűtőolaj”:
 - i. a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kivételével bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely a 2710 19 51–2710 19 68, a 2710 20 31, a 2710 20 35, vagy 2710 20 39 KN-kód alá tartozik; vagy
 - ii. a b) pontban meghatározott gázolaj és a c), d) és e) pontban meghatározott tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kivételével bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely lepárlási határértékeiből adódóan a tüzelőanyag rendeltetésű nehézőlajok kategóriájába tartozik, és amelynek – az ASTM D86 módszer szerint – 250 °C-os hőmérsékleten (veszteségekkel együtt) 65 térfogatszázaléka párlódik le. Amennyiben a lepárlás nem határozható meg az ASTM D86 módszerrel, úgy a kőolajszármazék nehéz fűtőolajnak minősül;
 - b) „gázolaj”:
 - i. a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kivételével bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amely a 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 vagy 2710 20 19 KN-kód alá tartozik; vagy
 - ii. a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kivételével bármely, ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amelynek – az ASTM D86 módszer szerint – 250 °C-os hőmérsékleten (veszteségekkel együtt) 65 térfogatszázaléka, 350 °C-os hőmérsékleten pedig (veszteségekkel együtt) 85 térfogatszázaléka párlódik le.
- E fogalommeghatározás nem foglalja magában 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott dízelüzemanyagokat. E fogalommeghatározás szintén nem foglalja magában a nem a közúti forgalomban részt vevő gépjárművekhez és a mezőgazdasági vontatókhoz használt tüzelőanyagokat;
- c) „tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag”: bármely ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyag, amelynek rendeltetése a hajón történő felhasználás, vagy amelyet a hajón használnak fel, beleértve az ISO 8217 meghatározás szerinti tüzelőanyagokat is. Magában foglal minden olyan ásványolaj eredetű folyékony tüzelőanyagot, amelyet 97/68/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikkében és a 94/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ 1. cikkének (3) bekezdésében meghatározott belvízi hajókon vagy kedvtelési célú vízi járműveken használnak fel, amikor ezek a vízi járművek a tengeren tartózkodnak;
 - d) „tengeri hajózásban használatos dízelolaj”: bármely olyan tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag, amely az ISO 8217 I. sz. táblázatában a DMB fokozatra meghatározott tartományba esik, a kéntartalomra való hivatkozás kivételével;
 - e) „tengeri hajózásban használatos gázolaj”: bármely olyan tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag, amely az ISO 8217 I. sz. táblázatában a DMX, DMA és DMZ fokozatra meghatározott tartományba esik, a kéntartalomra való hivatkozás kivételével;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/68/EK irányelve (1997. december 16.) a nem közúti mozgó gépekbe és berendezésekbe szánt belső égésű motorok gáz- és szilárd halmazállapotú szennyező anyag-kibocsátása elleni intézkedésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 59., 1998.2.27., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/25/EK irányelve (1994. június 16.) a kedvtelési célú vízi járművekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 164., 1994.6.30., 15. o.).

- f) „MARPOL”: az 1978. évi jegyzőkönyvvel módosított, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló 1973. évi nemzetközi egyezmény;
- g) „a MARPOL VI. melléklete”: a MARPOL-hoz az 1997. évi jegyzőkönyvvel csatolt, „Rendelkezések a hajókról történő levegőszennyezés megelőzése érdekében” című melléklet;
- h) „SOx-kibocsátás-ellenőrzési területek”: a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) által a MARPOL VI. mellékletében ilyennek minősített tengerszakaszok;
- i) „személyhajók”: azon hajók, amelyek 12-nél több utast szállítanak; utasnak minősül minden személy, kivéve:
 - i. a kapitányt, a legénység tagját vagy más, a hajó fedélzetén annak kereskedelmi tevékenységével kapcsolatos bármely minőségben alkalmazott vagy foglalkoztatott személyt; és
 - ii. az egyévesnél fiatalabb gyermek;
- j) „rendszeres szolgáltatás”: azon utasszállító hajók közlekedése, amelyek átkelő forgalmat bonyolítanak le ugyanazon két vagy több kikötő között, vagy utazások sorát bonyolítják le egy adott kikötőből ki és vissza, közben kikötés nélkül:
 - i. nyilvános menetrend szerint; vagy
 - ii. olyan rendszeres vagy gyakori átkelésekkel, hogy azok menetrend szerinti közlekedésnek tekinthetők;
- k) „hadihajó”: az a hajó, amely valamely állam fegyveres erőihez tartozik, az adott állam hadihajóinak külső megkülönböztető jelzését viseli, az adott állam kormánya által megfelelő megbízással ellátott parancsnok irányítása alatt áll, és neve szerepel a megfelelő szolgálati jegyzéken vagy azzal egyenértékű nyilvántartásban, továbbá legénysége függelmileg a reguláris fegyveres erők irányítása alá tartozik;
- l) „kikötőben horgonyzó hajó”: az a hajó, amelyet a berakodás, kirakodás valamint az utasok ki- és beszállása idejére biztonságosan kikötnek, vagy lehorgonyoznak az Unió egyik kikötőjében, beleértve azt az időt is, amelyet nem a rakományhoz kapcsolódó műveletekkel töltenek;
- m) „forgalomba hozatal”: belső égésű motorokhoz tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag harmadik személyek részére történő szállítása vagy rendelkezésre bocsátása fizetés ellenében vagy ingyenesen, a tagállamok joghatóságán belül bárhol. Nem tartozik ide a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag exportra történő biztosítása vagy ilyen célú rendelkezésre bocsátása a tartályhajók rakterében;
- n) „legkülső régiók”: Franciaország tengerentúli megyéi, az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek, az EUMSZ 349. cikke szerint;
- o) „kibocsátáscsökkentési módszer”: bármely olyan, a hajóba szerelt alkatrész, anyag, eszköz vagy berendezés, vagy egyéb eljárás, alternatív tüzelőanyag vagy megfelelési módszer, amelyet az alacsony kéntartalmú, az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok helyett használnak, és amely ellenőrizhető, számszerűsíthető és kikényszeríthető;
- p) „ASTM módszer”: az Amerikai Anyagvizsgáló Társaság által az ásványolaj termékekre és kenőanyagokra vonatkozó szabványos meghatározások és egyéb előírások 1976. évi kiadásában meghatározott módszerek;
- q) „tüzelőberendezés”: minden olyan műszaki berendezés, amelyben tüzelőanyagot égetnek a keletkezett hő felhasználása céljából.

3. cikk

A nehézolaj-alapú tüzelőanyagok maximális kéntartalma

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön ne lehessen 1,00 tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú nehéz-fűtőolajat használni.
- (2) Amennyiben az illetékes hatóságok megfelelő módon ellenőrzik a kibocsátásokat, az (1) bekezdés 2015. december 31-ig nem vonatkozik a nehéz-fűtőolajok alábbi felhasználására:
 - a) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek a 2001/80/EK irányelv hatálya alá tartoznak, amelyek az említett irányelv 4. cikkének (1) vagy (2) bekezdése, vagy 4. cikke (3) bekezdése a) pontjának hatálya alá esnek, és amelyek betartják az említett irányelvben az ilyen létesítmények számára előírt kén-dioxid-kibocsátási határértékeket;
 - b) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek a 2001/80/EK irányelv hatálya alá tartoznak, amelyek az említett irányelv 4. cikke (3) bekezdése b) pontjának és 4. cikke (6) bekezdésének hatálya alá esnek, és amelyek havi átlagos kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett;

- c) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek nem tartoznak az a) és a b) pont hatálya alá, és amelyek havi átlagos kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett;
- d) azokban a finomítóknál történő elégetés, ahol a finomító összes létesítményére vonatkoztatott, a felhasznált tüzelőanyagtól vagy tüzelőanyag -kombinációtól független havi átlagos kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett, de kizárva azokat az égetőüzemeket, amelyek az a) és a b) pont hatálya alá tartoznak, valamint a gázturbinákat és gázmotorokat.
- (3) Amennyiben az illetékes hatóságok megfelelő módon ellenőrzik a kibocsátásokat, az (1) bekezdés 2016. január 1-jétől nem vonatkozik a nehéz-fűtőolajok alábbi felhasználására:

- a) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek a 2010/75/EU irányelv III. fejezetének hatálya alá esnek, és amelyek betartják az említett irányelv V. mellékletében az ilyen létesítményekre meghatározott kén-dioxid-kibocsátási határértékeket, vagy amennyiben ezek a kibocsátási határértékek az említett irányelv értelmében nem alkalmazhatók, azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett;
- b) azokban a tüzelőberendezésekben, amelyek nem tartoznak az a) pont hatálya alá, és amelyek havi átlagos kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett;
- c) azokban a finomítóknál történő elégetés, ahol a finomító összes létesítményére vonatkoztatott, a felhasznált tüzelőanyagtól vagy tüzelőanyag -kombinációtól független havi átlagos kén-dioxid-kibocsátása nem haladja meg az 1 700 mg/Nm³ értéket, a száraz füstgázok 3 térfogat-százalékos oxigéntartalma mellett, de kizárva azokat az égetőüzemeket, amelyek az a) pont hatálya alá tartoznak, valamint a gázturbinákat és gázmotorokat.

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kénkoncentrációnál több ként tartalmazó nehéz fűtőolajat használó tüzelőberendezések ne működhessenek az illetékes hatóság által kiadott, a kibocsátási határértékeket meghatározó engedély nélkül.

4. cikk

A gázolaj maximális kéntartalma

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön ne lehessen 0,10 tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú gázolajat használni.

5. cikk

A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok maximális kéntartalma

A tagállamok biztosítják, hogy a területükön ne lehessen a 3,50 tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagot használni, kivéve a 8. cikk hatálya alá tartozó, zárt rendszerekben működő, kibocsátáscsökkentési módszereket alkalmazó hajók ellátására szánt tüzelőanyagokat.

6. cikk

A tagállamok parti tengerein, kizárólagos gazdasági övezeteiben és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeiben, ideértve a SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területeket, valamint az uniós kikötőkbe irányuló vagy onnan kiinduló rendszeres szolgáltatást nyújtó személyhajók által használt, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok maximális kéntartalma

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy parti tengereik, kizárólagos gazdasági övezeteik és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeik területén ne lehessen az alábbi értékű tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokat használni:

- a) 2014. június 18-tól 3,50 %;
- b) 2020. január 1-jétől 0,50 %.

Ez a bekezdés minden, bármely lobogó alatt hajózó hajóra vonatkozik, beleértve azokat is, amelyek útvonala az Uniótól kívülről indul, e cikk (2) és (5) bekezdése és a 7. cikk sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a SOx-kibocsátás-ellenőrzési területekre eső parti tengereiken, kizárólagos gazdasági övezeteikben és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeikben ne lehessen az alábbi értékű tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokat használni:

a) 2014. december 31-ig 1,00 %;

b) 2015. január 1-jétől 0,10 %.

Ez a bekezdés minden, bármely lobogó alatt hajózó hajóra vonatkozik, beleértve azokat is, amelyek útvonala az Unión kívülről indul.

A Bizottság megfelelően figyelembe veszi a MARPOL VI. melléklete szerinti, a SOx-kibocsátás-ellenőrzési területeken alkalmazandó követelmények bármely jövőbeli változását, és szükség esetén haladéktalanul megtesz minden helyénvaló javaslatot ezen irányelv e változásoknak megfelelő módosítása érdekében.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásának kezdő időpontja a kijelölés hatálybalépését követő 12 hónap minden olyan tenger-szakasz tekintetében, beleértve a kikötőket is, amelyet az IMO a MARPOL VI. mellékletének 14. szabályának (3) bekezdése b) alpontjával összhangban a SOx-kibocsátás-ellenőrzési területének kijelöl.

(4) Az (2) bekezdésben foglaltak végrehajtásáért a tagállamok felelősek, legalább:

— a saját lobogójuk alatt hajózó hajók tekintetében, és

— a SOx-kibocsátás-ellenőrzési területeivel határos tagállamok esetében, az azok kikötőiben tartózkodó, bármely lobogó alatt hajózó hajók tekintetében.

A tagállamok a nemzetközi tengerjog értelmében további végrehajtási intézkedéseket hozhatnak az egyéb hajók vonatkozásában is.

(5) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy 2020. január 1-jéig a SOx-kibocsátás-ellenőrzési területeken kívül eső parti tengereik, kizárólagos gazdasági övezeteik és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeik területén az Unió kikötőibe irányuló vagy onnan kiinduló rendszeres szolgáltatást nyújtó személyhajók ne használhassanak 1,50 tömegszázalékot meghaladó kéntartalmú, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokat.

A tagállamok felelőssége e követelmény végrehajtása legalább a saját lobogójuk alatt hajózó hajóik tekintetében, és – amíg a kikötőikben tartózkodnak – bármely lobogó alatt hajózó hajó tekintetében.

(6) A tagállamok megkövetelik a hajónaplók pontos vezetését, beleértve a tüzelőanyagcsere-műveleteket is.

(7) A tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy rendelkezésre álljanak az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok, és tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy az ilyen tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok a kikötőikben és töltőállomásaikon rendelkezésre állnak.

(8) Ha egy tagállam azt állapítja meg, hogy egy hajó nem tartja be az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagokra vonatkozó előírásokat, akkor ezen tagállam illetékes hatósága jogosult előírni, hogy a hajó:

a) mutassa be a feljegyzéseket arról, hogy milyen intézkedéseket tett e szabványok betartása érdekében; és

b) bizonyítsa, hogy útiterve szerint megkísérelte az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos megfelelő tüzelőanyag beszerzését, és hogy – amennyiben az a tervezett beszerzési helyen nem volt beszerezhető – intézkedéseket tett annak megállapítására, hogy hol található az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag beszerezhetőségének alternatív forrásai, valamint hogy legjobb erőfeszítései ellenére sem sikerült az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyaghoz jutnia, mert ilyen megvásárolható, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag nem állt rendelkezésre.

A hajót nem lehet az előírások betartásának biztosítása érdekében az eredeti útvonalától való eltérésre vagy útjának indokolatlan késleltetésére kényszeríteni.

Ha a hajó rendelkezésre bocsátja az első albekezdésben említett információkat, akkor az érintett tagállam figyelembe vesz minden érdemleges körülményt és bemutatott bizonyítékot a megfelelő további lépések megállapítása érdekében, ideértve azt is, hogy eltekint az ellenőrző intézkedésektől.

A hajó köteles a lobogója szerinti tagállamot és a célkikötő illetékes hatóságát értesíteni, ha nem tud az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagot beszerezni.

A kikötő szerinti tagállam értesíti a Bizottságot, ha egy hajó bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag nem állt rendelkezésére.

(9) A MARPOL VI. mellékletének 18. szabályával összhangban a tagállamok kötelesek:

- a) a nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartást vezetni a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok helyi szállítóiról;
- b) biztosítani, hogy a területükön értékesített valamennyi, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag kéntartalmát a tartálytér szállítójegyével dokumentálják, az átvevő hajó képviselője által aláírt lepecsételt minta kíséretében;
- c) intézkedéseket tenni a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok azon szállítóival szemben, akikről bebizonyosodott, hogy olyan tüzelőanyagot szállítottak, amely nem felelt meg a tartálytér szállítójegyén szereplő előírásnak;
- d) biztosítani, hogy helyreigazító intézkedéseket tegyenek a nem megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag megfelelővé tételére.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön ne lehessen olyan tengeri hajózásban használatos dízelolajat forgalomba hozni, amelynek kéntartalma meghaladja az 1,50 tömegszázalékot.

7. cikk

Az uniós kikötőkben horgonyzó hajók által használt, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok maximális kéntartalma

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az uniós kikötőkben horgonyzó hajók ne használjanak olyan tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagot, amelynek a kéntartalma meghaladja a 0,1 tömegszázalékot, és hogy a hajók legénysége elegendő idővel rendelkezzen ahhoz, hogy a kikötőbe való megérkezés után a lehető leghamarabb, és a továbbindulás előtt a lehető legkésőbb elvégezhessék az adott esetben szükséges tüzelőanyagcserét.

A tagállamok megkövetelik a tüzelőanyagcsere időpontjának hajónaplóban történő rögzítését.

(2) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni:

- a) ha a nyilvános menetrend szerint a hajó kikötőben való tartózkodása nem haladja meg a két órát;
- b) olyan hajókra, amelyek a kikötőkben való horgonyzás idejére az összes motorjukat leállítják és part menti villamos energiát használnak.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön ne lehessen olyan tengeri hajózásban használatos gázolajat forgalomba hozni, amelynek kéntartalma meghaladja a 0,10 tömegszázalékot.

8. cikk

Kibocsátáscsökkentési módszerek

(1) A tagállamok az e cikk (2) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően engedélyezik, hogy minden, bármely lobogó alatt hajózó hajó alkalmazhasson kibocsátáscsökkentési módszereket a kikötőkben, parti tengereiken, kizárólagos gazdasági övezeteik és környezetszennyezés-ellenőrzési térségeik területén a 6. és 7. cikk követelményeinek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok helyett.

(2) Azoknak a hajóknak, amelyek az (1) bekezdésben említett kibocsátáscsökkentési módszereket alkalmazzák, folyamatosan legalább azzal azonos mértékű kén-dioxidkibocsátás-csökkentést kell elérniük, amelyet a 6. és 7. cikk követelményeinek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok használatával el lehet érni. Az ekvivalens kibocsátási értékeket az I. melléklettel összhangban kell meghatározni.

(3) A tagállamok a kibocsátáscsökkentés alternatív megoldásaként elősegítik, hogy a dokkban tartózkodó hajók a szárazföldi áramellátó rendszereket használják.

(4) Az (1) bekezdésben említett kibocsátáscsökkentési módszereknek meg kell felelniük a II. mellékletben említett eszközökben meghatározott kritériumoknak.

(5) Amennyiben az a kibocsátáscsökkentési módszerek tekintetében elért tudományos és műszaki fejlődésre tekintettel indokolt, valamint a vonatkozó eszközökkel és az IMO által elfogadott szabványokkal való szigorú összhang biztosítása mellett a Bizottság:

- a) felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. és II. melléklet módosítása tekintetében;
- b) adott esetben a kibocsátások monitoringjára vonatkozó részletes rendelkezéseket tartalmazó, végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

A kibocsátáscsökkentési módszerek használatának jóváhagyása a tagállamok lobogója alatt hajózó hajók fedélzetén

(1) A 96/98/EK irányelv hatálya alá tartozó kibocsátáscsökkentési módszereket az említett irányelvvel összhangban kell jóváhagyni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozó kibocsátáscsökkentési módszereket a 2099/2002/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban kell jóváhagyni, az alábbiakra figyelemmel:

- a) az IMO által kidolgozott iránymutatások;
- b) a 10. cikk szerint végrehajtott próbák eredményei;
- c) a környezetre gyakorolt hatás, beleértve a megvalósítható kibocsátáscsökkentést, valamint a zárt kikötők, horgonyzóhelyek és folyótorkolatok ökoszisztémáira gyakorolt hatás; valamint
- d) az ellenőrzés és felülvizsgálat megvalósíthatósága.

10. cikk

Új kibocsátáscsökkentési módszerek kipróbálása

A tagállamok – szükség esetén más tagállamokkal együttműködve – jóváhagyhatják a saját lobogójuk alatt vagy a joghatóságuk alá tartozó tengerszakaszokon közlekedő hajókon elvégzett kibocsátáscsökkentési módszerek kipróbálását. E próbák során nem kötelező a 6. és 7. cikkeken előírt követelményeknek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok használata, amennyiben:

- a) a Bizottságot és minden érintett, kikötővel rendelkező államot legalább hat hónappal a próbák megkezdése előtt írásban értesítenek;
- b) a próbákra vonatkozó engedélyek érvényességi időtartama nem haladja meg a 18 hónapot;
- c) a próbákban részt vevő valamennyi hajó hamisíthatatlan berendezést használ a füstcsövön történő gázkibocsátás folyamatos ellenőrzésére, és azt a próbák teljes időtartama alatt használja;
- d) valamennyi részt vevő hajó legalább akkora kibocsátáscsökkentést ér el, amely nem kisebb az ezen irányelvben meghatározott, a tüzelőanyag kéntartalmára vonatkozó határértéknél;
- e) a kibocsátáscsökkentési módszer alkalmazásából adódóan a próbák ideje alatt keletkezett hulladékok kezelése céljából megfelelő hulladékkezelési rendszert alkalmaznak a helyszínen;
- f) a próbák teljes időtartamára kiterjedő hatásvizsgálatot végeznek a tengeri környezetre, különösen a zárt kikötők, horgonyzóhelyek és folyótorkolatok ökoszisztémáira gyakorolt hatásról; és
- g) a próbák lezárását követő hat hónapon belül a teljes eredményt a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, és nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

11. cikk

Pénzügyi intézkedések

A tagállamok pénzügyi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv által érintett gazdasági szereplők javára, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedések összhangban vannak az állami támogatásokra vonatkozóan alkalmazandó és az e téren elfogadandó szabályokkal.

12. cikk

Az tüzelőanyagok ellátásában bekövetkező változás

Amennyiben a nyersolaj, a kőolajszármazékok és egyéb szénhidrogének ellátásában bekövetkezett hirtelen változás esetén a tagállam számára problémát okoz a 3. és a 4. cikk szerinti határértékek alkalmazása, akkor a tagállam értesíti arról a Bizottságot. A Bizottság hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezheti annak a tagállamnak a területén magasabb határértékek alkalmazását. A határozatáról értesíti a Tanácsot és a tagállamokat. A határozattal kapcsolatban egy hónapon belül bármely tagállam a Tanácshoz fordulhat. A Tanács két hónapon belül minősített többség útján eltérő határozatot fogadhat el.

13. cikk

Mintavétel és elemzés

(1) A tagállamoknak minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy mintavétellel ellenőrizzék, hogy a felhasznált tüzelőanyagok kéntartalma megfelel-e a 3–7. cikknek. A mintavételezést a tüzelőanyag maximális kéntartalmára vonatkozó korlátozás hatálybalépésének napján kell megkezdeni. A mintavételezést megfelelő gyakorisággal és rendszerességgel, valamint elegendő mennyiségben, olyan módon kell végezni, hogy a minták reprezentatívak legyenek a vizsgált tüzelőanyag tekintetében és – a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok esetében – a megfelelő tengerszakaszokon és kikötőkben tartózkodó vízi járművek által használt tüzelőanyag tekintetében. A minták elemzését indokolatlan késedelem nélkül el kell végezni.

(2) A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok esetében az alábbi mintavételezési, elemzési és ellenőrzési módszereket kell használni:

a) a hajónaplók és szállítólevelek ellenőrzése; és

b) szükség esetén az alábbi mintavételezési és elemzési módszerek:

- i. mintavétel a hajókon elégetésre szánt tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagból annak a hajókhöz történő szállítása közben, az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának (MEPC) 182(59). számú határozata értelmében 2009. július 17-én elfogadott, a MARPOL módosított VI. mellékletében foglaltaknak való megfelelés ellenőrzésére vonatkozó, a fűtőolajból történő mintavételre vonatkozó iránymutatásokkal összhangban, valamint a tüzelőanyag kéntartalmának elemzése; vagy
- ii. mintavétel és kéntartalom-elemzés a tartályokban tárolt fedélzeti használatra szánt tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagból, amennyiben technikailag és gazdaságilag megvalósítható, valamint lepecsételt fedélzeti tüzelőanyag-mintákból.

(3) A kéntartalom meghatározására elfogadott referencia-módszer az ISO 8754 (2003) vagy az EN ISO 14596: 2007 módszer.

Annak megállapítására, hogy a hajók fedélzetére szállított és az ott használt, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok megfelelnek-e a 4–7. cikkben előírt kéntartalom-határértékeknek, a MARPOL VI. mellékletének VI. függelékében meghatározott tüzelőanyag-ellenőrzési eljárást kell alkalmazni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak tekintetében:

a) a mintavételezés gyakorisága;

b) a mintavételezés módszerei;

c) a megvizsgált tüzelőanyagokból vett reprezentatív minták meghatározása.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

14. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A 13. cikkel összhangban végzett mintavételezés, elemzés és ellenőrzés eredményei alapján a tagállamoknak minden év június 30-ig jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság részére az ezen irányelvben meghatározott, kéntartalomra vonatkozó szabványok előző év során való betartásáról.

Az e bekezdés első albekezdésével összhangban kézhez kapott jelentések, valamint az ezen irányelvnek megfelelő, tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag rendelkezésre állásának hiányáról szóló, a tagállamok által a 6. cikk (8) bekezdés ötödik albekezdésének megfelelően tett bejelentések alapján a Bizottság az e bekezdés első albekezdésében említett időponttól számított 12 hónapon belül jelentést készít és tesz közzé ezen irányelv végrehajtásáról. A Bizottság felméri, hogy szükség van-e ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek további szigorítására, és e célból adott esetben megteszi a megfelelő jogalkotási javaslatokat.

(2) A Bizottság 2013. december 31-ig – adott esetben jogalkotási javaslatokkal kísért – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság a jelentésében fontolóra veszi a levegőszennyezés csökkentésének potenciális lehetőségeit, többek között az alábbiakat: az (1) és (3) bekezdésekkel összhangban benyújtott éves jelentések; a levegő-minőség, a savasodás mért adatai; a tüzelőanyagköltségek; a lehetséges gazdasági hatások, a modális váltás megfigyelt tendenciái; valamint a hajók által okozott kibocsátások csökkentése terén elért előrehaladás.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) bekezdésben említett jelentésben feltüntetendő információkra és a jelentés formátumára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

A tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 2. cikk a)–e) és p) pontjának, a 13. cikk (2) bekezdés b) pontja i. alpontjának és a 13. cikk (3) bekezdésének a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítására vonatkozóan. Az ilyen módosítások nem eredményezhetnek közvetlen változást sem ezen irányelv hatálya tekintetében, sem pedig a tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozóan ezen irányelvben meghatározott határértékek tekintetében.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (5) bekezdésében és a 15. cikkben említett felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2012. december 17-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (5) bekezdésében és a 15. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk (5) bekezdése és a 15. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

17. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

18. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat.

A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és magukban foglalhatnak oly módon kiszámított bírságokat, amelynek révén e bírságok az elkövetőket legalább az első bekezdésben említett nemzeti rendelkezések megsértéséből eredő gazdasági előnyüktől megfosztják, és amely révén e bírságok mértéke ismétlődő jogsértések esetén fokozatosan emelkedik.

19. cikk

Hatályon kívül helyezés

A III. melléklet A. részében említett irányelvekkel módosított 1999/32/EK irányelv hatályát veszti, a III. melléklet B. részében említett irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

I. MELLÉKLET

**EKVIVALENS KIBOCSÁTÁSI ÉRTÉKEK A 8. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT KIBOCSÁTÁSCSÖK-
KENTÉSI MÓDSZEREK ESETÉBEN**

A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmának az ezen irányelv 6. és 7. cikkében és a MARPOL VI. mellékletének 14.1. és 14.4. rendelkezésében említett értékei, illetve a 8. cikk (2) bekezdésében említett megfelelő kibocsátási határértékek:

A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalma (tömegszázalék)	A SO ₂ (ppm) és a CO ₂ (térfogatszázalék) kibocsátási aránya
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Megjegyzés:

- A kibocsátási arány határértékei csak kőolajalapú párlat vagy maradék fűtőolaj használata esetén használhatók.
- Indokolt esetekben, amikor a CO₂ koncentrációját füstgáztisztító-berendezés (EGC-egység) csökkenti, a koncentráció mérhető a füstgáztisztító-berendezés bemeneténél, feltéve, hogy e módszer helyessége egyértelműen kimutatható.

II. MELLÉKLET

A 8. CIKK (4) BEKEZDÉSÉBEN HIVATKOZOTT KIBOCSÁTÁSCSÖKKENTÉSI MÓDSZEREK HASZNÁLATÁNAK KRITÉRIUMAI

A 8. cikkben hivatkozott kibocsátáscsökkentési módszereknek adott esetben legalább az alábbi eszközökben meghatározott kritériumoknak meg kell felelniük:

Kibocsátáscsökkentési módszer	Használati kritériumok
A tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag, illetve a párolgási gáz keveréke	Bizottság 2010/769/EU határozata ⁽¹⁾
Füstgáztisztító rendszerek	2009. július 17-én elfogadott MEPC.184(59) sz. határozat A MEPC.184(59) számú határozat 10.1.6.1. pontjában említett "vegyszeranyagokkal, adalékokkal, készítményekkel és ezen anyagok helyben létrehozott keverékeivel működő füstgáztisztító-berendezésekből származó mosóvíz" nem juttatható a tengervízbe – zárt kikötőkben, horgonyzóhelyeken és folyótorkolatokban sem –, kivéve, ha a hajó üzemeltetője kimutatja, hogy a vízkiürítés semmilyen negatív következménnyel és kockázattal sem jár az emberi egészségre és a környezetre. Ha a felhasznált vegyi anyag nátronlúg, akkor elegendő, ha a mosóvíz megfelel a MEPC.184(59) számú határozatban előírt kritériumoknak, és pH-értéke nem magasabb, mint 8,0.
Bioüzemanyagok	A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ meghatározása szerinti, a vonatkozó CEN és ISO szabványoknak megfelelő bioüzemanyagok használata. A bioüzemanyagok és a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok keverékeinek meg kell felelniük az ezen irányelv 5. cikkében, 6. cikkének (1), (2) és (5) bekezdésében, valamint 7. cikkében a kéntartalomra vonatkozóan előírt szabványoknak.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010/769/EU határozata (2010. december 13.) a tengeri hajózásban használatos tüzelő- és üzemanyagok kéntartalmáról szóló 2005/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által módosított, az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről szóló 1999/32/EK tanácsi irányelv 4b. cikke követelményeinek megfelelő, a tengeri hajózásban használatos, alacsony kéntartalmú tüzelő- és üzemanyagok alkalmazására alternatívát jelentő, technológiai módszerek cseppfolyósított földgázt szállító hajók általi használatára vonatkozó kritériumok meghatározásáról (HL L 328., 2010.12.14., 15. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

III. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításai
(lásd a 19. cikket)

A Tanács 1999/32/EK irányelve

(HL L 121., 1999.5.11., 13. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete

(HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)

Csak a melléklet 19. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 2005/33/EC irányelve

(HL L 191., 2005.7.22., 59. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete

(HL L 87., 2009.3.31., 109. o.)

Csak a melléklet 3.4 pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 2009/30/EK irányelve

(HL L 140., 2009.6.5., 88. o.)

Csak a 2. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 2012/33/EU irányelve

(HL L 327., 2012.11.27., 1. o.)

B. RÉSZ

A belső jogba való átültetésre vonatkozó határidők
(lásd a 19. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje
1999/32/EK	2000. július 1.
2005/33/EK	2006. augusztus 11.
2009/30/EK	2010. december 31.
2012/33/EU	2014. június 18.

IV. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1999/32/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető szövegrész	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető szövegrész
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a), b) és c) pont	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, a), b) és c) pont
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, bevezető szövegrész	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, bevezető szövegrész
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, első franciabekezdés	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, i. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, második franciabekezdés	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, d) pont, ii. alpont
1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, e)–h) pont	1. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, e)–h) pont
2. cikk, bevezető szövegrész	2. cikk, bevezető szövegrész
2. cikk, 1. pont	2. cikk, a) pont
2. cikk, 1. pont, első franciabekezdés	2. cikk, a) pont, i. alpont
2. cikk, 1. pont, második franciabekezdés	2. cikk, a) pont, ii. alpont
2. cikk, 2. pont	2. cikk, b) pont
2. cikk, 2. pont, első franciabekezdés	2. cikk, b) pont, i. alpont
2. cikk, 2. pont, második franciabekezdés	2. cikk, b) pont, ii. alpont
2. cikk, 2. pont, befejező szövegrész	2. cikk, b) pont, befejező szövegrész
2. cikk, 3. pont	2. cikk, c) pont
2. cikk, 3a. pont	2. cikk, d) pont
2. cikk, 3b. pont	2. cikk, e) pont
2. cikk, 3c. pont	2. cikk, f) pont
2. cikk, 3d. pont	2. cikk, g) pont
2. cikk, 3e. pont	2. cikk, h) pont
2. cikk, 3f. pont	2. cikk, i) pont
2. cikk, 3 g. pont	2. cikk, j) pont
2. cikk, 3h. pont	2. cikk, k) pont
2. cikk, 3i. pont	2. cikk, l) pont
2. cikk, 3k. pont	2. cikk, m) pont
2. cikk, 3 l. pont	2. cikk, n) pont
2. cikk, 3 m. pont	2. cikk, o) pont
2. cikk, 4. pont	2. cikk, p) pont
2. cikk, 5. pont	2. cikk, q) pont
3. cikk	3. cikk
3a. cikk	5. cikk

1999/32/EK irányelv	Ez az irányelv
4. cikk	4. cikk
4a. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
4a. cikk, (1a) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
4a. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
4a. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
4a. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (5) bekezdés
4a. cikk, (5) bekezdés	6. cikk, (6) bekezdés
4a. cikk, (5a) bekezdés	6. cikk, (7) bekezdés
4a. cikk, (5b) bekezdés	6. cikk, (8) bekezdés
4a. cikk, (6) bekezdés	6. cikk, (9) bekezdés
4a. cikk, (7) bekezdés	6. cikk, (10) bekezdés
4b. cikk	7. cikk
4c. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
4c. cikk, (2a) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
4c. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
4c. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
4d. cikk	9. cikk
4e. cikk	10. cikk
4f. cikk	11. cikk
5. cikk	12. cikk
6. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
6. cikk, (1a) bekezdés	13. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	13. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (1b) bekezdés	13. cikk, (4) bekezdés
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	14. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (1a) bekezdés	14. cikk (3) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés	—
7. cikk, (4) bekezdés	15. cikk
9. cikk	17. cikk
9a. cikk	16. cikk
10. cikk	—
11. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, első bekezdés
11. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, második bekezdés
—	19. cikk
12. cikk	20. cikk

1999/32/EK irányelv	Ez az irányelv
13. cikk	21. cikk
I. és II. melléklet	I. és II. melléklet
—	III. melléklet
—	IV. melléklet

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS (EU) 2016/803 HATÁROZATA

(2015. május 7.)

az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodást a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából történő módosító jegyzőkönyvnek az Unió és tagállamai nevében történő aláírásáról és ideiglenes alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (5) bekezdésével,

tekintettel Horvátország csatlakozási okmányára és különösen annak 6. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) 2012. szeptember 14-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy az Európai Unió és tagállamai, valamint a Horvát Köztársaság nevében tárgyalásokat kezdjen az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság közötti euromediterrán légi közlekedési megállapodást ⁽¹⁾ a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából módosító jegyzőkönyv (a továbbiakban: jegyzőkönyv) megkötéséről.
- (2) A tárgyalások 2014. április 24-én lezárultak.
- (3) A jegyzőkönyvet – figyelemmel a későbbi időpontban való megkötésére – az Unió és a tagállamok nevében alá kell írni.
- (4) A jegyzőkönyvet ideiglenesen alkalmazni kell,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozása figyelembevétele érdekében történő módosításáról szóló jegyzőkönyv aláírását az Európai Unió és a tagállamok nevében a Tanács a jegyzőkönyvnek egy későbbi időpontban való megkötésére figyelemmel jóváhagyja.

A jegyzőkönyv szövegét csatolták e határozathoz.

⁽¹⁾ A megállapodás szövegét a Hivatalos Lapban közzétették (HL L 334., 2012.12.6., 3. o.).

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a megállapodásnak az Unió és tagállami nevében történő aláírására jogosult személy(eke)t.

3. cikk

A jegyzőkönyv annak 3. cikke (2) bekezdése értelmében a felek általi aláírásától hatálybalépéséig ideiglenesen alkalmazandó ⁽¹⁾.

4. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. május 7-én.

a Tanács részéről
az elnök
E. RINKĚVIČS

⁽¹⁾ A Tanács Főtitkársága gondoskodik a jegyzőkönyv ideiglenes alkalmazása kezdő időpontjának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről.

JEGYZŐKÖNYV

az egyrészről az európai unió és tagállamai, másrészről a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozása figyelembevétele érdekében történő módosításáról

A BELGA KIRÁLYSÁG,

A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG,

A DÁN KIRÁLYSÁG,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,

ÍRORSZÁG,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG,

A SPANYOL KIRÁLYSÁG,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,

A HORVÁT KÖZTÁRSASÁG,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG,

A LETT KÖZTÁRSASÁG,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG,

A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,

MAGYARORSZÁG,

MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG,

A HOLLAND KIRÁLYSÁG,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,

ROMÁNIA,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG,

A FINN KÖZTÁRSASÁG,

A SVÉD KIRÁLYSÁG,

NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA,

az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés szerződő feleiként és az Európai Unió tagállamaiként (a továbbiakban: tagállamok), és

AZ EURÓPAI UNIÓ,

egyrészt; és

a JORDÁN HÁSIMITA KIRÁLYSÁG,

másrészt;

TEKINTETTEL a Horvát Köztársaság 2013. július 1-jei Európai Unióhoz való csatlakozására,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

A Horvát Köztársaság szerződő fele az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Jordán Hásimita Királyság között létrejött euromediterrán légi közlekedési megállapodásnak ⁽¹⁾ (a továbbiakban: megállapodás) amelyet 2010. december 15-én írtak alá.

2. cikk

A megállapodás horvát nyelvű szövege ⁽²⁾ a többi nyelvi változatra vonatkozóakkal megegyező feltételek mellett tekinthető hitelesnek.

3. cikk

(1) E jegyzőkönyvet a felek saját eljárásaiknak megfelelően hagyják jóvá. A jegyzőkönyv a megállapodás hatálybalépésének időpontjában lép hatályba. Amennyiben azonban e jegyzőkönyvet a felek a megállapodás hatálybalépése utáni időpontban hagynák jóvá, a jegyzőkönyv a megállapodás 29. cikke (1) bekezdésének megfelelően e jegyzőkönyv a felek közötti diplomáciai jegyzékváltás során megküldött azon legutolsó jegyzék keltét követő egy hónappal lép hatályba, amely megerősíti, hogy e jegyzőkönyv hatálybalépéséhez szükséges valamennyi eljárás lezárult.

(2) Ez a jegyzőkönyv a megállapodás szerves részét képezi, és a felek általi aláírásától fogva ideiglenesen alkalmazandó.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 3-án két-két példányban angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, horvát, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák, szlovén és arab nyelven; a szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

⁽¹⁾ A megállapodás szövegét a HL L 334., 2012.12.6., 3. o. tették közzé.

⁽²⁾ Horvát nyelvű kiadás, 7. fejezet, 24. kötet, 280. o.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الاتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

RENDELETEK

A TANÁCS (EU, Euratom) 2016/804 RENDELETE

(2016. május 17.)

a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló 609/2014/EU, Euratom rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 322. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Számvevőszék véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendeletet ⁽³⁾ a 609/2014/EU, Euratom tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ átdolgozta. A 609/2014/EU, Euratom rendelet a 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozat ⁽⁵⁾ hatálybalépésének napján lép hatályba. Ez a határozat még nem lépett hatályba.
- (2) Annak érdekében, hogy a Bizottságnak (Eurostat) legyen elég ideje a bruttó nemzeti jövedelemre (GNI) vonatkozó adatok értékelésére, valamint hogy a GNI-bizottságnak legyen elég ideje a GNI-adatokkal kapcsolatos álláspontjának kialakítására, biztosítani kell, hogy egy adott pénzügyi év GNI-je az azt követő negyedik év november 30-ig megváltoztatható legyen. Ennek megfelelően a hozzáadottérték-adón alapuló (héa-) és GNI-alapú saját forrásokra vonatkozó igazoló dokumentumok megőrzési idejét is meg kell hosszabbítani a pénzügyi tárgyévüket követő negyedik év szeptember 30-ról november 30-ra.
- (3) E rendeletnek tükröznie kell azt a jelenlegi gyakorlatot, amely szerint a 609/2014/EU, Euratom rendelet 9. cikkében említett bizottsági sajátforrás-számlákat (a továbbiakban: bizottsági sajátforrás-számlák) a tagállamok államkincstára vagy központi bankja vezeti. Az államkincstár fogalma egyéb, hasonló feladatokat ellátó közhatalmi szervekre is kiterjed.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. december 15-i véleménye.

⁽²⁾ HL C 5., 2016.1.8., 1. o.

⁽³⁾ A Tanács 1150/2000/EK, Euratom rendelete (2000. május 22.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 2007/436/EK, Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 130., 2000.5.31., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 609/2014/EU, Euratom rendelete (2014. május 26.) a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről (HL L 168., 2014.6.7., 39. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2014/335/EU, Euratom határozata (2014. május 26.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről (HL L 168., 2014.6.7., 105. o.).

- (4) A bizottsági sajátforrás-számlákat díj- és kamatmentesen kell vezetni. A számladíjak vagy negatív kamat alkalmazása csökkentené az uniós költségvetést, és a tagállamok közötti egyenlőtlen bánásmódhoz vezetne. Következésképpen, ha a bizottsági sajátforrás-számlákat negatív kamat terheli, az érintett tagállamoknak a negatív kamat összegével azonos összegű jóváírást kell végrehajtaniuk. Mivel egyes tagállamoknak nincs lehetőségük elkerülni annak a kötelezettségnek a pénzügyi hatását, amelynek értelmében a negatív kamat összegét a bizottsági sajátforrás-számlákon jóvá kell írniuk, helyénvaló, hogy a Bizottság készpénzigényeinek biztosítása érdekében csökkentse az említett pénzügyi hatást azáltal, hogy először az érintett számlákon a negatív kamat miatt jóváírt összegeket hívja le.
- (5) A bizottsági sajátforrás-számlákat csak a Bizottság utasítására lehet megterhelni. Ez azonban nem érinti a negatív kamat alkalmazását.
- (6) Az átláthatóság és az olvashatóság érdekében a 609/2014/EU, Euratom rendelet 10. cikkét több cikkre kell felbontani.
- (7) A Bizottságnak mindenkor elegendő készpénzforrással kell rendelkeznie ahhoz, hogy a költségvetés végrehajtásából fakadó, különösen az év első hat hónapjára összpontosuló fizetési követelményeknek megfeleljen. Az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében a Bizottságnak már most is lehetősége van felkérni a tagállamokat, hogy az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) kiadásainak kifizetésével kapcsolatos sajátos igények kielégítése céljából előrehozzák legfeljebb további két tizenketted rész jóváírását. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy amennyiben a készpénzigények indokolják, felkérje a tagállamokat, hogy előrehozzák legfeljebb további fél tizenketted rész jóváírását az európai strukturális és beruházási alapok kiadásainak kifizetésével kapcsolatos sajátos igények kielégítése céljából annak érdekében, hogy a készpénzforrások ideiglenes hiánya miatti fizetési késedelmek kockázatát csökkentsék. Ugyanakkor annak elkerülése érdekében, hogy az államkincstárakra túl nagy nyomás nehezedjen, célszerű úgy rendelkezni, hogy az egy adott hónapra előre hozható jóváírások teljes összege ne haladja meg a két további tizenketted részt. Ezenkívül az EMGA-val kapcsolatos sajátos fizetési követelményekre tekintettel ez nem alkalmazható úgy, hogy az EMGA-nak kára származzon belőle.
- (8) Az 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet értelmében a Bizottság számítja ki a hea- és a GNI-alapú saját források kiigazított összegeit, és arról időben értesíti a tagállamokat, hogy a tagállamok a kiigazításokat a bizottsági sajátforrás-számlán december első munkanapján el tudják számolni. A 2014. december első munkanapján elszámolandó kiigazítások összegének nagyságrendje példa nélküli volt. Annak érdekében, hogy közvetlenül az év vége előtt a tagállamokat ne terheljék indokolatlan költségvetési terhek, az 1377/2014/EU, Euratom tanácsi rendelet ⁽³⁾ az 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításával lehetővé tette, hogy a tagállamok bizonyos rendkívüli körülmények fennállása esetén elhalasszák e kiigazításoknak a bizottsági sajátforrás-számlán történő elszámolását.
- (9) Az így módosított 1150/2000/EK, Euratom rendelet a 609/2014/EU, Euratom rendelet hatálybalépését követően már nem lesz alkalmazandó. Ez azonban nem érintheti a kiigazításoknak a bizottsági sajátforrás-számlán történő elszámolására vonatkozó azon halasztások érvényességét, amelyeket az 1377/2014/EU, Euratom rendelettel összhangban akkor kérelmeztek hivatalosan, amikor ez utóbbi rendelet még hatályban volt.
- (10) Az egyszerűsítés érdekében, valamint a tagállamokra és a Bizottságra – különösen az év vége felé – nehezedő fiskális nyomás korlátozása érdekében a hea- és a GNI-alapú saját források kiigazítására szolgáló eljárást egyszerűsíteni kell. Helyénvaló több időt hagyni a tagállamok szükséges kiigazításokról való hivatalos értesítése és a kiigazításoknak a bizottsági sajátforrás-számlán történő elszámolása között. Az értesítésnek és az elszámolásnak egyazon évben kell megtörténnie, amely év a kormányzati számlákra kifejtett hatás könyvelése, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktum szempontjából is releváns. Ezenfelül a kiigazítások teljes összegét azonnal újra fel kell osztani a tagállamok között a GNI-alapú saját forrásokhoz való hozzájárulásuknak megfelelően. Ezáltal feleslegessé válna az 1377/2014/EU, Euratom rendelettel bevezetett eltérés.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1377/2014/EU, Euratom rendelete (2014. december 18.) az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 2007/436/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom rendelet módosításáról (HL L 367., 2014.12.23., 14. o.).

- (11) Az Unió célkitűzéseinek elérése érdekében a kamatszámítási eljárásnak biztosítania kell különösen azt, hogy a saját forrásokat időben és teljes egészükben rendelkezésre bocsássák.
- (12) Az egyértelműség és a jogbiztonság növelése érdekében a hea- és a GNI-alapú saját források tekintetében meg kell határozni azokat az eseteket, amikor késedelmi kamatot kell fizetni. Tekintettel a szóban forgó saját források sajátosságaira, nevezetesen arra, hogy olyan ellenőrzési ciklus vonatkozik rájuk, amely négy éven belüli korrekciót és kiigazítást tesz lehetővé, a hea- és a GNI-alapú saját források olyan változásai, amelyek ilyen korrekciókból vagy kiigazításokból fakadnak, nem keletkeztethetnek visszamenőleges kamatfizetési kötelezettséget. Célszerű ezért, hogy e forrásokat illetően kamatfizetési kötelezettség csak a havi tizenkettedek elszámolásával kapcsolatos késedelem esetén, illetve a korábbi pénzügyi évekre vonatkozó kiigazítások éves kiszámolásából eredő összegek tekintetében merülhessen fel. Ezenkívül a korrekcióra való megfelelő ösztönzés érdekében azon esetre vonatkozóan is célszerű kamatfizetési kötelezettséget előírni, amikor a tagállam oly módon esik késedelembe, hogy a hea-kimutatások különleges korrekciójából származó összegeket nem számolja el abban az időpontban, amikor azt az 1553/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alapján a Bizottság által elfogadott intézkedések értelmében meg kellene tennie. Emellett, ha egy tagállam a Bizottság által megadott határidőn belül nem bocsátja rendelkezésre azokat a korrigált GNI-adatokat, amelyek a Bizottság vagy a tagállam általi értesítés tárgyát képező kérdések rendezéséhez szükségesek, a kamatfizetési kötelezettségnek a saját források azon növekményeire is vonatkoznia kell, amelyek az értesítés tárgyát képező kérdés rendezéséből fakadó kiigazításból származnak. A kamatfizetéssel érintett időszak attól az időponttól kell, hogy kezdődjön, amikor a kiigazítást el kellett volna számolni, azaz az azt követő év júniusának első munkanapján, amikor a kifejezett határidő lejárt, és a kiigazított összeg tényleges elszámolásának időpontjáig tartson. A jelenlegi szabályokkal és gyakorlatlallal összhangban a tradicionális saját források elszámolásával kapcsolatos késedelemnek kamatfizetési kötelezettséget kell maga után vonnia.
- (13) A 609/2014/EU, Euratom rendelet 12. cikkében megállapított kamatláb-rendszer, az alapkamatláb 2 százalékpontos rögzített mértékű növekedését, valamint a késedelem minden egyes hónapja után 0,25 százalékpontos, fokozatos növekedését tartalmazza; a megnövelt kamatláb a késedelem teljes időtartamára alkalmazandó. A kamatláb-rendszer hasznosnak bizonyult annak biztosítása szempontjából, hogy a saját forrásokat időben és teljes egészükben rendelkezésre bocsássák, ezért e rendszer fő elemeit célszerű megtartani.
- (14) Mindazonáltal a fokozatosan növekvő kamatlábról rendelkező hatályos szabályok rendkívüli, többéves késéssel járó esetekben igen magas kamatlábat eredményeztek. A rendszer arányosságának biztosítása, egyszersmind a visszatartó erő fenntartása érdekében célszerű előírni, hogy a kamatláb halmozott növekedése éves viszonylatban legfeljebb 16 százalékpont lehet.
- (15) Másrészt az alapkamatláb meglévő rögzített két százalékpontos növekedése – különösen a rövid késedelmek esetében – visszatartó erejű lehet a saját források időben történő rendelkezésre bocsátása szempontjából, olyan körülmények fennállása esetén, amikor a pénzügyi finanszírozási költségek magasabbak, mint a fizetendő kamat. Erre tekintettel, valamint a rendszer zökkenőmentes működésének további megerősítése érdekében a kamatláb rögzített növekedését 2,5 százalékpontra kell emelni, a növekedésből fakadó összegekre alkalmazott kamatláb pedig nem lehet ezen érték alatti, még akkor sem, ha az alapkamatláb értéke negatív. E szabály célja különösen, hogy az uniós költségvetési bevétel jelenleg több mint 80 %-át kitevő hea- és GNI-alapú saját források havi tizenketted részének rendelkezésre bocsátása során jelentkező késedelmeket megelőzze.
- (16) Az Unió pénzügyi érdekei eredményes védelmének előmozdítása érdekében, valamint a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ újonnan bevezetett rendelkezéseit figyelembe véve lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy mentesüljenek azon kötelezettség alól, mely szerint az uniós költségvetés rendelkezésére kell bocsátaniuk azokat a tradicionális saját forrásokat, amelyek amiatt bizonyulnak behajthatatlannak, mert a vámtartozások könyvelésbe vételét vagy közlését annak érdekében halasztották el, hogy az ne veszélyeztesse az Unió pénzügyi érdekeit érintő bünyügyi nyomozásokat. A Bizottságnak a lehető legrövidebb időn belül közölnie kell a tagállamokkal az ilyen esetek értékelése során alkalmazandó kritériumokat, és szükség esetén aktualizálnia kell azokat.
- (17) A behajthatatlannak nyilvánított vagy ítélt tradicionális saját források eseteire vonatkozó bejelentési küszöbértéket a tagállamok és a Bizottság adminisztratív terheinek csökkentése érdekében meg kell emelni.
- (18) Egyértelművé kell tenni, hogy a 609/2014/EU, Euratom rendelet 14. cikkének (3) bekezdése szerinti azon lehetőség, amely szerint a Bizottság – az Unió kötelezettségeinek teljesítése érdekében – a tanácsi rendeletek és

⁽¹⁾ A Tanács 1989. május 29-i 1553/89/EGK, Euratom rendelete a hozzáadottérték-adóból származó saját források beszedésének végleges egységes rendszeréről (HL L 155., 1989.6.7., 9. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

határozatok alapján kizárólag a felvett vagy garantált hitelekkel érintő nemfizetés esetében az eszközeit meghaladó összeget hívhat le, azokra a rendeletekre és határozatokra is kiterjed, amelyeket a Lisszaboni Szerződést követően nem egyedül a Tanácsnak, hanem az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak együttesen kell elfogadnia.

- (19) A rendkívüli esetek kivételével a Bizottságnak legkésőbb a fizetési meghagyások végrehajtásának napja előtt egy nappal értesítenie kell a tagállamokat, illetve azok nemzeti központi bankjait a sajátforrás-számlákat érintő készpénzügyletekre vonatkozó fizetési meghagyásokról.
- (20) A 609/2014/EU, Euratom rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (21) A következtetesség érdekében a rendeletnek a 609/2014/EU, Euratom rendelet hatálybalépése napján kell hatályba lépnie. A 609/2014/EU, Euratom rendelet 18. cikkének e rendeletben meghatározott módosítását 2014. január 1-jétől kell alkalmazni, így a rendelet hatálybalépéséig biztosított az 1377/2014/EU, Euratom rendelettel bevezetett eltérés alkalmazása. A 609/2014/EU, Euratom rendelet 12. cikkének e rendeletben meghatározott módosítása abban az esetben alkalmazandó, ha a saját forrás esedékességi időpontja e rendelet hatálybalépése utáni időpontra esik. Arányossági okokból a rendelet hatálybalépése előtt esedékes, de csak a rendelet hatálybalépésének napját követően tudomásra jutott saját források esetében a tagállamok számára biztosítani kell, hogy éljenek a következő előnyökkel: a kamatláb összes növekedésének korlátozása; a héa-alapú saját források esetében a kamatfizetési kötelezettségnek kizárólag a 609/2014/EU, Euratom rendelet e rendelettel módosított 12. cikkében említett késedelmekre történő korlátozása,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 609/2014/EU, Euratom rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1287/2003/EK, Euratom rendelet 3. cikkében említett statisztikai eljárásokat és alapstatisztikákat alátámasztó dokumentumokat a tagállamok a kérdéses pénzügyi évet követő negyedik év november 30-ig őrzik meg. Ugyanezen időtartamra kell megőrizni a héa-alapú saját forrás alapját alátámasztó dokumentumokat.”.

2. A 6. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A saját forrásokra vonatkozó számlákat az egyes tagállamok államkincstárainak vagy hasonló feladatokat ellátó közhatalmi szervének (a továbbiakban: államkincstár), illetve a tagállamok nemzeti központi bankjainak kell vezetniük. Ezeket a számlákat forrástípusokra lebontva kell vezetni.”;

- b) a (3) bekezdés harmadik albekezdése a következőképpen módosul:

- i. az első francia bekezdésben a 10. cikk (3) bekezdésére való hivatkozás helyébe a 10a. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lép;

- ii. a második francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— a 10b. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében említett számítás eredményét évente kell könyvelni, kivéve a 10b. cikk (2) bekezdése b) pontjában említett különleges kiigazításokat, amelyeket az érintett tagállam és a Bizottság közötti megállapodást követő hónap első munkanapján kell a számlákra könyvelni.”

3. A 9. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az első és második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 10., a 10a. és a 10b. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően minden tagállam a Bizottság nevében az államkincstárnál vagy a nemzeti központi banknál megnyitott számlán írja jóvá a saját forrásokat. Ez a számla – a harmadik albekezdésben említett negatív kamat alkalmazására is figyelemmel – csak a Bizottság utasítására terhelhető meg.

A számla vezetése a nemzeti pénznemben történik, és a számla díj- és kamatmentes.”;

ii. a bekezdés a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Ha a számlára negatív kamatot kell alkalmazni, az érintett tagállam legkésőbb a negatív kamat alkalmazását követő második hónap első munkanapján a számlán jóváír egy, az alkalmazott negatív kamat összegének megfelelő összeget.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok elektronikusan továbbítják, vagy a nemzeti központi bankjuk elektronikusan továbbítja a Bizottságnak a következőket:

a) azon a munkanapon, amelyen a saját forrást jóváírták a Bizottság számláján, a saját forrás jóváírását igazoló számlakimutatást vagy jóváírási értesítést;

b) az a) pont sérelme nélkül legkésőbb a számlán történő jóváírást követő második munkanapon a saját források jóváírását igazoló számlakimutatást.”

4. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

A tradicionális saját források rendelkezésre bocsátása

(1) A beszédési költségeknek a 2014/335/EU, Euratom határozat 2. cikkének (3) bekezdése és 10. cikkének (3) bekezdése szerinti levonása után az említett határozat 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett tradicionális saját források jóváírását legkésőbb azon hónapot követő második hónap tizenkilencedik napját követő első munkanapon kell elvégezni, amelyben a jogosultságot – e rendelet 2. cikkének megfelelően – megállapították.

A 6. cikk (3) bekezdésének második albekezdése szerinti elkülönített számlákon szereplő jogosultságok tekintetében azonban a jóváírást legkésőbb azon hónapot követő második hónap tizenkilencedik napját követő első munkanapon kell elvégezni, amelyben a jogosultság tárgyát képező összegeket beszédtek.

(2) Szükség esetén a Bizottság felkérheti a tagállamokat arra, hogy a számukra az ugyanazon hónap tizenötödik napján rendelkezésre álló információ alapján egy hónappal hozzák előre a héa- és a GNI-alapú saját forráson kívüli források jóváírását.

Minden előrehozott jóváírást ki kell igazítani a következő hónapban, az (1) bekezdésben említett jóváírás elvégzésekor. Ez a kiigazítás az előrehozott jóváírásban megadott összeggel egyenlő összeg negatív előjelű könyvelését jelenti.

10a. cikk

A héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátása

(1) A héa- és a GNI-alapú saját forrásokat – az Egyesült Királyságnak a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel biztosított korrekció, valamint a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés e forrásokra gyakorolt hatását figyelembe véve – minden hónap első munkanapján kell jóváírni úgy, hogy az összegek a költségvetésben erre vonatkozóan meghatározott teljes összegek egytizenkettedét tegyék ki, e tizenkettedeket pedig nemzeti pénznemre kell átváltani az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az adott költségvetési évet megelőző naptári év utolsó árfolyamjegyzési napján érvényes átváltási árfolyamon.

(2) Az EMGA kiadásainak az 1307/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) szerinti kifizetésével kapcsolatos sajátos igényekre tekintettel és az Unió készpénzpozíciójától függően a Bizottság felkérheti a tagállamokat arra, hogy a pénzügyi év első negyedéve során legfeljebb két hónappal hozzák előre a költségvetésben a héa- és a GNI-alapú saját forrásként szereplő összegek egytizenkettedének vagy az egytizenketted törtrészenek a jóváírását, az Egyesült Királyságnak a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel biztosított korrekció, valamint a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés e forrásokra gyakorolt hatását figyelembe véve.

A harmadik albekezdésre figyelemmel az európai strukturális és beruházási alapok kiadásainak az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) szerinti kifizetésével kapcsolatos sajátos igényekre tekintettel és az Unió készpénzpozíciójától függően a Bizottság felkérheti a tagállamokat arra, hogy a pénzügyi év első hat hónapja során

hozzák előre a költségvetésben a hea- és a GNI-alapú saját forrásként szereplő összegek egytizenkettedének legfeljebb felét kitevő további összegnek a jóváírását, az Egyesült Királyságnak a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel biztosított korrekció, valamint a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés e forrásokra gyakorolt hatását figyelembe véve.

A Bizottság felkérésére a tagállamok által az első és a második albekezdés alapján ugyanabban a hónapban előrehozott teljes összeg semmi esetben sem haladhatja meg a további két tizenketted résznek megfelelő összeget.

Az első hat hónap után a kért havi jóváírás nem haladhatja meg a hea- és a GNI-alapú saját források egytizenkettedének összegét úgy, hogy mindeközben a költségvetésben az erre a célra beállított összegek határain belül maradjon.

Az első és a második albekezdés szerint kért előrehozott jóváírás esetében a Bizottság előre, legkésőbb két héttel annak időpontja előtt értesíti erről a tagállamokat.

A második albekezdés szerint kért előrehozott jóváírás esetében a Bizottság jóval előre, legkésőbb hat héttel annak időpontja előtt értesíti a tagállamokat arról, hogy szándékában áll felkérni őket az említett előrehozott jóváírásra.

Ezekre az előrehozott jóváírásokra kell alkalmazni az egyes évek januárjában jóváírandó összegről szóló (4) bekezdést, és ha a költségvetést a pénzügyi év kezdete előtt nem fogadják el véglegesen, az (5) bekezdést.

(3) Bármely változás, amely a hea-alapú saját forrás egységes kulcsában, a GNI-alapú saját forrás kulcsában, a 2014/335/EU, Euratom határozat 4. és 5. cikkében említett, az Egyesült Királyságnak a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel biztosított korrekcióban és annak finanszírozásában, valamint a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés finanszírozásában következik be, költségvetés-módosítás végleges elfogadását teszi szükségessé, és alapot szolgáltat a pénzügyi év eleje óta elszámolt egytizenketted részek újbóli kiigazítására.

Ezeket az újbóli kiigazításokat a költségvetés-módosítás végleges elfogadását követő első jóváírás alkalmával kell végrehajtani, ha a költségvetés-módosítást a hónap tizenhatodik napja előtt fogadják el. Egyéb esetben a kiigazításokat a végleges elfogadást követő második jóváírás alkalmával kell végrehajtani. A költségvetési rendelet 11. cikkétől eltérve ezeket az újbóli kiigazításokat a szóban forgó költségvetés-módosítással érintett pénzügyi évre vonatkozóan kell elszámolni.

(4) A tizenkettedek kiszámítása az egyes pénzügyi évek január hónapjára nézve az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 314. cikkének (2) bekezdésében említett költségvetési tervezetben előírt összegeken alapul, és azokat nemzeti pénznemre kell átváltani a költségvetési évet megelőző naptári év december 15-ét követő első árfolyamjegyzési napon érvényes átváltási árfolyamon; a kiigazítást a következő havi elszámoláskor kell elvégezni.

(5) Ha a következő pénzügyi év januárjára vonatkozó jóváírás előtt legkésőbb két héttel nem kerül sor a költségvetés végleges elfogadására, a tagállamok az egyes hónapok – a januárt is beleértve – első munkanapján az utolsó véglegesen elfogadott költségvetésben szereplő hea- és GNI-alapú saját források összegének egytizenketted részét írják jóvá, az Egyesült Királyságnak a költségvetési egyensúlyhiányra tekintettel biztosított korrekció, valamint a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés e forrásokra gyakorolt hatását figyelembe véve; amennyiben a végleges költségvetés a hónap tizenhatodik napja előtt kerül elfogadásra, a kiigazítást az elfogadást követő első esedékességi időpontban kell elvégezni. Egyéb esetben a kiigazítást a költségvetés végleges elfogadását követő második esedékességi időpontban kell elvégezni.

(6) A GNI-adatoknak az 1287/2003/EK, Euratom rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti módosítása esetén a Dániának, Hollandiának, Ausztriának és Svédországnak biztosított bruttó csökkentés finanszírozása később nem vizsgálható felül.

10b. cikk

A korábbi pénzügyi évek hea- és GNI-alapú saját forrásainak a kiigazítása

(1) A hea-alapú saját források alapjára vonatkozó, az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 7. cikke (1) bekezdésében előírt éves kimutatás alapján a kimutatás továbbítását követő évben minden tagállamot megterhelnek a kimutatásban foglalt információk alapján – a kimutatás pénzügyi évét megelőző pénzügyi évre elfogadott egységes kulcs alkalmazásával – kiszámított összeggel, egyúttal jóváírják számukra az adott pénzügyi év vonatkozásában

teljesített tizenkét kifizetést. Mindazonáltal az egyes tagállamok héa-alapú saját forrásainak alapja, amelyre az említett kulcsot alkalmazzák, nem haladhatja meg a tagállam GNI-jének a 2014/335/EU, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott százalékát, ahogyan azt az említett határozat 2. cikke (7) bekezdésének első albekezdése említi.

(2) Abban az esetben, ha az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 9. cikkének (1) bekezdése szerinti korrekcióra kerül sor a héa-alapú saját források alapján, minden olyan érintett tagállam, amelynek az említett korrekciókkal módosított alapja nem haladja meg a 2014/335/EU, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 10. cikke (2) bekezdésében meghatározott százalékos arányokat, a következő kiigazításokat kell, hogy elvégezze az e cikk (1) bekezdésének megfelelően megállapított egyenleg tekintetében:

- a) az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdése szerinti, július 31-ig elvégzett korrekciók alapján a következő évben általános kiigazítást kell alkalmazni;
- b) különleges kiigazítás azonban bármikor végezhető, ha erről az érintett tagállam és a Bizottság az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 9. cikke (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően megállapodik;
- c) ha azok az intézkedések, amelyeket a Bizottság az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alapján tesz az alap korrekciója érdekében, az összegek különleges kiigazításához vezetnek az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésében említett számlán, akkor a kiigazítást a Bizottság által az említett intézkedések alapján meghatározott időpontban kell elvégezni.

Az e cikk (4) bekezdésében említett GNI-változások is alapot adnak bármely tagállam egyenlegének kiigazításához, amelyek esetében a héa-alapú saját források alapja az e bekezdés első albekezdésében említett korrekciókkal eléri a 2014/335/EU, Euratom határozat 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott százalékokat.

(3) A tagállamok által az 1287/2003/EK, Euratom rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban megküldött, az előző év piaci árakon számított GNI-aggregátumára vonatkozó számadatok és azok összetevői alapján az egyes tagállamokat a számadatok megküldésének évét követő évben egyrészt megterhelik azzal az összeggel, amelynek kiszámítását úgy végzik, hogy a GNI-jükre alkalmazzák a számadatok megküldésének évét megelőző évre elfogadott kulcsot, másrészt pedig jóváírják számukra a számadatok megküldésének évét megelőző évben történt kifizetéseket.

(4) Amennyiben a korábbi pénzügyi évek GNI-adataiban az 1287/2003/EK, Euratom rendelet 2. cikkének (2) bekezdése szerinti változás következett be, a rendelet 5. cikkére figyelemmel minden érintett tagállam számára alapot ad arra, hogy kiigazítsa az e cikk (3) bekezdése alapján megállapított egyenleget. Az adott pénzügyi évet követő negyedik év november 30. után a GNI változását többé nem veszik figyelembe, kivéve azon pontokat, amelyekről e határidőn belül vagy a Bizottság vagy a tagállam értesítést nyújtott be.

(5) A Bizottság minden tagállam esetében kiszámítja az (1)–(4) bekezdésben említett kiigazításokból eredő összegeket, kivéve a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti különleges kiigazításokat, valamint a kiigazítások teljes összege és az adott tagállam GNI-jének az összes tagállam GNI-jéhez viszonyított (a kiigazításra vonatkozó adatok megküldésének évét követő évben hatályos költségvetésre január 15-én alkalmazandó) százalékos aránya szorzatának eredménye közötti különbséget (nettó összeg).

Ehhez a számításhoz az összegeket a nemzeti pénznemek és az euro között kell átváltani, mégpedig az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, a számviteli elszámolás évét megelőző naptári év utolsó árfolyamjegyzési napján érvényes átváltási árfolyamon.

A Bizottság a kiigazításokra vonatkozó adatok megküldésének évét követő év február 1-jéig tájékoztatja a tagállamokat az e számítás eredményeként megállapított összegekről. Minden tagállam ugyanezen év júniusának első munkanapján írja jóvá a nettó összeget a 9. cikk (1) bekezdésében említett számlán.

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésben említett műveletek azon pénzügyi év bevételi műveleteinek minősülnek, amelyben azokat a 9. cikk (1) bekezdésében említett számlán jóvá kell írni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

5. A 11. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság a kiigazítást az érintett pénzügyi évet követő évben számítja ki.

A számítás alapját a vonatkozó pénzügyi évhez kapcsolódó következő számadatok képezik:

- a) a tagállamok által az 1287/2003/EK, Euratom rendelet 2. cikke (2) bekezdésével összhangban szolgáltatott, piaci áron számított GNI-aggregátum és annak összetevői;
- b) a szóban forgó intézkedéshez vagy szakpolitikához kapcsolódó operatív kiadások költségvetési eredmény kimutatása.

A kiigazítás kiszámításához a kérdéses kiadás teljes összegét – a harmadik országok által finanszírozott kiadások kivételével – meg kell szorozni azzal a százalékkal, amelyet a kiigazításra jogosult tagállam GNI-je jelent az összes tagállam GNI-jéhez képest. A kiigazítást a részt vevő tagállamok finanszírozzák egy olyan skála szerint, amelyet úgy állapítanak meg, hogy az adott tagállam GNI-jét elosztják az összes részt vevő tagállam GNI-jével. A kiigazítás kiszámításához az összegeket a nemzeti pénznemek és az euro között az érintett költségvetési évet megelőző naptári év utolsó árfolyamjegyzési napján érvényes átváltási árfolyamon kell átváltani az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C. sorozatában közzétettek szerint.

Az egyes érintett évekre vonatkozó kiigazításra csak egyszer kerül sor, és az a GNI összegének későbbi módosítása esetén is végleges.”

6. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A késedelmesen rendelkezésre bocsátott összegek után fizetendő kamat

(1) A 9. cikk (1) bekezdésében említett számlára történő jóváírás késedelme az érintett tagállam kamatfizetési kötelezettségét vonja maga után.

(2) A héa- és a GNI-alapú saját források esetében kamatfizetési kötelezettség csak a következők elszámolásának késedelmével összefüggésben merül fel:

- a) a 10a. cikkben említett összegek;
- b) a 10b. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kiszámított összegek, a harmadik albekezdésben meghatározott időpontban;
- c) a héa-alapú saját forrásokat érintő, az e rendelet 10b. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti különleges kiigazításokból eredő összegek, a Bizottság által az 1553/89/EGK, Euratom rendelet 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alapján végrehajtott intézkedések alapján meghatározott időpontban;
- d) az abból eredő összegek, ha valamely tagállam a Bizottság által megállapított konkrét határidőig elmulasztotta benyújtani GNI-adatainak azoknak a kérdéseknek a rendezéséhez szükséges, a 10b. cikk (4) bekezdése szerinti korrekcióját, amelyekre vonatkozóan a Bizottság vagy az adott tagállam értesítést nyújtott be. Az említett korrekciókból eredő kiigazításokat terhelő kamatokat az azt követő év júniusának első munkanapjától kell számítani, amelynek során a Bizottság által megállapított konkrét határidő lejárt.

(3) Az 500 EUR-nál alacsonyabb kamatösszegek beszedését el kell engedni.

(4) A gazdasági és monetáris unióba tartozó tagállamok esetében a kamatláb megegyezik az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C. sorozatában közzétett, az Európai Központi Bank fő refinanszírozási műveleteire az esedékesség hónapjának első napján alkalmazott kamatláb vagy 0 százalék – amelyek a két érték közül a magasabb – 2,5 százalékponttal növelt értékével.

A kamatláb a késedelem minden hónapja után 0,25 százalékponttal növekszik.

Az első és a második albekezdés szerinti teljes növekedés nem haladhatja meg a 16 százalékpontot. A megnövelt kamatlábat a késedelem teljes időtartamára alkalmazni kell.

(5) A gazdasági és monetáris unióba nem tartozó tagállamok esetében, a kamatláb megegyezik a kérdéses hónap első napján a központi bankok által a fő refinanszírozási műveletekre alkalmazott kamatláb vagy 0 százalék – amelyik a két érték közül a magasabb – 2,5 százalékponttal megnövelt értékével. Azon tagállamok esetében, ahol nem áll rendelkezésre a központi bank által közzétett kamatláb, a kamatláb megegyezik az ehhez legközelebb álló, a tagállam pénzpiacán az adott hónap első napján alkalmazott kamatláb vagy 0 százalék – amelyik a két érték közül a magasabb – 2,5 százalékponttal megnövelt értékével.

A kamatláb a késedelem minden egyes hónapja után 0,25 százalékponttal növekszik.

Az első és a második albekezdés szerinti teljes növekedés nem haladhatja meg a 16 százalékpontot. A megnövelt kamatlábat a késedelem teljes időtartamára alkalmazni kell.

(6) Az e cikk (1) és (2) bekezdésben említett kamatfizetésre a 9. cikk (2) és (3) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.”

7. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok mentesülhetnek azon kötelezettség alól, hogy a Bizottság rendelkezésére bocsássák a 2. cikk szerint megállapított jogosultságoknak megfelelő összegeket, amennyiben az említett jogosultságok miatt bizonyulnak behajthatatlannak, hogy a vámtartozások könyvelésbe vételét vagy közlését annak érdekében halasztották el, hogy az ne veszélyeztesse az Unió pénzügyi érdekeit érintő bűnügyi nyomozásokat.”;

b) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdésben említett közigazgatási határozattól számított három hónapon belül, vagy az ugyanabban a bekezdésben említett határidővel összhangban a tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak az olyan esetekről, amelyekben a (2) bekezdés alkalmazására került sor, feltéve, hogy a megállapított jogosultságok értéke meghaladja a 100 000 EUR-s összeghatárt.”

8. A 14. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Tanács, illetve az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott rendeletek vagy határozatok alapján kizárólag a felvett vagy garantált hitelek érintő nemfizetés esetében, ha a Bizottság nem tehet meg az ilyen hitelekre vonatkozó pénzügyi rendelkezések által előírt más intézkedést időben ahhoz, hogy biztosítsa az Unió jogi kötelezettségeinek teljesítését a hitelezőkkel szemben, az Unió tartozásainak törlesztése érdekében a (2) és (4) bekezdések – a (2) bekezdésben meghatározott feltételekre tekintet nélkül – ideiglenesen alkalmazhatóak.

(4) A második albekezdésre figyelemmel, a teljes eszközérték és a készpénzigények közötti különbözetet fel kell osztani a tagállamok között, mégpedig – amennyiben lehetséges – a tőlük származó becsült költségvetési bevétel arányában.

Készpénzigényeinek biztosítása érdekében a Bizottság arra törekszik, hogy mérsékelje a tagállamok azon kötelezettségének a hatását, hogy a 9. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően negatív kamatot írjanak jóvá, és ennek érdekében először az érintett számlákon a negatív kamat miatt jóváírt összegeket hívja le.”

9. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

A fizetési meghagyások végrehajtása

(1) A tagállamok vagy a nemzeti központi bankok a Bizottság utasításainak megfelelően és legkésőbb a beérkezéstől számított három munkanapon belül végrehajtják a Bizottság fizetési meghagyásait. Készpénzügyletek esetében a tagállamok vagy a nemzeti központi bankok a fizetési meghagyásokat a Bizottság által kért időtartamon belül végrehajtják; ehhez a Bizottság – egyes kivételes esetektől eltekintve – legalább egy nappal a fizetési meghagyás végrehajtásának időpontját megelőzően értesíti a tagállamokat vagy a nemzeti központi bankokat.

(2) A tagállamok vagy a nemzeti központi bankok elektronikusan és legkésőbb az adott ügylet teljesítését követő második munkanapon megküldik a Bizottságnak a vonatkozó műveleteket igazoló számlakimutatást.”

10. A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A (2) bekezdésre figyelemmel, az 1150/2000/EK, Euratom rendelet 2014. január 1-jével hatályát veszti.

(2) Az 1150/2000/EK, Euratom rendelet 10. cikkének (7a) bekezdése e rendelet hatálybalépésének napjától veszti hatályát.

(3) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.”

2. cikk

Ez a rendelet a 609/2014/EU, Euratom rendelet hatálybalépésének napján lép hatályba.

A harmadik és a negyedik albekezdésre figyelemmel ezt a rendeletet ugyanattól a naptól kell alkalmazni.

Az 1. cikk 6. pontja az e rendelet hatálybalépésének napját követően esedékes saját források késedelmes fizetéséért kirótt kamatok számítására alkalmazandó. Mindazonáltal a kamatláb összes növekedésének 16 százalékpontra való korlátozását, valamint azt a korlátozást, hogy a héa-alapú saját források esetében a kamatfizetési kötelezettséget kizárólag azoknak az összegeknek a Bizottság által végrehajtott intézkedések alapján meghatározott időpontig történő jóváírásának a késedelmére kell alkalmazni, amelyek különleges kiigazításokból erednek, az olyan saját forrásoknak a késedelmes megfizetésére vonatkozó kamat kiszámítására is alkalmazni kell, amelyek e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően váltak esedékessé, amennyiben a Bizottság vagy az érintett tagállam e rendelet hatálybalépése után szerzett tudomást ezekről a saját forrásokról.

Az 1. cikk 10. pontját 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

M.H.P. VAN DAM

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/805 RENDELETE

(2016. május 20.)

a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet IV. mellékletének a *Streptomyces* K61 (korábban *S. griseoviridis*), a *Candida oleophila* O törzse, a FEN 560 (más néven görögszéna vagy görögszénamagpor), a metil-dekanoát (CAS-szám: 110-42-9), a metil-oktanoát (CAS-szám: 111-11-5) és a QRD 460 terpenoid keverék tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A *Streptomyces* K61 (korábban *S. griseoviridis*), a *Candida oleophila* O törzse, a FEN 560 (más néven görögszéna vagy görögszénamagpor) és a QRD 460 terpenoid keverék tekintetében nem határoztak meg külön maradékanyag-határértéket. Mivel ezek a hatóanyagok a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében nem szerepelnek, a rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, alapértelmezett 0,01 mg/kg érték vonatkozik rájuk. A metil-dekanoát (CAS-szám: 110-42-9) és a metil-oktanoát (CAS-szám: 111-11-5) a zsírsavak C7-C20 csoportjához tartozik, amely a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében szerepel.
- (2) A FEN 560 (más néven görögszéna vagy görögszénamagpor) esetében az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: Hatóság) azt a következtetést vonta le ⁽²⁾, hogy indokolt annak felvétele a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe.
- (3) A QRD 460 terpenoid keverék esetében a Hatóság azt a következtetést vonta le ⁽³⁾, hogy indokolt annak felvétele a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe.
- (4) A *Streptomyces* K61 (korábban *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾ esetében a Hatóság nem tudott következtetést levonni a fogyasztókat táplálkozás útján érő kockázatok értékeléséről, mivel egyes információk nem álltak rendelkezésre, és további vizsgálatra volt szükség a kockázatkezelők részéről. Erre a vizsgálati jelentésben ⁽⁵⁾ került sor, amely megállapította, hogy ezen anyag metabolitjai által az emberi egészségre jelentett kockázat elhanyagolható. Célszerű ezért ezt a hatóanyagot felvenni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe.
- (5) A *Candida oleophila* O törzse ⁽⁶⁾ esetében a Hatóság nem tudott következtetést levonni a fogyasztókat táplálkozás útján érő kockázatok értékeléséről, mivel egyes információk nem álltak rendelkezésre, és további vizsgálatra volt szükség a kockázatkezelők részéről. Erre a vizsgálati jelentésben ⁽⁷⁾ került sor, amely megállapította, hogy ezen anyag metabolitjai által az emberi egészségre jelentett kockázat elhanyagolható. Célszerű ezért ezt a hatóanyagot felvenni a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletébe.

⁽¹⁾ HL L 70., 2005.3.16., 1. o.

⁽²⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: A görögszénamagpor (FEN 560) hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok felméréséről szóló szakértői értékelésből levont következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560)). The EFSA Journal (2010); 8(3):1448, 50 o.

⁽³⁾ EFSA (Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság), 2014. A QRD 460 terpenoid keverék hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok felméréséről szóló szakértői értékelésből levont következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460). EFSA Journal 2014;12(10):3816, 41. o.

⁽⁴⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: A *Streptomyces* K61 (korábban *Streptomyces griseoviridis*) hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok felméréséről szóló szakértői értékelésből levont következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)). EFSA Journal 2013;11(1):3061, 40. o.

⁽⁵⁾ A *Streptomyces* K61 (korábban *Streptomyces griseoviridis*) hatóanyagáról szóló vizsgálati jelentést az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2008. július 11-i ülésén véglegesítették a *Streptomyces* K61 (korábban *Streptomyces griseoviridis*) hatóanyag 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe való felvétele céljából. SANCO/1865/08 – rev. 5, 2014. július 11.

⁽⁶⁾ Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság: A *Candida oleophila* O törzs hatóanyagú növényvédő szereknél felmerülő kockázatok felméréséről szóló szakértői értékelésből levont következtetés (Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O.). EFSA Journal 2012;10(11):2944, 27 o.

⁽⁷⁾ A *Candida oleophila* O törzs hatóanyagáról szóló vizsgálati jelentést az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2013. március 15-i ülésén véglegesítették a *Candida oleophila* O törzs 1107/2009/EK rendelet szerinti, hatóanyagként való jóváhagyása céljából. SANCO/10395/2013 rev. 1, 2014. március 15.

- (6) A metil-dekanoátot (CAS-szám: 110-42-9) a 2008/127/EK bizottsági irányelvvel ⁽¹⁾ felvették a 91/414/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. mellékletébe és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerinti jóváhagyott hatóanyagként tekintendő. Az anyag vonatkozásában nem állapítottak meg releváns szennyeződések. Továbbá a metil-dekanoátnak való természetes kitétség lényegesen jelentősebb, mint az anyag növényvédő szerként való alkalmazásához kapcsolódó kitétség. Célszerű ezért ezt a hatóanyagot továbbra is a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében szerepeltetni, azonban az átláthatóság érdekében a zsírsavak C7-C20 csoportjától külön.
- (7) A metil-oktanoátot (CAS-szám: 111-11-5) a 2008/127/EK irányelvvel felvették a 91/414/EGK irányelv I. mellékletébe és az 1107/2009/EK rendelet szerinti jóváhagyott hatóanyagként tekintendő. Az anyag vonatkozásában nem állapítottak meg releváns szennyeződések. Továbbá a metil-oktanoátnak való természetes kitétség lényegesen jelentősebb, mint az anyag növényvédő szerként való alkalmazásához kapcsolódó kitétség. Célszerű ezért ezt a hatóanyagot továbbra is a 396/2005/EK rendelet IV. mellékletében szerepeltetni, azonban az átláthatóság érdekében a zsírsavak C7-C20 csoportjától külön.
- (8) A 396/2005/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 396/2005/EK rendelet IV. melléklete ábécérendben a következő bejegyzésekkel egészül ki: „*Streptomyces* K61 (korábban *S. griseoviridis*)”, „a *Candida oleophila* O törzse”, „FEN 560 (más néven görögszéna vagy görögszénamagpor)”, „metil-dekanoát (CAS-szám: 110-42-9)”, „metil-oktanoát (CAS-szám: 111-11-5)” és „8QRD 460 terpenoid keverék”.

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 20-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ A Bizottság 2008. december 18-i 2008/127/EK irányelve a 91/414/EGK tanácsi irányelv egyes hatóanyagok felvétele céljából történő módosításáról (HL L 344., 2008.12.20., 89. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1991. július 15-i 91/414/EGK irányelve a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991., 8.19., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. október 21-i 1107/2009/EK rendelete a növényvédő szerek forgalomba hozataláról valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 309., 2009.11.24., 1. o.).

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/806 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2016. május 20.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 20-án.

a Bizottság részéről,

az elnök nevében,

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
	AR	166,2
0805 50 10	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
	AR	111,7
0808 10 80	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2016/807 HATÁROZATA

(2016. március 15.)

a FAL-egyezmény, a MARPOL-egyezmény IV. melléklete, a SOLAS-egyezmény II-2/13. és II-2/18. szabálya, a Tűzbiztonsági rendszerek szabályzata és a kiterjesztett ellenőrző programra vonatkozó 2011-es szabályzat módosításainak elfogadása tekintetében a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetben (IMO) az adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó bizottság 40. ülészakán, a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 69. ülészakán és a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 96. ülészakán az Európai Unió nevében képviselendő álláspont kialakításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikkének a 218. cikk (9) bekezdésével együtt értelmezett (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Unió tengeri közlekedési ágazatra irányuló intézkedéseinek a tengerbiztonság javítását, a tengeri környezet védelmét és a nemzetközi tengeri forgalom könnyítését kell célozniuk.
- (2) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó bizottsága (FAL) a 39. ülészakán jóváhagyta a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló 1965. évi egyezmény (a továbbiakban: a FAL-egyezmény) módosításait. Ezek a módosítások várhatóan az adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó bizottság 2016. áprilisi 40. ülészakán kerülnek elfogadásra.
- (3) Az IMO Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának 68. ülészakán (MEPC 68) megállapodás született arról, hogy a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a MARPOL-egyezmény) IV. mellékletében foglalt 13. szabály értelmében elegendő bejelentés érkezett ahhoz, hogy a Balti-tenger egy részét különleges területté nyilvánítsák. Következésképpen, a MARPOL-egyezmény IV. mellékletében foglalt 11.3. szabály értelmében meg lehetne állapítani azt a tényleges időpontokat, amelytől kezdve a Balti-tenger szőben forgó része különleges területnek minősül. A Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság a 68. ülészakán arra megállapításra jutott, hogy ahhoz, hogy a szóban forgó terület különleges területté nyilvánítása hatályba léphessen, módosítani kell a MARPOL-egyezmény IV. mellékletében foglalt 1. és 11. szabályt, és azt is kijelentette, hogy javaslatot kell tenni a MARPOL-egyezmény IV. mellékletének ilyen értelmű módosítására. Ezek a módosítások várhatóan a Tengerikörnyezet-védelmi Bizottság 2016. áprilisi 69. ülészakán kerülnek elfogadásra.
- (4) Az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottsága (MSC) a 95. ülészakán jóváhagyta az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezmény (a továbbiakban: a SOLAS-egyezmény) II-2/13. és II-2/18. szabályának, a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatának („FSS Code”) és a kiterjesztett ellenőrző programra vonatkozó 2011-es szabályzatnak („2011 ESP Code”) a módosításait. Ezek a módosítások várhatóan a Tengerészeti Biztonsági Bizottság 2016. májusi 96. ülészakán kerülnek elfogadásra.
- (5) A FAL-egyezmény általános felülvizsgálata során korszerűsítésre kerülnek annak rendelkezései, figyelemmel az információk és adatok elektronikus továbbítása területén bekövetkezett fejleményekre, illetve az egyablakos rendszerre. A felülvizsgálat keretében az Unió szempontjából releváns intézkedések is bevezetésre kerülnek, itt említendő mindenekelőtt a vízumszámok feltüntetése az utaslistákon (de a személyzeti listákon nem), valamint a hatóságok joga arra, hogy kötelezővé tegyék a formanyomtatványok elektronikus benyújtását. A 2010/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 5. és 7. cikke kimondja, hogy a tagállamok kikötőibe érkező és onnan induló hajók esetében a nyilatkozattételi követelmények teljesítése 2015. június 1-jétől csak elektronikus formátumban, egyablakos úton történhet, és hogy a tagállamok a nyilatkozattételi követelmények teljesítése tekintetében eddig az időpontig fogadhatják el papíron a FAL-formanyomtatványokat. A 2010/65/EU irányelv azt is kimondja, hogy az uniós jogi aktusok alapján benyújtandó információkat 2015. június 1-jétől elektronikus

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. október 20-i 2010/65/EU irányelve a tagállamok kikötőibe érkező vagy onnan induló hajókra vonatkozó nyilatkozattételi követelményekről és a 2002/6/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 283., 2010.10.29., 1. o.).

úton kell benyújtani. Az az előírás, hogy a személyzeti listákon és az utaslistákon adott esetben szerepeltetni kell a vízum számát, az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ VI. mellékletének 3.1.2. pontjából következik.

- (6) A FAL-egyezmény VIII. cikke megköveteli, hogy a FAL-egyezmény azon szerződő felei, amelyek kivitelezhetetlennek találják a FAL-egyezmény bármely előírásának a betartását, illetve amelyek különleges okokból eltérő dokumentációs követelmények vagy eljárások elfogadását tartják szükségesnek, erről értesítsék a főtítkárt, azt is megjelölve, hogy az általuk alkalmazni kívánt intézkedés miben különbözik a FAL-egyezmény előírásától. A 2010/65/EU irányelvben és az 562/2006/EK rendeletben foglalt előírások egy része szigorúbb kötelezettségeket állapít meg, mint a FAL-egyezményben meghatározott releváns szabályok, ezért a szóban forgó előírások a FAL-egyezmény VIII. cikke értelmében eltérnek a FAL-egyezmény előírásaitól, és erről az eltérésről értesíteni kell a főtítkárt.
- (7) A MARPOL-egyezmény IV. mellékletének módosításai arra irányulnak, hogy jogi keretet biztosítsanak a Tenger-környezet-védelmi Bizottság 68. ülészakán született azon megállapodás végrehajtásához, amely szerint elegendő bejelentés érkezett a kikötői befogadólétesítmények rendelkezésre állásáról ahhoz, hogy lehetővé váljon a balti-tengeri különleges terület kijelölésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása, és ennélfogva e bejelentéseknek megfelelően tényleges hatálybalépési időpontokat lehessen megállapítani a Balti-tenger egy részének különleges területté nyilvánítása tekintetében. A 2000/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4. cikke – az IMO MEPC.200 (62). sz. határozatának 12a. szabályához hasonlóan – a kikötői befogadólétesítmények rendelkezésre állásának biztosításáról rendelkezik, az uniós kikötőket használó hajókon keletkező hulladék és rakománymaradványok tengerbe történő kibocsátásának, különösen jogellenes kibocsátásának a csökkentése érdekében.
- (8) A II-2/13. sz. SOLAS-szabály módosításai révén olyan követelmények kerülnek bevezetésre, amelyek értelmében a menekülési útvonalakat már a tervezési folyamat elején értékelni kell evakuálási elemzések útján; ezeket a követelményeket az új ro-ro személyhajókra és a több mint 36 utast szállító egyéb személyhajókra kell alkalmazni. A 2009/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ a belföldi útvonalakon közlekedő személyhajókra és nagysebességű utasszállító vízi járművekre vonatkozik. Az említett irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja értelmében az A. osztályba tartozó új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek. Emellett a 2009/45/EK irányelv a B., C. és D. osztályba tartozó ro-ro személyhajók esetében részletes szabályokat állapít meg a menekülési útvonalakra vonatkozóan, az I. melléklet II. fejezete B. részének 6-1. pontjában foglaltak szerint.
- (9) A II-2/18. sz. SOLAS-szabály módosításai az új ro-ro személyhajók helikopter-leszállóhelyei tekintetében kötelezővé teszik a 2012. május 31-i MSC.1/Circ.1431. számú IMO-körlevélben meghatározott, a helikopterlétesítmények habbal oltó tűzoltó készülékeinek jóváhagyására vonatkozó útmutatások rendelkezéseit. A 2009/45/EK irányelv I. melléklete II-2. fejezete B. részének 18. szabálya úgy rendelkezik, hogy a helikopterfedélzetekkel rendelkező hajóknak meg kell felelniük a SOLAS-egyezmény 2003. január 1-jén hatályos követelményeinek, amelyek most várhatóan módosulni fognak.
- (10) A Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatának („FSS Code”) módosított 8. fejezete úgy rendelkezik, hogy az automatikus vízpermettel oltó berendezések belső korróziójának és elzáródásának a megelőzése érdekében különös figyelmet kell fordítani a rendszer gyártója által megállapított vízminőségi előírásra. A 2009/45/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja úgy rendelkezik, hogy az A. osztályba tartozó új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek, amelyek magukban foglalják a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatát is, amelyet az MSC.99(73). sz. IMO-határozat tett kötelezővé a SOLAS kapcsán. Emellett a 2009/45/EK irányelv a B., C. és D. osztályba tartozó hajók esetében részletes szabályokat állapít meg a tűzoltásra vonatkozóan, az I. melléklet II-2. fejezete A. részének 4.5. és 4.8. pontjában foglaltak szerint.
- (11) A Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatának új 17. fejezete tovább pontosítja a helikopterlétesítmények habbal oltó tűzoltó készülékeire vonatkozó követelményeket, a SOLAS-egyezmény II-2. fejezetében előírtaknak megfelelően. A 2009/45/EK irányelv 6. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja úgy rendelkezik, hogy az A. osztályba tartozó új személyhajóknak teljes mértékben meg kell felelniük a módosított 1974. évi SOLAS-egyezmény követelményeinek, amelyek magukban foglalják a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatát is, amelyet az MSC.99 (73). sz. IMO-határozat tett kötelezővé a SOLAS kapcsán. Emellett a 2009/45/EK irányelv a B., C. és D. osztályba tartozó hajók esetében részletes szabályokat állapít meg a helikopterlétesítményekre vonatkozó különleges követelményeket illetően, az I. melléklet II. fejezete B. részének 18. pontjában foglaltak szerint.
- (12) Amennyiben a SOLAS-egyezmény II-2/13. és II-2/18. sz. szabályának módosítása, valamint a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzatának („FSS Code”) módosított 8. fejezete és új 17. fejezete érintheti a 2009/45/EK irányelvnek a belföldi útvonalakon közlekedő személyhajókra és nagysebességű utasszállító vízi járművekre vonatkozó rendelkezéseit, akkor ezek a módosítások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. március 15-i 562/2006/EK rendelete a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. november 27-i 2000/59/EK irányelve a hajókon keletkező hulladék és a rakománymaradványok fogadására alkalmas kikötői létesítményekről (HL L 332., 2000.12.28., 81. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. május 6-i 2009/45/EK irányelve a személyhajókra vonatkozó biztonsági szabályokról és követelményekről (HL L 163., 2009.6.25., 1. o.).

- (13) A kiterjesztett ellenőrző programra vonatkozó 2011-es szabályzat módosításainak célja az elismert szervezetekkel kapcsolatos kifejezések használatának harmonizációja. Az 530/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. és 6. cikke kötelezővé teszi az IMO állapotminősítési rendszerének (CAS) alkalmazását minden 15 évnél idősebb egyhéjázatú olajszállító tartályhajó esetében. Az ömlesztettáru-szállító hajók és a kőolajszállító tartályhajók vizsgálatokor alkalmazandó kiterjesztett ellenőrző program (Enhanced Survey Programme, ESP) részletesen meghatározza, hogy miként kell elvégezni ezt az alaposabb vizsgálatot. Mivel az állapotminősítési rendszer a célja eléréséhez a kiterjesztett ellenőrző programot alkalmazza, ezért a kiterjesztett ellenőrző program keretében végzett vizsgálatok bármely módosítása az 530/2012/EU rendelet révén automatikusan alkalmazandó.
- (14) Az Unió nem tagja az IMO-nak és a vonatkozó egyezményeknek, illetve szabályzatoknak sem szerződő fele. A Tanácsnak ezért fel kell hatalmaznia a tagállamokat arra, hogy képviseljék az Unió álláspontját, és a szóban forgó módosításokat magukra nézve kötelezőnek ismerjék el, amennyiben ezek a módosítások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az IMO adminisztratív terhek csökkentésével foglalkozó bizottságának 40. ülészakán az Unió nevében képviselendő álláspont értelmében hozzá kell járulni a FAL-egyezmény azon módosításainak elfogadásához, amelyek a FAL 40/3. sz. IMO-dokumentumban szerepelnek.

2. cikk

Az IMO Tengerkörnyezet-védelmi Bizottságának 69. ülészakán az Unió nevében képviselendő álláspont értelmében hozzá kell járulni a MARPOL-egyezmény IV. mellékletének 1. és 11. szabályára irányuló, a MEPC 69/3/3. sz. IMO-dokumentum mellékletében szereplő módosítások elfogadásához.

3. cikk

Az IMO Tengerészeti Biztonsági Bizottságának 96. ülészakán képviselendő álláspont értelmében hozzá kell járulni a következők elfogadásához:

- a II-2/13. sz. SOLAS-szabály módosítása az MSC 95/22/add.2. sz. IMO-dokumentum 14. mellékletében foglaltak szerint,
- a II-2/18. sz. SOLAS-szabály módosítása az SSE 2/20. sz. IMO-dokumentum 2. mellékletében foglaltak szerint,
- a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzata 8. fejezetének módosítása a 95/22/add.2. sz. IMO-dokumentum 18. mellékletének 1. pontjában foglaltak szerint,
- a Tűzbiztonsági rendszerek nemzetközi szabályzata 17. fejezetének módosítása a 95/22/add.2. sz. IMO-dokumentum 18. mellékletének 2. pontjában foglaltak szerint,
- a kiterjesztett ellenőrző programra vonatkozó 2011-es szabályzat módosítása a 95/22/add.2. sz. IMO-dokumentum 15. mellékletében foglaltak szerint.

4. cikk

(1) Az Unió nevében képviselendő, az 1. cikkben, a 2. cikkben és a 3. cikkeiben foglalt álláspontot az IMO-tagsággal rendelkező tagállamok az Unió érdekében együttesen eljárva képviselik.

(2) Az 1. cikkben, a 2. cikkben és a 3. cikkeiben foglalt álláspontokat érintő kisebb változtatások a Tanács további határozata nélkül is elfogadhatók.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. június 13-i 530/2012/EU rendelete az egyhéjázatú olajszállító tartályhajókra alkalmazandó kettős héjazatra vagy azzal egyenértékű szerkezeti megoldásra vonatkozó követelmények gyorsított bevezetéséről (HL L 172., 2012.6.30., 3. o.).

5. cikk

A Tanács felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy az 1. cikkben, valamint a 2. és a 3. cikkeiben említett módosításokat – az Unió érdekét szem előtt tartva – magukra nézve kötelezőnek ismerjék el, amennyiben ezek a módosítások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

6. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2016. március 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

A.G. KOENDERS

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG (KKBP) 2016/808 HATÁROZATA**(2016. május 18.)**

a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelet (Atalanta) uniós műveleti parancsnokának a kinevezéséről (ATALANTA/2/2016)

A POLITIKAI ÉS BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 38. cikkére,

tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai műveletről szóló, 2008. november 10-i 2008/851/KKBP tanácsi együttes fellépésre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikkére,

mivel:

- (1) A 2008/851/KKBP együttes fellépés 6. cikkének (1) bekezdésében a Tanács felhatalmazta a Politikai és Biztonsági Bizottságot (PBB), hogy határozatokat hozzon a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelet uniós műveleti parancsnok (a továbbiakban: az uniós műveleti parancsnok) kinevezéséről.
- (2) A PBB 2014. július 3-án elfogadta az 2014/433/KKBP határozatot ⁽²⁾, amellyel Martin SMITH vezérőrnagyot nevezte ki uniós műveleti parancsnokká.
- (3) Az Egyesült Királyság azt javasolta, hogy Martin SMITH vezérőrnagyot Robert A. MAGOWAN dandártábornok váltsa uniós műveleti parancsnokként.
- (4) Az EU Katonai Bizottsága támogatja ezt a javaslatot.
- (5) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt az Unió védelmi vonatkozású határozatainak és fellépéseinek kidolgozásában és végrehajtásában,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Politikai és Biztonsági Bizottság 2016. június 3-i hatállyal Robert A. MAGOWAN dandártábornokot nevezi ki a Szomália partjainál (Atalanta) folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelet uniós műveleti parancsnokává.

2. cikk

A 2014/433/KKBP határozat hatályát veszti.

⁽¹⁾ HL L 301., 2008.11.12., 33. o.

⁽²⁾ A Politikai és Biztonsági Bizottság Atalanta/3/2014 határozata (2014. július 3.) a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához való hozzájárulás céljából folytatott európai uniós katonai művelet (Atalanta) uniós műveleti parancsnokának a kinevezéséről (2014/433/KKBP) (HL L 198., 2014.7.5., 5. o.).

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Ezt a határozatot 2016. június 3-tól kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 18-án.

a Politikai és Biztonsági Bizottság részéről

az elnök

W. STEVENS

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/809 HATÁROZATA

(2016. május 20.)

a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott, a schengeni vívmányoknak nem részét képező rendőrségi együttműködés területére vonatkozó meghatározott uniós jogi aktusokban való részvételi szándékára vonatkozó bejelentésről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyvre és különösen annak az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 4. cikkével, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 331. cikkének (1) bekezdésével együtt értelmezett 10. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 36. számú jegyzőkönyv 10. cikkének (4) bekezdése lehetővé teszi az Egyesült Királyságnak, hogy a 36. jegyzőkönyv 10. cikkének (3) bekezdésében említett öt éves átmeneti időszak lejártát megelőző legkésőbb hat hónappal bejelentse a Tanácsnak, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés terén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott uniós jogi aktusok tekintetében nem fogadja el a Bizottságnak és a Bíróságnak a 36. jegyzőkönyv 10. cikkének (1) bekezdésében említett hatásköreit.
- (2) A Tanács elnökének küldött, 2013. július 24-én kelt levélben az Egyesült Királyság élt ezzel a lehetőséggel annak bejelentése által, hogy nem fogadja el a Bizottság és a Bíróság említett hatásköreit, aminek következményeként a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére vonatkozó jogi aktusok 2014. december 1-jétől nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra.
- (3) A 36. jegyzőkönyv 10. cikkének (5) bekezdése lehetővé teszi az Egyesült Királyságnak, hogy bejelentse a Tanácsnak azon jogi aktusokban való részvételi szándékát, amelyeknek az alkalmazása rá nézve megszűnt.
- (4) A Bizottság 2014/858/EU határozata ⁽¹⁾ számos jogi aktus tekintetében megerősítette az Egyesült Királyság részvételét.
- (5) A 2014/836/EU tanácsi határozat ⁽²⁾ megerősítette, hogy különösen a 2008/615/IB tanácsi határozat ⁽³⁾ és különösen a 2008/616/IB tanácsi határozat ⁽⁴⁾, valamint a 2009/905/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: a prűmi határozatok) 2014. december 1-je óta már nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra, és az Egyesült Királyság – amíg részt nem vesz a prűmi határozatok alkalmazásában – nem férhet hozzá bűnüldözési céllal az Eurodac-adatbázishoz. A 2014/836/EU tanácsi határozat arra is felszólította az Egyesült Királyságot, hogy végezzen el teljes körű, költség-haszon elemzésre is kiterjedő hatásvizsgálatot az Egyesült Királyság prűmi határozatok alkalmazásában való részvétele előnyeinek és gyakorlati hasznának elemzése céljából. Az Egyesült Királyság elvégezte a költség-haszon elemzésre is kiterjedő hatásvizsgálatot, és az ország parlamentje jóváhagyóan szavazott a prűmi határozatok alkalmazásában való részvételről.
- (6) A Tanács 2014/857/EU határozata ⁽⁶⁾ megerősítette Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának arra vonatkozó bejelentését, hogy részt kívánnak venni a schengeni vívmányok részét képező, a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós jogi aktusok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában.

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. december 1-jei 2014/858/EU határozata a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott, a schengeni vívmányoknak nem részét képező, a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területére vonatkozó uniós jogi aktusokban való részvételi szándékára vonatkozó bejelentésről (HL L 345., 2014.12.1., 6. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2014. november 27-i 2014/836/EU határozata Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott bizonyos jogi aktusok alkalmazásában való részvételének megszűnésével kapcsolatban egyes átmeneti, illetve az e helyzetből következő egyéb intézkedéseknek a meghatározásáról (HL L 343., 2014.11.28., 11. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2008. június 23-i 2008/615/IB határozata a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről (HL L 210., 2008.8.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2008. június 23-i 2008/616/IB határozata a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló 2008/615/IB határozat végrehajtásáról (HL L 210., 2008.8.6., 12. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2009/905/IB kerethatározata laboratóriumi tevékenységet végző igazságügyi szakértők akkreditálásáról (HL L 322., 2009.12.9., 14. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 2014. december 1-jei 2014/857/EU határozata a schengeni vívmányok egyes, a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés terén elfogadott uniós jogi aktusokban foglalt rendelkezései alkalmazásában való részvételre irányuló szándékának Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága általi bejelentéséről, valamint a 2000/365/EK és a 2004/926/EK határozat módosításáról (HL L 345., 2014.12.1., 1. o.).

- (7) A Tanács elnökéhez intézett 2016. január 22-i levele útján az Egyesült Királyság a 36. jegyzőkönyv 10. cikkének (5) bekezdése alapján bejelentette, hogy részt kíván venni a következő jogi aktusokban: a 2008/615/IB határozat, a 2008/616/IB határozat és a 2009/905/IB kerethatározat.
- (8) A schengeni vívmányoknak nem részét képező jogi aktusok tekintetében a 36. jegyzőkönyv 10. cikkének (5) bekezdése az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyvre hivatkozik, amelynek 4. cikke az EUMSZ 331. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárásra hivatkozik. Ez utóbbi rendelkezés szerint a Bizottság megerősíti a részvételi szándékát bejelentő tagállam részvételét, és adott esetben megállapítja, hogy a részvételi feltételek teljesültek.
- (9) A 36. jegyzőkönyv 10. cikke (5) bekezdésének negyedik mondata szerint az Unió intézményeinek és az Egyesült Királyságnak arra kell törekedniük, hogy a lehető legnagyobb mértékben helyreállítsák az Egyesült Királyságnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség terén elért uniós vívmányok alkalmazásában való részvételét úgy, hogy az ne hátráltassa komolyabban az említett vívmányok különböző elemeinek gyakorlati érvényesülését, és tiszteletben tartsa azok összhangját.
- (10) A 36. jegyzőkönyv 10. cikke (5) bekezdésének negyedik mondatában szereplő feltételek az e határozat mellékletében felsorolt azon aktusok tekintetében teljesülnek, amelyekre nézve az Egyesült Királyság bejelentette részvételi szándékát.
- (11) Az Egyesült Királyságnak a (7) preambulumbekkezdésben felsorolt jogi aktusokban való részvételét tehát meg kell erősíteni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Egyesült Királyság részvétele a következő tanácsi határozatokban megerősítést nyer:

a 2008/615/IB határozat,

a 2008/616/IB határozat,

a 2009/905/IB kerethatározat.

2. cikk

Ezt a határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

Ez a határozat 2016. május 21-én lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2016. május 20-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK (EU) 2016/810 HATÁROZATA**(2016. április 28.)****a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozatáról (EKB/2016/10)**

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 3.1. cikke első francia bekezdésére, 12.1. cikkére, 18.1. cikke második francia bekezdésére és 34.1. cikke második francia bekezdésére,

mivel:

- (1) Az EKB/2014/34 határozat ⁽¹⁾ kétéves időszak alatt, 2014 és 2016 között lefolytatandó célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek (targeted longer-term refinancing operations – TLTRO-k) sorozatáról rendelkezik.
- (2) 2016. március 10-én a Kormányzótanács az árstabilitással kapcsolatos feladata ellátása során úgy határozott, hogy négy célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletből (TLTRO-II) álló új sorozatot indít a magánszektor hitelfeltételeinek további enyhítése és a hiteltermelés ösztönzése céljával. A TLTRO-II célja a monetáris transzmisszió erősítése a nem pénzügyi magánszektorban, vagyis a háztartásoknak és a nem pénzügyi vállalatoknak történő banki hitelezés további ösztönzése révén azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme az euro. Ezen intézkedésnek nem célja a háztartások részére lakásvásárlás céljára történő banki hitelezés támogatása. Ezzel az intézkedéssel összefüggésben a nem pénzügyi magánszektorban történő figyelembe vehető hitelnyújtás tehát nem tartalmazza a háztartásoknak lakásvásárlás céljára nyújtott hiteleket. Az egyéb fennálló rendkívüli intézkedésekkel együtt a TLTRO-II célja a hozzájárulás ahhoz, hogy az inflációs ráták visszaálljanak a középtávon 2 % alatti, azonban ahhoz közeli szintre.
- (3) Azon intézmények részvételének megkönnyítése érdekében, amelyek szervezeti okokból csoportszerkezet útján vesznek fel hitelt az eurorendszerből, a TLTRO-k első sorozatához hasonlóan lehetséges lesz a TLTRO-II-ben csoport alapon való részvétel, amennyiben intézményi alapja van a csoportként történő kezelésnek. A csoport-részvétel az előírt feltételek teljesülése esetén, a csoport egy meghatározott tagján keresztül kerül megvalósításra. Emellett a csoporton belüli likviditásmegosztáshoz kapcsolódó kérdések kezelése érdekében a tagok közötti szoros kapcsolatok alapján létrehozott csoportok esetében minden csoportagnak írásban formálisan is meg kell majd erősítenie a csoportban való részvételét. Az EKB/2014/34 határozat szerinti TLTRO-k céljára elismert TLTRO-csoport az értesítésre és elismerésre vonatkozó bizonyos eljárások alapján TLTRO-II-csoportként részt vehet a TLTRO-II-ben.
- (4) Az összes TLTRO-II keretében hitelként felvehető teljes összeg a résztvevőnek a nem pénzügyi magánszektor részére nyújtott figyelembe vehető hitelei 2016. január 31-én fennálló teljes állománya alapján kerül megállapításra, levonva ebből a TLTRO-II. résztvevő által az EKB/2014/34 határozat alapján 2014. szeptemberben és decemberben lefolytatott első két TLTRO keretében felvett és a TLTRO-II elszámolási időpontjában még kinnlevő összegeket.
- (5) Az adott TLTRO-II-re vonatkozó kamatláb a résztvevő 2016. február 1. és 2018. január 31. közötti hitelezési tevékenysége alapján kerül meghatározásra, az e határozatban rögzített elvekkel összhangban.
- (6) Az adott TLTRO-II elszámolását követő 24 hónap elteltétől kezdődően a résztvevőknek az előírt eljárásokkal összhangban negyedévente lehetőségük lesz a nekik juttatott összegek visszafizetésére.
- (7) A TLTRO-II-ben részt venni kívánó intézményekre bizonyos adatszolgáltatási követelmények vonatkoznak majd. A szolgáltatott adatok a következő célokra kerülnek felhasználásra: a) a hitelfelvételi keret meghatározása; b) az alkalmazandó referenciaérték kiszámítása; c) a résztvevők teljesítményének értékelése a referenciaértékekre

⁽¹⁾ Az EKB/2014/34 határozat (2014. július 29.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos intézkedésekről (HL L 258., 2014.8.29., 11. o.).

tekintettel; és d) az eurorendszer feladatainak ellátásához szükséges egyéb elemzési célok. A tervek szerint továbbá azon tagállamok nemzeti központi bankjai, amelyek pénzneme az euro (a továbbiakban: NKB-k), és amelyek a szolgáltatott adatokat kapják, ezen adatok tekintetében az eurorendszeren belül adatcserét folytathatnak, amennyiben ez a TLTRO-II-keretrendszer megfelelő végrehajtásához és eredményességének elemzéséhez, valamint az eurorendszer egyéb elemzési céljaira szükséges, az ezekhez szükséges mértékben. A jelentett adatok az eurorendszeren belül megoszthatók a rendelkezésre bocsátott adatok megerősítése céljából.

- (8) Annak érdekében, hogy a hitelintézetek számára elegendő idő álljon rendelkezésre az első TLTRO-II-höz kapcsolódó operatív előkészületek megtételére, e határozatnak indokolatlan késedelem nélkül hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „nettó hitelnyújtási referenciaérték”: azon figyelembe vehető nettó hitelnyújtás összege, amelyet a résztvevőnek a 2016. február 1. és 2018. január 31. közötti időszakban túl kell lépnie ahhoz, hogy jogosult legyen a TLTRO-II keretében történő hitelfelvételre vonatkozó olyan kamatlábra, amely alacsonyabb, mint az alkalmazott kezdeti kamatláb, és amely a 4. cikkben, illetve az I. mellékletben meghatározott elveknek és részletes rendelkezéseknek megfelelően kerül kiszámításra;
2. „állomány-referenciaérték”: a résztvevő figyelembe vehető hitelei 2016. január 31-i állományának és a résztvevő nettó hitelnyújtási referenciaértékének összege, amely a 4. cikkben, illetve az I. mellékletben meghatározott elveknek és részletes rendelkezéseknek megfelelően kerül kiszámításra;
3. „ajánlati korlát”: az a legmagasabb összeg, amelyet egy adott résztvevő hitelként valamely TLTRO-II keretében felvehet, és amely a 4. cikkben, illetve az I. mellékletben meghatározott elveknek és részletes rendelkezéseknek megfelelően kerül kiszámításra;
4. „hitelfelvételi keret”: az a teljes összeg, amelyet egy adott résztvevő hitelként az összes TLTRO-II keretében felvehet, és amely a 4. cikkben, illetve az I. mellékletben meghatározott elveknek és részletes rendelkezéseknek megfelelően kerül kiszámításra;
5. „hitelintézet”: az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (EKB/2014/60) ⁽¹⁾ 2. cikkének 14. pontjában meghatározott hitelintézet;
6. „figyelembe vehető hitelek”: az azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme az euro, a 2533/98/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. cikkének 4. pontjában meghatározott értelemben rezidens nem pénzügyi vállalatoknak és a háztartásoknak (beleértve a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket) nyújtott hitelek, a II. mellékletben részletesebben kifejtetteknek megfelelően, a háztartásoknak nyújtott lakáscélú hitelek kivételével;
7. „figyelembe vehető nettó hitelnyújtás”: a figyelembe vehető hitelek formájában történő bruttó hitelnyújtás, csökkentve a figyelembe vehető hitelek állományából egy meghatározott időszak alatt visszafizetett összegekkel, a II. mellékletben részletesebben kifejtetteknek megfelelően;
8. „első referencia-időszak”: a 2015. február 1-jétől 2016. január 31-ig tartó időszak;
9. „monetáris pénzügyi intézmény” (MPI): az 1071/2013/EU európai központi banki rendelet (EKB/2013/33) ⁽³⁾ 1. cikkének a) pontjában meghatározott monetáris pénzügyi intézmény;
10. „MPI-kód”: valamely MPI egyedi azonosító kódja az MPI-k jegyzékében, amelyet az Európai Központi Bank (EKB) az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) 4. cikkével összhangban statisztikai célból vezet és közzétesz;

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank (EU) 2015/510 iránymutatása (2014. december 19.) az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról (EKB/2014/60) (HL L 91., 2015.4.2., 3. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2533/98/EK rendelete (1998. november 23.) az Európai Központi Bank által végzett statisztikai adatgyűjtésről (HL L 318., 1998.11.27., 8. o.).

⁽³⁾ Az Európai Központi Bank 1071/2013/EU rendelete (2013. szeptember 24.) a monetáris pénzügyi intézmények ágazati mérlegéről (EKB/2013/33) (HL L 297., 2013.11.7., 1. o.).

11. „figyelembe vehető hitelek állománya”: a mérlegben szereplő figyelembe vehető hitelek állománya, a mérlegből való kivétel nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hitelek kivételével, a II. mellékletben részletesebben kifejtetteknek megfelelően;
12. „részrtvevő”: az (EU) 2015/510 iránymutatással (EKB/2014/60) összhangban az eurorendszer monetáris politikai nyíltpiaci műveletei céljára elfogadható ügyfél, amely a TLTRO-II tendereljárásaiban egyéni alapon vagy csoport alapon vezető intézményként ajánlatokat nyújt be, és amelyre a TLTRO-II tendereljárásaiban való részvételével összefüggő valamennyi jog és kötelezettség vonatkozik;
13. „érintett NKB”: egy adott résztvevő vonatkozásában azon tagállam NKB-ja, amelyben a résztvevő letelepedett;
14. „második referencia-időszak”: a 2016. február 1-jétől 2018. január 31-ig tartó időszak.

2. cikk

A célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozata

- (1) Az eurorendszer négy TLTRO-II-t hajt végre, az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárnak megfelelően.
- (2) Egy adott TLTRO-II a vonatkozó elszámolási napot követően négy évvel jár le, olyan napon, amely egybeesik az eurorendszer valamely fő refinanszírozási műveletének elszámolási napjával, az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárnak megfelelően.
- (3) A TLTRO-II:
 - a) likviditásbővítő penziós ügylet;
 - b) az NKB-k által decentralizált módon kerül végrehajtásra;
 - c) lebonyolítása standard tender útján történik; és
 - d) lebonyolítása rögzített kamatú tendereljárások formájában történik.
- (4) Az általános feltételek, amelyek alapján az NKB-k készek hitelműveleteket végezni, e határozat eltérő rendelkezése hiányában alkalmazandók a TLTRO-II tekintetében. E feltételek magukban foglalják a nyíltpiaci műveletek folytatására vonatkozó eljárásokat, az eurorendszer hitelműveletei céljára az ügyfelek és a fedezetek elfogadhatóságát meghatározó kritériumokat és az ügyfelek kötelezettségeinek nemteljesítése esetén alkalmazandó szankciókat. E feltételeket a refinanszírozási műveletekre alkalmazandó általános és ideiglenes jogi keretek rögzítik, az NKB-k szerződéses és/vagy szabályozási nemzeti kereteiben végrehajtottaknak megfelelően.
- (5) Az ezen határozat és az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) vagy a hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekre alkalmazandó jogi keretet rögzítő bármely más EKB jogi aktus és/vagy az azt nemzeti szinten végrehajtó nemzeti rendelkezések közötti ellentmondás esetén ez a határozat alkalmazandó.

3. cikk

Részvétel

- (1) Valamely intézmény a TLTRO-II-ben egyéni alapon akkor vehet részt, ha az eurorendszer monetáris politikai nyíltpiaci műveletei céljára elfogadható ügyfél.
- (2) Az intézmények a TLTRO-II-ben csoport alapon TLTRO-II-csoport alakítása útján vehetnek részt. A csoport alapon történő részvétel a 4. cikkben rögzített, alkalmazandó hitelfelvételi keret és a referenciaértékek kiszámítása, valamint a 7. cikkben rögzített, ehhez kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségek szempontjából bír jelentőséggel. A csoport alapon történő részvételre a következő korlátozások vonatkoznak:
 - a) egy intézmény nem lehet egynél több TLTRO-II-csoport része;

- b) a TLTRO-II-ben csoport alapon részt vevő intézmény egyéni alapon nem vehet részt;
- c) a vezető intézményként kijelölt intézmény a TLTRO-II-csoport egyetlen olyan tagja, amely a TLTRO-II tendereljárásokban részt vehet; és
- d) a TLTRO-II-csoport összetétele és vezető intézménye – e cikk (6) és (7) bekezdése fenntartásával – az összes TLTRO-II alatt változatlan marad.
- (3) A TLTRO-II-ben TLTRO-II-csoport útján való részvételhez a következő feltételeknek kell teljesülniük.
- a) Az e bekezdés d) pontjában említett kérelmet megelőző hónap utolsó napjától egy adott csoport minden egyes tagja:
- a csoport valamely másik tagjához fűződős szoros kapcsolattal rendelkezik, a „szoros kapcsolat” (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 138. cikkében meghatározott értelmében, és az ott található, az „ügyfélre”, a „garanciavállalóra”, a „kibocsátóra” vagy az „adósra” való hivatkozások a csoport tagjára való hivatkozásként értendők; vagy
 - az 1745/2003/EK európai központi banki rendelettel (EKB/2003/9) ⁽¹⁾ összhangban az eurorendszerrel közvetett módon, a csoport valamely másik tagján keresztül tart kötelező tartalékot, vagy a csoport valamely más tagja arra használja, hogy az eurorendszerrel közvetett módon kötelező tartalékot tartson.
- b) A csoport kijelöl egy tagot a csoport vezető intézményének. A vezető intézmény az eurorendszer monetáris politikai nyíltpiaci műveletei céljára elfogadható ügyfél.
- c) A TLTRO-II-csoport valamennyi tagja olyan tagállamban letelepedett hitelintézet, amelynek pénzneme az euro, továbbá elegendő tesz az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 55. cikkének a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek.
- d) Az e) pont fenntartásával a vezető intézmény az NKB-jánál kérelmezi a csoport részvételét, az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárnak megfelelően. A kérelem a következőket tartalmazza:
- a vezető intézmény neve;
 - a TLTRO-II-csoportba felveendő valamennyi intézmény MPI-kódjának és nevének felsorolása;
 - a csoportkérelem alapjának kifejtése, beleértve a csoport tagjai közötti szoros kapcsolatok és/vagy közvetett tartalékképzési viszonyok felsorolását, minden egyes tagot annak MPI-kódjával azonosítva;
 - azon csoporttagok esetében, amelyek megfelelnek az a) pont ii. alpontjában rögzített feltételeknek: a vezető intézménytől származó írásbeli megerősítés arról, hogy TLTRO-II-csoportjának minden tagja formálisan akként döntött, hogy a szóban forgó TLTRO-II-csoportban tagként részt vesz, és elfogadja, hogy TLTRO-II-ben egyéni ügyfélként vagy más TLTRO-II-csoport tagjaként nem vesz részt, annak megfelelő bizonyítékával együtt, hogy a vezető intézménytől származó írásbeli megerősítést az aláírásra jogosultak írták alá. A vezető intézmény a TLTRO-II-csoporttagjai vonatkozásában megadhatja a szükséges megerősítést, amennyiben olyan megállapodások – például a kötelező tartalék közvetett módon való tartása érdekében az 1745/2003/EK rendelet (EKB/2003/9) 10. cikkének (2) bekezdése alapján létrejött megállapodások – állnak fenn, amelyek kifejezetten rögzítik, hogy az érintett csoporttagok kizárólag a vezető intézményen keresztül vesznek részt az eurorendszer nyíltpiaci műveleteiben. Az érintett NKB az érintett csoporttagok NKB-ivel együttműködve ellenőrizheti a szóban forgó írásbeli megerősítés érvényességét; és
 - azon csoporttagok esetében, amelyekre az a) pont i. alpontja vonatkozik: 1. írásbeli megerősítés az érintett csoporttag azon formális döntéséről, hogy a szóban forgó TLTRO-II-csoportban tagként részt vesz, és a TLTRO-II-ben egyéni ügyfélként vagy más TLTRO-II-csoport tagjaként nem vesz részt; és 2. annak megfelelő – az adott csoporttag NKB-ja által megerősített – bizonyíték, hogy e formális döntést az alkalmazandó joggal összhangban a tag vállalati struktúrájának legmagasabb döntéshozatali szintjén (mint az igazgatótanács vagy azzal egyenértékű testület) hozták.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank 1745/2003/EK rendelete (2003. szeptember 12.) a kötelező tartalékok alkalmazásáról (EKB/2003/9) (HL L 250., 2003.10.2., 10. o.).

- e) Az EKB/2014/34 határozat szerinti TLTRO-k céljára elismert TLTRO-csoport részt vehet TLTRO-II-csoportként a TLTRO-II-ben, felvéve, hogy vezető intézménye erről írásbeli értesítést küld az érintett NKB-nak az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárnak megfelelően. Az értesítés a következőket tartalmazza:
- i. a TLTRO-csoport azon tagjainak felsorolása, amelyek formálisan úgy döntöttek, hogy a szóban forgó TLTRO-II-csoport tagjai lesznek, és a TLTRO-II-ben nem vesznek részt egyéni ügyfélként vagy más TLTRO-II-csoport tagjaként. Azon csoporttagok esetében, amelyek megfelelnek az a) pont ii. alpontjában rögzített feltételeknek, a vezető intézmény megteheti a szükséges értesítést, amennyiben a d) pont iv. alpontjában említett olyan megállapodások állnak fenn, amelyek kifejezetten rögzítik, hogy az érintett csoporttagok kizárólag a vezető intézményen keresztül vesznek részt az eurorendszer nyíltpiaci műveleteiben. Az érintett NKB az érintett csoporttagok NKB-ivel együttműködve ellenőrizheti e felsorolás érvényességét; és
 - ii. a vezető intézmény NKB-ja által kérhető megfelelő bizonyíték arról, hogy azt az aláírásra jogosultak írták alá.
- f) A vezető intézmény számára az NKB-je megerősítette, hogy a TLTRO-II-csoportot elismerték. E megerősítés kiadása előtt az érintett NKB a TLTRO-II-csoport potenciális összetételére vonatkozó értékelése szempontjából releváns további információkat kérhet a vezető intézménytől. A csoportkérelem értékelése során az érintett NKB szükség szerint figyelembe veszi a csoporttagok NKB-inek bármely értékelését is, például adott esetben a d) vagy e) ponttal összhangban szolgáltatott dokumentáció ellenőrzését.

E határozat alkalmazásában a konszolidált felügyelet alatt álló hitelintézetek, beleértve az ugyanazon hitelintézet fióktelepeit, a TLTRO-II-csoportként történő elismerés céljára szintén megfelelő kérelmezőknek tekintendők, és megfelelően eleget kell tenniük az e cikkben rögzített feltételeknek. Ez megkönnyíti a TLTRO-II-csoport létrehozását az ilyen intézmények között, amennyiben azok ugyanazon jogi személy részét alkotják. Az ilyen jellegű TLTRO-II-csoport létrehozásának vagy összetétele módosításának megerősítésére a (3) bekezdés d) pontjának iv. alpontja, illetve a (6) bekezdés b) pontja ii. alpontjának 4. tétele alkalmazandó.

(4) Amennyiben a TLTRO-II-csoportként történő elismerés iránti kérelemben szereplő egy vagy több intézmény nem tesz eleget a (3) bekezdésben rögzített feltételeknek, az érintett NKB részlegesen elutasíthatja a javasolt csoport kérelmét. Ebben az esetben a kérelmet benyújtó intézmények dönthetnek úgy, hogy a szükséges feltételeknek eleget tevő csoporttagokra korlátozódó összetételű TLTRO-II-csoportként járnak el, vagy visszavonják a TLTRO-II-csoportként történő elismerés iránti kérelmet.

(5) Kivételes esetekben, objektív indokok fennállása esetén a Kormányzótanács határozhat úgy, hogy eltér a (2) és a (3) bekezdésben megjelölt feltételektől.

(6) Az (5) bekezdés sérelme nélkül, a (3) bekezdéssel összhangban elismert csoport összetétele az alábbi körülmények esetén változhat:

- a) A csoport valamely tagja kizárásra kerül a TLTRO-II-csoportból, amennyiben már nem tesz eleget a (3) bekezdés a) vagy c) pontjában foglalt követelményeknek. Az érintett csoporttag NKB-ja tájékoztatja a vezető intézményt arról, hogy a csoporttag nem felel meg e követelményeknek.

Ebben az esetben a szóban forgó vezető intézmény értesíti az érintett NKB-t a csoportja tagjának jogállásában bekövetkezett változásról.

- b) Amennyiben a TLTRO-II-csoport vonatkozásában a (3) bekezdés d) pontjában említett kérelmet megelőző hónap utolsó napját követően további szoros kapcsolatok jöttek létre, vagy köztük további kötelező tartalékok eurorendszernél történő közvetett tartására került sor, a TLTRO-II-csoport összetétele megváltozhat annak érdekében, hogy tükrözze az új csoporttag felvételét, feltéve, hogy:

- i. a vezető intézmény kérelmezi NKB-jánál a TLTRO-II-csoport összetételében bekövetkezett változás elismerését;
- ii. az i. alpontban említett kérelem a következőket tartalmazza:

1. a vezető intézmény neve;

2. a TLTRO-II-csoport új összetételébe felvenni kívánt valamennyi intézmény MPI-kódjának és nevének felsorolása;

3. a kérelem alapjának kifejtése, beleértve a csoport tagjai közötti szoros kapcsolatokban és/vagy közvetett tartalékképzési viszonyokban bekövetkezett változások részleteit (minden egyes tagot annak MPI-kódjával azonosítva);
 4. azon csoporttagok esetében, amelyekre a (3) bekezdés a) pontjának ii. alpontja vonatkozik: a vezető intézménytől származó írásbeli megerősítés arról, hogy TLTRO-II-csoportjának minden tagja formálisan akként döntött, hogy a szóban forgó TLTRO-II-csoportban tagként részt vesz, és TLTRO-II-ben egyéni ügyfélként vagy más TLTRO-II-csoport tagjaként nem vesz részt. A vezető intézmény a TLTRO-II-csoporttagjai vonatkozásában kiadhatja a szükséges igazolást, amennyiben olyan megállapodások – például a kötelező tartalék közvetett módon való tartása érdekében az 1745/2003/EK rendelet (EKB/2003/9) 10. cikkének (2) bekezdése alapján létrejött megállapodások – állnak fenn, amelyek kifejezetten rögzítik, hogy az érintett csoporttagok kizárólag a vezető intézményen keresztül vesznek részt az eurorendszer nyíltpiaci műveleteiben. Az érintett NKB az érintett csoporttagok NKB-ivel együttműködve ellenőrizheti ezen írásbeli megerősítés érvényességét; és
 5. azon csoporttagok esetében, amelyekre a (3) bekezdés a) pontjának i. alpontja vonatkozik, írásbeli megerősítés minden további csoporttag azon formális döntéséről, hogy a szóban forgó TLTRO-II-csoportban tagként részt vesz, és a TLTRO-II-ben egyéni ügyfélként vagy más TLTRO-II-csoport tagjaként nem vesz részt, valamint az írásbeli megerősítést a TLTRO-II-csoportnak a régi és az új összetételben egyaránt szereplő minden tagjának azon formális döntéséről, hogy hozzájárul a TLTRO-II-csoport új összetételéhez, a (3) bekezdés d) pontjának v. alpontjában leírtak szerinti – az adott csoporttag NKB-ja által megerősített – megfelelő bizonyítékkal együtt; valamint
- iii. a vezető intézmény számára az NKB-je megerősítette, hogy a megváltozott TLTRO-II-csoportot elismerték. E megerősítés kiadása előtt az érintett NKB a TLTRO-II-csoport új összetételére vonatkozó értékelése szempontjából releváns további információkat kérhet a vezető intézménytől. A csoportkérelem értékelése során az érintett NKB-nak figyelembe kell vennie a csoporttagok NKB-inek bármely szükséges értékelését is, például a ii. alponttal összhangban szolgáltatott dokumentáció ellenőrzését.
- c) Amennyiben a TLTRO-II-csoport vonatkozásában a (3) bekezdés d) pontjában említett kérelmet megelőző hónap utolsó napját követően a TLTRO-II-csoport tagjait érintő egyesülés, befolyásszerzés vagy szétválás következik be, és ez a művelet nem vezet a figyelembe vehető hitelek körét érintő változáshoz, a TLTRO-II-csoport összetétele megváltozhat annak érdekében, hogy tükrözze az egyesülést, befolyásszerzést vagy szétválást, feltéve, hogy a b) pontban rögzített feltételek teljesülnek.
- (7) Amennyiben a TLTRO-II-csoport összetételében bekövetkezett változásokat a Kormányzótanács az (5) bekezdéssel összhangban elfogadta, vagy a TLTRO-II-csoportok összetételében a (6) bekezdéssel összhangban következtek be változások, a Kormányzótanács eltérő döntése hiányában a következők érvényesülnek:
- a) azon változások tekintetében, amelyekre az (5) bekezdés vagy a (6) bekezdés b) pontja vonatkozik, a vezető intézmény a TLTRO-II-csoportja új összetétele alapján először hat héttel azt követően vehet részt TLTRO-II-ben, hogy a vezető intézmény az NKB-jához benyújtotta az új csoportösszetétel elismerése iránti sikeres kérelmet; és
- b) azon intézmény, amely már nem tagja TLTRO-II-csoportnak, nem vehet részt további TLTRO-II-ben, sem egyéni alapon, sem más TLTRO-II-csoport tagjaként, kivéve, ha az (1), (3) vagy (6) bekezdéssel összhangban új részvételi kérelmet nyújt be.
- (8) Amennyiben a vezető intézmény elveszíti az eurorendszer monetáris politikai nyíltpiaci műveletei céljára elfogadható ügyfélkénti jogállását, TLTRO-II-csoportjának elismerése megszűnik, és a vezető intézmény köteles a TLTRO-II keretében felvett összegek visszafizetésére.

4. cikk

Hitelfelvételi keret, ajánlati korlát és referenciaértékek

- (1) Az egyéni résztvevőkre vonatkozó hitelfelvételi keretek az adott egyéni résztvevő figyelembe vehető hiteleinek állományaira vonatkozó hiteladatok alapján kerülnek kiszámításra. A valamely TLTRO-II-csoport vezető intézményének minősülő résztvevőre vonatkozó hitelfelvételi keret a TLTRO-II-csoport valamennyi tagja figyelembe vehető hiteleinek állományaira vonatkozó aggregált hiteladatok alapján kerül kiszámításra.

(2) Az egyes résztvevők hitelfelvételi kerete a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i teljes állománya 30 %-ának felel meg, csökkentve az adott TLTRO-II. résztvevő által az EKB/2014/34 határozat alapján 2014. szeptemberben és decemberben lefolytatott első két TLTRO keretében korábban felvett és a TLTRO-II elszámolási időpontjában még kintlévő összegekkel, figyelemmel a résztvevő által az EKB/2014/34 határozat 6. cikkével összhangban benyújtott, korai visszafizetésre vonatkozó, jogilag kötelező erejű értesítésre vagy az érintett NKB által az EKB/2014/34 határozat 7. cikkével összhangban kiadott, kötelező korai visszafizetésre vonatkozó jogilag kötelező erejű értesítésre. A vonatkozó technikai számításokat az I. melléklet vázolja.

(3) Amennyiben az EKB/2014/34 határozat szerinti TLTRO-k céljára elismert TLTRO-csoport tagja nem kíván a megfelelő TLTRO-II-csoport tagjává válni, az adott hitelintézet mint egyéni résztvevő TLTRO-II szerinti hitelfelvételi kerete kiszámítása céljából az adott intézményt úgy kell tekinteni, mint amely a 2014. szeptemberben és decemberben lefolytatott TLTRO-k keretében hitelként a TLTRO-csoport vezető intézménye által e két művelet keretében felvett és a TLTRO-II elszámolási időpontjában még kintlévő összeg és a csoporttag figyelembe vehető hiteleinek a TLTRO-csoport figyelembe vehető hiteleihez viszonyított, 2014. április 30-án fennálló aránya szorzatával egyenlő összeget vett fel. Ez utóbbi összeget a vezető intézmény TLTRO-II szerinti hitelfelvételi kerete kiszámításának céljából le kell vonni a vonatkozó TLTRO-II-csoport által a 2014. szeptemberben és decemberben lefolytatott TLTRO-k keretében hitelként felvettnek tekintendő összegből.

(4) A valamely résztvevőre vonatkozó ajánlati korlát a korábbi TLTRO-II-k keretében felvett összegekkel csökkentett hitelfelvételi keretének felel meg. Ezt az összeget az adott résztvevőre vonatkozó felső ajánlati korlátnak kell tekinteni, és a felső ajánlati korlátot meghaladó ajánlatokra vonatkozó, az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 36. cikkében rögzített szabályok alkalmazandók. A vonatkozó technikai számításokat az I. melléklet vázolja.

(5) A résztvevő nettó hitelnyújtási referenciaértéke az első referencia-időszak alatti figyelembe vehető nettó hitelnyújtás alapján kerül meghatározásra, az alábbiak szerint:

- a) azon résztvevők vonatkozásában, amelyek az első referencia-időszakban pozitív vagy nulla figyelembe vehető nettó hitelnyújtást jelentenek, a nettó hitelnyújtási referenciaérték nulla;
- b) azon résztvevők vonatkozásában, amelyek az első referencia-időszakban negatív figyelembe vehető nettó hitelnyújtást jelentenek, a nettó hitelnyújtási referenciaérték az első referencia-időszakban figyelembe vehető nettó hitelnyújtással egyenlő.

A vonatkozó technikai számításokat az I. melléklet vázolja. A nettó hitelnyújtási referenciaérték nulla azon résztvevők vonatkozásában, amelyek működési engedélyét 2015. január 31-ét követően adták ki, kivéve, ha a Kormányzótanács objektíven indokolt esetben eltérően nem határoz.

(6) A résztvevő állomány-referenciaértékét a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i állománya és a nettó hitelnyújtási referenciaérték összegeként kell meghatározni. A vonatkozó technikai számításokat az I. melléklet vázolja.

5. cikk

Kamat

(1) A (2) bekezdés fenntartásával a valamely TLTRO-II keretében hitelként felvett összegre alkalmazandó kamatláb az adott TLTRO-II tekintetében a tenderallokáláskor az irányadó refinanszírozási műveletre érvényes kamatláb.

(2) Az azon résztvevők által hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatláb, amelyek figyelembe vehető nettó hitelnyújtása a második referencia-időszakban meghaladja a nettó hitelnyújtási referenciaértéküket, az adott TLTRO-II allokálása időpontjában a betéti rendelkezésre állásra érvényes kamatlábhoz is kötött, az I. mellékletben rögzített részletes rendelkezéseknek és számításoknak megfelelően. A kamatlábat a 2018. júniusi első korai visszafizetési időpont előtt közlik a résztvevőkkel, az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárral összhangban.

(3) A kamatot az adott TLTRO-II lejáratakor utólag, illetve korai visszafizetés esetén a 6. cikkben meghatározottak szerint kell kiegyenlíteni.

(4) Amennyiben a valamely NKB szerződéses vagy szabályozási rendelkezéseivel összhangban az NKB rendelkezésére álló korrekciós intézkedések alkalmazása következtében egy résztvevőnek a TLTRO-II kintlévő összegeket azelőtt kell visszafizetnie, hogy az alkalmazandó kamatlábat közölték volna a résztvevővel, az adott résztvevő által az egyes TLTRO-II-k keretében hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatláb az adott TLTRO-II tekintetében a tenderallokálás időpontjában az irányadó refinanszírozási műveletre érvényes kamatláb.

6. cikk

Korai visszafizetés

(1) Az adott TLTRO-II elszámolását követő 24 hónap elteltétől kezdődően a résztvevőknek negyedévente lehetőségük van a lejárat előtt az adott TLTRO-II megszüntetésére vagy összegének csökkentésére.

(2) A korai visszafizetési időpontok egybeesnek az eurorendszer valamely fő refinanszírozási műveletének az eurorendszer által meghatározott elszámolási napjával.

(3) A korai visszafizetési eljárás igénybevétele érdekében a résztvevőknek – legalább a szóban forgó korai visszafizetési időpont előtt egy héttel – értesítenie kell az érintett NKB-t arról, hogy a korai visszafizetési eljárás alapján a korai visszafizetési időpontban visszafizetéssel kíván élni.

(4) A (3) bekezdésben említett értesítés az abban megjelölt korai visszafizetési időpont előtt egy héttel válik a résztvevőre nézve kötelezővé. Ha a résztvevő a korai visszafizetési eljárás alapján esedékes összeget a visszafizetési időpontig teljes egészében vagy részben nem fizeti meg, ennek következménye pénzügyi szankció kivetése lehet. Az alkalmazandó pénzügyi szankciót az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) VII. mellékletével összhangban kell kiszámítani, és az a monetáris politikai célokból végrehajtott pénzügyi ügyletek tekintetében az ügyfél részére allokált összegre vonatkozóan a megfelelő fedezetnyújtásra és elszámolásra vonatkozó kötelezettség megszegése esetén alkalmazott pénzügyi szankciónak felel meg. A pénzügyi szankció kiszabása nem érinti az NKB azon jogát, hogy igénybe vegye az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 166. cikke szerinti nemteljesítési esemény bekövetkezése esetére előírt korrekciós intézkedéseket.

7. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

(1) A TLTRO-II. résztvevőinek be kell nyújtaniuk az érintett NKB részére a II. mellékletben meghatározott adatszolgáltatási sablonban azonosított adatokat, az alábbiak szerint:

- a) az első referencia-időszakra vonatkozó adatokat a résztvevő hitelfelvételi keretének, ajánlati korlátainak és referencia-értékeinek megállapítása érdekében (a továbbiakban: első jelentés); és
- b) a második referencia-időszakra vonatkozó adatokat az alkalmazandó kamatlábak megállapítása érdekében (a továbbiakban: második jelentés).

(2) Az adatokat az alábbiakkal összhangban kell szolgáltatni:

- a) az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptár;
- b) a II. mellékletben rögzített iránymutatások; és
- c) az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) IV. mellékletében meghatározott, a pontosságra és a koncepcionális megfelelésre vonatkozó minimumszabályok.

(3) A résztvevők által benyújtott jelentésben használt fogalmakat az e fogalmakra vonatkozóan az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) szereplő fogalommeghatározásokkal összhangban kell értelmezni.

(4) A TLTRO-II-csoportok vezető intézményeinek a TLTRO-II-csoport valamennyi tagja tekintetében összesített adatokat tükröző jelentéseket kell benyújtaniuk. Ezenkívül a vezető intézmény NKB-ja, vagy a vezető intézmény NKB-jával történő egyeztetés alapján a TLTRO-II-csoport egy tagjának NKB-ja előírhatja azt, hogy a vezető intézmény minden egyes csoporttag vonatkozásában tételes adatokat szolgáltatasson.

(5) A résztvevőknek biztosítaniuk kell, hogy az (1) és a (2) bekezdés alapján benyújtott adatok minőségét külső könyvvizsgáló értékelje, a következő szabályokkal összhangban:

- a) a könyvvizsgáló az első jelentésben szereplő adatokat értékelheti a résztvevő éves pénzügyi kimutatása ellenőrzésének részeként, és a könyvvizsgáló értékelésének eredményeit az EKB honlapján közzétett, a TLTRO-II-re vonatkozó indikatív naptárban meghatározott határidőig kell benyújtani;
- b) a könyvvizsgáló második jelentésre vonatkozó értékelésének eredményeit a második jelentéssel együtt kell benyújtani, kivéve, ha kivételes körülmények esetén az érintett NKB eltérő határidőt hagy jóvá; ebben az esetben a hosszabbítást kérő résztvevő által hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatlábat csak a könyvvizsgáló értékelése eredményeinek benyújtását követően közlik; amennyiben az érintett NKB jóváhagyását követően a résztvevő a könyvvizsgáló értékelésének benyújtása előtt a TLTRO-II-i megszüntetéséről vagy összegének csökkentéséről dönt, az adott résztvevő által visszafizetendő összegekre alkalmazandó kamatláb az adott TLTRO-II tekintetében a tenderallokálás időpontjában az irányadó refinanszírozási műveletre érvényes kamatláb;
- c) a könyvvizsgáló értékelésének a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelményekre kell összpontosítania. A könyvvizsgáló különösen:
 - i. értékeli a szolgáltatott adatok pontosságát annak ellenőrzése révén, hogy a résztvevő figyelembe vehető hiteleinek köre – vezető intézmény esetén beleértve a TLTRO-II-csoporttagjai figyelembe vehető hiteleit – megfelel-e a figyelembe vehetőség kritériumainak;
 - ii. ellenőrzi, hogy a szolgáltatott adatok megfelelnek-e a II. mellékletben részletezett iránymutatásoknak és az 1071/2013/EU rendelettel (EKB/2013/33) bevezetett fogalmaknak;
 - iii. ellenőrzi, hogy a szolgáltatott adatok összeegyeztethetőek-e az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) alapján összeállított adatokkal; és
 - iv. ellenőrzi, hogy fennállnak-e az adatok sértetlenségének, pontosságának és következetességének megerősítésére szolgáló ellenőrzések és eljárások.

Csoport alapon történő részvétel esetén a könyvvizsgáló értékelésének eredményeit meg kell osztani a TLTRO-II-csoport egyéb tagjainak NKB-ivel is. A résztvevő NKB-jének kérésére az ezen bekezdés alapján elvégzett értékelések részletes eredményeit ezen NKB rendelkezésére kell bocsátani, és csoportrészvétel esetén ezt követően meg kell osztani a csoporttagok NKB-ival.

Az eurorendszer további útmutatással szolgálhat arra vonatkozóan, hogy a könyvvizsgáló általi értékelést hogyan kell lefolytatni, ebben az esetben a résztvevőknek biztosítaniuk kell, hogy ezt az útmutatást a könyvvizsgálók értékelésük során alkalmazzák.

(6) A TLTRO-II-csoport összetételében bekövetkező változást vagy a résztvevő figyelembe vehető hiteleinek körét érintő vállalati átszervezést, – így összeolvadást, befolyásszerzést vagy szétválást – követően a résztvevő NKB-jától kapott útmutatásoknak megfelelően egy felülvizsgált első jelentést kell benyújtani. Az érintett NKB értékeli a felülvizsgálat hatását és meghozza a megfelelő intézkedéseket. Ilyen intézkedés lehet többek között az azon hitelként felvett összegek visszafizetésére vonatkozó követelmény, amelyek a TLTRO-II-csoport összetételében bekövetkezett változás vagy a vállalati átszervezés figyelembevételével meghaladják a vonatkozó hitelfelvételi keretet. A szóban forgó résztvevő (amely lehet a vállalati átszervezést követően újonnan létrejött szervezet) a felülvizsgálat hatása értékelésének elősegítése érdekében az érintett NKB által kért bármely további információt rendelkezésre bocsát.

(7) A résztvevők által e cikk alapján rendelkezésre bocsátott adatokat az eurorendszer felhasználhatja a TLTRO-II-keretrendszer végrehajtásához, valamint a keret eredményességének értékeléséhez és az eurorendszer egyéb elemzési céljaira.

8. cikk

Az adatszolgáltatási követelmények nem teljesítése

(1) Amennyiben egy résztvevő nem nyújt be valamely jelentést vagy nem tesz eleget az ellenőrzésre vonatkozó követelményeknek, illetve a szolgáltatott adatokban hibák kerülnek azonosításra, az alábbiak alkalmazandók:

- a) Ha a résztvevő a vonatkozó határidőre nem nyújtja be az első jelentést, hitelfelvételi kerete nulla értéken kerül megállapításra.

- b) Ha a résztvevő a vonatkozó határidőre nem nyújtja be a második jelentést, vagy nem tesz eleget a 7. cikk (5) vagy (6) bekezdésében rögzített kötelezettségeknek, a résztvevő által a TLTRO-II-k keretében hitelként felvett összegekre az érintett TLTRO-II tekintetében a tenderallokálás időpontjában az irányadó refinanszírozási műveletre érvényes kamatláb alkalmazandó.
- c) Ha a résztvevő a 7. cikk (5) bekezdésében említett ellenőrzéssel összefüggésben vagy egyébként a jelentésekben benyújtott adatokban hibákat azonosít, a pontatlanságot és a hiányosságot is beleértve, a lehető legrövidebb időn belül értesíti erről az érintett NKB-t. Ha az érintett NKB-t ilyen hibákról értesítették, vagy az ilyen hibák más módon a tudomására jutottak: i. a résztvevő a szóban forgó hiba hatása értékelésének elősegítése érdekében az érintett NKB által kért bármely további információt rendelkezésre bocsát; és ii. az érintett NKB megfelelő intézkedéseket hozhat, ideértve a résztvevő által a TLTRO-II-k keretében felvett hitelekre alkalmazott kamatláb kiigazítását és a hitelként felvett azon összegek visszafizetésére vonatkozó követelményt, amely összegek a hiba következtében meghaladják a résztvevő hitelfelvételi keretét.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti az EKB/2010/10 európai központi banki határozat ⁽¹⁾ alapján az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek vonatkozásában kiszabható szankciókat.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat 2016. május 3-án lép hatályba.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2016. április 28-án.

az EKB elnöke
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2010/10 határozata (2010. augusztus 19.) a statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségek nem teljesítéséről (HL L 226., 2010.8.28., 48. o.).

I. MELLÉKLET

A CÉLZOTT HOSSZABB LEJÁRATÚ REFINANSZÍROZÁSI MŰVELETEK MÁSODIK SOROZATÁNAK LEFOLYTATÁSA

1. A hitelfelvételi keret és az ajánlati korlát kiszámítása

A célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozatának (TLTRO-II) résztvevőjére – akár egyéni alapon, akár TLTRO-II-csoport vezető intézményeként jár el – hitelfelvételi keret vonatkozik. A számított hitelfelvételi keretet 10 000 eurónként felfelé kell kerekíteni.

A TLTRO-II egyéni résztvevőjére vonatkozó hitelfelvételi keretet a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i állományai alapján kell kiszámítani. A TLTRO-II-csoport vezető intézményére vonatkozó hitelfelvételi keretet az adott TLTRO-II-csoport valamennyi tagja tekintetében a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i állományai alapján kell kiszámítani.

A hitelfelvételi keret a résztvevő⁽¹⁾ figyelembe vehető hitelei 2016. január 31-i állományának 30 %-a mínusz a résztvevő által az EKB/2014/34 határozat alapján 2014. szeptemberben és decemberben lefolytatott célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek (TLTRO-k) keretében felvett és a TLTRO-II elszámolási időpontjában még kintlévő összegeknek felel meg, azaz:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{2016.jan} - OB_k \text{ ahol } k = 1, \dots, 4$$

Itt a BA_k a TLTRO-II k (ahol $k = 1, \dots, 4$) szerinti hitelfelvételi keret, az $OL_{2016.jan}$ a résztvevő figyelembe vehető hiteleinek 2016. január 31-i állománya, és az OB_k a résztvevő által az első TLTRO sorozatban a TLTRO1 és a TLTRO2 keretében hitelként felvett és a TLTRO-II k elszámolási időpontjában még kintlévő összeg.

A valamely TLTRO-II keretében az egyes résztvevőkre vonatkozó ajánlati korlát a hitelfelvételi keret mínusz a résztvevő megelőző TLTRO-II-k keretében történt hitelfelvétele.

Legyen a $C_k \geq 0$ a résztvevő hitelfelvétele a TLTRO-II k keretében. A k műveletben az ezen résztvevőre vonatkozó BL_k ajánlati korlát:

$$BL_1 = BA_1 \text{ és}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j, \text{ ahol } k = 2, 3, 4.$$

2. A referenciaértékek kiszámítása

Legyen az NL_m a résztvevő figyelembe vehető nettó hitelnyújtása az m naptári hónapban, amelyet a résztvevő új figyelembe vehető hiteleinek bruttó forgalma az adott hónapban mínusz a II. mellékletben meghatározottak szerinti figyelembe vehető hitelek törlesztéseiként kell kiszámítani.

Jelölje NLB az adott résztvevő nettó hitelezési referenciaértékét. Ez a következőképpen kerül meghatározásra:

$$NLB = \min(NL_{2015.febr} + NL_{2015.márc} + \dots + NL_{2016.jan}, 0)$$

Ez azt jelenti, hogy ha a résztvevő az első referencia-időszakban pozitív vagy nulla figyelembe vehető nettó hitelnyújtással rendelkezik, akkor $NLB = 0$. Ha azonban a résztvevő az első referencia-időszakban negatív figyelembe vehető nettó hitelnyújtással rendelkezik, akkor $NLB = NL_{2015.febr} + NL_{2015.márc} + \dots + NL_{2016.jan}$.

Jelölje OAB a résztvevő állomány-referenciaértékét. Ez a következőképpen kerül meghatározásra:

$$OAB = \max(OL_{2016.jan} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ A résztvevőre vonatkozó hivatkozásokat az egyéni résztvevőkre, illetve a TLTRO-II-csoportokra is érteni kell.

3. A kamatláb kiszámítása

Jelölje $NS_{2018, jan}$ a 2016. február 1. és 2018. január 31. közötti időszak figyelembe vehető nettó hitelnyújtásának és a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i állományainak az összeadásával kapott összeget; ez a következőképpen kerül kiszámításra: $NS_{2018, jan} = OL_{jan2016} + NL_{2016, febr} + NL_{2016, márc} + \dots + NL_{2018, jan}$

Most jelölje EX az $NS_{2018, jan}$ -nak az állomány-referenciaértéktől való százalékos eltérését, azaz

$$EX = \frac{(NS_{2018, jan} - OAB)}{OAB} \times 100$$

Ahol az OAB nullával egyenlő, úgy tekintendő, hogy az EX 2,5-tel egyenlő.

Legyen az r_k egy a TLTRO-II k keretében alkalmazandó kamatláb. Legyen az MRO_k és a DF_k az irányadó refinanszírozási művelet (MRO) kamatlába, illetve a betéti rendelkezésre állás kamatlába, mindkettő a TLTRO-II k allokálása időpontjában érvényes, éves százalékos arányként kifejezve. A kamatlábat a következőképp kell meghatározni:

- a) Ha a résztvevő 2018. január 31-én nem lépi túl a figyelembe vehető hitelei állomány-referenciaértékét, a résztvevő által a TLTRO-II-k keretében hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatláb egyenlő az adott TLTRO-II allokálása időpontjában az irányadó refinanszírozási műveletre érvényes kamatlábbal, vagyis

$$\text{ha } EX \leq 0, \text{ akkor } r_k = MRO_k.$$

- b) Ha a résztvevő 2018. január 31-én legalább 2,5 %-kal túllépi a figyelembe vehető hitelei állomány-referenciaértékét, a résztvevő által a TLTRO-II-k keretében hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatláb egyenlő a betéti rendelkezésre állás adott TLTRO-II allokálása időpontjában érvényes kamatlábjával, vagyis

$$\text{ha } EX \geq 2,5, \text{ akkor } r_k = DF_k.$$

- c) Ha a résztvevő 2018. január 31-én túllépi a figyelembe vehető hitelei állomány-referenciaértékét, azonban kevesebb mint 2,5 %-kal, a résztvevő által a TLTRO-II-k keretében hitelként felvett összegekre alkalmazandó kamatláb lineárisan változik attól a százaléktól függően, amellyel a résztvevő a figyelembe vehető hitelei állomány-referenciaértékét túllépte, vagyis

$$\text{ha } 0 < EX < 2,5, \text{ akkor } r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}.$$

A kamatláb éves százalékos arányként kerül kifejezésre, a következő negyedik tizedesjegyre lefelé kerekítve.

II. MELLÉKLET

A CÉLZOTT HOSSZABB LEJÁRATÚ REFINANSZÍROZÁSI MŰVELETEK MÁSODIK SOROZATA – IRÁNYMUTATÁSOK AZ ADATSZOLGÁLTATÁSI SABLON ÁLTAL ELŐÍRT ADATOK ÖSSZEÁLLÍTÁSÁHOZ**1. Bevezetés ⁽¹⁾**

Ezek az iránymutatások a TLTRO-II. résztvevői által a 7. cikkel összhangban benyújtandó adatjelentések összeállítására vonatkozó útmutatásokat tartalmaznak. Az adatszolgáltatási követelményeket az e melléklet végén található adatszolgáltatási sablon mutatja. Ezek az iránymutatások részletezik továbbá a műveletekben részt vevő TLTRO-II-csoportok vezető intézményeire vonatkozó adatszolgáltatási követelményeket.

A 2. és 3. szakasz általános információkat nyújt az adatok összeállításáról és benyújtásáról, a 4. szakasz pedig bemutatja a jelentendő mutatókat.

2. Általános információk

A hitelfelvételi keret kiszámításához alkalmazandó mértékek a monetáris pénzügyi intézmények (MPI-k) által euroövezeti nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott hitelekhez és az MPI-k által euroövezeti háztartásoknak ⁽²⁾ nyújtott hitelekhez kapcsolódnak, kivéve a lakáscélú hiteleket, valamennyi pénznemben. A 7. cikkel összhangban adatjelentéseket kell benyújtani az 1. cikkben meghatározott két referencia-időszakra vonatkozóan. Így különösen a figyelembe vehető hiteleknek az egy időszak kezdetét megelőző hónap végi és az időszak végi állományaira vonatkozó adatokat, valamint az ezen időszak alatti figyelembe vehető nettó hitelnyújtást (a hiteltörlesztésekkel csökkentett bruttó hitelnyújtásként kiszámítva) a nem pénzügyi vállalatok és a háztartások esetén külön kell jelenteni. A figyelembe vehető hitelek állományait ki kell igazítani az értékpapírosított vagy más módon átruházott és a mérlegből ki nem vezetett hitelek tekintetbe vétele érdekében. Részletes információkra van szükség továbbá ezen tételek releváns alkategóriáira, valamint azon hatásokra vonatkozóan, amelyek változást eredményeznek a figyelembe vehető hitelek állományaiban, de nem kapcsolódnak figyelembe vehető nettó hitelnyújtáshoz (a továbbiakban: az állományok kiigazításai), a hitelértékesítésekre és hitelvásárlásokra, valamint az egyéb hitelátruházásokra is kiterjedően.

Az összegyűjtött információk felhasználását illetően a figyelembe vehető hitelek 2016. január 31-i állományaira vonatkozó adatok a hitelfelvételi keret megállapításához kerülnek felhasználásra. Ezenkívül az első referencia-időszak alatti figyelembe vehető nettó hitelnyújtásra vonatkozó adatok a nettó hitelnyújtási referenciaérték és az állomány-referenciaérték kiszámításához kerülnek felhasználásra. A második referencia-időszak alatti figyelembe vehető nettó hitelnyújtásra vonatkozó adatok a hitelezés alakulásának, és következésképpen az alkalmazandó kamatlábaknak az értékeléséhez kerülnek felhasználásra. A sablonban foglalt minden egyéb mutató az információk belső összhangjának, valamint az információknak az eurorendszeren belül gyűjtött statisztikai adatokkal való összhangjának ellenőrzésére, valamint a TLTRO-II-program hatásának részletes figyelemmel kísérésére szolgál.

Az adatjelentések kitöltését alátámasztó általános keretet az MPI mérlegstatisztikákkal kapcsolatban az euroövezeti MPI-kre vonatkozó, az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) meghatározott adatszolgáltatási követelmények adják meg. Így különösen a hitelek tekintetében az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) 8. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy azokat „névleges hónap végi állományként kell jelenteni, bruttó összegben. Ebből az összegből ki kell zárni a megfelelő számviteli szabályokban meghatározott leírásokat és kivezetéseket. A [...] hitelek más eszközzel és forrással nem nettósíthatók”. Ugyanakkor, ellentétben a 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályokkal, amelyek azt is jelentik, hogy a hitelekre vonatkozó adatokat a céltartalékokkal növelve kell jelenteni, a 8. cikk (4) bekezdése rögzíti, hogy az „NKB-k lehetővé tehetik a céltartalékkal fedezett hitelek jelentését a céltartalékokkal csökkentett összegben, valamint a megvásárolt hitelek jelentését a beszerzési áron [azaz azok ügyleti értékén], feltéve, hogy az ilyen adatszolgáltatási gyakorlatokat valamennyi rezidens adatszolgáltató követi”. Az alábbiakban részletesebben is áttekintésre kerülnek azok a hatások, amelyeket az általános mérlegstatisztikai útmutatástól való ezen eltérés az adatjelentések összeállítására nézve eredményez.

Az 1071/2013/EU rendeletet (EKB/2013/33) az adatjelentések összeállítása során alkalmazandó fogalommeghatározások vonatkozásában is referenciadokumentumként kell használni. Lásd különösen az 1. cikket az általános fogalommeghatározásokért, valamint a II. melléklet 2. és 3. részét a „hitelek” által lefedendő instrumentumok kategóriáinak, illetve a résztvevők szektorainak meghatározásáért. Fontos, hogy a mérlegstatisztikai keretrendszerben a hitelek után járó felhalmozott kamatkövetelést főszabály szerint annak felmerülésekor kell a mérlegben kötelezően kimutatni (azaz eredményszemléletben és nem pedig a tényleges pénzbevétel időpontjában), de azt nem kell figyelembe venni a hitelek állományaira vonatkozó adatokban. A tőkésített kamatot ugyanakkor rögzíteni kell az állományokban.

⁽¹⁾ Az adatszolgáltatási követelmények alapjául szolgáló koncepcionális keret az EKB/2014/34 határozatban rögzítetthez képest nem változik.

⁽²⁾ Az adatjelentések céljára a „háztartások” a háztartásokat segítő nonprofit intézményeket is magában foglalja.

Bár az MPI-k az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) követelményeinek megfelelően a legtöbb jelentendő adatot már összeállítják, a TLTRO-II-ben ajánlatot tevő résztvevőknek bizonyos kiegészítő információkat össze kell állítaniuk. A mérlegstatistika módszertani keretrendszere, amelyet az MPI mérlegstatistikai kézikönyv⁽¹⁾ rögzít, tartalmaz minden szükséges háttérinformációt, amely ezen kiegészítő adatok összeállításához szükséges; további részletek az egyes mutatók meghatározására vonatkozó 4. pontban találhatók.

3. Általános adatszolgáltatási útmutatások

a) Az adatszolgáltatási sablon szerkezete

A sablon azon időszakra való hivatkozást tartalmaz, amelyre az adatok vonatkoznak, és a mutatókat két hasábjba csoportosítja: az euroövezeti nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott MPI-hitelek, és az euroövezeti háztartásoknak nyújtott MPI-hitelek, kivéve a lakáscélú hiteleket. A sárgával jelölt valamennyi cellában az adatok az egyéb cellákba bevitt adatokból kerülnek kiszámításra a megadott képletek alapján. A sablon tartalmaz egy az adatok érvényességének megerősítésére szolgáló szabályt is, amely ellenőrzi az állományok és a tranzakciók közötti összhangot.

b) Az „adatszolgáltatási időszak” meghatározása

Az adatszolgáltatási időszak azt az időintervallumot jelöli, amelyre az adatok vonatkoznak. A TLTRO-II keretében két adatszolgáltatási időszak van, nevezetesen az „első referencia-időszak”, amely 2015. február 1-jétől 2016. január 31-ig tart, és a „második referencia-időszak”, amely 2016. február 1-jétől 2018. január 31-ig tart. Az állományokra vonatkozó mutatókat az adatszolgáltatási időszak kezdetét megelőző hónap vége és az adatszolgáltatási időszak vége szerinti állapotban kell jelenteni; így az első referencia-időszak vonatkozásában az állományokat a 2015. január 31-i és a 2016. január 31-i állapot szerint kell jelenteni, a második referencia-időszak vonatkozásában pedig az állományokat a 2016. január 31-i és a 2018. január 31-i állapot szerint kell jelenteni. A tranzakciókra és a kiigazításokra vonatkozó adatoknak viszont tartalmazniuk kell minden olyan jelentős hatást, amelyre az adatszolgáltatási időszakban kerül sor.

c) A TLTRO-II-csoportokra vonatkozó adatszolgáltatás

A TLTRO-II-ben való csoportrésztvétel esetén az adatokat főszabály szerint összevont alapon kell jelenteni. Ugyanakkor azon tagállamok nemzeti központi bankjainak, amelyek pénzneme az euro (NKB-k) lehetőségük van arra, hogy az adatokat az egyedi intézmények szintjén gyűjtsék, ha ezt szükségesnek látják.

d) Az adatjelentések továbbítása

A kitöltött adatjelentéseket a 7. cikkben foglaltak szerint az érintett NKB részére kell továbbítani a TLTRO-II-re vonatkozó, az EKB honlapján közzétett indikatív naptárral összhangban, amely meghatározza az egyes adattovábbítások által lefedendő referencia-időszakokat is, valamint azt, hogy melyik adat-évjáratokat kell használni az adatok összeállítása során.

e) Az adatok egysége

Az adatokat ezer eurós nagyságrendben kell jelenteni.

4. Fogalommeghatározások

E szakasz tartalmazza a jelentendő tételek fogalommeghatározásait; az adatszolgáltatási sablonban használt számozás zárójelben szerepel.

a) A figyelembe vehető hitelek állományai (1. és 4.)

Az ezekben a mezőkben található adatok kiszámításra kerülnek a soron következő tételek vonatkozásában jelentett adatokból, azaz a „Mérlegben szereplő állományok” (1.1. és 4.1.) mínusz „A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hitelek állományai” (1.2. és 4.2.), plusz a „Céltartalékok állománya a figyelembe vehető hitelek ellenében” (1.3. és 4.3.). Ez utóbbi alfogalom csak azokban az esetekben releváns, amikor – az általános mérlegstatistikai gyakorlattal ellentétben – a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik.

⁽¹⁾ Lásd: „Manual on MFI balance sheet statistics” (MPI mérlegstatistikai kézikönyv), EKB, 2012. április, elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu. Különösen a 2.1.4. szakasz (76. oldal) amely a hitelekre vonatkozó statisztikai adatszolgáltatással foglalkozik.

i. Mérlegben szereplő állományok (1.1. és 4.1.)

Ez a tétel az euroövezeti nem pénzügyi vállalatoknak és az euroövezeti háztartásoknak nyújtott hitelek állományaiból áll, kivéve a lakáscélú hiteleket. A felhalmozott kamat, a tőkésített kamattal ellentétben, nem kerül figyelembevételre a mutatókban.

A sablon ezen cellái közvetlenül kapcsolódnak az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 2. részében (az 1. táblázat 2. rovata a havi állományokról) foglalt követelményekhez.

Az adatjelentésekben szerepeltetendő tételek részletesebb meghatározásáért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) II. mellékletének 2. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 2.1.4. szakaszát.

ii. A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hitelek állományai (1.2. és 4.2.)

Ez a tétel a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hitelek állományaiból áll. Minden értékpapírosítási tevékenységet jelenteni kell, függetlenül attól, hogy a bevont pénzügyi közvetítő vállalatok hol rezidensek. Nem tartoznak bele ebbe a tételbe az eurorendszernek monetáris politikai hitelműveletek céljára olyan hitelkövetelések formájában fedezetként rendelkezésre bocsátott hitelek, amelyek a mérlegből való kivezetés nélküli átruházáshoz vezetnek.

Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. része (a havi adatokra vonatkozó 5a. táblázat 5.1. rovata) lefedi a mérlegből való kivezetés nélkül a nem pénzügyi vállalatoknak és háztartásoknak nyújtott értékpapírosított hitelekre vonatkozó szükséges információkat, de nem írja elő azok cél szerinti bontását. Ezenkívül a mérlegből való kivezetés nélkül más módon (azaz nem értékpapírosítás révén) átruházott hitelek állományaira az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) nem terjed ki. Erre tekintettel az adatjelentések összeállítása érdekében az MPI-k belső adatbázisaiból történő különálló adatkivonás szükséges.

Az adatjelentésekben szerepeltetendő tételekre vonatkozó további részletekért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 2.3. szakaszát.

iii. A céltartalékok állománya a figyelembe vehető hitelek ellenében (1.3. és 4.3.)

Ezek az adatok csak azon intézmények esetében relevánsak, amelyek – az általános mérlegstatisztikai gyakorlattal ellentétben – a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik. A TLTRO-II-csoportként ajánlatot tevő intézmények esetében ez a követelmény csak a csoport azon intézményeire vonatkozik, amelyek a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával rögzítik.

Ez a tétel magában foglalja az értékvesztésre és a hitelezési veszteségekre vonatkozó egyéni és kollektív kereteket (még mielőtt a leírásokra, illetve kivezetésekre sor kerül). Az adatoknak utalniuk kell a mérlegben szereplő figyelembe vehető hitelek állományára, azaz kivéve a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hiteleket.

Amint azt a 2. pont harmadik bekezdése rögzíti, a mérlegstatisztikákban a hiteleket főszabály szerint tőkeösszegükön, állományként kell jelenteni, és a megfelelő céltartalékokat a „Tőke és tartalékok”-hoz kell rendelni. Ilyen esetekben a céltartalékokra vonatkozó külön információkat nem kell jelenteni. Ugyanakkor azon esetekben, amikor a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik, ezt a kiegészítő információt jelenteni kell annak érdekében, hogy valamennyi MPI vonatkozásában teljes mértékben összehasonlítható adatok kerüljenek begyűjtésre.

Ahol az a gyakorlat, hogy a hitelek állományát a céltartalékok összegének levonásával jelentik, az NKB-knak lehetősége van arra, hogy az ezen információkra vonatkozó adatszolgáltatást önkéntessé tegyék. Ugyanakkor az ilyen esetekben a TLTRO-II-keretrendszer alapján végzett számítások a mérlegben szereplő hiteleknek a céltartalékok összegével csökkentett állományán fognak alapulni ⁽¹⁾.

További részletekért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) II. mellékletének 2. részében a „Tőke és tartalékok” meghatározásában a céltartalékokra vonatkozó hivatkozást.

⁽¹⁾ Ez a kivétel a leírásokra, illetve kivezetésekre vonatkozó adatok jelentésére is hatást gyakorol, az alábbiakban kifejtettek szerint.

b) Figyelembe vehető nettó hitelnyújtás (2.)

Az adatszolgáltatási sablon ezen cellái rögzítik az adatszolgáltatási időszak alatt történő nettó hitelnyújtást (tranzakciókat). Az adatok az altételekben – nevezetesen „Bruttó hitelnyújtás” (2.1.) mínusz „Törlesztések” (2.2.) – jelentett számadatok alapján kerülnek kiszámításra.

Az adatszolgáltatási időszak alatt újratárgyalt hitelek a „Törlesztések” és a „Bruttó hitelnyújtás” alatt is jelenteni kell abban az időpontban, amikor az újratárgyalásra sor kerül. A kiigazítási adatoknak tartalmazniuk kell a hitel-újratárgyaláshoz kapcsolódó hatásokat.

Az ezen időszak alatt visszafordított tranzakciókat (azaz az időszak alatt nyújtott és visszafizetett hitelek) főszabály szerint a „Bruttó hitelnyújtás” és a „Törlesztések” alatt is jelenteni kell. Ugyanakkor az ajánlatot tevő MPI-k számára az is megengedett, hogy az adatjelentések összeállítása során ne vegyék figyelembe ezeket a műveleteket, amennyiben ez könnyítené a rájuk nehezedő adatszolgáltatási terhet. Ebben az esetben tájékoztatniuk kell az érintett NKB-t, és az állományok kiigazításaira vonatkozó adatokból szintén ki kell hagyni az ezen visszafordított műveletekhez kapcsolódó hatásokat. Ez a kivétel nem vonatkozik az adott időszakban nyújtott azon hitelekre, amelyek értékpapírosítottak vagy más módon átruházottak.

A hitelkártya-tartozásokat, a megújuló hitelek és a folyószámlahitelek is figyelembe kell venni. Ezen instrumentumok vonatkozásában az adatszolgáltatási időszak alatt felhasznált vagy felvett összegek következtében az egyenlegekben bekövetkezett változásokat a nettó hitelnyújtás helyettesítő értékeként kell felhasználni. A pozitív összegeket a „Bruttó hitelnyújtás” (2.1.) alatt, míg a negatív összegeket (pozitív előjellel) a „Törlesztések” (2.2.) alatt kell jelenteni.

i. Bruttó hitelnyújtás (2.1.)

Ez a tétel az adatszolgáltatási időszakban a bruttó új hitelek forgalmából, mínusz a bármely hitelszerzésből áll. A hitelkártya-tartozásokhoz, a megújuló hitelekhez és a folyószámlahitelekhez kapcsolódóan nyújtott hitelekre vonatkozó adatokat szintén jelenteni kell, a fent részletezettek szerint.

Az időszak alatt a fogyasztói egyenlegekhez – például a kamat tőkésítése (szemben a kamatfelhalmozással) és a díjak miatt – hozzáadott összegeket szintén jelenteni kell.

ii. Törlesztések (2.2.)

Ez a tétel az adatszolgáltatási időszak alatti tőketörlesztések forgalmából áll, kivéve azokat, amelyek a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott figyelembe vehető hitelek állományaihoz kapcsolódnak. A hitelkártya-tartozásokhoz, a megújuló hitelekhez és a folyószámlahitelekhez kapcsolódó törlesztéseket szintén jelenteni kell, a fent részletezettek szerint.

A még nem tőkésített, felhalmozott kamathoz kapcsolódó kamatfizetéseket, a hitelleldegenítéseket és az állományok egyéb kiigazításait (beleértve a leírásokat és a kivezetéseket is) nem kell jelenteni.

c) Az állományok kiigazításai

Az adatszolgáltatási sablon ezen cellái az állományokban az adatszolgáltatási időszakban bekövetkezett azon változások (csökkenések (–) és növekmények (+)) jelentésére szolgálnak, amelyek nem kapcsolódnak a nettó hitelnyújtáshoz. Az ilyen változások az olyan, az adatszolgáltatási időszak során bekövetkező műveletekből erednek, mint például a hitelek értékpapírosítása és más hitelátruházások, valamint az olyan egyéb kiigazításokból, amelyek az árfolyam-ingadozás következtében bekövetkezett ártéríteléshez, a leírásokhoz, illetve kivezetésekhez, valamint átsorolásokhoz kapcsolódnak. Az ezekben a cellákban szereplő adatok automatikusan kerülnek kiszámításra az altételekben jelentett számadatok alapján, nevezetesen „Hitelértékesítések és hitelvásárlások és az adatszolgáltatási időszak alatti egyéb hitelátruházások” (3.1.) plusz „Egyéb kiigazítások” (3.2.).

i. Hitelértékesítések és egyéb hitelátruházások és az adatszolgáltatási időszak alatti egyéb hitelátruházások (3.1.)

— A hitelállományra hatást gyakorló értékpapírosított hitelek nettó forgalma (3.1A.)

Ez a tétel az adatszolgáltatás körébe tartozó hitelállományra hatást gyakorló, az adatszolgáltatási időszak alatt értékpapírosított hitelek nettó összege, beszerzések mínusz elidegenítések alapon számítva ⁽¹⁾. Minden értékpapírosítási tevékenységet jelenteni kell, függetlenül attól, hogy a bevont pénzügyi közvetítő vállalatok hol rezidensek. A hitelátruházásokat nominális értéken a leírások és kivezetések levonásával az eladáskor kell rögzíteni. Ezeket a leírásokat és kivezetéseket (amennyiben azonosíthatók) a sablon 3.2B. tétele alatt kell jelenteni (lásd alább). Azon MPI-k esetében, amelyek a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik, az átruházásokat mérleg szerinti értéken kell rögzíteni (azaz nominális értéken a céltartalékok állományának levonásával) ⁽²⁾.

Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részében (a havi adatokra vonatkozó 5a. táblázat és a negyedéves adatokra vonatkozó 5b. táblázat 1.1. rovatai) foglalt követelmények fedik le ezeket az elemeket.

A jelentendő tételek részletesebb meghatározásáért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 2.3. szakaszát.

— A hitelállományra hatást gyakorló, más módon átruházott hitelek nettó forgalma (3.1B.)

Ez a tétel az adatszolgáltatás körébe tartozó hitelállományokra hatást gyakorló, az időszak alatt értékpapírosítási tevékenységekhez nem kapcsolódó műveletekben átruházott vagy megszerzett hitelek nettó összegéből áll, beszerzések mínusz elidegenítések alapon számítva. Az átruházásokat nominális értéken a leírások és kivezetések levonásával az eladáskor kell rögzíteni. Ezeket a leírásokat és kivezetéseket (amennyiben azonosíthatók) a 3.2B. tétel alatt kell jelenteni. Azon MPI-k esetében, amelyek a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik, az átruházásokat mérleg szerinti értéken kell rögzíteni (azaz nominális értéken a céltartalékok állományának levonásával).

Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részében foglalt követelmények részben lefedik ezeket az elemeket. A havi adatokra vonatkozó 5a. táblázat és a negyedéves adatokra vonatkozó 5b. táblázat 1.2. rovatai lefedik a hitelállományra hatást gyakorló, más módon átruházott hitelek nettó forgalmát, de nem foglalják magukban:

- 1) a másik belföldi MPI-re átruházott vagy attól megszerzett hiteleket, beleértve a vállalati átstrukturálásból eredő csoporton belüli átruházásokat is (például egy belföldi MPI leányvállalat által az anya MPI részére történő hitelcsomagátruházások);
- 2) az egyesületekhez, befolyásszerzésekhez vagy szétválásokhoz fűződő csoporton belüli átszervezések kapcsán felmerülő hitelátruházásokat.

Az adatjelentések összeállítása céljára mindezen hatásokat jelenteni kell. A jelentendő tételekre vonatkozó további részletekért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 2.3. szakaszát. Az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 1.6.3.4. szakaszában (valamint az 1.1. melléklet kapcsolódó 5.2. szakaszában) található „Changes in the structure of the MFI sector” (Az MPI szektor szerkezetében bekövetkezett változások) rész tartalmazza a csoporton belüli átruházások részletes leírását, különbséget téve azon esetek között, amikor az átruházásokra elkülönülő gazdasági egységek között kerül sor (például mielőtt ezen egységek közül egy vagy több az egyesülés vagy felvásárlás következtében megszűnik létezni), valamint azok között, amelyekre akkor kerül sor, amikor valamelyik egység megszűnik létezni, amely esetben statisztikai átsorolást kell végezni. Az adatjelentések összeállítása céljára a hatások mindkét esetben azonosak, és az adatokat a 3.1C tétel (és nem a 3.2C tétel) alatt kell jelenteni.

— A hitelállományra hatást nem gyakorló, értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek nettó forgalma (3.1C.)

Ez a tétel az adatszolgáltatás körébe tartozó hitelállományra hatást nem gyakorló, az adatszolgáltatási időszak alatt értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek nettó összege, beszerzések mínusz elidegenítések alapon számítva. Az átruházásokat nominális értéken a leírások és kivezetések levonásával az

⁽¹⁾ Ez a jelkonvenció (amely az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) foglalt követelmények ellentéte) összhangban van a kiigazítási adatokra vonatkozó, a fentiekben meghatározott általános követelménnyel – vagyis azzal, hogy az állományok növekedéséhez, illetve csökkenéséhez vezető hatásokat pozitív, illetve negatív előjellel kell jelenteni.

⁽²⁾ Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) lehetővé teszi az MPI-k számára, hogy a megvásárolt hiteleket azok ügyleti értékén jelentsék, amennyiben ez az országban rezidens valamennyi MPI által alkalmazott nemzeti gyakorlat. Ilyen esetekben az esetlegesen felmerülő átértékelési összevetőket a 3.2B. tétel alatt kell jelenteni.

eladáskor kell rögzíteni. Ezeket a leírásokat és kivezetéseket (amennyiben azonosíthatók) a 3.2B. tétel alatt kell jelenteni. Azon MPI-k esetében, amelyek a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával jelentik, az átruházásokat mérleg szerinti értéken kell rögzíteni (azaz nominális értéken a céltartalékok állományának levonásával). Nem tartozik bele ebbe a tételbe az eurorendszernek monetáris politikai hitelműveletek céljára olyan hitelkövetelések formájában fedezetként rendelkezésre bocsátott hitelekhez kapcsolódó nettó forgalom, amelyek a mérlegből való kivezetés nélküli átruházáshoz vezetnek.

Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részében foglalt követelmények részben lefedik ezeket az elemeket. A havi adatokra vonatkozó 5a. táblázat és a negyedéves adatokra vonatkozó 5b. táblázat 2.1. rovatai lefedik a hitelállományra hatást nem gyakorló, értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek nettó forgalmára vonatkozó adatokat, de a háztartásoknak nyújtott lakáscélú hitelek nem kerülnek külön azonosításra, ezért ezen adatokat az MPI-k belső adatbázisaiból külön kell kivonni. Ezen túlmenően a fentiekben foglaltak szerint a követelmények nem foglalják magukban:

- 1) a másik belföldi MPI-re átruházott vagy attól megszerzett hiteleket, beleértve a vállalati átstrukturálásból eredő csoporton belüli átruházásokat is (például amikor egy belföldi MPI leányvállalat az anya MPI részére hitelcsomagot ruház át);
- 2) az egyesülésekhez, befolyásszerzésekhez vagy szétválásokhoz fűződő csoporton belüli átszervezések kapcsán felmerülő hitelátruházásokat.

Az adatjelentések összeállítása céljára mindezen hatásokat jelenteni kell.

A feltüntetendő tételekre vonatkozó további részletekért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 5. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 2.3. szakaszát.

ii. Egyéb kiigazítások (3.2.)

Az egyéb kiigazításokra vonatkozó adatokat jelenteni kell a mérlegben szereplő figyelembe vehető hitelek állománya vonatkozásában, kivéve a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hiteleket.

— Árfolyam-ingadozásból eredő átértékelések (3.2A.)

Az euróval szembeni árfolyam-ingadozások változásokat idéznek elő a külföldi fizetőeszközben denominált hitelek értékében, amennyiben azok euróban vannak kifejezve. Az ezen hatásokra vonatkozó adatokat negatív (pozitív) előjellel kell jelenteni, amikor azok nettó vonatkozásban az állományok csökkenésére (növekedésére) adnak alapot, és szükségesek a nettó hitelnyújtás és az állományokban bekövetkezett változások teljes összeegyeztetésének lehetővé tétele érdekében.

Ezekre a kiigazításokra az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) meghatározott követelmények nem terjednek ki. Az adatjelentések céljaira, amennyiben az adatok (vagy közelítések) nem állnak az MPI-k rendelkezésére, azok az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 4.2.2. szakaszában adott útmutatással összhangban számíthatók ki. A javasolt becslési eljárás a számítások körét a főbb pénznemekre korlátozza, és az az alábbi lépéseken alapul:

- 1) a figyelembe vehető hiteleknek az időszak kezdetét megelőző hónap végi és az időszak végi állományaira vonatkozó adatok (1. és 4. tétel) a devizanem szerint kerülnek bontásra, az angol fontban, amerikai dollárban, svájci frankban és japán jenben denominált hitelcsomagok összpontosítva. Amennyiben ezek az adatok nem állnak rendelkezésre, úgy az állományok mérlegben szereplő teljes összegére vonatkozó adatok, ideértve a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hiteleket – az 1.1. és a 4.1. tétel – is felhasználhatók;
- 2) az egyes hitelcsomagok az alábbiak szerint kezelendők. Az MPI mérlegstatisztikai kézikönyvben szereplő vonatkozó egyenletek számai zárójelben szerepelnek:

— az adatszolgáltatási időszak kezdetét megelőző hónap végi és az időszak végi állományok az eredeti devizanemre kerülnek átváltásra, a vonatkozó névleges árfolyamok ⁽¹⁾ alkalmazásával ([4.2.2.] és [4.2.3.] egyenlet),

⁽¹⁾ Az EKB referencia-árfolyamait kell használni. Lásd a közös piaci előírások meghatározásáról szóló 1998. július 8-i sajtóközleményt, amely elérhető az EKB honlapján: www.ecb.europa.eu.

- a referencia-időszak alatt a külföldi pénznemben denominált állományokban bekövetkezett változásokat az adatszolgáltatási időszak alatti napi árfolyamok átlagos értékének alkalmazásával kell kiszámítani és euróra átszámítani ([4.2.4.] egyenlet),
- az előző lépésben kiszámított, az euróra átváltott állományok változása, és az euróban fennálló állományok változása közti különbséget ki kell számítani ([4.2.5.] egyenlet, ellentétes előjellel);

3) a végső árfolyam-kiigazítás a minden egyes pénznem kiigazításának összegeként kerül becslésre.

További információért lásd az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 1.6.3.5. és 4.2.2. szakaszát.

— Leírások illetve kivezetések (3.2B.)

Az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) 1. cikkének g) pontjával összhangban a „leírás” a hitel kétesessé válása miatt a statisztikai mérlegben nyilvántartott hátralékos hitel könyv szerinti értékének a közvetlen csökkentése. Hasonlóképpen, ugyanezen rendelet 1. cikkének h) pontjával összhangban a „kivezetés” a hitel teljes könyv szerinti értékének a leírását jelenti, amely annak a mérlegből történő kivezetését eredményezi. A leírások és kivezetések hatásait negatív, illetve pozitív előjellel kell jelteni, amikor nettó vonatkozásban az állományok csökkenésére, illetve növekedésére adnak alapot. Ezek az adatok a nettó hitelnyújtás és az állományokban bekövetkezett változások teljes összegegyeztetésének lehetővé tétele érdekében szükségesek.

Ami a mérlegben szereplő hitelek állományaihoz kapcsolódó leírásokat és kivezetéseket illeti, az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. melléklete 4. részében (a havi átértékelési kiigazításokra vonatkozó 1A. táblázat) foglalt minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében összeállított adatok felhasználhatók. Ugyanakkor a hitel-leírásoknak és -kivezetéseknek a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelekre gyakorolt hatásának különválasztása az MPI-k belső adatbázisaiból történő külön adatkivonást tesz szükségessé.

A figyelembe vehető hitelek állományaira (1. és 4. tétel) vonatkozó adatok főszabály szerint kiigazításra kerülnek a céltartalékok állományaira mindazon esetekben, amikor a hiteleket a céltartalékok összegének levonásával rögzítik a statisztikai mérlegben.

- Amennyiben a résztvevők jelentik az 1.3. és 4.3. tételt, a leírásokra és kivezetésekre vonatkozó adatoknak magukban kell foglalniuk a hitelek korábban képzett céltartalékok törlését azon hitelek vonatkozásában, amelyek (részben vagy egészben) behajthatatlanná váltak, valamint tartalmazniuk kell a céltartalékokat meghaladó veszteségeket, amennyiben ez alkalmazandó. Hasonlóképpen, amikor egy céltartalékkal fedezett hitel értékpapírosításra vagy más módon átruházásra kerül, ellentétes előjellel olyan leírást vagy kivezetést kell rögzíteni, amely egyenlő a céltartalékok állományával, annak érdekében, hogy a mérlegben szereplő összegben bekövetkezett változásnak megfelelően, korrigálva a céltartalékok összegével és a nettó forgalom értékével. A céltartalékok idővel változhatnak az értékvesztésre és a hitelveszteségekre vonatkozó új keretekre tekintettel (az esetleges visszafordításokat levonva, beleértve azokat is, amelyekre akkor kerül sor, amikor a hitelfelvevő visszafizette a hitelt). Az ilyen változásokat nem kell rögzíteni az adatjelentésekben a leírások, illetve kivezetések részeként (mivel az adatjelentések az értékeket a céltartalékkal növelten állítják elő) ⁽¹⁾.

A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek leírása illetve kivezetése hatásának különválasztása nem szükséges, amennyiben a céltartalékokra vonatkozó külön adatok nem vonhatók ki az MPI-k belső adatbázisaiból.

- Ahol az a gyakorlat, hogy a hitelek állományát a céltartalékok levonásával jelentik, de a céltartalékokra vonatkozó tételeket (1.3. és 4.3.) nem jelentik (lásd a 4. pont a) alpontját), a leírásoknak, illetve kivezetéseknek magukban kell foglalniuk a hitelfortfólióra vonatkozó értékvesztésre és a hitelveszteségekre vonatkozó új kereteket (az esetleges visszafordítások levonásával, beleértve azokat is, amelyekre akkor kerül sor, amikor a hitelfelvevő visszafizette a hitelt) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ez a követelmény eltér az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) szerinti adatszolgáltatási követelményektől.

⁽²⁾ Ez a követelmény megegyezik az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) alapján a hiteleket a céltartalékokkal csökkentett összegen nyilvántartó MPI-k által szolgáltatandó információkkal.

A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek leírása illetve kivezetése hatásának különválasztása nem szükséges, amennyiben a céltartalékokra vonatkozó külön adatok nem vonhatók ki az MPI-k belső adatbázisaiból.

Főszabály szerint ezek a tételek tartalmazzák azokat az átértékeléseket is, amelyek akkor merülnek fel, amikor a hitelek értékpapírosítják vagy más módon átruházzák, és az ügyleti érték eltér az átruházás időpontjában érvényes állomány nominális értékétől. Ezeket az átértékeléseket jelenteni kell, amennyiben beazonosíthatók, és azokat az ügyleti érték és az értékesítés időpontjában érvényes állomány nominális értéke közti különbségként kell kiszámítani.

További információkért lásd az 1071/2013/EU rendelet (EKB/2013/33) I. mellékletének 4. részét és az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 1.6.3.3. szakaszát.

— Átsorolások (3.2C.)

Az átsorolások rögzítik mindazon egyéb hatásokat, amelyek nem kapcsolódnak a 4. pont b) alpontjában meghatározott nettó hitelnyújtáshoz, azonban változásokat eredményeznek a mérlegben szereplő hitelek állományaiiban, kivéve a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hiteleket.

Ezeket a hatásokat nem fedik le az 1071/2013/EU rendeletben (EKB/2013/33) foglalt követelmények, és azok kihatásait általában összesített alapon becslik meg a makrogazdasági statisztikák összeállítása során. Ugyanakkor ezek jelentősek az egyedi intézmények (vagy TLTRO-II-csoportok) szintjén a nettó hitelnyújtás és az állományokban bekövetkezett változások összeegyeztetése érdekében.

Az alábbi hatásokat jelenteni kell a mérlegben szereplő hitelek állományai vonatkozásában, kivéve a mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hiteleket, és az állományok csökkenését (növekményét) eredményező események negatív (pozitív) előjellel való rögzítésére vonatkozó szokásos konvenció érvényesül.

- 1) A hitelfelvevők szektor szerinti besorolásában vagy rezidens státus szerinti területében bekövetkező olyan változások, amelyek változásokat eredményeznek a jelentett fennálló pozíciókban, amelyeket rögzíteni kell, mivel azok nem a nettó hitelnyújtás következményei.
- 2) Az instrumentumok besorolásában bekövetkezett változások. Ezek a mutatókat is befolyásolhatják, amennyiben a hitelek állománya növekszik vagy csökken, például valamely hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak hitelként, vagy hitelnek hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként történő átsorolása következtében.
- 3) Az adatszolgáltatási hibák kijavításából eredő kiigazítások, az érintett NKB-től a 8. cikk (1) bekezdése c) pontja alapján kapott útmutatásokkal összhangban.

A 7. cikk (6) bekezdésével összhangban a vállalati átszervezések és a TLTRO-II-csoportok összetételében bekövetkező változások következtében általában újból be kell nyújtani az első adatjelentést annak érdekében, hogy az tükrözze az új vállalati struktúrát és a TLTRO-II-csoport összetételét. Ennélfogva nem kerül sor átsorolásokra ezen eseményeket illetően.

További információkért lásd az MPI mérlegstatisztikai kézikönyv 1.6.3.4. szakaszát. Ugyanakkor a fentiekben kiemelt megközelítésbeli különbségeket figyelembe kell venni az átsorolási adatoknak az egyedi intézmények szintjén történő kinyerése során.

Adatszolgáltatási időszak:

Nem pénzügyi vállalatoknak és háztartásoknak nyújtott hitelek, kivéve a lakáscélú hiteleket (euróban, ezres nagyságrendben)

	Nem pénzügyi vállalatoknak nyújtott hit- elek	Háztartásoknak (beleértve a háztar- tásokat segítő nonprofit intézménye- ket) nyújtott hitelek, kivéve a lakás- célú hitelek	tétel	képlet	ellenőrzés
Főbb aggregátumok					
1 A figyelembe vehető hitelek állományai az adatszolgáltatási időszak kezdetét megelőző hónap végén	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2 Az adatszolgáltatási időszakban figyelembe vehető nettó hitelnyújtás	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3 Az állományok kiigazításai: csökkenések (-) és növekmények (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4 A figyelembe vehető hitelek állományai az adatszolgáltatási időszak végén	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$

Alapul szolgáló tételek**A figyelembe vehető hitelek állományai az adatszolgáltatási időszak kezdetét megelőző hónap végén**

1.1. A mérlegben szereplő állományok		1.1.
1.2. A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek állományai		1.2.
1.3. A céltartalékok állománya a figyelembe vehető hitelek ellenében (*).....		1.3.

Az adatszolgáltatási időszakban figyelembe vehető nettó hitelnyújtás

2.1. Bruttó hitelnyújtás		2.1.
2.2. Törlesztések		2.2.

Az állományok kiigazításai: csökkenések (-) és növekmények (+)

3.1. Hitelértékesítések és hitelvásárlások és az adatszolgáltatási időszak alatti egyéb hitelátruházások	0	0	3.1.	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$
3.1A A hitelállományra hatást gyakorló értékpapírosított hitelek nettó forgalma			3.1A	
3.1B A hitelállományra hatást gyakorló, más módon átruházott hitelek nettó forgalma			3.1B	
3.1C A hitelállományra hatást nem gyakorló, értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek nettó forgalma			3.1C	
3.2. Egyéb kiigazítások	0	0	3.2.	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$
3.2A Árfolyamingadozásból eredő átértékelések			3.2A	
3.2B Leírások illetve kivezetések			3.2B	
3.2C Átsorolások			3.2C	

A figyelembe vehető hitelek állományai az adatszolgáltatási időszak végén

4.1.	A mérlegben szereplő állományok			4.1.
4.2.	A mérlegből való kivezetés nélkül értékpapírosított vagy más módon átruházott hitelek állományai			4.2.
4.3.	A céltartalékok állománya a figyelembe vehető hitelek ellenében (*)			4.3.

(*) Csak azokban az esetekben alkalmazandó, amikor a hiteleket a céltartalékokkal csökkentve jelentik; további részletekért lásd az adatszolgáltatási útmutatásokat.

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK (EU) 2016/811 HATÁROZATA

(2016. április 28.)

a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos intézkedésekről szóló EKB/2014/34 határozat módosításáról (EKB/2016/11)

AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK KORMÁNYZÓTANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank Alapokmányára és különösen annak 3.1. cikke első francia bekezdésére, 12.1. cikkére, 18.1. cikke második francia bekezdésére és 34.1. cikke második francia bekezdésére,

tekintettel az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról szóló, 2014. december 19-i (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatásra (EKB/2014/60) ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 1. cikkének (4) bekezdése értelmében a Kormányzótanács az eurorendszer monetáris politikai műveletei végrehajtásának eszközeit, instrumentumait, feltételeit, követelményeit és eljárásait bármikor megváltoztathatja.
- (2) 2014. július 29-én a Kormányzótanács az árstabilitással kapcsolatos feladata ellátása során és a monetáris transzmissziós mechanizmus működésének – a reálgazdaság részére történő hitelezés támogatása útján való – előmozdítását célzó intézkedések keretében elfogadta az EKB/2014/34 határozatot ⁽²⁾. Ez a határozat több célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletről (CHLRM) rendelkezett, amelyek két éves időszak alatt kerülnek lefolytatásra.
- (3) 2016. március 10-én a Kormányzótanács annak érdekében, hogy megerősítse az EKB alkalmazkodó monetáris politikai irányvonalát és a reálgazdaság részére történő hitelezés további ösztönzése révén erősítse a monetáris transzmissziót, újabb négy célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási művelet (CHLRM-II) lefolytatásáról döntött. Az e CHLRM-II-re vonatkozó feltételeket külön határozat fogja rögzíteni. Annak érdekében, hogy lehetővé tegye az intézményeknek a CHLRM-ek keretében felvett összegek visszafizetését és a CHLRM-II keretében történő hitelfelvételt, a Kormányzótanács úgy határozott, hogy 2016 júniusában bevezet egy további önkéntes visszafizetési lehetőséget valamennyi CHLRM állományra vonatkozóan.
- (4) A Kormányzótanács továbbá úgy határozott, hogy azon résztvevőkre, amelyek benyújtották a 2016 szeptemberi kötelező korai visszafizetés kiszámításához szükséges adatokat, nem vonatkoznak további adatszolgáltatási kötelezettségek.
- (5) Annak érdekében, hogy elegendő időt biztosítson a hitelintézeteknek az első CHLRM-II-höz kapcsolódó operatív előkészületek megtételére, e határozatnak indokolatlan késedelem nélkül hatályba kell lépnie.
- (6) Az EKB/2014/34 határozatot erre tekintettel megfelelően módosítani szükséges,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Módosítások

Az EKB/2014/34 határozat a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Korai visszafizetés

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az egyes CHLRM-eket követő 24 hónap elteltétől kezdődően a résztvevőknek félévente lehetőségük van lejárat előtt a CHLRM-ek megszüntetésére vagy azok összegének csökkentésére. A korai visszafizetési időpontok egybeesnek az eurorendszer valamely fő refinanszírozási műveletének az eurorendszer által meghatározott elszámolási napjával.

⁽¹⁾ HL L 91., 2015.4.2., 3. o.

⁽²⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2014/34 határozata (2014. július 29.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletekkel kapcsolatos intézkedésekről (HL L 258., 2014.8.29., 11. o.).

(2) A résztvevőknek továbbá olyan időpontban is lehetőségük van lejárat előtt a CHLRM-ek megszüntetésére vagy azok összegének csökkentésére, amely egybeesik az (EU) 2016/810 európai központi banki határozat (*) (EKB/2016/10) alapján lefolytatott első CHLRM elszámolási napjával. A korai visszafizetési eljárás ezen első korai visszafizetési időpontban történő igénybevétele érdekében a résztvevőnek – legalább a szóban forgó korai visszafizetési időpont előtt három héttel – értesítenie kell az érintett NKB-t arról, hogy a korai visszafizetési eljárás alapján a korai visszafizetési időpontban visszafizetéssel kíván élni. Ezen értesítés az abban megjelölt korai visszafizetési időpont előtt három héttel válik a résztvevőre nézve kötelezővé. Az egyértelműség érdekében, a 2016 júniusában lefolytatandó CHLRM keretében rendelkezésre álló és a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámítandó kiegészítő hitelfelvételi keretet a 2015 márciusától lefolytatott CHLRM-ek során felvett összegek alapján kell meghatározni, az első korai visszafizetési időpontban visszafizetett összegek levonása nélkül.

(3) Valamennyi egyéb visszafizetési időpont esetében a korai visszafizetési eljárás igénybevétele érdekében a résztvevőnek – legalább a szóban forgó korai visszafizetési időpont előtt két héttel – értesítenie kell az érintett NKB-t arról, hogy a korai visszafizetési eljárás alapján a korai visszafizetési időpontban visszafizetéssel kíván élni. Ezen értesítés az abban megjelölt korai visszafizetési időpont előtt két héttel válik a résztvevőre nézve kötelezővé.

(4) Ha a résztvevő a korai visszafizetési eljárás alapján esedékes összeget teljes egészében vagy részben nem fizeti meg a korai visszafizetési időpontig, pénzügyi szankció vethető ki. Az alkalmazandó pénzügyi szankciót az (EU) 2015/510 európai központi banki iránymutatás (**) (EKB/2014/60) VII. mellékletével összhangban kell kiszámítani, és az a monetáris politikai célokból végrehajtott penziós ügyletek tekintetében az ügyfél részére allokkált összegre vonatkozóan a megfelelő fedezetnyújtásra és elszámolásra vonatkozó kötelezettség megszegése esetén alkalmazott pénzügyi szankciónak felel meg. A pénzügyi szankció kiszabása nem érinti az NKB azon jogát, hogy igénybe vegye az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 166. cikke szerinti nemteljesítési esemény bekövetkezése esetére előírt korrekciós intézkedéseket.

(*) Az Európai Központi Bank (EU) 2016/810 határozata (2016. április 28.) a célzott hosszabb lejáratú refinanszírozási műveletek második sorozatáról (EKB/2016/10) (HL L 132., 2016.5.21., 107. o.).

(**) Az Európai Központi Bank (EU) 2015/510 iránymutatása (2014. december 19.) az eurorendszer monetáris politikához kötődő keretének végrehajtásáról (EKB/2014/60) (HL L 91., 2015.4.2., 3. o.).

2. A 7. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A CHLRM-ek azon résztvevőinek, amelyeknek a 2014. május 1. és 2016. április 30. közötti időszakban összesített figyelembe vehető nettó hitelnövekedése a 2016. április 30-án alkalmazandó referenciaértékük alatt van, 2016. szeptember 28-án vissza kell fizetniük a kezdeti és a kiegészítő CHLRM hitelek teljes összegét, amennyiben az eurorendszer eltérő időpontot nem határoz meg. Az I. melléklet vázolja a technikai számításokat.

(2) Amennyiben egy résztvevőnek a 2015 márciusa és 2016 júniusa között lefolytatott CHLRM-ek szerinti kiegészítő kerete vonatkozásában a teljes hitelfelvétel meghaladja a 2016 áprilisi kiosztási referenciahónappal számított kiegészítő keretet, úgy a keretet meghaladó ezen kiegészítő hitelfelvétel összegét 2016. szeptember 28-án vissza kell fizetni, amennyiben az eurorendszer eltérő időpontot nem határoz meg. Az I. melléklet vázolja a technikai számításokat.”

3. A 7. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ha a résztvevő a kötelező korai visszafizetési eljárás alapján esedékes összeget teljes egészében vagy részben nem fizeti meg a korai visszafizetési időpontig, pénzügyi szankció vethető ki. Az alkalmazandó pénzügyi szankciót az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) VII. mellékletével összhangban kell kiszámítani, és az a monetáris politikai célokból végrehajtott penziós ügyletek tekintetében az ügyfél részére allokkált összegre vonatkozóan a megfelelő fedezetnyújtásra és elszámolásra vonatkozó kötelezettség megszegése esetén alkalmazott pénzügyi szankciónak felel meg. A pénzügyi szankció kiszabása nem érinti az NKB azon jogát, hogy igénybe vegye az (EU) 2015/510 iránymutatás (EKB/2014/60) 166. cikke szerinti nemteljesítési esemény bekövetkezése esetére előírt korrekciós intézkedéseket.”

4. A 8. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben egy intézmény részt vesz egy CHLRM-ben, és amíg a CHLRM keretében hiteltartozása áll fenn, addig az (1) bekezdéssel összhangban negyedévente kitöltött adatszolgáltatási sablonokat kell benyújtania mindaddig, amíg a 7. cikk szerinti kötelező visszafizetési kötelezettség meghatározásához szükséges adatokat be nem nyújtotta.”

5. A 8. cikk (8) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A CHLRM-ek minden résztvevője számára kötelező az (1) bekezdéssel összhangban jelentett adatok pontosságának éves vizsgálata, kivéve, ha a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban a CHLRM-jei teljes állományát visszafizette. E vizsgálatra sor kerülhet az éves könyvvizsgálat keretén belül, és azt végezheti külső könyvvizsgáló. A résztvevők külső könyvvizsgáló bevonása helyett az eurorendszer által jóváhagyott egyenértékű intézkedéseket is előírányozhatnak. A résztvevő NKB-jét értesíteni kell e vizsgálat eredményéről. CHLRM-csoportrésztvétel esetén az eredményeket meg kell osztani a CHLRM-csoport tagjainak NKB-ivel is. A résztvevő NKB-jének kérésére az ezen bekezdés alapján elvégzett vizsgálatok részletes eredményeit az adott NKB rendelkezésére kell bocsátani, és CHLRM-csoportrésztvétel esetén ezt követően meg kell osztani a CHLRM-csoporttagok NKB-ival.”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat 2016. május 3-án lép hatályba.

Kelt Frankfurt am Mainban, 2016.április 28-án.

az EKB elnöke
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU